

မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာ ပုံတော်သမိုင်း

စတုတ္ထတွဲ

ဆရာဝန်တင်ရှေ့

BURMESE CLASSIC

ဇာနည်ပြည် မင်းဘုရင်များလက်ထက် ၁၄၀၃ ခုနှစ်၌ ထုလုပ်သော စကြာဖုန် ခြင်းဆင်းတုတော် (ခေါ်စာမရပ်တုတော်)

ပီးကင်းမြို့ ရှေးမင်းများ၏ နေရာသီ စံနန်းတော်အတွင်း၌ မြန်မာနိုင်ငံမှ ကျောက်စိမ်းရုပ်ပွားတော် ရှိပါသည် - (၂ ပုံ) နှင့် တရုတ်မဟာတ်တိုင်းကြီး

တရုတ်နိုင်ငံမှ ရတနာ ခုနစ်ပါးနှင့် စီခြယ်ပြီး ရွှေကလပ်ပေါ်တင်ထားသော ဗုဒ္ဓ၏စွယ်တော်မြတ်

တရုတ်နိုင်ငံ ဂျပန်နိုင်ငံ ကိုရီးယားနိုင်ငံတို့၌ မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားလျက် ရှိ၏။
 လူသန်းရာပေါင်းများစွာက လက်ခံနေသော ဘာသာအယူဝါဒ ဖြစ်သဖြင့် မဟာယာနကို
 တစ်ဖက်သတ် မဝေဖန်ဘဲ လေးစားစွာ လေ့လာကြဖို့ သင့်၏။ ပြီးမှ မိမိတို့နိုင်ငံ၌ ထွန်းကားနေသော
 ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် မည်သို့ကွာခြားသည် - မည်သည့်အယူအဆကို ပိုပြီး လိုက်နာဖို့သင့်သည်ဟု
 မိမိတို့ဖာသာ ဆုံးဖြတ်ကြပါ။

နိဒါန်း

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ခရစ် ဘီစီ ၆၂၃ နှစ်တွင် မွေးဖွား၍ ဘီစီ ၅၄၄ နှစ်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခဲ့သည်။
ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောနှစ်ကစပြီး သာသနာသက္ကရာဇ်ကို စတင်ရေးတွက်သည်။

- သာသနာနှစ် ၁ - ပထမ သင်္ဂါယနာ တင်သည်။
- သာသနာနှစ် ၁ ရာစု - ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ တင်သည်။
ဝဇီရတို့သား ရဟန်းများက ဝိနည်းတရားတော်ကို ပြင်ဆင်လိုကြ၍ မဟာသံဃိကဂိုဏ်းအဖြစ် သီးခြားခွဲထွက်ခဲ့ကြသည်။
- သာသနာနှစ် ၂ ရာစု - သံဃာဂိုဏ်းပေါင်း ၃၀ အထိ ကွဲခဲ့ကြသည်။
- သာသနာနှစ် ၃ ရာစု - အာသောကမင်းကြီး၏ ထောက်ပံ့မှုဖြင့် တတိယ သင်္ဂါယနာ တင်ခဲ့ကြသည်။
ရဟန္တာမထေရ်ကြီးများက ကိုးတိုင်းကိုးရွာနသို့ သာသနာပြု ထွက်ခဲ့ကြသည်။
- သာသနာနှစ် ၄ ရာစု - အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ချီးမြှင့်ဆောင်ပံ့သော သာသနာ့ဒါယကာ မင်းဆက်ပြုတ်၍ ဗြာဟ္မဏဘာသာဝင် ဘုရင်များ နန်းပေါက်သည်။
ဟိနယာန သဗ္ဗတ္ထဝါဒတိုက်က အိန္ဒိယ အနောက်ပိုင်းသို့ ပြေးခဲ့ရ၍ ထေရဝါဒဂိုဏ်းက အိန္ဒိယတောင်ပိုင်း ဆန်ချီသို့ ရွှေ့ခဲ့ရသည်။
- သာသနာနှစ် ၅ ရာစု - ပန်ဂျပ်ပြည်နယ်ကို အစိုးရသော ဂရိနယ်ဝင် မိလိန္ဒမင်းကြီး၏အမေးကို အရှင်နာဂသိန် က ဖြေဆိုသော မိလိန္ဒပဉ္စာ ပါဠိပေတ်ကျမ်းကြီး ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။
- သာသနာနှစ် ၆ ရာစု - ဂန္ဓရတိုင်းတွင် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာအပေါ် ဟိနယာန သဗ္ဗတ္ထဝါဒဂိုဏ်းက လွှမ်းမိုးပါသည်။
- သာသနာနှစ် ၇ ရာစု - ဂန္ဓရတိုင်း ပက်သျှဝါမြို့တွင် သကမင်းများ စိုးစံသည်။ သကမင်းဆက်၌ ကနိသျှက ဘုရင်က ဒါယကာပြု၍ ဟိနယာန သဗ္ဗတ္ထဝါဒဂိုဏ်းက သင်္ဂါယနာ တင်ခဲ့သည်။
- မဟာယာနဂိုဏ်းက လေးစားသော အဋ္ဌကထာဆရာ အာသာယောသ ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။ ဈာနီဗုဒ္ဓများနှင့် ဗောဓိသတ္တဘုရားလောင်းနတ်သား အတွေးအခေါ်များ စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။
- သာသနာနှစ် ၆ပေ၊ ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလာ ဟရုတ်ဘုရင်ကြီးသည် အရပ်မဟာ အလွန်မြင့်မား၍ ဦးခေါင်းတော်မှ ရောင်ခြည်တော် ထွန်းလင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို ရွှေသင်္ကန်းရုံလျက် ကြွရောက် လာသည် ဟု အိပ်မက် မက်သည်။ ထိုအိပ်မက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပညာရှိအမတ်များက “မဇ္ဈိမဒေသတွင် ဘုရားပွင့်နေပြီ သာသနာနှစ် တစ်ထောင်နောက်ပိုင်းတွင် တရုတ်ပြည်၌ သာသနာထွန်းလင်းမည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ထားခဲ့သည်ဟု လျှောက်ထားကြသည်။ တရုတ်ဘုရင်က ဗုဒ္ဓရှင်တော်ပြုတ်ဘုရားကို ပင့်ဆောင်ရန် အနောက်ဖက် တိုင်းပြည်များသို့ တမန်တော်များစေလွှတ်သည်။

- တမန်တော်များက စိုတန်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ အရှင်ကဿပ မဂဗာဏ် (မိုထင်) ကိုတွေ့၍ တရုတ်ပြည်သို့ ပင့်ခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓပုံတော်ကို ပိတ်ဖြူပေါ်ရေး၍ ပိဋကတ်ကျမ်းစာများ နှင့် အတူ မြင်းဖြူထက်၌ တင်ဆောင် ပင့်ခဲ့ကြသည်။

သာသနာနှစ် ၈ ရာစု - အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် နာဂအဇ္ဈန ရဟန်းတော်သည် နဂါးပြည်မှ ပိဋကတ်များ ရရှိခဲ့သည်ဟုဆို၍ မိစ္ဆိမိကာသုညပါဒ ကျမ်းများကို ရေးသားသည်။ ၎င်းမှ ပဟာယာနဂိုဏ်း ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။ အိန္ဒိယတစ်ပြည်လုံးတွင် ပဟာယာနဂါး ယုံနဲ့သည်။

သာသနာနှစ် ၁၀ ရာစု - မဟာယာနဂိုဏ်းကို စတင်တည်ထောင်သော ကျမ်းပြုဆရာ အသင်္ဂ နှင့် ဝသုဗန္ဓု ညီနောင်နှစ်ပါး ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။ အိန္ဒိယပြည်တွင် ဂုတ္တမင်းများက နာလန္ဒတက္ကသိုလ် စသော မဟာယာန ပာက္ကသိုလ်ကျောင်းပြားများ တည်ထောင်ပေးသည်။

- အိန္ဒိယနိုင်ငံသား ရဟန်းတော်များ တရုတ်ပြည်သို့ သာသနာပြုရန် ကြံခဲ့ကြသည်။ တရုတ် ရဟန်းတော်များလည်း အိန္ဒိယသို့ ပညာတော်သင် ကြံခဲ့ကြသည်။ တရုတ်ရဟန်းတော် ဖါဟိယန် သည် ဂိုဘီ သဲရေကြီးကို ဖြတ်သန်းပြီး အိန္ဒိယပြည်အရောက် ၆ နှစ်ကြာ ခရီးနှင့်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယပြည်တွင် ဂု နှစ်ကြာပညာသင်ခဲ့၍ တရုတ်ပြည်သို့ ပိဋကတ်တော်များ သယ်ဆောင် သွားသည်။

အရှင်ကုမာရဇီဝ တရုတ်ပြည်သို့ကြွ၍ သာသနာပြုသည်။ သာသနာဒါယကာ ချင် မင်းဆက်ပြုတ်၍ ပွန်ဂိုပင်းနှင့် တောင်ပိုင်း ဆွန်မင်းများက ဗုဒ္ဓသာသနာကို ညှင်းပမ်းနှိပ်စက်ကြသည်။ ပွန်ဂိုဘုရင်က ဆင်းတုတော်များကို ဖျက်ဆီး၍ ပိဋကတ်ကျမ်းစာများကို မီးတိုက်သည်။ ဘုန်းကြီး ရဟန်းများကို သတ်သည်။ ပြည်သူလူထုက မကျေနပ်သဖြင့် ပေ ၅၀ မြင့်သော ကြေးဆင်းတုတော်ကြီး တစ်ဆူကို သွန်းလုပ်ပြီး ရွှေချပေးသည်။ တစ်ဖို့လျှင် ကျောင်းတိုက် တစ်တိုက်စီ ဆောက်လုပ်ပေးပြီး ရဟန်း ၅၀ သီလရှင် ၅၀ ပြုခွင့် ပြန်ပေးသည်။

သာသနာနှစ် ၁၁ ရာစု - တရုတ်ပြည်တွင် ကျောင်းတိုက်ပေါင်း ၁၃၀၀၀ ရှိ၍ ပဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာ ရွှေခေတ်ဟု ခေါ်လောက်သည့် ခေတ်ကို ရောက်ခဲ့သည်။ အရှင် ဗောဓိမဗ္ဗ တရုတ်ပြည်သို့ ကြွ၍ ဈာန်ဂိုဏ်းကို တည်ထောင်သည်။ ကိုးရီးယားပြည်သို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် စတင်ရောက်ရှိသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် စတင်ရောက်ရှိသည်။

သာသနာနှစ် ၁၂ ရာစု - အိန္ဒိယပြည်တွင် မဟာယာန မှ တန္တရယာန-ဝဇ္ဇာယာန အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့၍ ပဇ္ဇာဘုန်းကြီးများ ခေတ်စားလာခဲ့သည်။ ဟမုဟ်ပြည်ပွင် တန်ပင်းဆက် ကော်စုဘုရင်က ဘုန်းကြီး နှင့် ပယ်သီလများ ရှိခြင်းကြောင့် စီးပွားဆုတ်ယုတ်သည်ဟု ယူဆပြီး ရဟန်း သီလရှင် မဝတ်ရန် ချုပ်ချယ်သည်။

- ယူအန်ဆောင် ဘုရင်လက်ထက်၌ ရဟန်း ၁၂၀၀၀ ကို လူထွက်စေခဲ့သည်။ ဤမင်းလက်ထက် မှာပင် သာသနာကို ကြည့်ညှိသွားရာက သာသနာဒါယကာ ခံယူပြန်သည်။

- တရုတ်ရဟန်းတော် ဟုအင်ဆန် (ဟိယင်ဆိုင်=ယွန်ချမ်း=ယွန်ချောင်း) သည် အိန္ဒိယပြည်သို့ကြွ၍ ၁၄ နှစ်ကြာ ပညာသင်ယူသည်။

- ဂျပန်ပြည်တွင် ရှိတိုကုတိုင်းရှိ မင်းသားကြီး၏ ကြီးပမ်းမှုကြောင့် ဂျပန်တစ်ပြည်လုံး ပဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်ကြသည်။

တရုတ်နိုင်ငံ ဘုရင်မင်းဆက်များ

- ၁၁၂၂-၂၄၉ ဘီစီ ရောင်မင်းဆက်များခေတ်တွင် ကွန်ဖြူစီးနှင့် လာအိုစီ အတွေးအခေါ်များ စပေါ်သည်။
- ၂၄၀ ၂၀၇ ဘီစီ ချင်မင်းများခေတ် တရုတ်ပဟာတ်တိုင်းကြီးကို တည်ဆောက်သည်။
- ၂၀၂ ဘီစီ-အေဒီ ၂၂၁ ဟန်မင်းများခေတ်တွင် တရုတ်ပြည်ကြီး တိုးချဲ့ခဲ့သည်။ ကွန်ဖူးစီး အတွေးအခေါ်ကို ပိုမိုလေ့လာကြကာ ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာ တရုတ်ပြည်သို့ စတင်ရောက်ရှိသည်။

THE DYNASTIES of CHINA

DATES	DYNASTIES	PEOPLE AND EVENTS	DATES	DYNASTIES	PEOPLE AND EVENTS
Legend date Period 2953-1370 B.C.	HSIA	Calendar made, writing, ploughs and wheeled vehicles invented. Silk industry developed. Yellow River floods controlled.	A.D. 221-589	MANY SHORT DYNASTIES	Civil war and invasions.
1767-1122 B.C.	SHANG	Legend ends and history begins.	A.D. 589-620	SUI	China united again.
1122-249 B.C.	CHOU	Life and politics take the form they keep until modern times. Fao Tse, Confucius, Mencius.	A.D. 620-907	TANG	Fai Tsung. Expansion of territory and influence. Efficient government. Li Po, poet. Wu Tao-tzu artist.
246-207 B.C.	CH'IN	"Burning of the Books." Great Wall completed.	A.D. 907-960	SEVERAL DYNASTIES	Turmoil and unrest.
202 B.C. A.D. 221	HAN	Expansion of China. Confucius is studied again. Buddhism brought to China.	A.D. 960-1279	SUNG	Mongol invasions and Jenghiz Khan.
			A.D. 1279-1368	YUAN	Kublai Khan. European travellers go to China. Firearms invented. Mongols driven out.
			A.D. 1368-1644	MING	Temple of Heaven and Palaces of the Forbidden City built. Manchus came to China.
			A.D. 1644-1912	TA CH'ING of MANCHU	Short revival of old glories, followed by disorders. China forced to admit foreign merchants. Taiping rebellion. Defeat by Japan. Battle of concessions. Sun Yat-Sen and Nationalists.
			A.D. 1912		Emperor abdicates. China becomes a republic.

၇

တရုတ်နိုင်ငံမှ လေ့လာရန် သွားရောက်သင့်သော ရှေးဟောင်း စေတီပုထိုးများ

Buddhist Monasteries in the Capital

The Kwangchi Monastery, the Yung Ho Kung, the Wofu Monastery, the Miaoying Monastery, the Tungchiao Nunnery, the "Five Pagoda" Monastery and the Tienning Monastery

The Four Sacred Mountains

Mount Wutai, Mount Omei, Mount Puto (Potalaka) and Mount Chiuhoa

Buddhist Grottoes

Tunhuang, Yunkang, Lungmen, the Maichishan, the "Thousand-Buddha" Grottoes of Kucha, the Pingling Monastery and Tachu

Famous Buddhist Monasteries of Various Places

The White Horse Monastery at Loyang

The Great Tsuen Monastery, the Hsinchiao Monastery, the Chinglung Monastery and the Tsaotang Monastery at Sian

The Pilu (Vairocana) Monastery and the Chihsiahsan at Nanking; the Kiangtien Monastery at Chengkiang; and the Lingyen Monastery at Soochow

The Kuoching Monastery on Mount Tientai; the Tientung Monastery and the Ahyuwang (King Asoka) Monastery at Ningpo; the Tahfu Monastery at Hsinchang and the Lingying Monastery at Hangchow

The Hsuanchung Monastery at Chiaoehen; the Kwangsheng Monastery and the Tienlungshan at Chaochen; and the Chungshen Monastery at Taiyuan

The Sungyu Monastery on Mount Sungshan; the Stone Sculptures in Sung county; and the Shaoling Monastery on Mount Sungshan

The Lingyen Monastery at Changching

The Paoen Monastery in Shou County

The Inscriptions of Scriptures at Chuyunkuan and the Tahfu Monastery at Chenteh

The White Dagoba at Liaoyang

The Yufu Monastery and the Chingan Monastery in Shanghai

The Great Kaiyuan Monastery at Chienchow and the Nanputo Monastery at Amoy

The Luyung Monastery at Canton and the Nanhua Monastery at Kukiang

The Chichushan (Kukkutapadagiri) at Likiang, the Yuantung Monastery at Kunming and the "Three Pagoda" Monastery at Tahli

The Potala Palace at Lhasa; the Tashi Lumpo Monastery at Shigatse; the Dairung Monastery, the Sera Monastery and the Gandan Monastery at Lhasa

The Gumbum Monastery at Hsiling

The Labrang Monastery at Hsiaho

The Ganchuer Temple at Hailar and the Tsao Temple at Lingtung

A Buddhist Monastery of the Thai People in Yunnan Province

ကရုတ်နိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဘာသာ အသင်းတော်ဌာနချုပ် ကွမ်ချိကျောင်းတော် (ပီကင်း) မှ သစ်သားဖြင့်
တူးထုထားသော စကြာမုနိရုပ်ပွားတော် [သက္ကရာဇ် ၁၇၂၃] ၂.၇ မီတာ အမြင့်ရှိသည်။

တရုတ်နိုင်ငံ၌ ကျောင်းကန်ဘုရားများ တည်ဆောက်ခဲ့ကြခြင်း

MING ဘုရင် (အေဒီ ၅၈-၇၅) ခုနှစ်ကာလ တရုတ်ပြည်ကို အုပ်စိုးစဉ် ဘုရင်၏ ကိုယ်စားလှယ်တော်များက တရုတ်ပြည်သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာအတွေးအခေါ် စတင်ယူဆောင်သွားကြသည်။ နောက်နှစ်များကြာသောအခါ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ရဟန်းတော်တစ်ပါး၊ မြင်းဖြူတစ်စီးနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းစာများ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဘုရင်က (ထိုအချိန်က မြို့တော်ဖြစ်သော) LUOYANG လိုယန်းမြို့တော်၌ မြင်းဖြူ ကျောင်းတိုက် WHITE HORSE MONASTERY ကို တည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်။ ဤကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ ယနေ့တိုင် အထင်အရှား ရှိနေသေးသည်။ တရုတ်နိုင်ငံသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ တိုက်ရိုက် ရောက်လာခြင်း မဟုတ်ချေ။ အာရှအလယ်ပိုင်းဒေသ ပိုးထည်လမ်းမကြီး (ထိုခေတ်တရုတ်ပိုးထည်များကို အနောက်တိုင်းဒေသသို့ သယ်ဆောင်ရာလမ်းမ) ကတစ်ဆင့် ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သက္ကရာဇ် ၃၀၇ နှစ်တွင် ကုန်ခါနီးလောက်တွင် အဆိုပါ လိုယန်းမြို့တော်၌ ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းစာများကို တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဤလိုနှင့် နှစ်ပေါင်း ၁၅၀ လောက် ကြာခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာက တရုတ်လူမျိုးများထံသို့ ရုတ်တရက် မပျံ့နှံ့သေးချေ။ တရုတ်လူမျိုးတို့၌ ကိုးကွယ်စရာ ရိုးရာဘာသာက ရှိနေပြီးသောကြောင့် ဖြစ်၏။

တိုက်ဆိုင်သည်ဟုဘဲ ဆိုရမလားမသိ၊ တရုတ်ပြည်၌ ထင်ရှားသော ဘာသာအယူဝါဒ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ကြသည့် လောင်စု LAO TSU နှင့် ကွန်ဖြူးဆီးယပ် တို့မှာ ဗုဒ္ဓနှင့်ခေတ်ပြိုင် (ဘီစီ ၆ ရာစုခေတ်) ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

လောင်စု၏အယူဝါဒ၊ TAOISM မှာ မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် လွန်စွာနီးစပ်သော ဘာသာရပ်အတွေးအခေါ် ဖြစ်၏။ ကွန်ဖြူးဆီးယပ် ဘာသာအယူဝါဒ ကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် များစွာ ကွဲပြားခြားနားသည်။

သို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ရုတ်တရက် တိုးမပေါက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ အကယ်၍ တရုတ်ပြည်ကြီးသာ ဖြစ်မိမိအချိန်က ညီညီညွတ်ညွတ် ရှိကြ၍ တိုင်းပြည်က တိုးတက်စည်ပင်သာယာ နေမည်ဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာအယူဝါဒက မည်သို့မှ ပင်လာနိုင်မည် မထင်ချေ။

သို့သော် အေဒီ ၃၁၁ မှ ၅၈၉ ခုနှစ်များကာလမှာ တရုတ်လူမျိုးတို့သည် စည်းလုံးခြင်း မရှိခဲ့ကြ။ ပြင်ပနိုင်ငံများ၏ အနှောက်အယှက်ကို ခံနေကြရသောကာလ ဖြစ်၏။

၄ ရာစုကာလလောက်က ဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာအယူအဆကို ပညာတတ် အရာရှိအရာခံ လောက၌သာ လူသိများသော ဘာသာတစ်ရပ် ဖြစ်နေသေးသည်။ သက္ကရာဇ် ၃၈၀ ဂျင် JIN မင်းက တရုတ်ပြည် တောင်ပိုင်းတစ်ခုလုံးကို သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီး ဘုရင်ကိုယ်တိုင်က ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာအဖွဲ့ခံ မင်းအဖြစ် လက်ခံလိုက်သော ကာလကျမှ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ တရုတ်ပြည်တစ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။ ဤကာလမှာပင် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် တရုတ်ပြည်မှတစ်ဆင့် ကိုရီးယားနိုင်ငံသို့ ပျံ့ပွားသွားခဲ့သည်။ နောက်မှ ဂျပန်နိုင်ငံထိအောင် ပျံ့ပွားသွားခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၄၀၂ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ရဟန်းတော် ကုမရာဇိက KUMARAJIVA ရောက်လာသောအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ပို၍ပို၍ ထွန်းတောက်ခဲ့သည်။ ဤကာလမှာ ဗုဒ္ဓကျမ်းစာပေါင်း ၃၀၀ လောက်ကို တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုနိုင်ခဲ့သည်။ ဤကာလမှာပင် တရုတ်ပြည်၌ ထင်ရှားသော DIAMOND SUTRA စိန်သွားကဲ့သို့ ထက်သော သုတ်တော်၊ LOTUS SUTRA ကြာပန်းကဲ့သို့ တည်ငြိမ်သော သုတ်တော် တို့ ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။ ဤကာလမှာပင် တရုတ်နိုင်ငံသို့ MADHYAMIKA မရေမိက ရဟန်းတော် ရောက်လာခဲ့၍ နောင်အခါ ဂျပန်နိုင်ငံ၌ ထင်ရှားလာသော ဖျင် ဗုဒ္ဓဘာသာ (တရုတ်နိုင်ငံအထိ ချန် CHAN ဗုဒ္ဓဘာသာ) အယူဝါဒ တွက်ရိခဲ့သည်။

ဤအချိန်မှာ တရုတ်ပြည်ကြီး၌ ကျောင်းကန်ဘုရားကြီးတွေ အပြိုင်ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်။ ယင်းတို့ အနက် လိုယန်းမြို့တော်နှင့် မဝေးလှသော လောင်မင်း LONGMEN ဒေသ၌ ဘုရားရုပ်ပွားတော်ပေါင်း တစ်သိန်းရှိသော ရုပ်ပွားတော်များကို ရီမြစ်ကမ်းဘေးရှိ ကျောက်ဂူ ဥမင်ပေါင်း ၁၀၃ ခု အတွင်း၌ ထုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းတို့အနက် အကြီးဆုံးရုပ်ပွားတော်မှာ ၅၅ ပေမြင့်၏။ ဤဘုရားများကို နောင်အခါ

အနောက်တိုင်းမှ ဧည့်သည်အများက သိမ်းဆည်းဖို့ ဖိုးယုသွားကြသလို တရုတ်ယဉ်ကျေးမှု တော်လှန်ရေး ကာလ၌လည်း ဤဘုရားရုပ်ပွားတော် အတော်များများ ဖျက်ဆီးခြင်း ဖဲလိုက်ရသည်။ ဒါပေမယ့် ယနေ့ လောင်မင်းကို ရောက်သွားလျှင် ဘုရားရုပ်ပွားတော် အမြောက်အများကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသေးသည်။

တန်မင်းဆက်များအုပ်စိုးစဉ် (၆၁၈-၉၀၇) ကာလတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အထွဋ်အထိပ် ရောက်ခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓဘုန်းကြီးကျောင်းပေါင်း ၄၅၀၀ ရဟန်းသံဃာပေါင်း နှစ်သိန်းခွဲအထိ ရှိခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၇၁၅ ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ချိုးနှိမ်ခံရသည်။ ဤကာလတွင် စေတီပုထိုး ရုပ်ပွားတော်များမှ ရတနာ ရွှေငွေတို့ကို အစိုးရက ယူငင်လိုက်ကြသည်။ သံဃာတော်များ မနေနိုင်အောင် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ညှဉ်းပမ်းခဲ့ကြသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း ဘုရားကျောင်းပိုင်မြေများကို အစိုးရက သိမ်းယူလိုက်သည်။

သို့သော် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ အခြေခိုင်နေပြီး ဖြစ်သည်။ ဘယ်လိုဖျက်ဖျက် မပျက်တော့ချေ။ နောက်ပိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အင်အားလျော့နည်းလာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး

• PURE LAND သန့်ရှင်းသောပြေဂိုဏ်း (ဝါ) ဘုရားကို တအားယုံကြည် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရန် အားပေးသောဂိုဏ်းနှင့် တရားထိုင်ရသော ချန် (ဂျပန်ပြည် ချင် ဗုဒ္ဓဘာသာ) ဂိုဏ်း နှစ် ဂိုဏ်းသာ ကျန်ရှိတော့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၈၉၈ ခုနှစ်တွင် သာသနာမြေများကို အစိုးရပိုင်အဖြစ် သိမ်းယူဖို့ အမိန့်ထွက်လာ ခဲ့သည်။ ၁၉၀၆ တွင် အဆိုပါအမိန့်ကို ပြန်ပယ်ဖျက်သည်။

၁၉၂၉ တွင် တရုတ်အမျိုးသား ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်းကြီး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၃၀ တွင် တရုတ်ပြည်၌ လူဦးရေ ၁ % ၂ % လောက်သာ ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် လေးလေးစားစား ရှိကြသည်။ သို့ကြောင့် တရုတ်ပြည်၌ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ မပျံ့ပွားမီ ကာလကပင် ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ လျော့ကျနေပြီဟု ဆိုရပါမည်။

ယနေ့တရုတ်ပြည်မကြီးတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ပတ်သက်၍ ကြီးစားဆောင်ရွက်နေသည် နေရာဆို၍ လက်ညှိုးယှိုးမမှာ

• CHENGDU ချိန်ဒူမြို့မှ WEN SHU YVAN ဝန်ရှုရင် ကျောင်းတိုက်ကြီးမှာ အတက်ကြွဆုံးရှိ၏။ ဒါတောင် ယခုအဆိုပါ ဘုရားကျောင်းတော်ကို ဝင်သွားကြည့်လျှင်

- ကလေးတွေက ပန်ဒြိအတွင်း ပြေးလွှားကစားနေကြ၏။
- သစ်သား အဆောက်အဦများကို ဆေးအသစ် ပြန်သုတ်ထား၏။
- ဘုန်းကြီးတွေက သတင်းစာ ဖတ်နေကြသည်။

လူတွေက လက္ခဏာဗေဒင်ထရာများရှိရာမှာ တန်းစီနေကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ တိုးတက်ရာ အားထုတ်သော စာသင်တိုက်ကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ဘဲ အပန်းဖြေရာ ပန်းခြံအသွင် ရောက်နေလျက်ရှိ၏။

According to tradition, Buddhism was introduced into China by envoys who had been sent to India by one of the Han emperors around AD 65. They returned with two Indian masters, a white horse, a Buddha image and the text of the 'Sūtra in Forty-two Sections'. The story was still a subject for popular illustration in the 19th century, when this drawing was made.

တရုတ်နိုင်ငံ၌ ယခုတိုင်များကြွနိုင်သော ဟိုနပ်ပြည်နယ် ဆန်ဂျူကျောင်းတိုက်မှ ရှေးကျဆုံး
(သက္ကရာဇ် ၅၂၀) ဖေတီတော် ၁၅ ထပ်ရှိ၍ ၁၂ ဒေါင့်ရှိသည်။ ၁၂

တရုတ်နိုင်ငံမှစေတီပုထိုးများ

တရုတ်နိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာအယူဝါဒနှင့်အတူ စေတီပုထိုး တည်ထား ကိုးကွယ်သည့်ဓလေ့လည်း ပူးတွဲ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ရှေးဦးစွာ တည်ထားသော စေတီပုထိုးတို့မှာ သစ်သားများဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့ကြ သဖြင့် ယခု မမြင်ရတော့ပြီ။

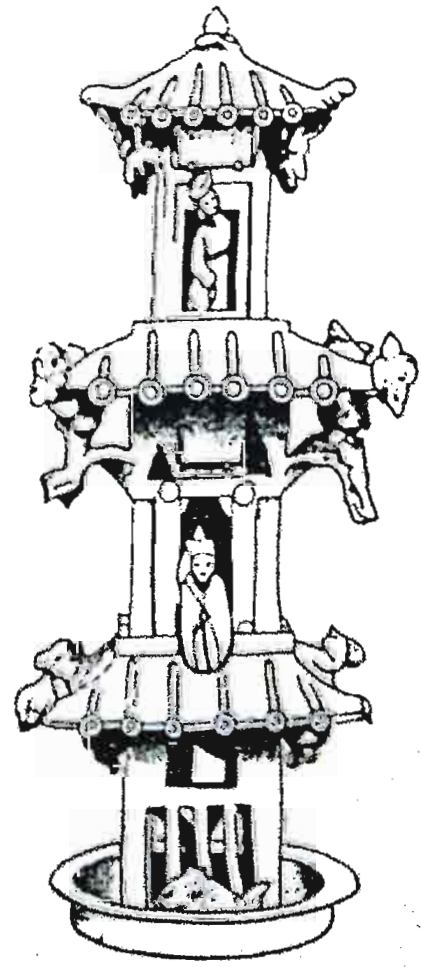
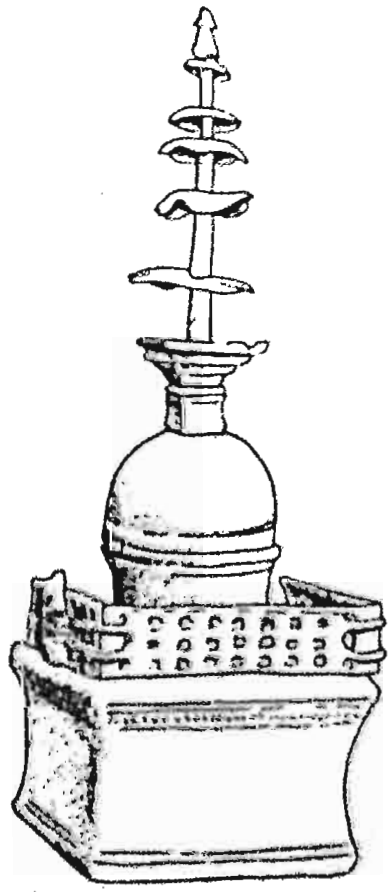
ဟန် TANG မင်းဆက် ၆၁၈ - ၉၀ ကာလ နှင့် ဆောင် SONG မင်းဆက် ၉၆၀ - ၁၂၇၉ ကာလက တည်ဆောက်ခဲ့သော အုတ် အင်္ဂါတော်များဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့သည့် စေတီပုထိုး တစ်သောင်း လောက်ကို ယခု မြင်တွေ့နိုင်သေးသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင်းရှိသော မူရင်း ဘုရားတည်သည်ဓလေ့ကို တရုတ်နိုင်ငံ ၏ အထပ်ထပ် ပြုလုပ် တတ်သောပညာဖြင့် ပေါင်းစပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတည်ထားသော စေတီများမှာ အတွင်း၌ လှေကားရှိ၍ ပြတင်းပေါက်များ ထားရှိသည်။

ယွန်း YUAN ၁၂၇၁ ၁၃၆၈ ဘုရင်ပင်းဆက်များ ကာလ၌ တိဘက် လားမား ဗုဒ္ဓဘာသာ ရောက်လာသောအခါ စေတီပုထိုးတို့၏ ပုံတော်များမှာ တိဘက်နိုင်ငံဆန်လာသည်။ ဘုရားငါးဆူ - တည်သောမေတ်ကို မှီညွှန်းသော စေတီများလည်း ရှိသည်။

တရုတ်နိုင်ငံ ရှေးဟောင်းစေတီပုထိုးတို့မှ တူးဖော်ရရှိသော ဌာပနာတိုက် ဝပ်ပုံ (က) အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဂန္ဓာရပုံစံ အေဒီ ၂၀၀ မျိုးဖြစ်၏။

တရုတ်ပြည်သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာရောက်လာသောအခါ နတ်ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို ရည်ညွှန်းသော ဝပ်ပုံ (ခ) ကဲ့သို့ ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး ဖြစ်လာသည်။

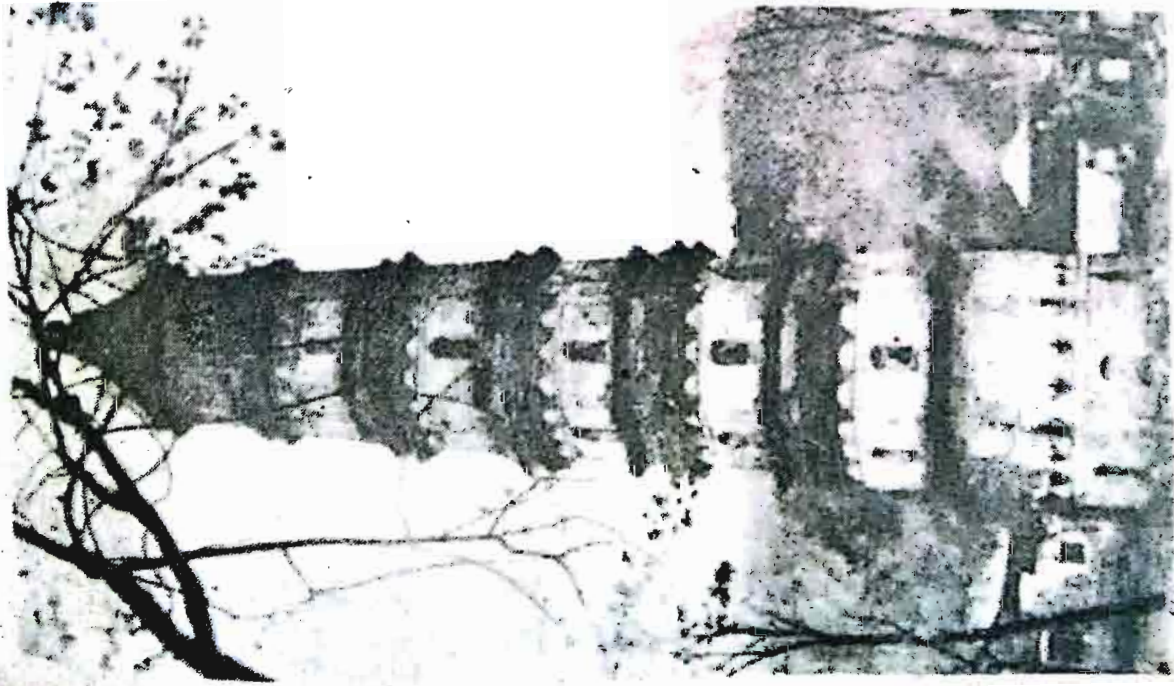
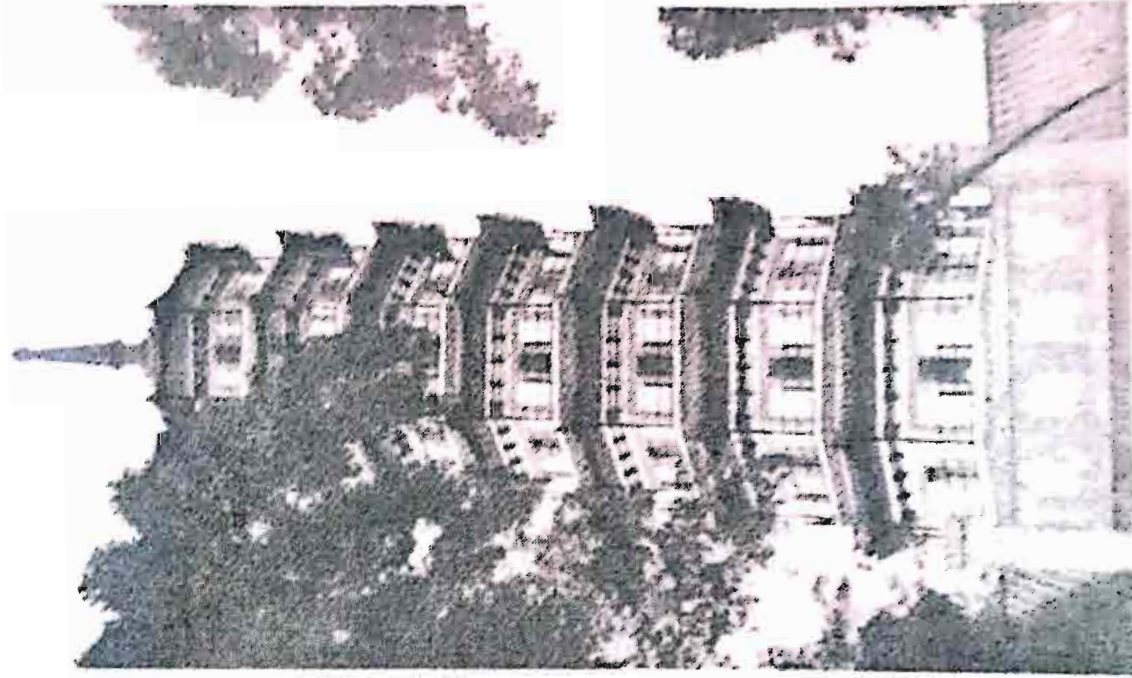
မူလအိန္ဒိယ (၇၂၅) စေတီပုံစံ ခနောင်ပြောင်းလဲလာသော တရုတ်ပုံစံ

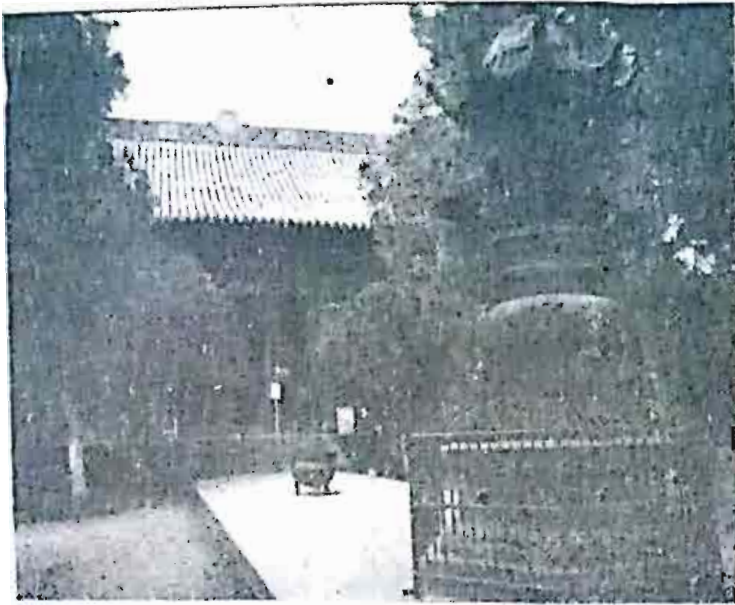
မူလ ရွှေစည်းခုံစေတီကော်နှင့် ခေတ်ပြိုင်
တရုတ်နိုင်ငံ- ရှေးအကျဆုံး သစ်သားဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော စကြာပုဒို့ ဘုရားစေတီ

ဆောင်မင်းများလက်ထက် (၁၂၃၄ - ၁၂၃၈)ကာလအတွင်း ကွမ်ရူဒေသ၌ ဟည်ယားဟော
ရှေးကျသည့် စေတီနှစ်ဆူတွဲမှ တစ်ဆူ၊ ကျောက်ပျားဖြင့် တည်ထောက်ထားသော စေတီဖြစ်၏။

- ရှေးအကျဆုံး တရုတ်နိုင်ငံမှ နေတီတော်များ
- (၁) ဘေ့ခ် ၄၀၅ ခုနှစ်က တည်ထောင်ခဲ့သော အာသောကကျောင်းတိုက်ဆန်ဖျ နေတီ (NINCPO CHEKIANG ပြည်နယ်)
 - (၂) ဘေ့ခ် ၅၃၅ ပန်းဆော် LU YUNG TEMPLE - CANYON ပြည်နယ်)
 - (၃) ငန်းမကြီးနေတီ ဘေ့ခ် ၆၃၂ SIAN (ဖူ SHENSI ပြည်နယ်) မယ်ပိုင်ဖို (လ)

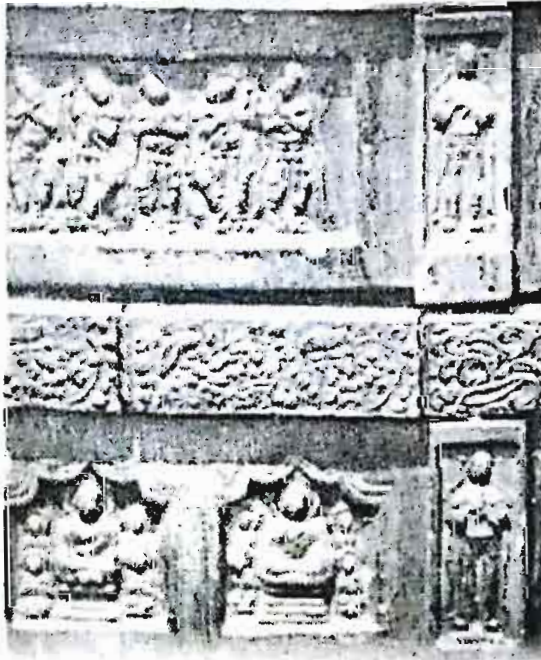

တမုတ်နိုင်ငံမှ မွေးအကျဆုံး ဟိုင်မ ဘုရားကျောင်း (မြင်းဖြူကျောင်းဟော်) သက်တမ်း ၂၀၀၀ ခန့် ဟိနန်ပြည်နယ် လိုရမ် LAOYANG မြို့တော်အနီးတွင်ရှိသည်။

ခရစ်နှစ် ၆၄ အေဒီ တွင် တရုတ်ကေရာဇ် ဘုရင်မှ ကိုယ်စားလှယ်တော်များက အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ရဟန်းတော် နှစ်ပါးနှင့် ဗုဒ္ဓကျမ်းစာများကို မြင်းဖြူပေါ်တင်၍ ပင့်ဆောင်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ရဟန်းတော်နှစ်ပါး (KASYAPAMATANGA AND DHARMARANYA) ၏ သုဿန်များ ဤကျောင်းတော်တွင် ယနေ့တိုင် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ဤကျောင်းတော်ကို ဘုရင်အဆက်ဆက်က ပြုပြင်ခဲ့၍ ၁၉၆၁ ခုနှစ်မှ အစိုးရက တာဝန်ယူထိန်းသိမ်းထားသည်။

Pota Pagoda, Kaffeng's oldest, built in 977. Every brick has a Buddhist Image.

Tiles of this pagoda feature musicians and Buddhas.

ခရစ် ၉၇၇ ခုနှစ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့သော ရှေးအကျဆုံး ဘုရားအုတ်ချပ်တိုင်းတွင် ဘုရားရုပ်ပွားတော် ဓာတ်တော်ပါရှိသည်။ (ခေတ်သစ်ပြုပြင်ပြီး)

“မဟာယာန” ဟူသောအမည်ဖြစ်မည့် “ယာန” ဟူသော စကားအစ

သင်္ဂါယနာတင် ကနစ်သျှကမင်းကြီးလက်ထက် သံဃနာယက ရှင်အဿယောသ သည် “ဗုဒ္ဓစာရိတ” မည်သော ဘုရားဖြစ်စဉ် ကျင့်စဉ်ကျမ်းတစ်စောင် စီရင်ရေးသားတော်မူသည်။ ထိုကျမ်းတွင် အကျင့်သုံးမျိုးကို အဓိကထား၍ ပြထားသည်။ ကျင့်စဉ်သုံးမျိုးမှာ-

၁။ သာဝကယာန

၂။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓယာန

၃။ ဗုဒ္ဓယာန- တို့ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ တောင်ပိုင်းထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာလောကတွင် ၎င်းသုံးပါးကိုပင် (၁) သာဝကဗောဓိ (၂) ပစ္စေကဗောဓိ (၃) သဗ္ဗောသဗ္ဗောဓိ ဟူ၍ ဆိုသုံးမျိုး၊ အကျင့်သုံးမျိုး ခေါ်သည်။ အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ “ယာန” ဆိုသော ပါဠိစကားမှာ လှေ၊ လှည်း၊ ရထား စသော စီးသွားစရာယာဉ်ကို ဆိုသည်။ သွားခြင်း ဟူသော အဓိပ္ပါယ်လည်း ရနိုင်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် သံသရာကို သမုဒ္ဒရာရေပြင်သဏ္ဍာန် ထား၍ မဂ္ဂင်တရားကို လှေဖောင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် ကူးသွားနိုင်ပုံကို ဥပမာ ပြလေ့ရှိသည်။ ဤသို့အားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို ကူးသွားစီးသွားစရာယာဉ် (ဝါ) အကျင့်တရားဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

ယာနသုံးမျိုး

ဆိုခဲ့သော ယာနသုံးမျိုးနှင့်စပ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာအရ နိဗ္ဗာန်သို့ကူးရောက်ကြောင်း အကျင့်သုံးပါးရှိ၏။ (၁) ရိုးရိုးသာဝက (လူရဟန်း) အဖြစ်ဖြင့်ကျင့်၍ ရောက်ခြင်း၊ (၂) ထိုထက်အတန်းမြင့်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓအကျင့်ဖြင့် ရောက်ခြင်း (၃) ထိုထက် မြင့်သော အမြင့်ဆုံး ဗုဒ္ဓဘုရား အဖြစ်ဖြင့် ရောက်ခြင်း တို့တည်း။

ဤသုံးပါးတွင် ပထမနှစ်ပါးမှာ မိမိတစ်ကိုယ်တည်းသာ နိဗ္ဗာန်သို့ကူးနိုင် ရောက်နိုင်၍ တစ်ကိုယ်ကောင်းအကျင့်သာ ဖြစ်သည်။ သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင်နိုင်သော အကျင့်မျိုးမဟုတ် ဗုဒ္ဓယာန ဘုရားအကျင့်သည်သာလျှင် သတ္တဝါအများကို ကယ်တင်နိုင်သည်။ သို့ကြောင့် ဤဗုဒ္ဓယာနသည်သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု တွေးခေါ်လာကြရာက ဗုဒ္ဓယာနကိုသာ လိုက်နာ ကျင့်ဆောင်အပ်ကြောင်း ရေးသား တိုက်တွန်းခဲ့ကြလေသည်။ အမြင့်ဆုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု “မဟာ” ဟူသော စကားဖြင့် လဲလှယ်ခေါ် “မဟာယာန” ဟု တစ်ခါတစ်ရံ စတင်ခေါ်ခဲ့လေသည်။

“မဟာယာန” - “ဟိနယာန”

သာသနာတော် ၇၀၀ အတွင်း (1-2 century AD) ကနိသျှကမင်း လက်ထက် ရှင်အဿယောသ ရေးခဲ့သော ထိုဗုဒ္ဓစာရိတကျမ်းအရ “မဟာယာန”၏ အစမျိုးစေ့သည် ယူကြိုက်များ လာရာ ဇနာကအနစ် (၃၀၀) ခန့် အကြာ သာသနာတော် ၉၀၀ ထောက်အတွင်း (4 century AD) ကျန်တစ်ဖက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာအယူကို ယုတ်နိမ့်သည်ဟု ချိုးနှိမ်၍ ခေါ်ဝေါ်သော “ဟိနယာန” ဟူသောအမည်သည် အထင်အရှားဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ရှင်အဿယောသ စခဲ့သော မဟာယာနမျိုးစေ့ကို ရှင်နာဂအဇ္ဈန က ဆက်၍ မြေတောင်မြောက် ပေးသွားလေရာ အနစ် ၃၀၀ အတွင်း အလွန်လူကြိုက်များ၍ ထင်ရှားသောဝါဒ ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။ ဤသို့အားဖြင့် မြောက်ပိုင်း မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ရှင်နာဂအဇ္ဈနသည် ၎င်းဂိုဏ်းကို တည်ထောင်သူ ဟု နာမည်ကြီးနေသည်။

ပြောက်ပိုင်းဗုဒ္ဓဘာသာသည် ပထမ သာသနာ ၁၀၀ ပုစ၍ ထေရဝါဒနှင့် ကွဲခဲ့ကြရာ သာသနာ ၁၀၀၀ အတွင်း အထိ မဟာသီဂီတိ (ထေရဝါဒမှ ခွဲထွက်သော) သဗ္ဗာသတိအရိယာ သဗ္ဗာသတိဝိဘာသိက မဟာယာန ဟူ၍ အမည်များ အမျိုးမျိုး အဆင်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ မြောက်ပိုင်းတိုင်းပြည်များတွင် ယုံကြည်ကိုးကွယ်သောဂိုဏ်းဖြစ်၍ မြောက်ပိုင်းဗုဒ္ဓဘာသာ ဟုလည်း ခေါ်တွင်သည်။

မဟာယာနအယူအရ ဘုရားလောင်းဝါဒဖြစ်၍ “ပောဓိသတ္တယာန” ဟုလည်း ခေါ်သည်။ ဤသို့အားဖြင့် မဟာယာနကို ဘုရားလောင်း ဝါဒဂိုဏ်းကြီးဟု မှတ်ယူနိုင်သည်။

ဘုရားလောင်းဝါဒ

အယူတဖြည်းဖြည်းပြောင်းလဲသွားခြင်း

ဗုဒ္ဓယာန- မဟာယာနဂိုဏ်းကြီး ကြီးကျယ်ထင်ရှားလာခြင်းမှာ ဘုရားလောင်းဝါဒကို လူကြိုက်များလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ စင်စစ်သော်ကား လူတို့ အကြိုက်ကိုလိုက်၍ ပြုပြင်ထားသောကြောင့် လူကြိုက်များခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုဂိုဏ်းမှာ ကြပ်တည်းသော ဝိနည်းအကျင့်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဓက်ခဲနက်နဲသော အဘိဓမ္မာတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ငြီးငြိရလှစွာသော ကမ္မဋ္ဌါန်းဘာဝနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပျားစွာ ဂရုဏာကြီးမားပုံတို့ကို ချီးမွမ်း ချီးပွဲ၍ ၎င်းတို့၏ "အစိန္တယျ" "အပ္ပမေယျ" မကြံအပ်၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ် သော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို အရင်းခံပြီးလျှင် မိမိတို့အလိုရှိရာသို့ ဆွဲဝင်၍ လွှင့် ပြောဟောရေးသား ကြလေတော့သည်။ ဤသို့လျှင် (ရတနာကုဋ) (ဝေပုလ္လ) စသော များစွာသော သုတ္တန် စာပေလက်သစ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။

ဇောဓိသတ္တ ဘုရားလောင်းကို ဂုဏ်အမျိုးမျိုးတင်ကာ အောက်ပါအမည်တို့ကို ပေး၍ ချီးပ ချီးမြှင့်ကြလေသည်။ အဝလောကိတေသ္မာရ- အဝလောကိတ (လောကကို အမြဲစောင့်ရှောက် ကြည့်ရှုနေသော ဂရုဏာရှင်) ပဉ္စသီရိ (ပဉ္စ - သာယာနှစ်သက်ဖွယ်ရှိသော၊ သီရိ - ဂုဏ်ကျက်သရေ) သမန္တ-ဘဒြ (အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင် ကောင်းမွန်သော၊ စီးပွားတိုးတက်စေနိုင်သော) စသည်ဖြင့် များစွာသော အမည်နာမတို့ကိုထွင်၍ ချီးကျူးကိုးကွယ်ကြလေသည်။

ဘုရားလောင်းဆိုရာ၌ ဘုရားဆုပန် ဘုရားဖြစ်မည် သူဟူ၍ သာမညအားဖြင့်သာ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်ပိုင်းက ယူကြသည်။ ထိုမြောက်ပိုင်းဘုရားလောင်းကား သာမညမဟုတ်တော့ချေ။ လူမှလွန်၍ နတ်အဖြစ် နတ်ဘုရားအဖြစ်သို့လည်း ရောက်နေလေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ လူအများကိုကယ်တင်ရန် လူ့ပြည်သို့ လူအဖြစ်ဖြင့် လာရောက်သည်ဟုလည်း ယူကြသည်။

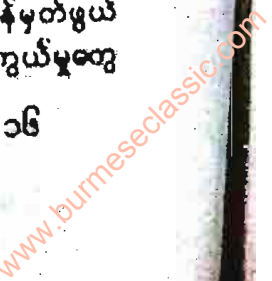
ဗုဒ္ဓဘုရားကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ အမြဲတည်နေစေပြီးလျှင် ထိုကောင်းကင်ဘုံဘုရားမှာ လူ့လောက နှင့် တိုက်ရိုက် ပဆက်ဆံနိုင်တော့သဖြင့် ဘုရားနှင့်လူအကြား ဆက်သွယ်ပေးနိုင်သော (သို့မဟုတ်) ဆက်သွယ်ပေးနိုင်ရန် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်မျိုး လိုလေရာ ထို "ဘုရားလောင်း" တို့မှာ ထိုနေရာအတွက် ဖြစ်လာလေသည်။

စင်စစ်သော်ကား ဗုဒ္ဓဘာသာသည် အိန္ဒိယပြည်မြောက်ပိုင်းနှင့် အနောက်မြောက်ပိုင်းသို့ ရောက်သွားသောအခါ ဂျိန်း နှင့် ဟိန္ဒူနယ်သို့ ရောက်သွားခြင်းဖြစ်၍ ထို ဂျိန်း၊ ပါသျှန်- စသော ဘာသာအယူဝါဒတို့ နောက်သို့ လိုက်လျောကာ ခပ်ဆင်ဆင် ပြုပြင်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သို့မှလည်း ထိုအရပ်ဒေသရှိ လူတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို နားလည်လွယ် ယုံကြည်လွယ် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်လွယ်လာကြမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ခြားနားချက်

မြောက်ပိုင်း နှင့် တောင်ပိုင်း အရေးကြီးသော ခြားနားချက်ကြီးကား တောင်ပိုင်းမှာ ဗုဒ္ဓအယူကို ရှင်းရှင်းသန့်သန့်ထား၍ မိရိုးဖလာ နတ် စသော အခြားအယူတို့ကို အဝင်မခံ၊ ပသိမ်းသွင်း၊ အယူရင်းအတိုင်းပြု၍ သက်ဝင်ယုံကြည်စေသည်။ (ဥပမာ၊ မြန်မာပြည်၌ အတွင်း ၃၇ မင်း၊ အပြင် ၃၇ မင်း၊ ကိုးမြို့ရှင်၊ ဦးရှင်ကြီး စသော တိုင်းရင်းနတ်ကိုးကွယ်ခြင်း အယူအဆကို ဗုဒ္ဓဘာသာက အရှေ့မခံ)

မြောက်ပိုင်းတွင်ကား အရှေ့ အသိမ်းအသွင်း ခံသည်။ ဥပမာ ပါသျှန်ပြည် မိရိုးဖလာနတ်တစ်ဦး ဦးကို ဗုဒ္ဓဘာသာမှ နတ်ဖြစ်ဟန်၊ သို့မဟုတ် ဘုရားလောင်း ဝင်စားသောနတ်ဖြစ်ဟန် ပြဆို၍ မိမိတို့ သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး နတ်တို့နှင့် ပေါင်းဆက်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ညွတ်စေသည်။ ဤကား အလွန်မှတ်ဖွယ် ကောင်းသော ခြားနားချက်တည်း။ ဤနည်းကြောင့်ပင် မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာမှာ မိရိုးဖလာ ကိုးကွယ်မှုတွေ ရောနှောကာ ပျက်ပျက်စီးစီး နှင့် မသန့်မရှင်း ဖြစ်ရလေသည်။

ထေရဝါဒ နှင့် မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာ အဓိကကွဲပြားခြားနားသည့် အတွေးအခေါ်များ

ဘာသာဂိုဏ်းနှစ်ခုလုံးက ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ဆိုသော ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်စည်းကပ်ကြ၏။ - သဗ္ဗာလေးပါးတရား (ဓမ္မစကြာ) ကို ယုံကြည်ကြသည်။

သုတစ်ပါးအသက်ကိုမသတ်ရ၊ လိမိမပြောရ၊ သုတစ်ပါးသားမယား မဖျက်စီးရ၊ သုတစ်ပါးပစ္စည်း နီးမယူရ နှင့် သေရည်သေရက်မသောက်ရ ဆိုသော သီလငါးပါးကို စောင့်ထိန်းရာတွင်လည်း တူညီကြသည်။ (တံဘက် နိဗ္ဗေပိ နှင့် ဂျပနံနိင်္ဂတံတွင် သေရည်သေရက် နှင့် ပတ်သက်၍ များစွာတင်းကြပ်ခြင်း မရှိချေ။)

အားလုံးကလည်း နိဗ္ဗာန်ကို ဖျော်ပျန်းကြသည်။ နိဗ္ဗာန်ဝောက်ကြောင်း တရားတွင် အလယ်အလတ်လမ်းစဉ် မရှိမပင်ပဒာလမ်းကို လိုက်ကြဖို့လည်း တူညီကြသည်။ သို့သော် အသေးစိတ်လမ်းစဉ်ကွဲတော့ မတူညီကြတော့ချေ။

နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းနည်းလမ်း

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့ တရားထိုင်ကြရသည်။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို ထိန်းသိမ်းကြရသည်။ နိဗ္ဗာန်ကို အောက်ပါအတိုင်း အဆင့်လေးဆင့်ဖြင့် သွားကြသည်။

- ၁။ အပါယ်တံခါးပိတ်ခြင်း
- ၂။ လူ့ဘဝ၌ နောက်တစ်ကြိမ်သာ ပြန်ဖြစ်ခြင်း
- ၃။ လူ့ဘဝသို့ ပြန်မရောက်တော့ဘဲ အထက်ဘုံဘဝမှ နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးခြင်း
- ၄။ ဤဘဝမှာပင် အရဟတ္တနိလရပြီး နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးခြင်း

မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ကတော့ ဗောဓိသတ္တဘုရားလောင်းဘဝကို ရောက်ရအောင် အဓိကဖျော်ပျန်းချက်ထားရှိ၏။ ဗောဓိသတ္တဘုရားလောင်းဘဝ နှင့် လူတစ်ကာကို ကယ်တင်ပြီးတော့မှ နိဗ္ဗာန်ကို ဝင်မည်ဖြစ်သည်။ ဗောဓိသတ္တဘုရားလောင်းဖြစ်ဖို့ နည်းလမ်းက အမျိုးမျိုးရှိသည်။ ဂိုဏ်းအမျိုးကွဲပေါ်ပူတည်ပြီး အယူအဆ ကွဲပြားခြားနားသည်။ အချို့မဟာယာနဂိုဏ်းများကတော့ ကြားအဆင့်မစတော့ဘဲ လူ့ဘဝမှာပင် တစ်ချက်တည်းနှင့် (ဥပမာ ချင်ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူအဆ) တရားထိုင်နေရင်း ဘဝသစ်ကို ရောက်သွားနိုင်သည်ဟု ယူဆကြ၏။ အချို့ကတော့ အပီတာဘ ဘုရားကြီးကို ပူဇော်စည်းကပ်ရင်း ကြည်ညိုရင်း ကူးပြောင်းသွားနိုင်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ဘုရားအပေါ်ထားရှိသောအမြင်

ဘုရားအပေါ်ထားရှိသည့်အမြင်ကွဲတော့ များစွာကွဲပြားခြားနား၏။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာများ အမြင်က ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် ဘုရားငါးထူပွင့်ပည့်၊ ဝေးထူပွင့်ပြီးပြီ၊ နောင်အရီပေတူယျ ဘုရားတစ်ထူ ပွင့်ရန် ကျန်သည်။

ဘုရားဆိုတာက ဤလောကကြီးကို မနိစင်းပေးတော်မူသော အစေအရာရာ ကြီးမြတ်သော ထူးကဲသော လိုဘာစာပေးသနားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ချေ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားလမ်းကို ပြသပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သာ ဖြစ်၏။ ဘုရားကိုစိုစိုးနေလို့ ပူဇော်နေလို့ နိဗ္ဗာန်နှင့် ရိုပြုံးနိုးလိမ့်မည်ဟု ဘုရားက မဟောကြားခဲ့ချေ။

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကတော့ ဘုရားကို အထက်မိုးကောင်းကင်ပေါ် အမြင့်ဆုံးနေရာ၌ ထားရှိ၏။ ကိုယ်ပွားသုံးစွဲ TRI KARYA- တြိကာယအဖြစ် ယက်ခံကြ၏။

- ၁။ ဝဇ္ဇာကိုယ်ရပ်လုံးပရှိသော တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားကြီး DHARMA KAYA
- ၂။ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသော ရုပ်အဆင်းရှိသော သူတစ်ပါးကို ကယ်တင်ခဲ့ရာက သာယာမှုအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်ပွားဘုရား SAMBHOGA KAYA
- ၃။ သူ့ဘေးတို့ကို ကယ်တင်ရန် ဆင်းသက်လွှာပြီး တရားဓမ္မဟောကြားခဲ့သော စကြာပုန် ကိုယ်ပွားဘုရား NIRMANA KAYA ဆိုပြီး ထားရှိကြ၏။

လူသားတို့ကိုကယ်တင်ရန် ရောက်လာတတ်သော ဘုရားအများ နှိကြသေးသည်ဟုလည်း
မြင်ကြသည်။

အရဟတ်

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအမြင်အရ နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးတော့မည် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ် ဖြစ်၏။
ဘဝအဆက်ဆက် ပါရမီဖြည့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာက ရရှိသောအဆင့်ဖြစ်၏။

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏အမြင်အရ အရဟတ်အဆင့် မှသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ
တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သည်။ သူတစ်ကိုယ်တည်းသာ နိဗ္ဗာန်ဝင်ဖို့ကြိုးစားသူ၊ ကျန်လူသားအများကို
ကယ်တင်လိုစိတ်မရှိသူဟု ဆိုပြီး အထင်မကြီးကြချေ။

ဗောဓိသတ္တဘုရားအလောင်းတော်

ဗောဓိသတ္တကို ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏အလိုအရ ဘုရားဖြစ်ရအောင် ကျင့်ကြံ
ကြိုးစားနေသောပုဂ္ဂိုလ် ပါရမီမပြည့်ရသေးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟု ယူမှတ်ကြသည်။ တစ်နေ့ကျလျှင်
ဘုရားဖြစ်လာမည်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၏။

မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာကျတော့ ဗောဓိသတ္တဆိုသူမှာ နိဗ္ဗာန်ဝင်ဖို့လမ်းကို တွေ့ပြီးပေမယ့်
ကျန်လူသားတို့အား ကယ်တင်ရန် လူ့ကမ္ဘာသို့ လာရောက်နေထိုင်ကာ တရားဓမ္မပြသသူဟု အဓိပ္ပါယ်
ကောက်ကြ၏။

သံယောဇဉ်

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတွင် သံယောဇဉ်နှောင်ကြီးကို နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင်
ဖြတ်တောက်လိုကြ၏။ သို့ကြောင့် ရဟန်းဘဝကိုကူးပြီး တစ်ကိုယ်တည်း တရားကျင့်ကြံကြလေ့ရှိကြ၏။
တိပင်္ကနိင်္ဂမာလည်း ဤအတိုင်းဖြစ်၏။ တရားလိုက်စားသူတို့သည် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နေထိုင်ကြသည်။

မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာများကျတော့ ဤအချက်ကို အထူးအလေးမပေး။ အထူးသဖြင့်
ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ရှေးခေတ်ကရာ ယခုခေတ်များပါ သံယောဇဉ်ဖြတ်ဖို့ ဖိတ်ကူးကြဟန်မရှိချေ။ သို့ကြောင့်
ဘုန်းကြီးများသည် ဆွမ်းဓထွက်ခြင်းမရှိ အိပ်ထောင်ပြုကြသည်။ ငွေကြေး ငှာလှူရထောင်း တတ်ကြသည်။

လူသားများအတွက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ဘုန်းကြီးရဟန်း နှင့် လူသားတို့သည် ကင်းကင်းရှင်းရှင်းလှကြသည်။
လူသားတို့လှူဒါန်းသော ဆွမ်း ကွမ်းကို မှီဝဲ၍ ကျောင်းတိုက်တွင် နေထိုင်ကြသည်။

ဂျပန် နီပေါ စသည်တို့မှာတော့ ဤသို့မဟုတ် လူသားတို့နှင့် ပူးပေါင်းနေလေ့ရှိသည်။ လူသားတို့
အခက်အခဲတွေ့ကြသည်အခါ ဘုန်းကြီးရဟန်းများက အမြဲကူညီသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှာဆိုလျှင်
ဘုန်းကြီးတွေက အလုပ် လုပ်ကြရသည်။ အလုပ် လုပ်မှ စားသောက်ကြရသည်။

ထေရဝါဒနိုင်ငံများမှ ဘုန်းကြီးရဟန်းတို့သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက်ပါဝင်ခြင်းမရှိ
ပါဝင်ခွင့်လည်းမရှိချေ။

ဂျပန်နိုင်ငံ အထူးသဖြင့် ချင်ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် အလုပ်လုပ်ကြရသည်။ အလုပ်လုပ်ပြီးမှ
ထမင်းစားခွင့်ရှိသည်။ သို့ကြောင့် ဂျပန်နိုင်ငံတွင် ဘုန်းကြီးများ ဦးစီးတည်ထောင်သော လမ်း၊ ဟော်တယ်၊
တည်းခိုဆောင်၊ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း၊ ရေကန်၊ ဆိပ်ကမ်း စသည်တို့ရှိ၏။ အခွန်အကောက် ကောက်ယူပြီး
စားသုံးနေထိုင်ကြသည်။ ငွေကိုလည်း ချေးစားနေကြသည်။

လူတန်းစားခွဲခြားခြင်း

ဟိန္ဒူတို့၌ မြင့်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်များမျိုး စသည်ဖြင့် လူတန်းစား အလွှာအဆင့် ခွဲခြားသလို
ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာရာ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာမှာပါ လူတန်းစားအဆင့် ခွဲခြားသည့် အယူစာစာ
မရှိကြချေ။

မဟာယာန-ဟိနယာန-ထေရဝါဒ

ယခုထွန်းကားနေသော ထေရဝါဒီတို့ကမူ မြန်မာ သီရိလင်္ကာ ထိုင်း စသည်တို့၌ မြတ်စွာဘုရား ပါဠိတော်များကို ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ခြင်း နှုတ်ပယ်ခြင်းမပြုဘဲ မူရင်းအတိုင်း ထိန်းသိမ်းခဲ့သော ပင်မပုဒ္ဒဘာသာ ဖြစ်၏။

ခေတ်နှင့်အညီ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်အညီ လိုလျှင်လိုသလို မလိုလျှင် မလိုသလို ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက် နှုတ်ပယ်လိုကြသော ရဟန်းဆိုးများကို ဒုတိယ သင်္ဂါယနာပွဲ၌ ပထမဦးစွာ ကမ္မပါစာဖတ်၍ ထုတ်ပယ်ခဲ့ ပါသည်။ အသောကခေတ်၌လည်း ပရဝါဒီအဖြစ် မေးမြန်းစိစစ်၍ ထပ်မံ ပယ်ထုတ်ခဲ့သေးသည်။

သာသနာနှစ် ၆၀၀ ခန့်တွင် ဤသို့ ပယ်ထုတ်ခဲ့ရသော ရဟန်းဆိုးများမှာ ပြန်လည် အင်အားကောင်းလာသည်။ ထိုအခါ ထေရဝါဒရဟန်းများသည် အိန္ဒိယတောင်ပိုင်း ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်း တစ်လျှောက်၌သာ အနည်းငယ် ကြွင်းကျန်တော့၏။ မကြာခင် အိန္ဒိယကပ်ပြည်လုံးကို အတက်၌ နှင်ထုတ်ခဲ့ရသော ရဟန်းဆိုးအများစုက လွမ်းမိုးသွားခဲ့လေပြီ။

မဟာယာန အတွေးအခေါ် အယူအဆသစ်များသည် သာသနာနှစ် အနှစ် ၆၀၀ ခန့်ပုစ၍ တဖြည်းဖြည်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်ဟု ဆိုခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မဟာယာနနှင့် ဟိနယာနဝါဒချင်း ငြင်းခုံဆွေးနွေးမှုများမှာ အထက်ပါ နှင်ထုတ်ခဲ့ရသော ရဟန်းများအချင်းချင်း ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

ထေရဝါဒ ပင်မပုဒ္ဒဘာသာတော်ကြီးနှင့် တစ်စုံတစ်ရာ ပသက်ဆိုင်တော့ချေ။ အကြောင်းပူ တတိယ သင်္ဂါယနာတင်ခေတ်က အပြတ် စာရင်းရှင်းပြီးဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။

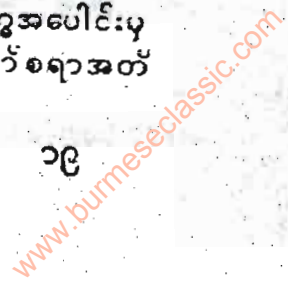
မဟာယာန (ဘုရားလောင်း) လမ်းစဉ်နှင့် ဟိနယာန (သာဝက) လမ်းစဉ်ကို ငြင်းခုံခြင်းသည် နှင်ထုတ်ခဲ့ရသော ရဟန်းဂိုဏ်းများအချင်းချင်း ဖြစ်ကြသည်။ မဟာယာန ဝါဒသစ်ကို လက်မခံသော ဂိုဏ်းအချို့ကို ဟိနယာနဟု ခေါ်၏။

မဟာယာန နှင့် ဟိနယာနဂိုဏ်း ကွဲချိန်၌ ထေရဝါဒမှာ အိန္ဒိယတွင် မရှိတော့ဘဲ သီဟိုဠ်နှင့် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံပြည်၌သာ ကျန်တော့၏။ မဟာယာန၊ ဟိနယာန၊ အမည်များသည် ထေရဝါဒပုဒ္ဒဘာသာနှင့် တတိယ သင်္ဂါယနာတင်စဉ်ကပင် လမ်းခွဲခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထေရဝါဒနှင့် လုံးဝ ပသက်ဆိုင်တော့ပေ။ ဤအကြောင်းကို သေချာစွာ မသိသူများက ထေရဝါဒကို ဟိနယာနဟု လွဲမှားခေါ်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထေရဝါဒ-မဟာယာနပုဒ္ဒဘာသာခြားနားချက်အချုပ် (အနောက်တိုင်းသားတို့၏အမြင်အရ)

- (၁) ဘုရား- ထေရဝါဒပုဒ္ဒဘာသာဝင်များက ဘုရားကို သာမန်လူသားဘဝမှ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာက နိဗ္ဗာန်လမ်းသို့ ထွက်ပေါက်တွေ့သွားသူ လမ်းပြပေးနိုင်သူဟု မြင်ကြသည်။ မဟာယာနပုဒ္ဒဘာသာဝင်များအလိုအရ ဘုရားသည် တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံ၍ အစဉ်သဖြင့် တည်မြဲလျှက်ရှိနေသည်ဟု ဆိုသည်။
- (၂) ဗောဓိသတ္တ- မဟာယာနတို့၏အလိုအရ ဗောဓိသတ္တဘုရားလောင်းဟူသည် နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်နိုင်သော စွမ်းရည်ရှိပြီးစေပဲ့ ပဝင်သေးဘဲ လူသားတို့ကိုကယ်တင်ရန် လှူပြည်သို့ ဝင်စားသည်။ အထူးသဖြင့် အလောကီတေသာရ ဘုရားလောင်းမှာ မေတ္တာဂရုဏာ ကြီးမားလွန်းလှသည်။
- (၃) ဘုရားရှိခိုး- မဟာယာနပုဒ္ဒဘာသာဝင်များက နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားမှာ ကောင်းသောအပြုအမူ များထက် ဘုရားအပေါ်ယုံကြည်ခြင်း လေးစားခြင်းတို့အပေါ် မူတည်သည်။ သို့ကြောင့် ဘုရားရှိခိုးခြင်းကို အထူးဦးစားပေးသည်။
- (၄) နိဗ္ဗာန်အပေါ်အယူအဆ- ထေရဝါဒပုဒ္ဒဘာသာဝင်များက နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းပု ကင်းဝေးရာ နေရာဟု မြင်ကြသည်။ မဟာယာန ပုဒ္ဒဘာသာဝင်များက ပျော်စရာအတို ဖြစ်နေသောဌာနဟု မြင်သည်။

(Religions In 4 Dmensions Walter Kaufmann စာအုပ်မှ)

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာ ပူရင်းကျမ်းစာများ

မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ပတ်သက်သည့် ပူရင်းကျမ်းစာများမှာ ဘာသာ SAHSEKIT ဖြင့် ရေးသားထားသော ကျမ်းများသည် အလွန်ရှားပါးလျက်ရှိ၏။ အာရှအရှေ့အလယ်ပိုင်း၊ ဒေသများနှင့် တရုတ်နှင့် တိဘက်ဘာသာများဖြင့် ထပ်ဆင့် ဘာသာပြန်ဆိုထားသော ကျမ်းများကိုသာ ယခုခေတ်တွင် ဖော်ပြနိုင်သည်။

ဤကျမ်းများကို အတွေးအခေါ်နှင့် သက်ဆိုင်သော ပူရင်းကျမ်းများနှင့် ကျမ်းပြုညီညွတ်သည့် သက်ဆိုင်သော ကျမ်းများဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲခြားလိုရပါသည်။
ယင်းတို့အနက် အဓိကကျသော ကျမ်းစာအချို့မှာ အောက်ပါတို့ဖြစ်ကြပါသည်။

(၁) ပညာပါရမီတာကျမ်း PRAJNA PARAMITA

ကျမ်းစု Perfection of wisdom ဉာဏ်ရည် ပိုမိုထက်သန်အောင် ညွှန်ပြပေးသော ကျမ်းစာများဟု အဓိပ္ပါယ်ရ၏။

ဗုဒ္ဓ၏ ဟောကြားခဲ့သော တရားတော်များကို အကျယ်ဖွင့်ဆိုပေးသော ကျမ်းများဖြစ်၍ ပူရင်းကျမ်း၌ စာလုံးစေ့ ၃၂ လုံးထိပါသော စာပုဒ်များဖြင့် ရေးသားထားသော စာပုဒ်ပေါင်း ၈,၀၀၀ ရှိ၏။ အဆိုပါကျမ်းကိုပင် စာပုဒ်ပေါင်း ၁၀၀,၀၀၀ ဖြင့် ထပ်မံရေးဆိုထားသော ကျမ်းလည်းရှိ၏။ စာပုဒ်ပေါင်း ၂၅,၀၀၀ စာပုဒ်ပေါင်း ၇၀၀ စာပုဒ်ပေါင်း ၁၅၀ နှင့် စာကျမ်းအစည်းငယ်သာ မှီလာစွာ ကျမ်းများကိုလည်း ထပ်မံရေးသား ပြုစုထားရှိ၏။

ဤကျမ်းစာအုပ်ကို ပထမရာစုခေတ်က ရေးသားပြုစုခဲ့ဟန်ရှိသည်။ ဒုတိယရာစုခေတ်တွင် တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုနိုင်ပြီဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤကျမ်းကို တရုတ်ဘာသာသို့ တရုတ်ရဟန်းတော် YUEH CHIH ယုချေ က အေ ၁၇၂ ခုနှစ်က ပထမဆုံး ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့သည်။

(၂) MADHYAMILKA ကျမ်းစာများ မဇ္ဈိမိကသုညဝါဒ ? ကျမ်း

အလယ်အလတ်တန်းစဉ်ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်၍ ရသောကျမ်းများဖြစ်၏။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ တွေးခေါ်ပညာရှင် ရဟန်းတော် NAGARJUNA နာဂအဗ္ဗုဒ္ဓနှင့် သူ၏တပည့် ARYADEVA အာယဒေဝ တို့ ပြုစုခဲ့သော ကျမ်းစုဖြစ်သည်။

ဤကျမ်းများကို တရုတ်ဘာသာသို့ သက္ကရာဇ် ၄၀၂ - ၀၅ ကာလက ပြန်ဆိုရေးသားနိုင်ခဲ့၏။ ဤကျမ်းစာများကြောင့် မဇ္ဈိမိက စနစ်ဆိုပြီး ခေါ်ဝေါ်ခံရသည်။

(၃) AVATRAMSAKA -SUTRA (: အဝင့်သက သုတ်များ)

ကြီးမြတ်၍ ကျယ်ပြန့်သော ဗုဒ္ဓပူဇော်ရေးဆိုင်ရာ သုတ်များဟု အဓိပ္ပါယ်ကောက်လို့ရ၏။ ဗောဓိသတ္တဘုရားအလောင်းတော် အဆင့် ဆယ်ဆင့်ရှိပုံကို ရှင်းပြ၏။ တရုတ်ဘာသာဖြင့် AD ၄၁၈-၄၂၀ ၌ ပြည့်စုံစွာ ပြန်ဆိုရေးသား ထားရှိ၏။

SADDHARMAPUNDARIKI -AUTRA (သဒ္ဓမ္မပုဏ္ဏရိကသုတ်)

ကြာပန်းသဏ္ဍာန် LOTUS SUTRA ဟု လူသိများသည်။ TENDAI တင်ဒိုင်ဂိုက် (တရုတ် T' IEN - TAI တင်တိုင်ဂိုက်) အဓိကအားပြုသော သုတ္တန်ဒေသ ဖြစ်၏။ ၁၃ ရာစုခေတ် နောက်ပိုင်း၌ ဤဂိုက်သည် ဂျပန်နိုင်ငံ၌ NICHIREN နိချိရင်ဂိုက် အဖြစ်ကျော်ကြားလာသည်။

(၄) SUKHAYATI -VYUHA- SUTRA

သုခဝတီ ဗျူဟာသုတ် PURE LAND SUTRA သန့်စင်သောမြေနှင့် သက်ဆိုင်သောသုတ် ဟု လူသိများ၏။ ဒုတိယရာစုခေတ်လောက်က တရုတ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုပြီးရှိ၏။ အနောက်ဖက်ရှိ နိဗ္ဗာန် (သန့်စင်သောမြေ) ကို အစိုးရသော အမိတာသ ဘုရားအကြောင်း ဖွင့်ဆိုထားသောကျမ်း ဖြစ်သည်။

(၅) အခြားမဟာယာနကျမ်းများ အမျိုးစုံရှိသေး၏။

ယင်းတို့အနက် ထရာထော် ASVAGHOSA အသာယာသာ ပြုစုသောကျမ်းများမှာ ထင်ရှား၏။ ဘုရားရှင်နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဓာတ်တော်ကြီး များ ဗုဒ္ဓဘဝဖြစ်စဉ် တရားထိုင်နည်းများ စသည်ဖြင့် ရေးသားထားသော ကျမ်းများဖြစ်သည်။

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာ ရှေးဟောင်း ကျမ်းစာအုပ်များ

ယနေ့ ကမ္ဘာတွင် ရှေးဟောင်း စာအုပ်စာတမ်းများကို များစွာ တန်ဖိုးထားကြသည်။ ငွေကို သန်းနှင့်ချီပေးပြီး အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်လေ့ရှိကြသည်။ ဥပမာ သမ္မာကျမ်းစာ အဟောင်းများ ကိုရမ်းကျမ်းပြုတ်- ရှေးလက်ရာများကို ငွေကိုကောင်လိုပုံပေးပြီး ရောင်းဝယ် တတ်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းစာများကိုတော့ ဤသို့ အရောင်းအဝယ်ပြုကြသည်ကို မမြင်ရမကြားရသေးပါ။ သို့သော် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးမှ ပြတိုက်ကြီးများက တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဝယ်ယူသိမ်းဆီးနေကြပါသည်။

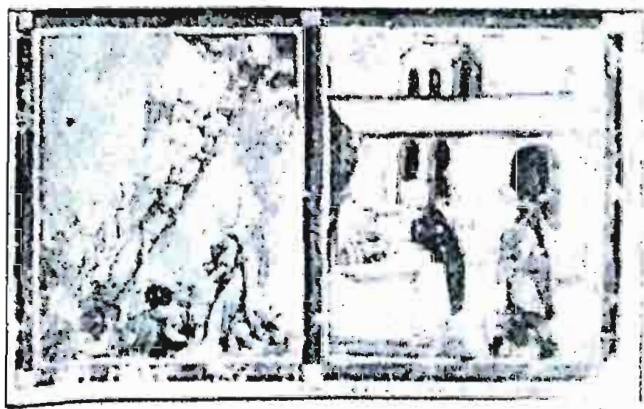
ယင်းတို့အနက် ဗြိတိသျှ သမိုင်းပြတိုက်ကြီးသို့ ရောက်နေသော မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းစာအချို့ကို နမူနာအဖြစ် ဖော်ပြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓကျမ်းစာအဟောင်းများ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းကြဖို့ သင့်ကြောင်း ပီပီတို့ ကိုယ်တိုင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်းပရှိပါက သက်ဆိုင်ရာ ပြတိုက်များသို့ လှူဒါန်းဖို့ သင့်ကြောင်း တင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

- ၁၉၈၀ ခုနှစ်က ဒေါ်လာ ၂ သန်းစီပေးပြီး အမေရိကန်နိုင်ငံ ပြတိုက်တစ်ခုမှ ဝယ်ယူသွားသော
- ကိုရမ်းကျမ်း ၁၃၀၄ လက်ရာ
- The Golden Haggadh ဟိဘရူး (ဂျူး) လူပျိုးတို့၏ ကျမ်းစာ ၁၃၂၀ ခုနှစ်လက်ရာ
- The Diamond Sutra တရုတ်နိုင်ငံ ရှေးအကျဆုံး ဗုဒ္ဓကျမ်းစာ တရုတ်နိုင်ငံ ဒန်ဟောင်းဂူဘုရားတွင်းမှ ၁၉၀၇ ခုနှစ်က တူးဖော်ရရှိခဲ့သည်။

The Diamond Sūtra

Sultan Baybars' Qur'an

The Golden Haggadah

Perfection of wisdom ကျပန်ကျမ်းစာအုပ်
မျက်နှာဖုံး - နာရာမြို့ ၁၃၈၃ ခုနှစ်

- ဒိုတန်ဒေသ ဂုတ္တဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော
ကျမ်းစာ ဒန်ဟောင်းဒေသ ၈ - ၁၀ ရာစုခေတ်

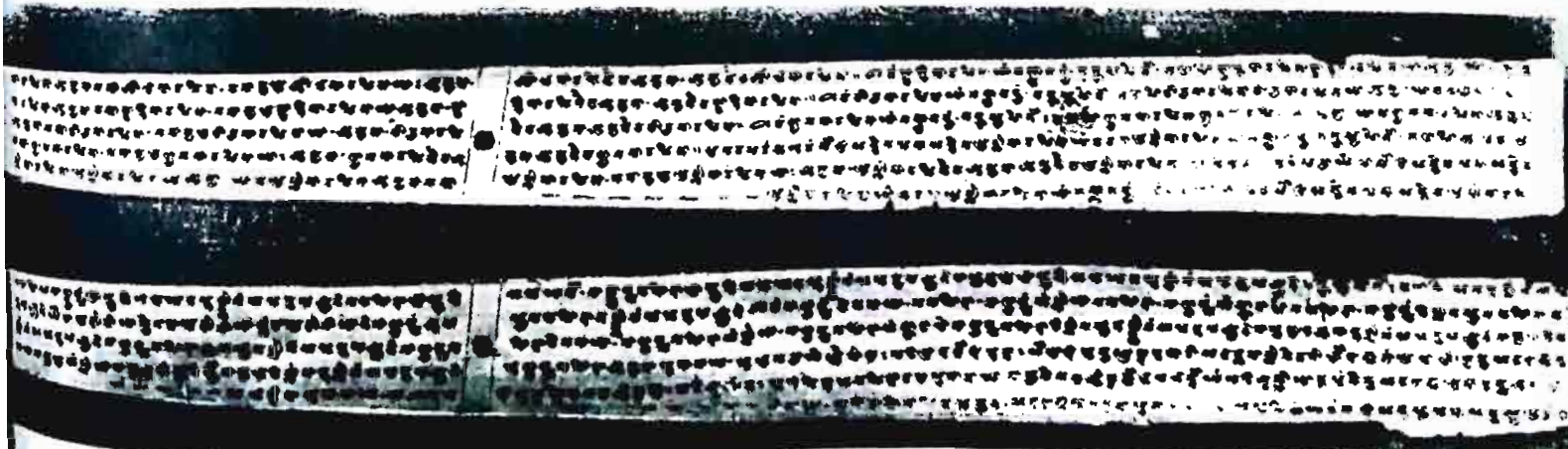
The perfection of windom
တိဘက်နိုင်ငံ မူရင်းကျမ်းစာ (၁၇ ရာစုခေတ်)

အထက်ပါကျမ်းကို စာပုဒ်ပေါင်း ၁၀၀,၀၀၀ ဖြင့် အကျယ်ချဲ့ထားသော တရုတ်ဘာသာဖြင့် ကျမ်းစာ

စိန်သွားကဲ့သို့ ထက်သော သုတ္တန် ဒန်ဟောင်း ၉-၁၀ ရာစုခေတ်တရုတ်ပြည်

The diamond Cutter Perfection of windom

JR

ကြာပန်းသုတ္တန် The Lotus of the Good Law မူရင်း ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ ၆ - ၇ ခုစု စေတီတော်မှ
ပြန်လည်တူးဖော်ရရှိသော ကျမ်းစာနှင့် တရုတ်ဘာသာပြန် ၉- ၁၀ ခုစုစေတီ (ဒန်ဟန်) ဇောမိသတ္တန်
လမ်းစဉ်ကို ပြသထားသော ကျမ်းစုဖြစ်၏။

ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၂၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၃၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၄၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၅၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၆၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၇၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၈၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၁) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၂) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၃) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၄) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၅) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၆) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၇) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၈) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၉၉) ကဏ္ဍတော်မူ၏။ (၁၀၀) ကဏ္ဍတော်မူ၏။

刹鬼國其中
若有乃至一人
稱觀世音菩薩
名者是諸人壽
皆得解脫羅刹
之難以是目緣名

璚車珠馬珠
珊瑚珀珠
尋寶入於大海
假使黑風吹
其船舫墮羅

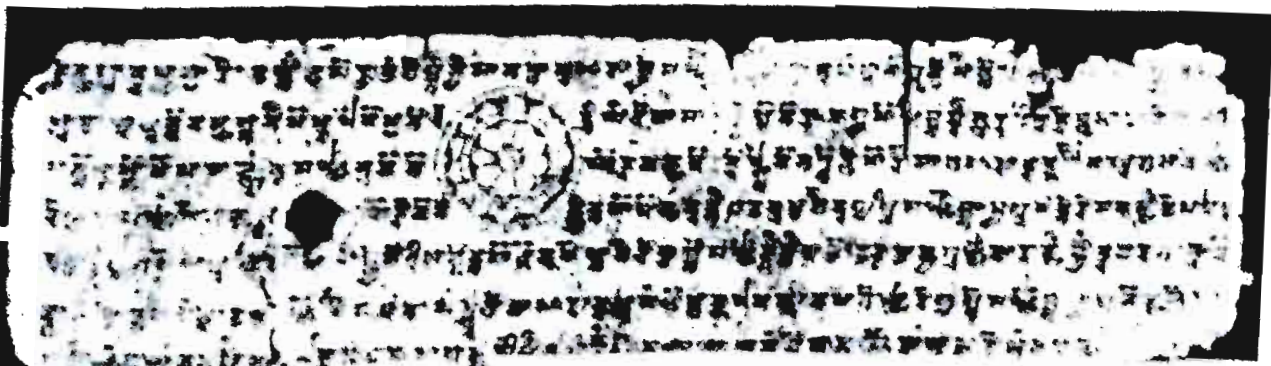
The Gem-heap Sūtras

China, from Dunhuang, Gansu province, 8th century AD

ရတနာပုံ သုတ္တန်များ - ရှေးအကျဆုံး ပဟာယာန ကျမ်းစာ
ဤကျမ်းစာကို ၂ ရာစုခေတ် မတိုင်မီကာလက ပညာရှင် ၄၉ ဦး စုပေါင်း ရေးသားခဲ့ကြသည်။
တရုတ်ဘာသာသို့ ဆေးဒီ ၂၆၅ - ၃၁၆ ကာလတွင် ပြန်ဆို ပြီးစီးသည်။
ရုပ်ပုံမှာ တရုတ်ဘာသာဖြင့် ပိုးသားပေါ် ရေးသားထားသော သုတ္တန် ဖြစ်၏။
ဇာစ်သတ္တ ဘုရားလောင်း၏ ကျင့်စဉ်ကို ဖော်ပြထားသော ကျမ်းစာဖြစ်သည်။

ရွှေအလင်းရောင်သုတ္တန် Sutra of Golden Light -

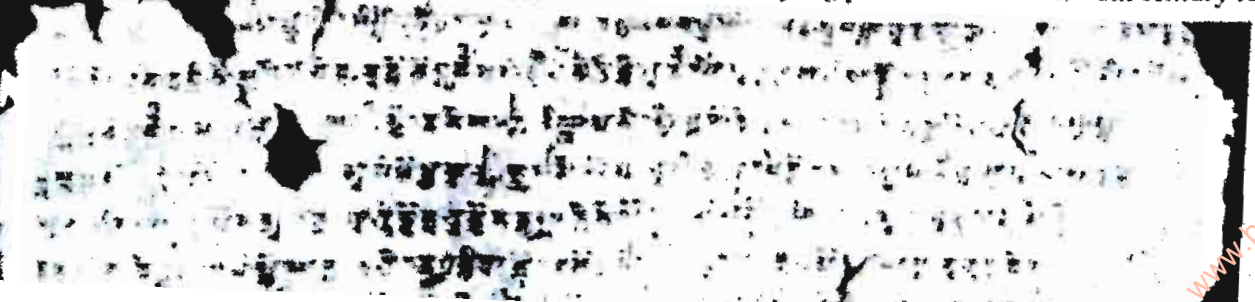
တစ္ဆေ သူရဲများ ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေပြီး မိမိတောင့်တသော ဆုကို မရမသော သုပ္ပန် ဖြစ်၏။

Sūtra of Golden Light

၂၀

Found near Khotan, Xinjiang province, China, 7th-8th century AD

ဘုရင်ဆယ်ပါးသုတ္တန် TEN KINGS SUTRA
 ၁၀ ရာစုခေတ် စက္ကပေါ် ရေးဆွဲထားသော ပန်းချီ
 ဘုရင်များက စားပွဲပေါ်ထိုင်ပြီး တရားစီရင် ပေးကြသည်။ မှတ်တမ်းစာရေးတွေက ဘုရင်ဆန်းတင်
 ရှိကြသည်။ လူ့ဘဝမှ ကွယ်လွန်ခဲ့သူများကို စီစစ်၍ အပြစ်ပေးသင့်သူတွေကို ပေးပြီး
 ချီးမြှောက်သင့်သူတွေကို ချီးမြှောက် ထုပေးနေဟန်

တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ တိယင်တိုင်ဂိုဏ်း TIAN TAI
 လူတိုင်းလူတိုင်း ကျင့်လျှင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအဆင့် ကို ရစေနိုင်မည်ဆိုသော သုတ်တော်

忍不成今捨苦到安心空見如槁地海惣集
 我身心終不動若空見聞雜捨然一專精念
 念流入又空見擾動不能安一至誠誠悔息
 二禁緣一切種智不用者无明未破捨觀空
 見法性現前對次進勇不證不休如是對治
 助開涅槃深識位次不盡上地内外風塵不
 能破壞順道法愛不生故无頂隨心心空滅

流入薩婆若海乘一大車遊於四方直至道
 場成等正覺餘如上說

摩訶止觀卷第十

和安四年六月廿三日書寫訖

執筆權律師隆教

Handwritten Burmese script on a scroll, likely a historical record or a religious text. The text is densely packed and written in a traditional style.

သုတ္တန်မဟုတ်သော အခြားမဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအကြား ထင်ရှားသော ကျမ်းစာများ

ဘုရားရှိခိုး အပုဒ် ၁၅၀ (တရုတ်ပြည် အေဒီ ၅ - ၆ ရာစု) ဘုရားကို ချီးမွမ်းထားသော ဂါထာများ ဖြစ်၏။

အလောကီတာသရ ဘုရားအား ချီးမွမ်းထားသော အဖွင့်ကျမ်း (အရှေ့အိန္ဒိယ)

၆ - ၉ ရာစုခေတ်မှ ပေါ်လာသော ကျမ်းဖြစ်၏။ ခေတ်နောက်ကျသော ကျမ်းစု ဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဘုရားရှင်ရှေ့၌ မိမိပြုလုပ်မိခဲ့သော ပြစ်မှုများကို ဝန်ချတောင်းပန်နည်းပညာ စာအုပ် (၁၃၆၈-၁၆၄၄)

ဗုဒ္ဓိသတ္တ ကွမ်ရင်မယ်တော်က လူသားတို့ကို ငရဲမှ ကယ်တင်နေပုံ စာအုပ်အတွင်း မျက်နှာဖုံး

ရှေးကျသော တရုတ်နိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓဘာသာ စာအုပ်များ

အမိတာဘုရား ၁၀ ရာစုခေတ်

အလောကိတေသရ ဘုရားလောင်း

မဇ္ဈိသီရ ဘုရားလောင်း ၁၃၆၈ - ၁၆၄၄ ပူဇော်နည်း ကျမ်းစာအုပ်များ

此五臺山中文殊師利大聖真儀
現多般威靈巨測文成正覺不
捨大悲隱法界身示天人相為萬
菩薩住清涼山攝化有緣利益弘
廣思惟憶念增長吉祥禮敬稱揚
能滿諸願普勸四眾供養歸依當
來同證菩提妙果

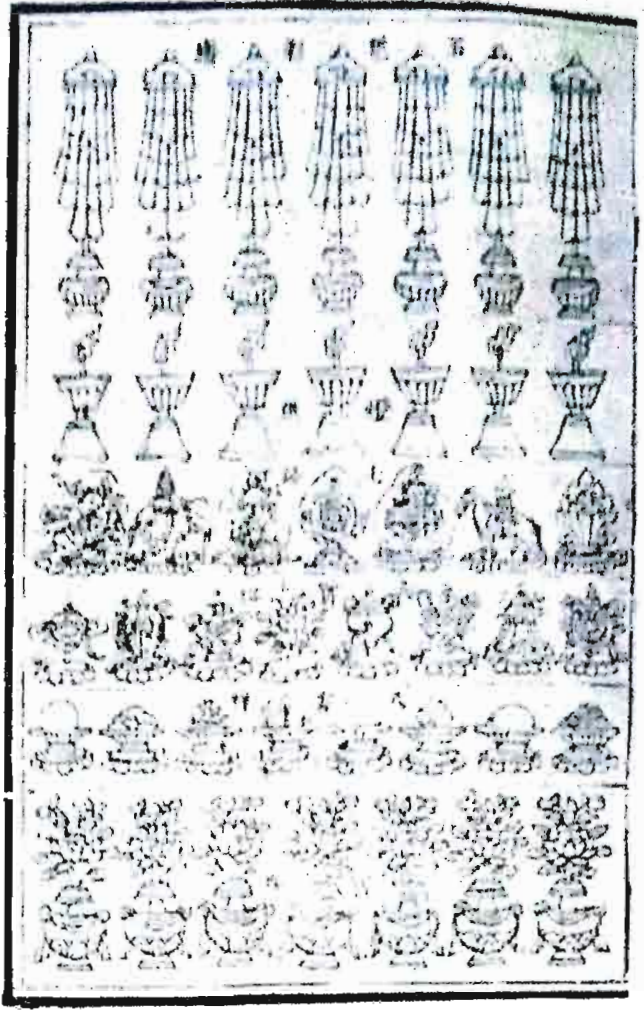
阿上囉跋左曩

文殊師利大威德法寶藏心陀羅尼
唵引阿味 囉吽引佉左唵
對此像前隨分供養具心一境
注課持迴遮者請同歸帝宗

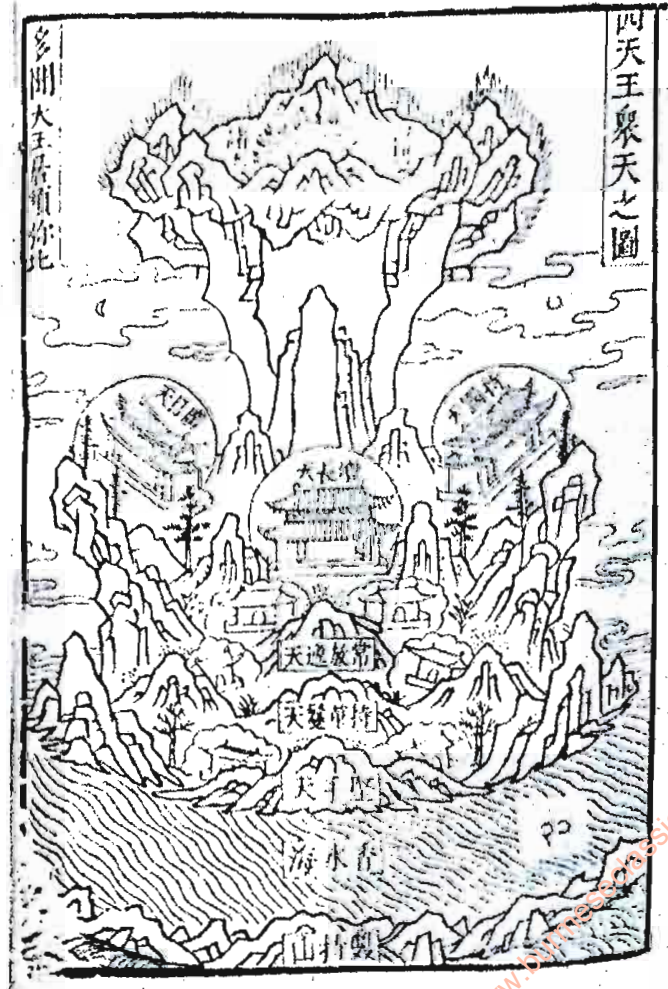
အဝဇ္ဇာကံတေသရ ဘုရားလောင်းအား
ပူဇော်ပသနည်းကျမ်းစာ (အေဒီ ၁၀ ရာစုခေတ်)
ဤကျမ်းကို မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ
နံနက်တိုင်း အကြိမ် ၁,၀၀၀ ပြည့်အောင်
ခွတ်ဆိုလေ့ရှိကြသည်။

တရုတ်-တိဘက် ကျမ်းစာစု →

大慈大悲救苦觀世音菩薩

清淨心每早
奉念一千口

四天王聚天之圖

多聞大王居鎮在此

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ကိုးကွယ်သည့်ဘုရားများ

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အယူအဆအရ အထက်မိုးမကောင်းကင်ပေါ်ရှိ တန်းမိုးတော်အရှုနှင့် ပြည်စုံသော ဘုရားကြီးဦးစောင်သော ဘုရားအများ မှီ၏။ သို့ကြောင့် ဘုရားပုံသဏ္ဍာန်မျိုးရုံကို ထုလုပ် ကိုးကွယ်လေ့ ရှိကြသည်။ သူတို့ဘုရားကျောင်းတွင်ကို ဝင်သွားလျှင် ဘုရားအများကို တစ်ပြိုင်တည်း ဖူးတွေ့ရကြမည် ဖြစ်သည်။ ပြန်မာနိုင်ငံတို့ကဲ့သို့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် နိုင်ငံများမှာလည်း ဘုရားတစ်ဆူ ရဟန္တာများခြံရံလျက်ရှိသော ပုံတော်မျိုး မဟုတ်ပါ။ ဘုရား အပြိုင်ဖြစ်နေကြသည်။ ဤဘုရားများ၏သဘောကို နားလည်ရန် စာရေးသူသည် နိုင်ငံခြားစာအုပ် အတော်များများကို ကြိုးစားဖတ်ရှုယူရသည်။ (ကလိဖော်နီးယားပြည် (U.S.A) မှ မာလ်ကီနိုင်ငံ Anthropology ဘာသာရပ်ပါရဂူ ဒေါက်တာဂိုးဇ်ဒေါ် Dr Melvyn C Goldstein ၏ ဆည်းကပ်၍ ပေးပြန်ခဲ့ရသည်။ စုဆောင်းရရှိသော အဖြေကို အောက်တွင်အကျဉ်းချုံး၍ ပေါ်ပြပါသည်။)

အမိတာဘာဘုရား တရုတ်အသံ OMI TO FU အိုမိတိုဖူ

ဂျပန်- အမိတာဘုရား

မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာအလိုအရ ဒီပင်္ကရာဘုရားက စတင်၍ မရဟန်းလျှင် လောကီဇာယာ- ရာဇဘုရား (LOKE SVA RARAGA) ၏ ဘုရားပေါင်း ၈၁ ဆူ ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်၌ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးက တစ်နေ့ကျလျှင် ဗုဒ္ဓဖြစ်လိုကြောင်း ဆုပန်သည်။ သူ၏ဆုပေးလမ်းထဲတွင် သူသာ ဘုရားဘဝမရမီသော် ကမ္ဘာအမုပ် ၁၀ မျက်နှာမှ လူသားအားလုံးကို (အပြစ်ကြီး ၅ ခုကို ကျူးလွန်မိသူများကလွဲလျှင်) သူတာဝန်ယူရမည့် ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်ဟု ကတိကဝတ် ပြုခဲ့၏။

သို့ကြောင့် သူ ဘုရားဘဝကိုရောက်ရှိသောအခါ လူသားတို့အပေါ် စေတနာအရှိဆုံး ဗုဒ္ဓ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူညာလက်ရုံးက တရုတ်အစောင့် - တာရှီချေ TA SHIA CHIN (ဂျပန်အစောင့် - ဆိုင်နို SEISHI) ဖြစ်၏။ ဉာဏ်ပညာအရာ နှင့် ဓွန်အားဗလအရာ၌ အားကိုးလောက်၏။ ဘယ်လက်ရုံး သူ၏ကိုယ်ပွားက တရုတ်အစောင့် ကွမ်ဂင်မယ်တော် (ဂျပန်အစောင့် ကွမ်နန် KWAN NON) ဆိုသူ ဖြစ်၏။ သူမက လူသားတို့အပေါ် မေတ္တာစေတနာထားရာတွင် ထူးခြား၏။

သို့ကြောင့် ဂျပန်ဘုရား၊ တရုတ်ဘုရားကျောင်းတို့တွင် အမိတာဘာဘုရား နှင့် ကိုယ်ပွားနှစ်ဆူကို လည်း ရုပ်ထုပြီး ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ၌ အကြီးဆုံး ရုပ်ပွားတော် ကမာကုရမြို့မှ ဆင်းတုတော်မှာ ဤအမိတာဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး သွန်းလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကိုအာရုံပြုပြီး ရှိခိုးပူဇော်ကြသူတိုင်းက ဤဘုရား တာဝန်ယူရသော အနောက်ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ယူဆကြပါသည်။

ကြာပန်း

မြင့်မြတ်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းခြင်း အဓိပ္ပါယ်ဆောင်သည်။ အမိတာဘုရားကို ယုံကြည်သူ မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် တရားထိုင်ခြင်း နှင့် အမြင့်ဆုံးတရား သဘောပေါက်ခြင်းတို့၏ အမှတ်တံဆိပ် ဖြစ်၏။

ကြာပန်းအနေအထား

တရားထိုင်သည့်အခါ ယိုင်သော တင်ပလွင်ဓွေပုံစံ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များ ကျင့်စဉ် ယောဂ YOGA အနေအထားဖြစ်၏။

BUDDHIST TRINITY

အမိကဘုရားကြီးသုံးဆူ

ယာဇက်
ဂျပန် = Seldin မိုင်ရှီ
ပညာတန်ခိုးရှင်
တရုတ် = တိုရိုချိ ဘုရား
TO SHIH CHIH

အလယ်
ဂျပန်
အမိတာဘုရားကြီး = ကမကုရာဘုရားကြီး
တရုတ် = အမိတာဘာ
(O MI TU FU)

ဝဲဇက်
ဂျပန်ကွမ်နွန် (ကိုယ်ပွားဘုရား)
တရုတ်ကွမ်ရင်
မေတ္တာရှင်မယ်တော်

အခြားတစ်နည်း

အမိတာဘာဘုရားနှင့်သုခဝတီအနောက်နိဗ္ဗာန်ပြည်

တရုတ်ပြည်သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာရောက်လာသည်မှာ သာသနာ ၆၀၀ ကျော်တွင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ အိန္ဒိယပြည် မြောက်ပိုင်းအရပ် အနောက်မြောက်အရပ် ကန်ကျွန်းကမ်းလက်ထက်၌ ကျော်ကြားနေသော ဗောဓိသတ္တဝါဒ - ဘုရားလောင်းဝါဒ မဟာယာနဝါဒမျိုး ဖြစ်သည်။

အိန္ဒိယပြည်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ကြားတိုင်းပြည်များကိုဖြတ်၍ ဟစ်ဖြည်းဖြည်းလာခဲ့ရာ ထိုဒေသအရပ်များရှိ ဘာသာအယူအမျိုးမျိုးတို့နှင့် ရောစပ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲကာ တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်လာလေသည်။

တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ရှိရင်း မိရိုးဖလာဘာသာ၊ ကာနိုဘာသာ၊ ကွန်ဖူးသျှဘာသာ တို့နှင့် ရောနှောကာ ထပ်မံ ပြုပြင် ပြောင်းလဲသွားပြန်သည်။

ကန်ကျွန်းကမ်းတို့လက်ထက် ရှင်အဿဗယာသ က စခဲ့သော မဟာယာနဝါဒကို ရှင်နာဂအဇ္ဈန (တရုတ်လို - လွန်ရှ) က ဆက်လက်ဆောင်ရွက် ကြီးကျယ်တိုးတက်ကာ သာသနာ ၉၀၀ အတွင်းခန့် တွင် ဂုဏ်တော်များဖြင့် ထင်ရှားသော ဘုရားတစ်ဆူအဖြစ် ကိုးကွယ်နိုင်ကြစေရန် အချုပ်အချာ ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သော "အမိတာဘာ" မည်သော ဘုရားကို တီထွင်ခဲ့လေသည်။ "အမိတာဘာ" မှ အတိုင်းအရှည် အဆုံးမရှိသော အရောင်ရှိသော ဘုရား ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

အမိတာဘာဘုရားမှာ တရုတ်ပြည်တွင် အထင်အရှားဆုံးသော ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်ဘုံဖြစ်သော သုခဝတီပြည်ကြီးတွင် တည်ရှိနေတော်မူသည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဤအမိတာဘာဘုရား နှင့် သုခဝတီပြည်သည် တရုတ်ပြည် မဟာယာနတွင် အလွန် ထင်ရှား ကြီးကျယ်လေသည်။

ထိုသုခဝတီနိဗ္ဗာန်ဘုံရှိ ဘုရားကြီးမှာ လောကနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်ဆံခြင်းငှာ မကောင်းရကား ကြားတွင် ဆက်သွယ်ကယ်ဆယ်နိုင်ရန် "ဘုရားလောင်းများ" ကားရှိကြလေသည်။

ဤသို့နှင့် "အဝလောကီတေသ္မာရ" မည်သော ဘုရားလောင်းကို ထိုအမိတာဘာဘုရားကြီး၏ အနီးတွင် ချထားတည်ရှိစေသည်။ (အဝလောကီတေသ္မာရကို တရုတ်လို "ကွန်ယင်") ခေါ်သည်။

မဟာယာနအယူတွင် ဂေါတမဘုရားကို လူကဖြစ်သောဘုရားသာမဟုတ် သဘောတရား ပရမတ်ဘုရား အဖြစ်နှင့်လည်း ထားသည်။ ရှင်ဂေါတမအလျှင်က မရေတွက်နိုင်သော ဘုရားများစွာ ရှိသည်။ ရှင်ဂေါတမသည်ပင်လျှင် ထိုကောင်းကင်ဘုံရှိ ပရမတ်ဘုရားအဖြစ်မှ လောကကိုကယ်ချွတ်ရန် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား လူဘုရား အဖြစ်နှင့် ရောက်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ လောကတွင်ကိစ္စပြီး၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး နောက် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန်ကြွသွားလေပြီဟု ယူဆကြသည်။

အမိတာဘာကို ကောင်းကင်ဘုံဘုရားတစ်ဆူအနေဖြင့် ကိုးကွယ်ကြ၍ ၎င်း၏ ရုပ်တုတော်ကို အလယ်ကဖြစ်စေ သကျမုနိ (ရှင်ဂေါတမ) ဘုရား၏ (ပြတ်သော) လက်ဝဲဖက်က ဖြစ်စေ ထားလေသည်။

အချို့က အမိတာဘာသည် လောကသို့ သကျမုနိဘုရားအဖြစ်နှင့် လာသည်။ အချို့က ဘုရားအားလုံးကို စုပေါင်းထားသောသဘော ပရမတ်ဘုရားဖြစ်သည် ဟုလည်း ယူဆကြသည်။

သန့်ရှင်းသောမြေ-ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်း PURE LAND BUDDHISM

တရုတ်နှင့်ဂျပန်နိုင်ငံတို့၌ ထွန်းကားနေသောဂိုဏ်း ဖြစ်၏။ အမိတာဘာ ဘုရားကြီးကို ကြည်ညိုအာရုံပြုခြင်းဖြင့် ကောင်းသောနေရာ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို တက်လှမ်းနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

အခြားတစ်နည်း

အမိတာဘာဘုရားနှင့်သုခဝတီအနောက်နိဗ္ဗာန်ပြည်

တရုတ်ပြည်သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာရောက်လာသည်မှာ သာသနာ ၆၀၀ ကျော်တွင်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ အနိယပြည် မြောက်ပိုင်းအရပ် အနောက်မြောက်အရပ် ကန်သျှကမင်းလက်ထက်၌ ကျော်ကြားနေသော ဗောဓိသတ္တဝါဒ - ဘုရားလောင်းဝါဒ မဟာယာနဝါဒမျိုး ဖြစ်သည်။

အနိယပြည်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ကြားတိုင်းပြည်များကိုဖြတ်၍ တစ်ဖြည်းဖြည်းလာခဲ့ရာ ထိုဒေသအရပ်များရှိ ဘာသာအယူအမျိုးမျိုးတို့နှင့် ရောနှောပြုပြင်ပြောင်းလဲကာ တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်လာလေသည်။

တရုတ်ပြည်သို့ရောက်သောအခါ ရှိရင်း မိရိုးဖလာဘာသာ၊ ကာအိုဘာသာ၊ ကွန်ဖူးသျှဘာသာ တို့နှင့် ရောနှောကာ ထပ်မံ ပြုပြင် ပြောင်းလဲသွားပြန်သည်။

ကန်သျှကမင်းတို့လက်ထက် ရှင်အဿဗောသ က စခဲ့သော မဟာယာနဝါဒကို ရှင်နာဂအဇ္ဈန (တရုတ်လို- လွန်ရှ) က ဆက်လက်ဆောင်ရွက် ကြီးကျယ်တိုးတက်ကာ သာသနာ ၉၀၀ အတွင်းခန့် တွင် ဂုဏ်တော်များဖြင့် ထင်ရှားသော ဘုရားတစ်ဆူအဖြစ် ကိုးကွယ်နိုင်ကြစေရန် အချုပ်အချာ ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သော "အမိတာဘာ" မည်သော ဘုရားကို တီထွင်ခဲ့လေသည်။ "အမိတာဘာ" မှာ အတိုင်းအရှည် အဆုံးမရှိသော အရောင်ရှိသော ဘုရား ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

အမိတာဘာဘုရားမှာ တရုတ်ပြည်တွင် အထင်အရှားဆုံးသော ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်ဘုံဖြစ်သော သုခဝတီပြည်ကြီးတွင် တည်ရှိနေတော်မူသည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဤအမိတာဘာဘုရား နှင့် သုခဝတီပြည်သည် တရုတ်ပြည် မဟာယာနတွင် အလွန် ထင်ရှား ကြီးကျယ်လေသည်။

ထိုသုခဝတီနိဗ္ဗာန်ဘုံရှိ ဘုရားကြီးမှာ လောကနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်ဆံခြင်းငှာ မကောင်းရကား ကြားတွင် ဆက်သွယ်ကယ်ဆယ်နိုင်ရန် "ဘုရားလောင်းများ" ထားရှိကြလေသည်။

ဤသို့နှင့် "အလောကီတေသျှာရ" မည်သော ဘုရားလောင်းကို ထိုအမိတာဘာဘုရားကြီး၏ အနီးတွင် ချထားတည်ရှိစေသည်။ (အလောကီတေသျှာရကို တရုတ်လို "ကွန်ယင်") ခေါ်သည်။

မဟာယာနအယူတွင် ဂေါတမဘုရားကို လူကဖြစ်သောဘုရားသာမဟုတ် သဘောတရား ပရမတ်ဘုရား အဖြစ်နှင့်လည်း ထားသည်။ ရှင်ဂေါတမအလျင်က မရေတွက်နိုင်သော ဘုရားများစွာ ရှိသည်။ ရှင်ဂေါတမသည်ပင်လျှင် ထိုကောင်းကင်ဘုံရှိ ပရမတ်ဘုရားအဖြစ်မှ လောကကိုကယ်ချွတ်ရန် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား လူဘုရား အဖြစ်နှင့် ရောက်လာခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ လောကတွင်ကိစ္စပြီး၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး နောက် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပြန်ကြွသွားလေပြီဟု ယူဆကြသည်။

အမိတာဘာကို ကောင်းကင်ဘုံဘုရားတစ်ဆူအနေဖြင့် ကိုးကွယ်ကြ၍ ၎င်း၏ ရုပ်တုတော်ကို အလယ်ကဖြစ်စေ သကျမုနိ (ရှင်ဂေါတမ) ဘုရား၏ (ပြတ်သော) လက်ဝဲဖက်က ဖြစ်စေ ထားလေသည်။

အချို့က အမိတာဘာသည် လောကသို့ သကျမုနိဘုရားအဖြစ်နှင့် လာသည်။ အချို့က ဘုရားအားလုံးကို စုပေါင်းထားသောသဘော ပရမတ်ဘုရားဖြစ်သည် ဟုလည်း ယူဆကြသည်။

သန့်ရှင်းသောမြေ-ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်း
PURE LAND BUDDHISM

တရုတ်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံတို့၌ ဝဇ္ဇန်းကားနေသောဂိုဏ်း ဖြစ်၏။ အမိတာဘာ ဘုရားကြီးတို့ ကြည်ညိုအာရုံပြုခြင်းဖြင့် ကောင်းသောနေရာ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို တက်လှမ်းနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

တရုတ်နိုင်ငံတွင် မြို့ကြီးတိုင်း၌ ထင်ရှားလှသိများသော စကြာမုနိ ခပ်ပွားထော် ၁၇၁၉ လက်ရာ

တရုတ်လူမျိုးတို့ကိုးကွယ်လေ့ရှိသော ဘုရားစင်မှဘုရားများ
 နောက်ဆုံးအတန်း၌ - စကြာမုနိ၊ အမိတာဘာ ဘုရားကြီးများ
 ဒုတိယအတန်း - ကွမ်ရင် အလယ်-မဇ္ဈိသီရိ စသည့်ဘုရားလောင်းများ
 တတိယတန်း - တီဆိုင်
 ရှေ့ဆုံးအတန်း - အရိဗေတ္တယျ ဘုရားအလောင်းတော်နတ်သား

The Upper Row: THE CLASSICAL TRINITY GROUP OF BUDDHAS: BHAI-SYAGURU, SAKYAMUNI, AND AMITABHA WITH THE TWO LEADING DISCIPLES KASYAPA AND ANANDA.
Next Row: KUAN-YIN IN THE CENTER WITH MANJUSRI AND SAMANTABHADRA TO THE LEFT AND RIGHT.
The Third Row: TI-TS'ANG WITH HIS TWO MAIN DISCIPLES.
The Fourth Row: MAITREYA SURROUNDED BY THE GUARDIAN SPIRITS.

ကွမ်ရင်မယ်တော် = အိန္ဒိယနိုင်ငံ
 ဗေဒိသတ္တ အဝလောက်တေသရ
 နှင့် တူညီသည်။ တရုတ် (ဂျပန်
 ကွမ်နွန်) တွင် အမျိုးသမီးအသွင်
 မေတ္တာ စေတနာရှင် အဖြစ်
 ကိုးကွယ် ကြသည်။ ပြဿနာ
 အခက်ခဲရှိတိုင်း အကူအညီ ပေး
 လေ့ရှိသည်။ သူပ၏ ကောင်းမှု
 ကယ်တင်မှုတို့သည် ကုန်ဖြူစီး
 နှင့် တားအို အယူဝါဒများနှင့်
 လည်း ဆက်စပ်နေသေးသည်။

身遊記傳

書林煥文堂刊行

全像觀音出

ဈာန်ဘုရားများ

- အမိတာဘာ - အနန္တအရောင်အလင်းရှိသော ဘုရား
 တရုတ်နိုင်ငံ ဂျပန်နိုင်ငံတို့၌ ကိုးကွယ်သော ဈာန်ဗုဒ္ဓ ၆ ပါးတွင် အဆင့်စားဆုံး ဘုရားဖြစ်၏။
- ဈာန် DHYANI ဗုဒ္ဓခြောက်ပါးတို့မှာ
- (၁) ဝေရောစန - ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် တင့်တယ်သောဘုရား (ကြောမုနိ)
 - (၂) အဓိကောဘာ - မတုန်လှုပ် မချောက်ချားသော ဘုရား AKSOBHVA
 - (၃) ရတနာသမ္ပဝ - ရတနာကျောက်မှ ဖေါ်ထွက်သောဘုရား၊ RATNASAM BHAVA
 - (၄) အမိတာဘာ - အနန္တ အရောင်အလင်းရှိသော ဘုရား
 - (၅) အမောယသိဒ္ဓိ - မရှုံးနိုင်၊ အပြုရန်အောင်သောဘုရား၊ AMOGHASIDDHI
 - (၆) ဝဇီရသတ္တ - ဝဗုဒ္ဓိန်လက်နက် စွဲကိုင်သောဘုရား တို့ ဖြစ်ကြသည်။
- (ဘုရားအမှတ်စဉ် ၂ မှ ၆ တို့သည် ဘုရားကြီး အမှတ် ၁ မကြာမုနိ ၏ အဓိကကိုယ်ပွားများ ဖြစ်သည်ဟုလည်း အယူရှိသည်။)

ဤဘုရားကြီးတို့သည် နောက်တွင် ဖေါ်ပြထားသော ဘုရားလောင်း ၆ ပါးတို့၏ ပဒေမည်းတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

- ဆဋ္ဌမမြောက် ဝဇီရသတ္တ ဘုရားကို နိပေါပြည်၌ အဓိကထားပြီး ကိုးကွယ်ကြသည်။
- အမိတာဘာနှင့် ဝေရောစန ဘုရားနှစ်ဆူကို ဂျပန်ပြည်နှင့် တရုတ်ပြည်တွင် ကိုးကွယ်သူပေါများ၏။ အဆိုပါ ဈာန်ဗုဒ္ဓဘုရားများသည် ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရန် မလုံအေး၊ မုလအလုံအလျောက် ဘုရားဖြစ်ပြီး၍ အာမိဗုဒ္ဓ မည်၏။ လူ့ပြည်ကို တရားဟော ဆင်းကြွခြင်းမရှိ၊ မိမိကိုယ်စား သတ္တဝါတို့ကို ကယ်တင်ရန် ဘုရားလောင်းများကို စေလွှတ်ပေးသည်။

ဈာန်ဗုဒ္ဓ ၆ ပါးမှ ဓမ္မဗျူဟာဘုရားလောင်း ၆ ပါး

- (၁) သမန္တဘဒ္ဒ - ထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းမြတ်သူ
- (၂) ဝဇီရပါဏ် - ဝရဓိန်ကိုင်သူ
- (၃) ရတနာပါဏ် - ရတနာ (ကျောက်) ကိုင်စွဲသူ
- (၄) ပဒုမပါဏ် - ပဒုမ္မာကြာကိုင်သူ
- (၅) ဝိသုပါဏ် - ကမ္ဘာလောကဓါတ်ကို ကိုင်ထားသူ
- (၆) ယကာပါဏ် - ခေါင်းလောင်းကိုင်သူ

ဘုရားလောင်း ၆ ပါးတို့သည် ဈာန်ဗုဒ္ဓ ၆ ပါးမှ ဓမ္မဗျူဟာသည် (ဝါ) ဖန်ဆင်းစေလွှတ်သည်။

ရင်-ယိုင် YIN YANG

တရုတ်တို့၏အမြင်အရ ဤကမ္ဘာကြီးတွင် အဖိုအမ၊ အတိုက်အခံ အရာဝတ္ထု၊ နှစ်ခုရှိသည်။ ယောက်ျားကဲ့သို့ တက်ကြွသော ယိုင် YANG အဖိုဓါတ်ရှိသလို ပျော့ပြောင်းနူးညံ့သော အမဓါတ် ရင်လည်း တစ်ပြိုင်တည်း ရှိသည်။ တာအိုအတွေးအခေါ်အရ ဤကမ္ဘာ၌ ဖြစ်ရပ်အားလုံးသည် ဤထွဲအားနှစ်ခုပေါ် မူတည်ပြီး ပြောင်းလဲဖြစ်ပျက်နေသည်။ တာအို အယူဝါဒကို လက်ခံသောသူများသည် ဤအတိုက်အခံ ဓါတ်နှစ်မျိုးအား အစွန်းမထွက်ရအောင် ထိန်းသိမ်း ကျော်လွှားနိုင်သည်။

အတွင်းအနက်က - ရင်
 အပြင်အဖြူက - ယိုင်

မဟာယာနကိုက်၏ဘုရားများကို ကမ္ဘာ့သက်တမ်းအပဉ့်အရ (Ages or Kalpas of the world) အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြားထားရှိပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ကမ္ဘာ ၁၊ ၂၊ ၃ ကာလ ၄ ၅

လွန်ခဲ့သောကာလများ လက်ရှိကာလ နောင်ဖြစ်လာမည့်ကာလ

တည်ပြုနေသော ဘုရားကြီး အလောကီကေသရဘုရား (တိဘက်အခေါ် **chenresi** ဘုရား)

မပါမိသတ္တ ဘုရားလောင်း အမိတာဘာဘုရား (ညွှန်ပညာအလင်းရောင် ပေးနိုင်သောဘုရား) တိဘက်အခေါ် **opame** ဘုရား

လူ့ဘဝဝင်စား နေသောဘုရား အလောင်းတော် ဂေါတမ သပိုင်းဝင်ဘုရား အရိပေတ္တပဿ ဘုရားလောင်း

ဒလိုင်လားမား - CHENRESI ဘုရားဝင်စားသူ
ပန်ချင်လားမေး - OPAME ဘုရားဝင်စားသူ

ကျောက်စိမ်းဧကရစ်ဘုရင်

တာအိုအယူဝါဒအရ အထက်တွင် - ကျောက်စိမ်းဧကရစ်ဘုရင် - ဘုရားကြီး ရှိသည်။ ဤဘုရားကြီးက လူသားတို့၏ အသက်ရှင်ရေး နှင့် သေဆုံးခြင်းတို့ကို အဆုံးအဖြတ် ပေးနေသည်။ ကိုးရာစုခေတ်က တရုတ်နိုင်ငံသို့ တိုးဝင်လာသော ဗုဒ္ဓဘာသာအား ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ရန် တာအိုဘာသာဝင်တို့က တီထွင်ခဲ့သော ဘုရားကြီး ဖြစ်သည်။

Yu Huang, the Jade Emperor, is seen by Taoists as the chief member of the trinity of Three Pure Ones. He is the Supreme Master of the gods.

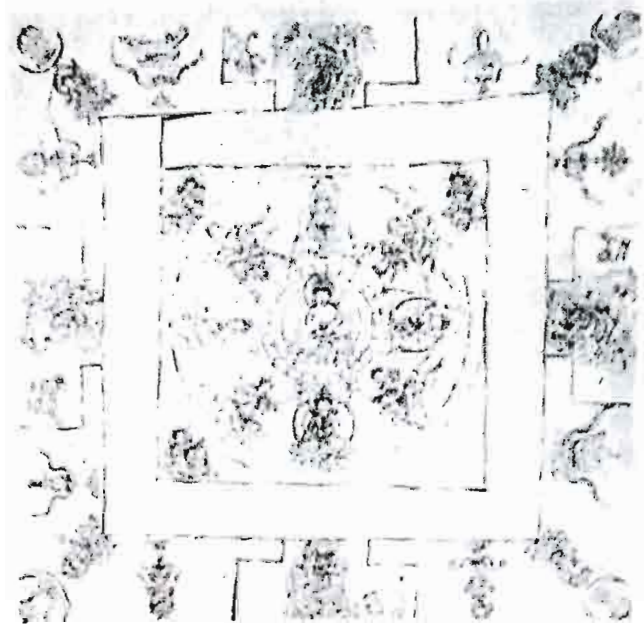
ပဒုမပါဏိ

ပဒုမာကြာကိုင်သော ဘုရားလောင်း (ရုပ်ထု ၂ မျိုး)
အမိတာဘာဘုရားကြီး၏ ကိုယ်ပျိုး ဘုရားအလောင်းတော် ဝေါင်သဏ္ဍ

- ၉ ရာစုခေတ်ပန်းချီ (အနုပညာ)
- * အမိတာဘာဘုရားက ထိပ်တွင်ရှိသည်။
- * ရတနာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားက ဝဲဖက်
- * အမောဇယသိဒ္ဓိ ဘုရားက ယာဖက်
- * အကျောဘ ဘုရားက အောက်ဖက်
- * ဝေရောစန ဘုရားက အလယ် (စကြာမုနိ) နေရာကို ပူကြသည်။
- ဘုရားများအကြား၌- ဗောဓိသတ္တ ဘုရားလောင်းများ ရှိကြသည်။

စကြာမုနိဘုရား (အလယ်နေရာမှ)

ဇရာနိဗ္ဗာန်

ပဒုမပါဏီ ရုပ်ပွားဖော်အမျိုးမျိုးမှ တစ်မျိုး

မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာ- လူသိများသော ဘုရားလောင်းနတ်သားများ

ဗေဒိသတ္တ-ဘုရားလောင်းများ

စကြာမုနိဘုရားတွင် ရှေးဘဝများရှိခဲ့၏။ ဘုရားလောင်းဘဝများ ဖြစ်၏။ နောင်ပွင့်မည်ဘုရားများ၊ ဘုရားလောင်း ဇာတိသတ္တ ကိုယ်ပွားများလည်း ရှိ၏။

အရိမေတ္တေယျ ဘုရားလောင်းမှာ နောင်ပွင့်လာမည် ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်သည်ကို အစဉ်အဆက် ယူဆခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သက္ကရာဇ် ၁၀၀ စုခေတ် နောက်ပိုင်းတွင် ဗောဓိသတ္တ ဘုရားအလောင်းတော် တွေ အများကြီး ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့၏ ဘုရားအများ ရှိသည်ဆိုသော အယူအဆ မှ ကူးစက်လာဟန်ရှိသည်။

လူဝံ့ဖွီးနေပြီး အစဉ်ပြုံးနေသော ရဟန်းရုပ်ထုမှာ သမိုင်းပုံပြင်အမျိုးမျိုး ရှိသည်- စကြာမုနိဘုရားကြီး ပွင့်ပြီးသည်နောက်ကာလ၌ သူ့ကို နောင်ပွင့်လာမည် ဘုရားလောင်း၏ ဘဝတစ်ခုဟု ယူဆကြလေ့ရှိသည်။ ဤရုပ်ထုကို ဘုရားကျောင်း အဝင်ဝများ၌ ထားရှိလေ့ရှိသည်။ = အရိမေတ္တေယျ ဘုရားလောင်း

(၁) အရိမေတ္တေယျ ဘုရားလောင်း
ဂေါတမဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် ကုန်လွန်ပြီးကာလ၌ နောင် ပွင့်တော်မူမည် ဘုရားလောင်း

(၂) အဝလောကိတောသရ ဘုရားလောင်း
အမိတာဘာဘုရားနှင့် ကြင်ယာတော် ပါဏ္ဍရာဘုရားမတို့မှ မွေးဖွားသော ဂရုဏာတရား၏ ရုပ်သွင်ဖြစ်၏။ သတ္တဝါများကို သနားငဲ့ညှာ၍ နိဗ္ဗာန်ကိုမယူဘဲနေကြောင်း ဖော်ပြထား၏။

ဂေါတမဘုရားနှင့် အရိမေတ္တေယျ ဘုရားနှစ်ဆူအကြား၌ ကြားကာလတွင် တာဝန်ယူ၍ သတ္တဝါတို့ကိုစောင့်ရှောက်၏။

လောကေသရဘုရားလောင်း သီဟနာဒဘုရားလောင်း လောကနာထ ဘုရားလောင်း စသည် နာမည်အမျိုးမျိုးနှင့် ရုပ်သွင် ၁၀၈ မျိုး ရှိ၏။

ဟိန္ဒူ သီဝ မဟေသရ ဂိုဏ်းသားတို့အတွက် သူပင် အရှင်မဟေသရ ဖြစ်၏။ ဗိဿနိုး ဂိုဏ်းသားတို့အတွက် သူပင် ဗိဿနိုးဘုရား၊ ထောင်ကျနေသူတို့ အတွက် သူပင်ကယ်တင်နိုင်သူ ငရဲကျနေသူတို့အတွက် သူပင်ကယ်တင်နိုင်သူ ဟု ယူဆကြသည်။
သူသည်ခရစ်တော်နှင့် တူဖွဲ့သည်ဟု အချို့သုတေသီ ပညာရှင်များက ယူဆကြသေးသည်။

အရှေ့ဖက်တရုတ်ပြည် ဂျပန်ပြည်များတွင် သူပင် ကွမ်ယင်-ကွမ်နန် ဟူသော အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ထင်ရှား၏။

မဟာယာဉ်ဂိုဏ်း ပုဒ္ဓဘာသာအလိုအားဖြင့် ဘုရားတစ်ဆူနှင့် တစ်ဆူအကြား သူပင် ဂရုဏာမေတ္တာတော်ရှင် အနေနှင့် လောကကို အမြဲစောင့်ရှောက်တော်မူသော ဘုရားလောင်းတစ်ဆူ ဖြစ်၏။ ထိုဘုရားလောင်း ကိုပင် မြန်မာနိုင်ငံ သရေခေတ္တရာ ပုဂံ တို့၌ လောကနာထ အမည်နှင့် ဟစ်ခေဟ်ဏ ထင်ရှားခဲ့သော ဘုရားလောင်းဖြစ်ကြောင်း ပုဂံခေတ်ပန်းချီများ၌ တွေ့ရသည်။

အဝလောကိတေသရ ဘုရားလောင်း၏ ကိုယ်ပွားတို့မှာ

- * လောကနာထဘုရားလောင်း
ဤဘုရားလောင်းပူဇော်မှုမှာ ပုဂံပြည်တွင် ခေတ်စားခဲ့၏။ အနော်ရထာမင်းကြီးကိုယ်ကိုင် ပြုလုပ်သော လောကနာထ အုတ်ခွက်ဘုရားများကို တွေ့ကြရသည်။
- * ဝဇီရပါဏိ ဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးသွားကိုကိုင်လျက် ဆု ပေးနေဟန်
- * သီဟနာဒလောကေသရ ဤဘုရားလောင်းပုံကို ပွဲတင်ပသ၍ ကုဋနုနာကို ကုပေးနိုင်၏။

(၃) ဝဇီရပါဏိ VAJRAPANI

ဝဇီရမိုးကြိုးသွားကဲ့သို့ အစွမ်းထက်သော ယာစကာ လူတန်းစားတို့ ၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်တော်မူသော တနည်း အကာအကွယ် ပေးနိုင်စွမ်းရှိသော ဆိုသည် ဘုရားလောင်း
ဤသုံးပါးမှာ အထူးထင်ရှား၏။ နောက်ပိုင်းတွင် ဤဗောဓိသတ္တ ဘုရားလောင်း သုံးပါးကို ဘုရားကြီးသုံးဆူဖြစ်တော်မူသော စကြာမုနိ (ဝေရောစန) အမိတာဘာ နှင့် အကောဘာ ဘုရားတို့၏ ကိုယ်ပွားဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်လာကြသည်။

(၄) မဇ္ဈသီရိ ဘုရားလောင်း

လူ့ဘဝမှ ဘုရားလောင်းဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားသူ ဖြစ်၏။ တရုတ်ပြည်ရှိ WU TAI ခေါ် အထွတ်ငါးခုရှိသော တောင်ပေါ်တွင် နေတော်မူသည်။ မင်းဧကရဇ်၏ သားတော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

မဇ္ဈသီရိဘုရားလောင်း၏ကိုယ်ပွားများ

- * မဇ္ဈဂေါသဘုရားလောင်း - ရွှေအဆင်း ရှိ၏။
ဓားလွယ်တစ်ဖက် စာအုပ်တစ်ဖက် ကိုင်ထား၏။
- * အရပစန ဘုရားလောင်း ရန်သူ ပူလောင်စေသူတို့ကို ဖျက်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသူ
ညာဖက်ကသံလျက် ဘယ်ဖက်က စာအုပ်ကို ကိုင်ထား၏။

↑ တရုတ်နိုင်ငံမှ ထုလုပ်ထားသော အရိမေတ္တေယျ ဘုရားလောင်း -လက်ရှိ
 သာသနာတော် မှာ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် ဖြစ်၏။ အရိမေတ္တေယျမှာ
 နောင်ပွင့်တော်မူမည့် ဘုရားဖြစ်၍ တုသိတာနတ်ပြည်၌ စံတော်မူနေသည်။
 အရိမေတ္တေယျ ဘုရားလောင်း၏ပုံမှာ မကိုင့်တော်တွင် ခေတီပုံ ပါရှိ၏။ ၄၄

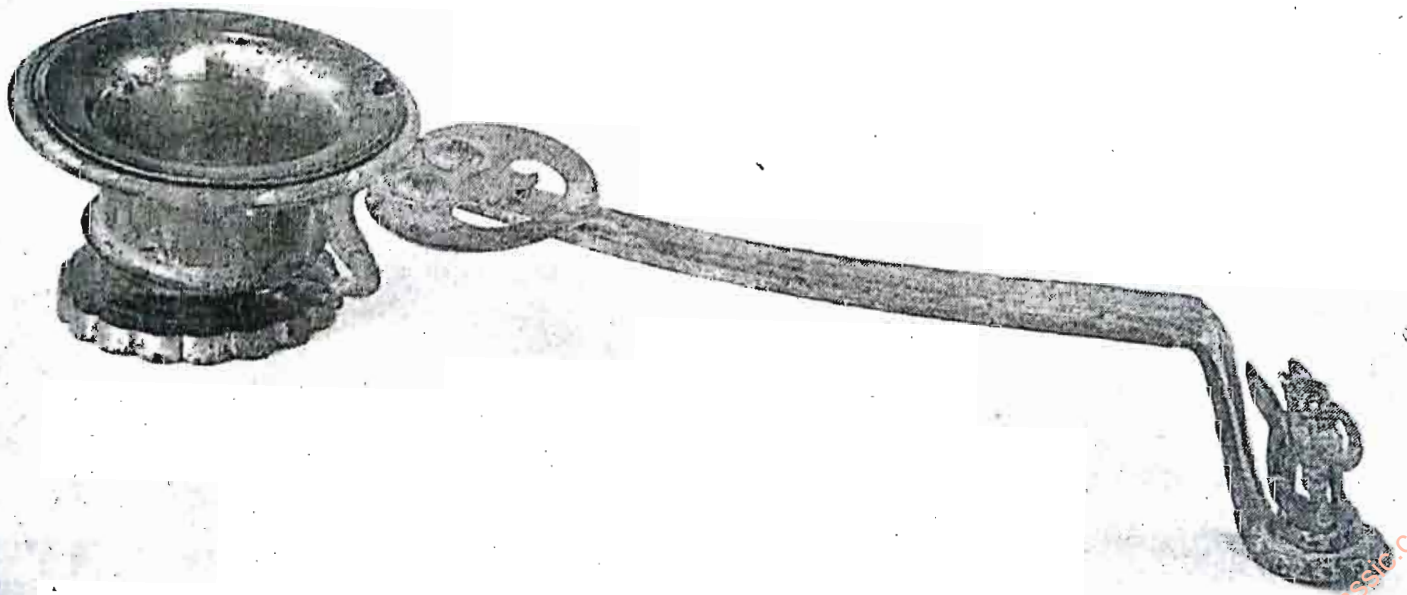
အဝလောကီတေသရ ရုပ်ပွားတော်
 ၁၁- ၁၊ ရာစုခေတ် ရုပ်ပွားတော်သဏ္ဍာန် ၁၀၈ ပျိုးရှိ၏။ ↑
 www.burmeseclassic.com

နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်း (အေဒီ ၉ ရာစုခေတ်ပန်းချီ) အလောက်တေသရ ဘုရားလောင်းက
 လူသားတစ်ဦးအား နိဗ္ဗာန်သို့ လမ်းညွှန်ပေးနေပုံ ညာလက်တွင် နံ့သာပေါင်းတို့ကို မီးခိုးပူဇော်ရာ
 စွန်းကို ကိုင်ထားသည်။

မဇ္ဈသီရိ

နိသာပေါင်းတို့ကို မီးရှို့ပြီး ဆီးမီးပူဇော်ရာ ဇွန် (ယောက်)
(မဟာယာန ဘုန်းတော်ကြီးများ အသုံးအဆောင်)

တရုတ်တို့ကိုးကွယ်သောဘုရားများ

အကျဉ်းချုပ်

တရုတ်ဗုဒ္ဓသာသနာလည်း တိုင်းရင်းအယူဝါဒများနှင့် ရောထွေးကာ ဂိုဏ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အယူဝါဒအမျိုးမျိုး ဖြစ်လာသည်။

အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့် တရုတ်ပြည်၌ ပဟာယာန ဂိုဏ်းကိုးကွယ်သော ဗုဒ္ဓါလံတို့မှာ (၁) ဘုရားများ၊ (ခ) ဘုရားလောင်းများ၊ (ဂ) နတ်များ ဖြစ်သည်။ ဘုရားမှာ ၅ ဆူ ဟားသည်။

(၁) ပထမ- ဖေါဟမသကျမုနိ၊ (၂) ဒုတိယ- အမိတာဘာ၊ ပုံမှာ မောင်းကြိုး ကိုယ်ထား ယာလက်ချ၍ လက်ဝါးပြထားသည်။ ဝဲလက်ရင်းတွင် ကြာပွင့်ကိုင်ထားသည်။ (၃) တတိယ- ဆေးဝါးဖက်ဆိုင်ရာဘုရား၊ အနာရောဂါဆွဲကပ်နေသူ ကျိုးကန်းနေသူ၊ အကျဉ်းကျနေသူ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေသူ တို့ကို ကယ်မစောင့်ရှောက်ဖန် ဟု ယူဆသည်။ (၄) စတုတ္ထ- ဝေရောစန၊ ပုံမှာ လက်နှစ်ဖက်ရင်ပေါ်တွင် ပိုက်ထား၍ လက်ညှိုးအပေါ်တွင် တောင်ထားသည်။ လက်ဝဲရင်တွင်ထားပြီးလျှင် လက်မ နှင့် လက်ခလယ်ထိထားသည်။

ဘုရားလောင်းမှာလည်း ၅ ပါးရှိသည်။ (၁) ပထမ-အလောကိတေသွာရ၊ (၂) ဒုတိယ- တရုတ်ရံအမိတာဘာ၏ ဒုတိယသား၊ (၃) တတိယ- မေတ္တယျ၊ ပုံမှာ ပြုံးရွှင်နေသောလူဝကြီး၊ အဝတ်ကိုဖယ်၍ ဝမ်းပိုက်ပူကြီးကို ဖော်ပြထားသည်။ ယာလက်- ပန်းခက် ပန်းပွင့်ကိုင်၍ ဝဲလက် နောင်အခါပေးပည့် ချမ်းသာလက်ထောင်များပါရှိသည့်အိတ်ကို ဆုတ်ကိုင်ထားသည်။ (၄) စတုတ္ထ မဇ္ဈသီရိ၊ ပုံမှာ ခြင်္သေ့ပေါ်တွင်စီးသည်။ (၅) ပဉ္စမ- သမန္တဘဒြ၊ ပုံမှာ ဆင်ပေါ်တွင်စီးသည်။

အရဟတ်များမှာ (၁) အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ (၂) အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ (၃) အရှင်မဟာကဿပ၊ (၄) အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ (၅) အရှင် သုဘူတိ၊ (၆) အရှင်ပူရဏ၊ (၇) အရှင်ကုဏ္ဍဝယ၊ (၈) အရှင်ဥပါလာ၊ (၉) အရှင်ရာဟုလာ၊ (၁၀) အရှင်အာနန္ဒာ တို့ဖြစ်သည်။

နတ်များမှာ ထင်ရှားသောနတ် ၂၄ ပါးကိုပြသည်။ ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ ယမမင်း၊ စာတုပဟာရာဇ် ဆိုင်ရာနတ်များ ပါသည်။ ကွန်ပူစီ နှင့် စာပေဘက်ဆိုင်ရာ နတ်များကိုလည်း ထည့်သွင်းထားသည်။

ရဟန်းပြုပုံမှာ ပထမ လူအဖြစ်နှင့် ငါးပါးသီလာ၊ ဒုတိယ သာမဏေအဖြစ်နှင့် ၁၀ ပါးသီလာ၊ တတိယ - ရဟန်းပြု၊ စတုတ္ထ - ဘုရားလောင်းအဖြစ် နှင့် ပါရမီဖြည့်ရသည်။

ထေရဝါဒဂိုဏ်းမှာ နောက်ဆုံးစခန်းအဖြစ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်မှန် နည်းဗျာဠာဖြင့် သွားသို့ မဟာယာနဂိုဏ်းမှာလည်း နောက်ဆုံးစခန်းအဖြစ် အတိုင်းအရှည် အဆုံးမရှိ၊ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါရှိသော အမိတာဘာဘုရား (ဝါ) အတိုင်းအဆအဆုံးမရှိ၊ အသက်ရှည်သော အမိတာယုဘုရား စံရာ အနောက်အရပ်ရှိ သန်ရှင်းစင်ကြယ်၍ ချမ်းသာသုခနှင့် ပြည့်စုံသော သုဝေသီပြည်သို့ ရောက်ရန်ရည်ရွယ်၍ကျင့်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကံဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း

ကံဆိုသည်မှာ ကမ္မဟူသော ပါဠိစကားမှ ဆင်းသက်လာသော စကား ဖြစ်သည်။ (ကလျာဏ အမှုကိစ္စ ဟူ၍ အနက်ရသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ဟောကြားချက်များအနက်-
"ကလျာဏ ကာရီ ကလျာဏ
ပါပ ကာရီစ ပါပကံ
ယာဒိသံ ဝပဏ ဝီဇံ
တာဒိသံ ဟရဏေ ဖလံ" ဟူ၍ ပါရှိပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ -

"ကောင်းသောကံပြုသူ (ဝါ) ကောင်းမှုလုပ်သူ ကောင်းကျိုးရ၏။
ပကောင်းသော ကံပြုသူ (ဝါ) ပကောင်းမှုလုပ်သူ မကောင်းကျိုးရ၏။
အကြင်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုး၏။
ထိုအသီးကို သုံးဆောင်ရ၏" ဟူ၏။

နိုင်ငံတကာ၌ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအဖြစ် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်နေသော ကွမ်ဟင်ပဟ်တော်ချပ်ထု
အမိတာဘာဘုရားရုပ်ထု

တန္တရ ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ထပ်ဆင့်ပွားလာသော ဘုရားရုပ်ပွားများ

တန္တရ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ၈ ရာစုခေတ်ကျမှ ပေါ်လာသော အယူအဆသစ် ဖြစ်၏။ မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဟိန္ဒူတို့၏ အတွေးအခေါ်အပြင် မျက်လှည့် စသည်တို့နှင့် ရောနှောနေသောဝါဒ ဖြစ်သည် ဟု အဆိုရှိသည်။ ဤဝါဒသည် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများ အထူးသဖြင့် ဂျပားဗား ဆူးမားကြား နိပေါတိုသို့ ပြန့်နှံ့သွားခဲ့၏။ နိပေါမုတစ်ဆင့် တိဘက်သို့ ရောက်၏။ တရုတ်နိုင်ငံသို့လည်း ၈ ရာစုမှာပင် ရောက်ရှိခဲ့၏။ သို့သော် တရုတ်နိုင်ငံ၌ ဤအယူဝါဒမှာ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ဂျပန်နိုင်ငံသို့ ပျံ့ပွားသွားခဲ့၏။ ယနေ့ဂျပန်နိုင်ငံ၌ ရှင်ဂွန်း SHINGON ဂိုဏ်းထိုပြီး အထင်အရှား ကျန်ရှိနေသေး၏။

ဤဝါဒအလိုအရ ဟိန္ဒူဘုရား သီဗားတွင် ကြမ်းတမ်းသော အသွင်သဏ္ဍာန်မျိုးရှိသလို တန္တရ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင်လည်း ဟိရုက HERVKA-HEVAJRA သို့မဟုတ် SAMVARA အမည်သုံးမျိုးဖြင့် ခေါ်တွင်သော ဘုရားကြမ်းတမ်းပါး ပေါ်ပေါက်စေခဲ့၏။ ဤဘုရားကို ဂျပန်၌ FUDO ဖုဒို ပြင်ပအနောက်အယုက်ခံနိုင်သူ ဟု ခေါ်တွင်သည်။

ဟိန္ဒူတို့တွင် နွားဦးခေါင်းနှင့် ဘုရားတစ်ပါးရှိသလို တန္တရ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တို့မှာလည်း YAMATAKA ယာမတက သေခြင်း ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဘုရားတစ်ပါး ဖော်ထုတ်ခဲ့၏။ (VAJRABHAIKAVA) ဟုလည်း ခေါ်တွင်သေးသည်။

အချို့သော ဗောဓိသတ္တတို့က လူသားတို့အပေါ် များစွာ စေတနာ စေတနာ စေတနာရှိကြ၏။ အလောကီတေသာရ ဘုရားကြီး၏ ကိုယ်ပွားက ဒလိုင်လားမား အဖြစ် လူဘဝသို့ဝင်စားပြီး လူသားတို့ကို ကယ်ပယ်ပေးလျက် ရှိ၏။

ငရဲကိုအစိုးရသော ဗောဓိသတ္တ KSITIGARBHA ကလည်း ရှိသေး၏။ ဤဗောဓိသတ္တ အယူအဆက နိပေါနှင့် တိဘက်တို့၌ မရှိပေမဲ့ အာရှတိုက်အလယ်ပိုင်းဒေသက လက်ခံသော ဗောဓိသတ္တ ဖြစ်၏။ တရုတ်နိုင်ငံတွင် တီဆိုင် TI TS'ANG ဟု ခေါ်တွင်၍ ဂျပန်၌ ဂျီဇို JIZO ဟုခေါ်တွင်၏။ သူက ငရဲကိုစောင့်ရှောက်သည်ဆိုသဖြင့် သေဆုံးသူများနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

ဒေသခံနတ်များ သူရဲများ

ကျောင်းကန်ဘုရားကြီးများ၏ အဝင်ဝများ၌ ခြင်္သေ့ရုပ် နဂါးရုပ်များရှိသလို မဟာယာန ဘုရားကျောင်းများ၌ အဆောင်နတ်ရုပ် အမျိုးမျိုးကို မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ကျားမရုပ်ထုများဖြစ်၍ သူတို့ကို သာသနာစောင့်များဟု ခေါ်လိုရသည်။ နတ်ရုပ်အမျိုးမျိုး ရှိကြသည့်အနက်

- MAHAKALA မဟာကာလ = အနက်ရောင်
 - HARITA = ဟာရိတီအမျိုးသမီး = မိခင်နတ်ရုပ်
 - KUVERA = ကုဗီရ ချမ်းသာခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော
 - HAYAGRIVA ဟာရဂရိဗ ပြင်းပျက်နှာနှင့် လူနတ်ရုပ်တို့မှာ ထင်ရှားသည်။
 - ထို့အပြင် မဟာရာဂျာ နတ်မင်းကြီးလေးပါး ရုပ်ထုများလည်း ရှိသေး၏။ သူတို့ကို သက္ကတ ဘာသာဖြင့်
 - KUVERA ကုမဝရ (မြောက်ဖက်)
 - DHRTARASTRA ဒါတရစရ (အရှေ့)
 - VIRUDHAKA ဗီရုဒက (တောင်)
 - VIRUPAKSA ဗီရုပါစက (အနောက်)
- ခေါ်တွင်၍ သက်ဆိုင်ရာ အရပ်လေးမျက်နှာကို စောင့်ရှောက်လျက်ရှိကြသည်။

အမျိုးသမီးဘုရားများ

မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အလိုအရ စကြာမုနိ ဘုရားကြီး၏ မယ်တော် အပျိုစင် မဟာမာယာ နှင့် ဉာဏ်ပညာအလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်သူတို့မှာ အမျိုးသမီး ဘုရားကိုယ်ပွားများ ဖြစ်ကြသည်။ တရုတ်ပြည်မှ ကွမ်ရှင်၊ ဂျပန်မှ ကွမ်နန် စသည်ဖြင့် ခေါ်တွင်သော ဘုရားများကို ဆိုလိုသည်။ မဟာယာနတို့တွင် ဤအမျိုးသမီး ဘုရားနှစ်ဆူသာရှိ၏။

သို့သော် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ၇ ရာစုခေတ် နောက်ပိုင်း၌ ဘုရားကြီး ငါးဆူကို အမျိုးသမီးအတွဲ
ငါးပါး ခြားလှမ်းလိုက်ကြ၏။ ဤလိုနှင့် တိဘက်နိုင်ငံတွင် ဘုရားများမှာ အမျိုးသမီးအတွဲများနှင့်
ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

တနင်္ဂနွေဘာသာ ဘုရားရုပ်ပွားများကို တိဘက်နိုင်ငံ တနင်္ဂရ ဗုဒ္ဓဘာသာစာတွဲ၌ အသေးစိတ်ရှုပါ။

ဂျပန် JIZO ငရဲကိုစောင့်သော သေဆုံးသူများနှင့် ဆိုင်သော ဗောဓိသတ္တ

တရုတ်အခေါ် တီဆိုင်: ဂျပန်တို့၏အခေါ် ဝီမို
ငရဲကိုစောင့်သော သေဆုံးသူများနှင့် ဆိုင်သော ဗောဓိသတ္တ

TI-TS'ANG

တရုတ်
သို့မဟုတ်
ဘာသာကြီးသုံးရပ် အတူယှဉ်တွဲ၍ ထွန်းကားရာ နိုင်ငံ

တရုတ်နိုင်ငံတွင်

- (၁) ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာအပြင်
 - (၂) ကွန်ဖူးဇီး၏ အတွေးအခေါ်
 - (၃) တာအိုအယူဝါဒ တို့ အတူယှဉ်တွဲ၍ တစ်ပြိုင်တည်း ထွန်းကားလျက် ရှိသည်။
- သို့ကြောင့် တရုတ်ပြည်ကို ဘာသာကြီးသုံးရပ် အတူယှဉ်တွဲ၍ ထွန်းကားရာနိုင်ငံဟု အနောက်တိုင်းသားများ ဆိုကြသည်။

လာအိုစီ (ဘီစီ ၆၀၄ ခန့်ဖွား)

လာအိုစီသည် ရှေးခေတ် တရုတ်နိုင်ငံမှ ဒဿနိကပေဒနှင့် ယုတ္တိဗေဒပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ယင်း၏ ငွေ့သက္ကရာဇ်ကို အတိအကျမသိရသော်လည်း ဘီစီ ၆၀၄ ခန့်တွင် ငွေ့တန်ရာသည်ဟု ဆိုကြသည်။ သမိုင်းပညာရှင်အချို့က လာအိုစီကို ဟိုနန်နယ် ယခုခေတ်အခေါ် ကွေးတီမြို့အနီး၌ မွေးဖွားသည်ဟု ပြောကြသည်။ သူ၏နာမည်အစစ်အမှန်မှာ အာလီ ဖြစ်၍ ချူမင်းဆက် ဘုရင်တစ်ပါး၏ ပိဋကတ်တိုက်မှူး ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လာသောအခါ ချောင်မြို့၏ မြောက်တံခါးမှ ထွက်ခွါသွားခဲ့ရာ သေသည်ရှင်သည် မသိရတော့ဘဲ နောက်ထပ် ပြန်၍မတွေ့ရတော့ချေ။ အခြား တရုတ် ဒဿနိကပေဒ ပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ကွန်ဖူးဇီး နှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း

တာအိုခေါ်သည့် စာဟူဝါဒကို တီထွင်ခဲ့သူ လာအိုစီ

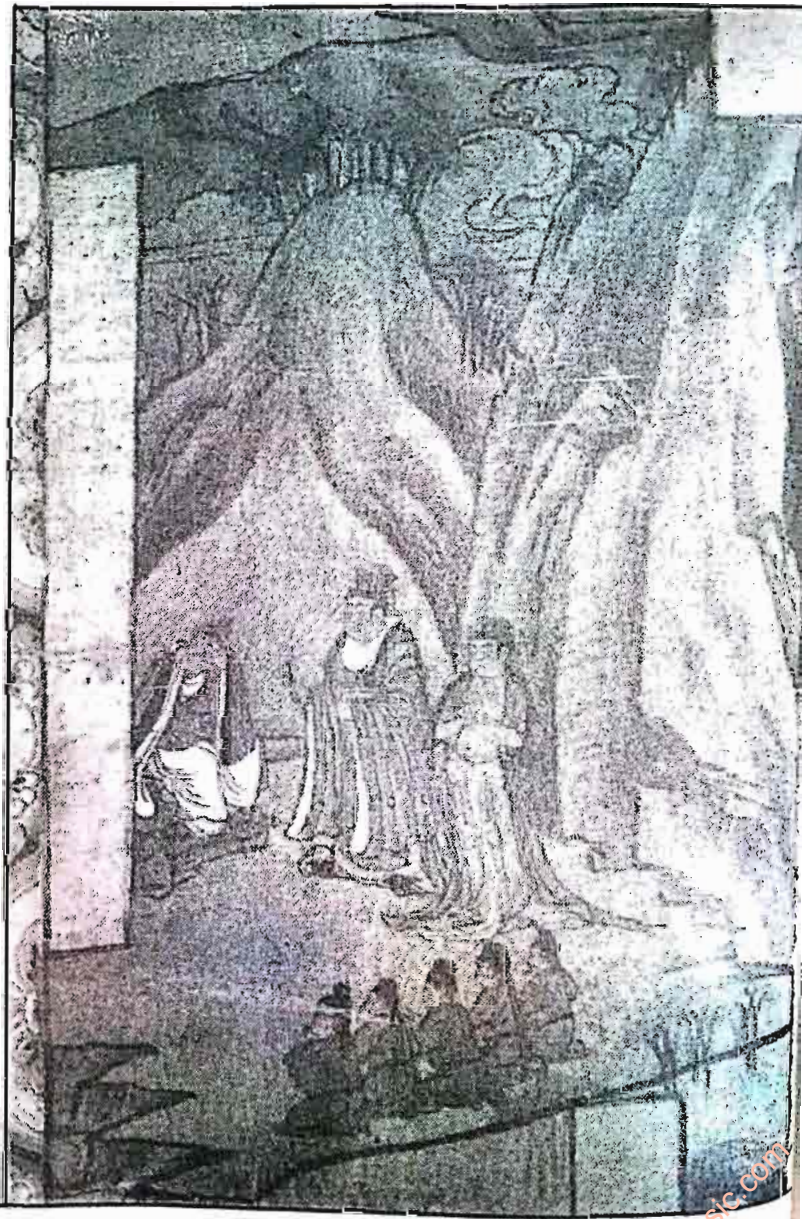
တားအိုအယူဝါဒအလိုအရ
ရှမ်းစွန် 33U - MING - SHEN
ပီးရီစောင့်ဘုရား တစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်
နိဗ္ဗာန်မှ ပြန်လာသည်။ အိမ်သူအိမ်သား
တို့၏စာရိတ္တကို အတက်အို အစီရင်ခံရန်
ဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့် ဤအမျိုးနွယ်
ပီးရီကို သန့်ရှင်းအောင်ယားပြီး ချီမလာ
မှန်ဖျားဖြင့် ပ။သ ကြသည်။

တားအိုအယူဝါဒအရ အိမ်အပင်
တံခါးစောင့်ဘုရားကို- အိမ်သူအိမ်သား
များ ရောဂါဘယမှ ကင်းဝေးစေရန်
ကြီးပွား တိုးတက်စေရန် ဆုတောင်းစာ
ရေးဆွဲထားသည်လေ။

တရုတ်နှစ်သစ်ကူးချိန် စက္ကူဖြင့်ပြုလုပ်
 ထားသော မီးဖိုစောင် ဘုရားနှင့်
 စီးပွားရေးကို စောင့်ရှောက် သော
 ဘုရားရုပ်ပွားတော် ပျားကို
 အိမ်သူ အိမ်သားတို့၏ စာရိတ္တ
 ကောင်းကြောင်း၊ အထက်သို့ အစီရင်
 ခံနိုင်ရန် မီးရှို့သည့် ဓလေ့ ရှိသည်။
 နှစ်သစ်ကူးချိန်၌ လူတိုင်း အသက်လွတ်
 စားကြသည်။

ပုဒ္ဒ၏ဘဝ အေဒီ ၈ ရာစု ဒန်ဟောင်း ပိုးသားပိတ်စပေါ့မှ ပန်းချီ

တရုတ်နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်
 မိသားစု စုဝေးကြပြီ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုရားမှာ မုန့်အမျိုးမျိုး
 သစ်သီးမျိုးစုံ ပေးကာ ဖယောင်းတိုင်တွေ အမွှေးတိုင်တွေနှင့်

ဝါဒခြင်းမတူဘဲ အပြိုင်အဆိုင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကွန်ဖူးစီး နှင့် ဘီစီ ၅၁၇ ခုနှစ်လောက်က တွေ့ဆုံခဲ့ဘူးပြီးလျှင် ဝါဒနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးခဲ့သေးသည်ဟု ဆိုသည်။ တရုတ်နိုင်ငံတွင် အယူဝါဒကြီး သုံးခုရှိသည်အနက် လာအိုစီသည် တားဆိုင်ဝင်သည် အယူဝါဒကို တီထွင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ လူတို့သည် သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ဘဝသစ်များတွင် လူ့ဘဝ၌သော်လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝ၌သော်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်ဟုသော အယူကို လာအိုစီ ကောင်းစွာယုံကြည်သည်။ လာအိုစီသည် ဂုဏ်ပကာသနကို မလိုလားဘဲ၊ လူသူနည်းသောနေရာ၌ မထင်ပစွာမနုမ္မိတ်ကိုသာ နှစ်သက်သူ ဖြစ်လေသည်။

ကွန်ဖူးစီးဝါဒ

တရုတ်လူမျိုးတို့မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များဖြစ်ကြလေပေ ကွန်ဖူးစီး၏အတွေးအခေါ်ကို လက်ခံသည့် သို့ကြောင့် တရုတ်နိုင်ငံတွင် ကွန်ဖူးစီးအယူအဆနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ခွဲမရအောင် ရောနေပြီဖြစ်သည်။ ကွန်ဖူးစီးကို တရုတ်နိုင်ငံ၌ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာကျော်က မွေးဖွားခဲ့သည်။ CONFUCIUS - ကွန်ဖူးစီး ကို PATRON SAINT OF PROSPERITY တိုးတက်ကြီးပွားမှုကို အကူအညီပေးသော ရဟန္တာဟု တရုတ်လူမျိုးတို့က မြင်ကြသည်။

ကွန်ဖူးစီးဝါဒကြောင့် တရုတ်နိုင်ငံ၏ လူမှုတည်ငြိမ်မှုနှင့် တရုတ်နိုင်ငံဝန်ထမ်းတို့၏ အခြေခံ တိကျအောင်မြင်မှုများ ရခဲ့သည်ဟု ဆိုကြသည်။ တရုတ်လူမျိုးတို့မှ တဆင့် ကွန်ဖူးစီး အယူအဆသည် ကိုရီးယား၊ မန်ချူးရီးယား၊ ဂျပန်၊ မွန်ဂိုးလီးယား နှင့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံများသို့ ပျံ့ပွားသွားခဲ့သည်။ တိုင်ဝမ်ကျွန်းသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် အတူ ၁၇ ရာစုခေတ်က ရောက်သွား၍ စင်္ကာပူနှင့် မလေးရှားကျွန်းစွယ်သို့ ၁၉ ရာစုတွင် ရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုင်း၊ မြန်မာ၊ ဂျာဗား၊ တီဘက်၊ ဟာဝိုင်းယီ နှင့် ဖိလစ်ပိုင်ကျွန်းများသို့လည်း တရုတ်လူမျိုးများနှင့်အတူ ဤအယူဝါဒ ရောက်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးကွန်ဖူးစီး၏ တပည့်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်ရှိသည်အနက် ၇၀၊ ၈၀ ခန့်မှာ သူ၏တပည့်ရင်း စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများဖြစ်၍ ထူးချွန်သူများ ဖြစ်လေသည်။ ထိုတပည့်ရင်းများသည် သူ၏အနီး၌ နေ့ညဉ့်မပြတ် ရိုသေစွာဆည်းကပ်လျက် ဆရာကြီးပြုမူပြောဆို သွန်သင်သမျှကို တစ်စမကျန် နာယူမှတ်သားကြလေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှတဆင့် ပညာရှိကြီး၏အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့သိကြပေသည်။

ကွန်ဖူးစီး၏ဩဝါဒများမှာ လူတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်ရေး ဖြစ်၍ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဟောပြောချက်များမဟုတ်ပေ။ အသက်ရှင်စဉ်တွင် မည်သို့နေထိုင်ပြုမူမှ ကောင်းသောနေခြင်းဖြစ်မည်ကို ဆောင်ပုဒ်ကလေးများဖြင့် သွန်သင်ခဲ့၏။ သူ၏ဩဝါဒများစွာတို့တွင် "သင့်အား သူတပါးကပြုမူလျှင် သင့်နှစ်သက်မည်မဟုတ်သည် အပြုအမူမျိုးကို တပါးသူတို့အား မည်သည်အခါမျှ မပြုမူလေနှင့်" ဟူသောစကားမှာ ဆရာကြီး၏ လက်သုံးစကား ဖြစ်လေသည်။

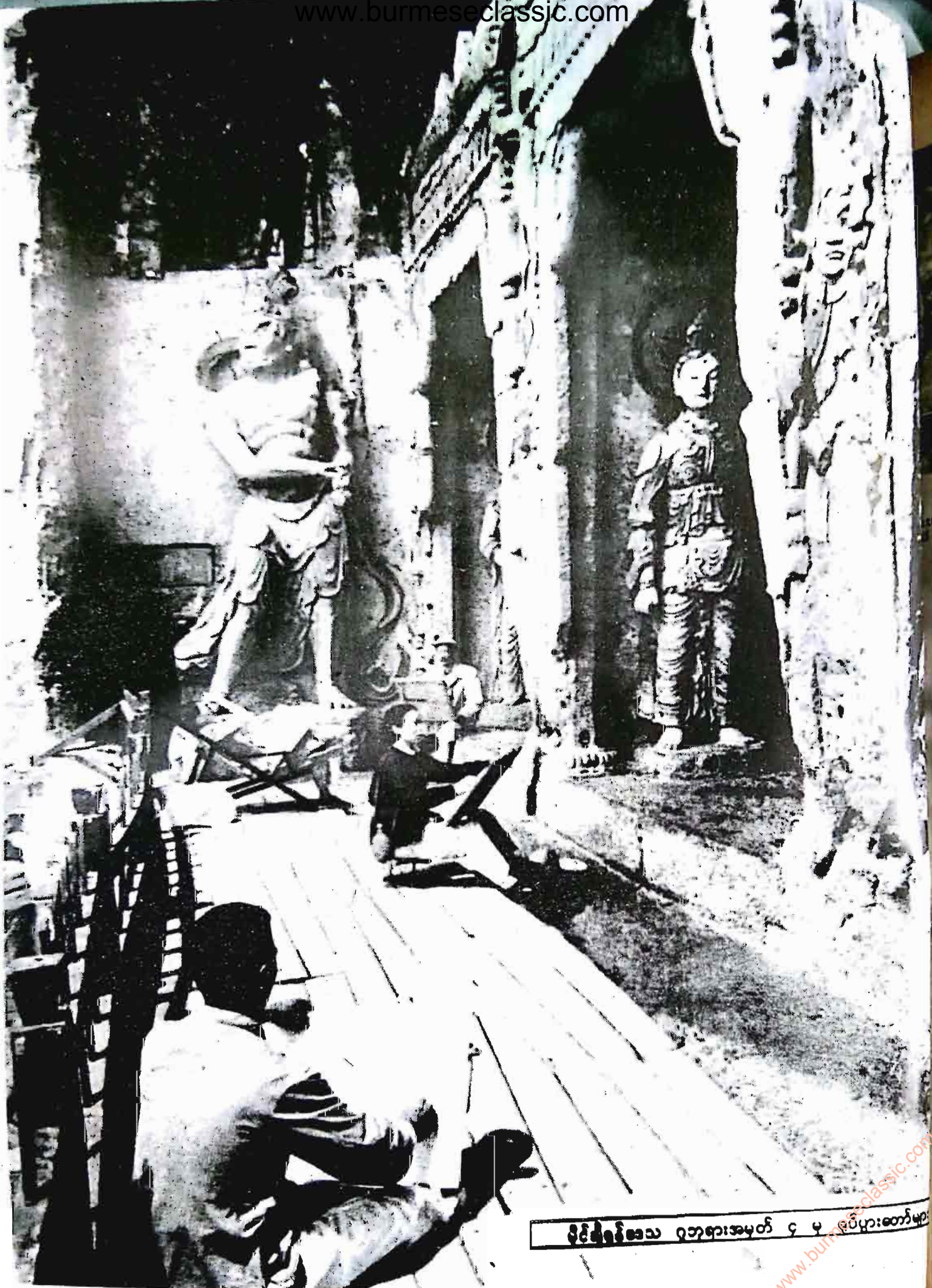
ကွန်ဖူးစီးသည် ဘီစီ ၄၇၈ ခုတွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်လေသည်။ သူ၏ ရုပ်အလောင်းကို ချူးဖူးမြို့တွင် ကောင်းစွာမြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ကြလေသည်။ သူသည် သာမန်လူသား တရားပေးဆရာကြီးမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း ပညာဗဟုသုတ ပြည့်ဝလှသော သူတော်ကောင်းပညာရှိကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သောကြောင့်

သန်းပေါင်းများစွာသော အရှေ့တိုင်းရင်းသားတို့က ဘုရားတစ်ဆူဂူတစ်လုံးအမှတ်ပြု၍ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြသည်။ တရုတ်လူမျိုးများသည် နှစ်စဉ် ချူးဖူးမြို့ရှိ သူ၏သင်းချိုင်းဂူသို့ သွားရောက်၍ အရိုအသေပြုကြသည်။ အသက်ရှင်စဉ်ကထက် ကွယ်လွန်သောအခါမှ ကွန်ဖူးစီး၏ ဩဝါဒများကို လိုက်နာကျင့်သုံးသူဦးရေ များပြားလာသည်။ ယခုအခါ တရုတ်နိုင်ငံရှိ မြို့ကြီးတိုင်းဟွင် ယွန်ဖူးစီးအား ရည်စူး၍ ဆောက်လုပ်ထားသော ဘုရားကျောင်း အနည်းဆုံး တစ်ဆောင်စီရှိလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂုဏ်ထူးဆောင်

of Confucius in the main hall of the newly renovated Confucius Temple in Qufu. ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘုရားကျောင်းတော်

မိမိရင်စသ ဂဘာအမှတ် ၄ ၂ မိမိပူးတော်များ

Yan Hui (left) Kong Ji (right)

Meng Ke (left) Zeng Shen (right)

Statues of 'Four Sages' flank Confucius. Two were his personal disciples, Kong Ji was his grandson and Meng Ke was Kong Ji's student. *

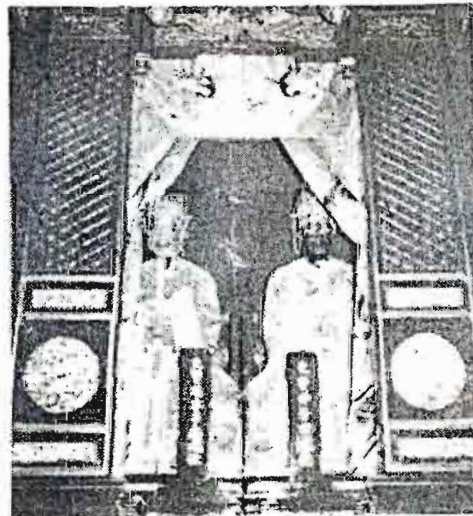
ကျန်ဖူးစီးဘုရားကျောင်းအတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်များ

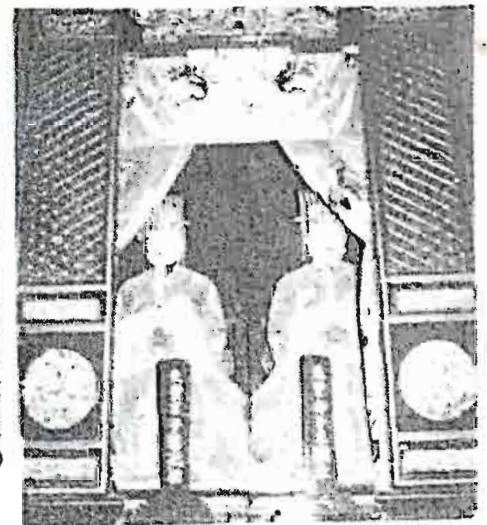
Dragon-and-Phoenix drum in Dacheng Hall of the Confucius Temple.

Min Qiu (left) Ran Yong (right)

Duanmu Ci (left) Zhong You (right)

Yan Yan (left) Pan Qiu (right)

Statues of the 'Twelve Philosophers,' favored disciples and famous later Confucians.

Zhu Xi (left) [unclear] (right)

Ran Geng (right)

ကွန်ဖူးစီး ထူးဝေတ် ပန်းရိုကာ

တရုတ်လူမျိုးတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်အတူ တစ်ပြိုင်တည်း လက်ခံကိုးကွယ်လေ့ရှိသော ကွန်ဖူးစီး အယူဝါဒ၏ ဦးဆောင် (ကွန်ဖူးစီး ကျောင်းတော်မှ) ကွန်ဖူးစီး

တရုတ်ပုဒ္ဒဘာသာစာစု

တရုတ်ပြည် ။ သာသနာနှစ် ၃၂၇ တွင် တပုတ်အမည် လီဖန်စေတီ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒီ ရဟန်းတော်တစ်ပါးသည် အိန္ဒိယပြည်မှ အခြားရဟန်း ၁၇ ပါးနှင့် တရုတ်ပြည်သို့ ထောက်သွင်း နောက် ၄၂၁ ခုတွင်လည်း ချန်ချစ်ယင် မည်သော တရုတ်စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်သည် ပါသီယပြည်မှ မစ္စဆင်းတုဗာစ်ဗျူ ပင့်လာခဲ့သည်။ ဤကား တရုတ်ပြည်သို့ ဗုဒ္ဓသာသနာ စေ့စပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

သာသနာနှစ် ၆၀၇ (ခရစ် ၆၁) တွင် အရှေ့ဟန်ပင်းဆက် ပင်ထီး စေတီ လီယူဇွန်ဘုရင်လက်ထက် မဇ္ဈိမဒေသသို့ တမန် ၁၈ ယောက်ကို လွှတ်၍ ပင့်စေရာ အရှင်ကဿပမာတင် နှင့် အရှင်ဂေါဘရနတို့သည် သက္ကတဘာသာကျမ်းစာများနှင့် ဓာတ်တော်တို့ကို မြင်းဖြူပေါ်တွင် တင်၍ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ လီယန်မြို့တွင် ပဌမ ဆောက်လုပ်သောကျောင်းကို မြင်းဖြူကို အစွဲပြု၍ မြင်းဖြူကျောင်း ဟုခေါ်သည်။ နောက်ဆောက်လုပ်သော ကျောင်းများကိုလည်း မြင်းဖြူကျောင်းပင် ခေါ်ကြသည်။ ထိုအခါက ထောက်လာသော ဗုဒ္ဓသာသနာသည် ကနိသျှကပင်းဝေဝတ်ဖြစ်၍ ပြောက်ပိုင်း ဗုဒ္ဓသာသနာဖြစ်သည်။ ပင့်ဆောင်လာသော သက္ကတဘာသာ ကျမ်းစာများကိုလည်း တရုတ်ဘာသာ ပြန်ဆိုကြသည်။ နောက် တဖြည်းဖြည်း ဘုရားလောင်းဝါဒ မဟာယာနဗုဒ္ဓသာသနာ ဖြစ်လာသည်။

နောက်ထပ်လည်း အိန္ဒိယနှင့် အာရှအလယ်ပိုင်းသား ဗုဒ္ဓအယူဝါဒီ ဘုန်းတော်ကြီးများ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် ရောက်လာ၍ ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရာ ဟန်ပင်းဆက် ကုန်ဆုံးသည်အခါ ဗုဒ္ဓသာသနာဆိုရာ ကျမ်းစာအုပ်ပေါင်း ၃၅၀ ခန့် ပြန်ဆိုပြီးခဲ့သည်။ သာသနာသက္ကရာဇ် ၉၀၀ ခန့်ကျသောအခါ သာသနာတော်သည် အထူးပျံ့နှံ့၍ တစ်နိုင်ငံလုံး၏ ကိုးကွယ်သော အဓိက အယူဝါဒကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်ထိ တရုတ်နိုင်ငံ၌ မဟာယာန ဗုဒ္ဓသာသနာသည် ယန်ထီပြစ် ပြောက်ဖက်၌သာ အထူးပျံ့နှံ့၍ တောင်ဖက်၌ ကွန်ဖူးစီးနှင့် တာအို အယူဝါဒ များ လွှမ်းမိုးနေသဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးမှု မရှိလှချေ။ သာသနာသက္ကရာဇ် ၁,၀၀၀ ခန့်တွင် တရုတ်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်း၌ သာသနာရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံ ပေါင်း ၁၃,၀၀၀ ကျော်ရှိ၍ သံဃာတော် တစ်သိန်းခန့် ရှိသည်ဟု မှတ်တမ်းများ၌ တွေ့ရသည်။ တရုတ်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်း၌ အလွန်ဖွံ့ဖြိုးနေသော ဗုဒ္ဓသာသနာသည် မန်းချူးရိုးယားပြည်၊ ကိုရီးယားနိုင်ငံတွင် သို့ သာသနာသက္ကရာဇ် ၉၁၃ ခုနှစ်တွင် ရောက်လာသည်။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၀၆၄ ခုနှစ်တွင် ကန်တိုမြို့သို့ ရောက်လာသော ဗောဓိဓမ္မထေရ်သည် တရုတ်နိုင်ငံမြောက်ပိုင်း၌ သာသနာပြုရာ၊ အထူးပင် အောင်မြင်သည်။ ယိုမထေရ်အား ပဉ္စမမြောက် ဆက်ခံသည်။ ပထမရံသည် တောင်ပိုင်း တရုတ်နိုင်ငံသို့ ကြွရောက်သာသနာပြုရာမှ ဗုဒ္ဓသာသနာသည် တရုတ်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် မကြုံဖူးအောင် ထွန်းကားလာခဲ့သည်။ တန်မင်းဆက်အစတွင် ဧကရာဇ် ဘုရင်များသည် ကွန်ဖူးစီး အယူဝါဒကို သက်ဝင်သူများဖြစ်သည်အလျောက် ဗုဒ္ဓသာသနာဝင် ရဟန်း၊ သီလရှင် စသည်များအား လူထွက်စေခဲ့သေး၏။ တန်မင်းဆက်နောက်ပိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓသာသနာသည် တရုတ်နိုင်ငံ၌သာ ထွန်းကားသည်မဟုတ် ဂျပန်နိုင်ငံ ဘက်သို့ပင် တစ်ဆင့် ပျံ့နှံ့သွားသည်အထိ ဖွံ့ဖြိုးခဲ့သည်။ မင် မင်းများနှင့် မန်ချူးပင်းများ လက်ထက်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာသည် တစ်ဖန် မှေးမှိန်သွားကာ သမ္မတနိုင်ငံခေတ်ရောက်မှ တစ်ဖန် ပွင့်လင်းလာခဲ့သည်။

ကံ,ကံ၏အကျိုး
"ကောင်းမှုလုပ်သူ ကောင်းကျိုးရ၏။
မကောင်းမှုလုပ်သူ မကောင်းကျိုးရ၏။
အကြင်မျိုးစေ့ကို ခိုက်ပျိုး၏။
ထိုအသီးကို သုံးဆောင်ရ၏။"

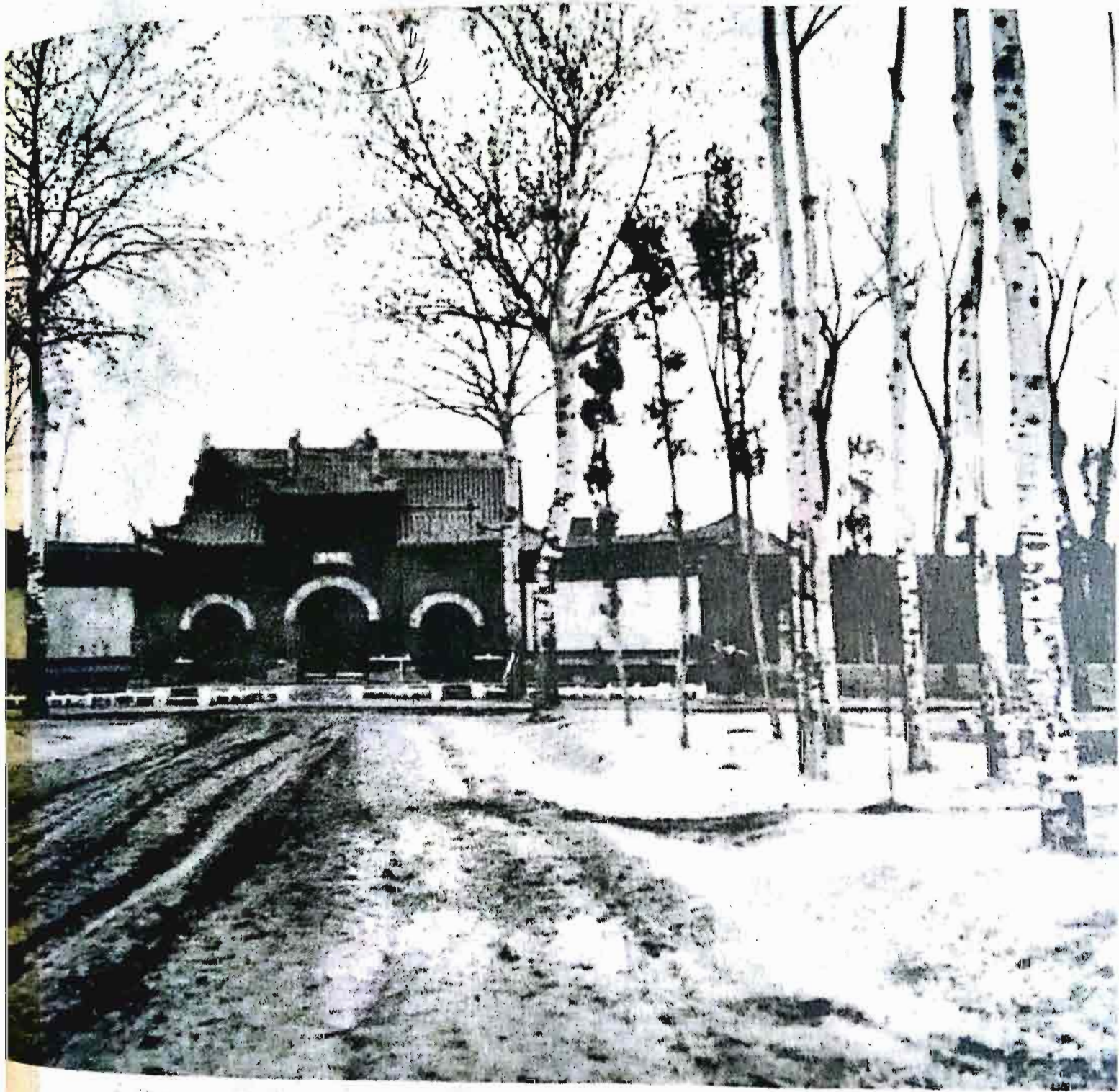
(ပုဒ်)

တရုတ်ပြည်သို့ ပထမဆုံးကြွရောက်လာကြသော
အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ သာသနာပြု ရဟန်းတော်နှစ်ပါး၏ ရုပ်ထုများ

သက္ကတဘာသာ ကျမ်းစာများနှင့် ဓာတ်တော်တို့ကို
မြင်းဖြူဖြင့်တင်၍ တရုတ်ပြည်သို့ ပင့်ဆောင်လာသူ
အရှင်ကဿပမာတင်္ဂ မြင်းဖြူကျောင်းတော်၌ မြင်တွေ့ရသော ရုပ်ထု

ဟိုနမ်ပြည်နယ် လိုရမ် LOYANG မြို့တော်၌ရှိသော တရုတ်ပြည်၏ ပထမဆုံး ကျောင်းတော် (၅၈-၇၅) မြင်းဖြူကျောင်း- ဤကျောင်းတော်၌ အိန္ဒိယနိုင်ငံသား ရဟန်းတော်နှစ်ပါးသည် တရုတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်လာကြပြီး ပုဒ္ဒသတ္တန်များကို တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့သည်။

တရုတ်ပြည်- သာသနာ ဂိုဏ်းကွဲများ

တရုတ်နိုင်ငံသို့ သက္ကရာဇ် ၂၅-၂၂၀ အေဒီကာလ ဟန်မင်းများ လက်ထက်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာရောက်ရှိသည်။ ရှေးဦးနည်းပြဆရာတို့မှာ အာရှအရှေ့ပိုင်းဒေသကပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ပိုးထည်ကုန်သွယ်ရေးလမ်းမကတစ်ဆင့် ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တရုတ်နိုင်ငံ၏ မူလ (၂၀၆ ဘီစီ ၂၃ အေဒီ) အတွင်းအဝင် နှင့် အလုပ်အကိုင်များမှာ ပြည်တွင်းမှာသာရှိသည်။ တန်ပင်းများ (၆၁၈-၉၀၇) ကာလကျမှ ပြင်ပကမ္ဘာနှင့် အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်သည်။ အားလုံး အာရှဗဟိုဒေသ လမ်းကြေးကတစ်ဆင့် ဖက်သွယ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားနှင့်ဆက်သွယ်ခဲ့၍ စီးပွားပေး တိုးတက်ယွန်းကားလာခဲ့သည်။ ယှီပုဂ္ဂိုလ် ကုန်သည်များနှင့်အတူ ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ရဟန်းတော်များ ပါလာခဲ့သည်။ ပန်းချီပန်းပုပညာသည် တွဲဖက်ရောက်လာခဲ့သည်။

တရုတ်ပြည်ကြီးသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့ပုံကို ထိုခေတ်ထိုအချိန်က အခြေအနေကို ပြန်ကြည့်မည်ဆိုလျှင် -

AD ၂၂၀ ကာလအထိ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ကွန်ဖူးစီးယပ်၏ အပေးအခေါ်သာ အဓိကဖြစ်နေခဲ့သည်။ သို့သော် သက္ကရာဇ် ၂၂၀ နောက်ပိုင်း၌ ဟန်မင်းတက် ကျတိုးသွားတာအခါ တရုတ်နိုင်ငံမှာ ဘာသာရေးအရ အားကိုးအားထားပြုစရာမရှိသလို ဖြစ်လာသည်။ ဤအချိန်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ(၁) နေရာဝင်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ လူသားတွေ၏ စိတ်ညစ်စရာ-ဒုက္ခအပေါင်း၏အားကိုးရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ (ထိုဝါဒကလည်း နောက်ဘာသာတစ်ခုကို ဖျော်သလို ဖြစ်နေခဲ့သည်။)

ထိုခေတ်က အိန္ဒိယ နှင့် တရုတ်နိုင်ငံတို့မှာ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကြောင်း အင်မတန်ကောင်းသည်။ သို့ကြောင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းအသီးသီးက ထိုးဝင်သွားကြသည်။ ဗုဒ္ဓစာပေကိုလည်း တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယရာစုခေတ်တွင် PRAJNAPARAMITA ပညာပါရမီတဂိုဏ်း၊ တတိယရာစု အကုန်လောက်တွင် MADHYAMAKA ဂိုဏ်း၊ အေဒီ-၆၀၀ လောက်တွင် YOGACARA ဂိုဏ်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် တန္တရဂိုဏ်း (၉ ရာစုထိသာ သက်တမ်းမဲသည်) ဟိုသည် အပြိုင်ယိုးပင်သွားခဲ့ကြသည်။ တရုတ်ပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းကွဲများက အတူယှဉ်တွဲ၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတံပာ နေထိုင်လိုက်ကြသည်။ တန်မင်းများလက်ထက် ၆၁၈-၉၀၇ ကာလ၌ တရုတ်ပြည်ရောက် ဗုဒ္ဓသာသာပင်အားလုံးတို့မှာ ဘုရင်၏ကိုးကွယ်ရာဘာသာ ဖြစ်သွားရာက အားလုံးပေါင်းလိုက်ကြရာ ဤတွင်တရုတ်ဘာသာဖြင့် ဗုဒ္ဓကျမ်းစာအုပ်တွေ အမြောက်အများ ပေါ်လာခဲ့သည်။

ပထမတော့ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာအတွေးအခေါ်မှာ ဒေသန္တိထွန်းကားပြီး ကွန်ဖြူစီးယပ်ဝါဒ နှင့် အတိုက်အခံ ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ အစိုးရကအပြစ်ပေးသူများကို ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးကျောင်းများက လက်ခံထားရှိကြရာက နောင်အခါ 'တရုတ်ဘုန်းကြီးကျောင်းအချို့က သူပုန်များ၏ ဓိတပ်သဖွယ် ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ တရုတ် ကွန်ဖြူစီးယပ်ဟိုက မိဘရွေးမျိုးကို မယောမီ ကိုးကွယ်မည်၊ မသေပီလုပ်ကျွေးမည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာက ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားပြီးနေရမည် ဆိုသော အတွေးအခေါ်တို့မှာ အဓိကကွာဟချက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် တရုတ်နိုင်ငံသို့ "ချန်" (ဂျပန်တို့၏ "ရှင်") ဗုဒ္ဓဘာသာ အတွေးအခေါ်ရောက်လာပြီး ချန်အယူဝါဒအရ ရုတ်တရက် အလင်းရောင်ရနိုင်သည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားဖြစ်ဖို့ လွယ်သည်။ (တကယ်တော့ ချန်အယူအဆမှာ ရှင်ဗုဒ္ဓဘာသာကဲ့သို့ပင် ရုတ်တရက် အသိဉာဏ်ပွင့်လင်းဖို့မလွယ် အတော်ကို ဒုက္ခခံပြီးကျင့်မှ ရသည်။) ဆိုသော အတွေးအခေါ်ကြောင့် မကြာခင် ဗုဒ္ဓဘာသာသည် တရုတ်နိုင်ငံ၌ အမြစ်တွယ်ပြီး ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။ ဒီလိုနှင့် တရုတ်နိုင်ငံတွင် VIMALAKIRTINIRDESASUTRA ဆိုသည့် ကျမ်းစာမျိုးတွေက ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် တရုတ်အတွေးအခေါ်ပညာရှင်များ၏ အယူအထုတို့နှင့် ပေါင်းစပ်သွားရာက TIAN-TAI တီယန်တိုင်၊ HWA YAN ဝမ်ရမ်း၊ PURE LAND သန်ရှင်းသောမြေ စသည်ဂိုဏ်းများ ပေါ်လာခဲ့သည်။ TIAN-TAI ပိုဇင်းကို ZHI-YI 538-97 ဖီရီဆိုယော မဟာနန်းမဟာက စတင်တည်ထောင်သည်။ သူ့လက်ထက်မှာ အမျိုးမျိုးဖြစ်နေသောသုတ်များကို စုပေါင်းကာ "LOTUS SUTRA" ကြာပန်းသုတ္တန်ပေါင်းချုပ်ကျမ်းကြီး ပေါ်လာရသည်။ ဟွာရပ်၊ ဘာသာဂိုဏ်း (AVATAMSAKA ဘီးတစ်လုံးဂိုဏ်း) က TIAN TAI တီရမ်တိုင်၏ အတွေးအခေါ်ကို ပို၍ ပြီးပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားခဲ့သည်။

PURE LAND ခေါ် သန့်ရှင်းသောမြေဂိုဏ်းက တရုတ်ပြည်ကို အရောက်နောက်ကျသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ဤဂိုဏ်းကို ပိုပြီး လူကြိုက်များခဲ့သည်။ ဤဂိုဏ်း၏အယူအဆက အမိတာဘာဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးပူဇော်ပါ။ အမိတာဘာက သန့်ရှင်းသောမြေ- သုခဘုံမှာ အမြဲစောင့်လျက်ရှိသည်။ အမိတာဘာ ဘုရားရှင်က အနောက်ဘက်မှာရှိသော သုခဘုံကနေပြီး လူများကို ကယ်တင်ပေးနေသည် ဆိုသည် အတွေးအခေါ်ဖြစ်၏။

နောက်ပိုင်းကျလာသောအခါ တရုတ်ပြည်၏ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ပွဲလမ်းယောင်များ ငရဲ နှင့် နိဗ္ဗာန်များ အကြောင်းကိုသာ အရေးထားကြရာက လည်းကောင်း၊ ၉ ရာစု ဇာတ်နောက်ပိုင်း ဘုရင်၏အမိန့်တော်အရ လည်းကောင်း၊ အလိုလိုပေါင်းစပ်သွားခဲ့ရာ ယခုတိုင်အောင် တစ်ဂိုဏ်းထဲလိုလို ဖြစ်နေတော့၏။

ရှေးအကျဆုံး တရုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်းတော် သက်တမ်း ၁,၆၀၀ ပြည့်ခဲ့ပြီဖြစ်သော် ချီကိုင်ပြည်နယ်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ၆၁

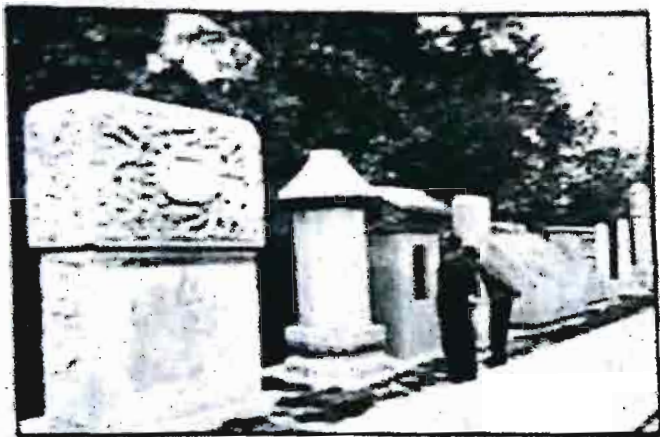
ပီကင်းမြို့တော်

ပီကင်း PEKING ယခုအခေါ် BEIJING ဘိုင်ဂျင်းမြို့မှာ တရုတ်ပြည်၏ မြို့တော်ဖြစ်သည်။ ဧည့်သည် များနှင့် အခွင့်ပြုချက်ရရှိသော မြို့ကြီးဖြစ်၏။

ပီကင်းမြို့၌ ဆောက်ပါ ဘုန်းတော်ကြီးများမှာ ထင်ရှားသည် လှသိများသည်။

Buddhist Monasteries in the Capital

The Kwangchi Monastery, the Yung Ho Kung, the Wofu Monastery, the Miaoying Monastery, the Tungchiao Nunnery, the "Five Pagoda" Monastery and the Tienning Monastery

ဗုဒ္ဓဘာသာ လေဟာပြင်ပြတိုက်

တရုတ်နိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး လေဟာပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာပြတိုက်ကို ပီကင်းမြို့တော် ဘုရားငါးဆူ ကျောင်းတိုက်အနီး၌ ပြသထားရှိသည်။

ပြခန်းအလယ်တွင် ၁၅ ရာစု မင်းဘုရင်များခေတ်လက်ရာ စိန်ပလ္လင်ဘုရား DIAMOND THRONE PAGODA ကို ထားရှိပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်၌ ပြခန်းခုနစ်ခုကို ခွဲပြထားသည်။ သက္ကတ နှင့် တိဘက်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော ဗုဒ္ဓစာပေနှင့် ရုပ်ထုများကို ပြသထား၍ (အထက်ပုံ) အပြင်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် သက်ဆိုင်သော ကျောက်စာများ ကျောက်ထုရုပ်ကြွင်း ၆၀၀ ကို ပြသထားသည်။

ပီကင်းမြို့မှ အစဉ်စဉ်သည်များနှင့် စည်ကားနေသော နိဗ္ဗာန်ဘုရားကျောင်းတော် ရွေးဘုရင်အမတ်မဟာ
ဘုရားဝတ်ပြုရာနေရာ ၁၄၂၀ လက်ရာ

在自太得

မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရတော်
 ရှမ်းပြည်နယ်၊ နေပြည်တော်
 မြန်မာ့စာပေနှင့် ဝေဖန်ရေး ဝန်ကြီးဌာန
 အဖွဲ့အစည်းတို့က စီစဉ် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။
 ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၁၀ ရက်နေ့

ပိကင်းမြို့တော်မှ ရှေးကျသော စေတီတစ်ဆူ (၅၈၉ - ၆၀၈ ဖခင်)

ပိကင်းမြို့တော် ဘုရားငါးဆူ ဘုရားဝတ်ကျောင်းတော် ၁၄၀၃ ခုနှစ်က အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ကြွလာသော ရဟန်းတော်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂါယာမှ ပုံစံဖြင့် တည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်။

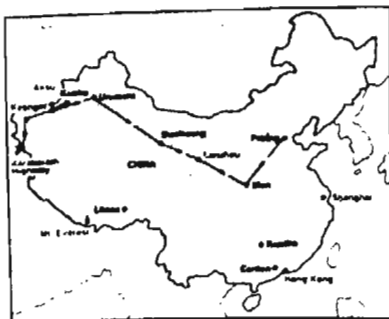

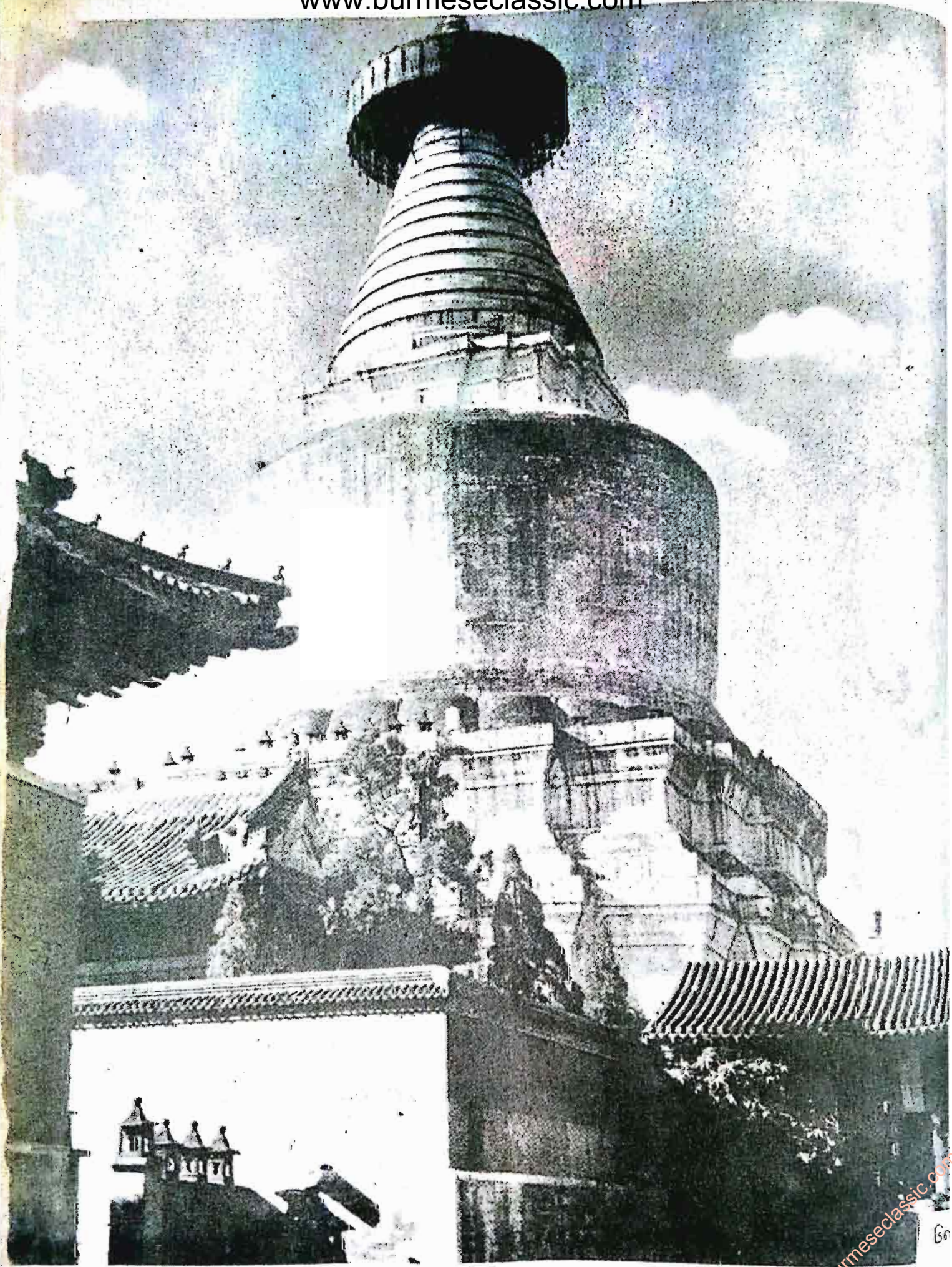
BEAUTIFULLY SCULPTURED GATEWAY OF THE YELLOW TEMPLE

ပီကင်းမြို့မှ အဝါရောင် ဘုရားကျောင်းတိုက် အဆောက်အဦး တစ်ခုလုံးကို အဝါရောင်စဉ် သုတ်ထားသော အုတ်ချပ်များဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်။ ၁၆၅၁

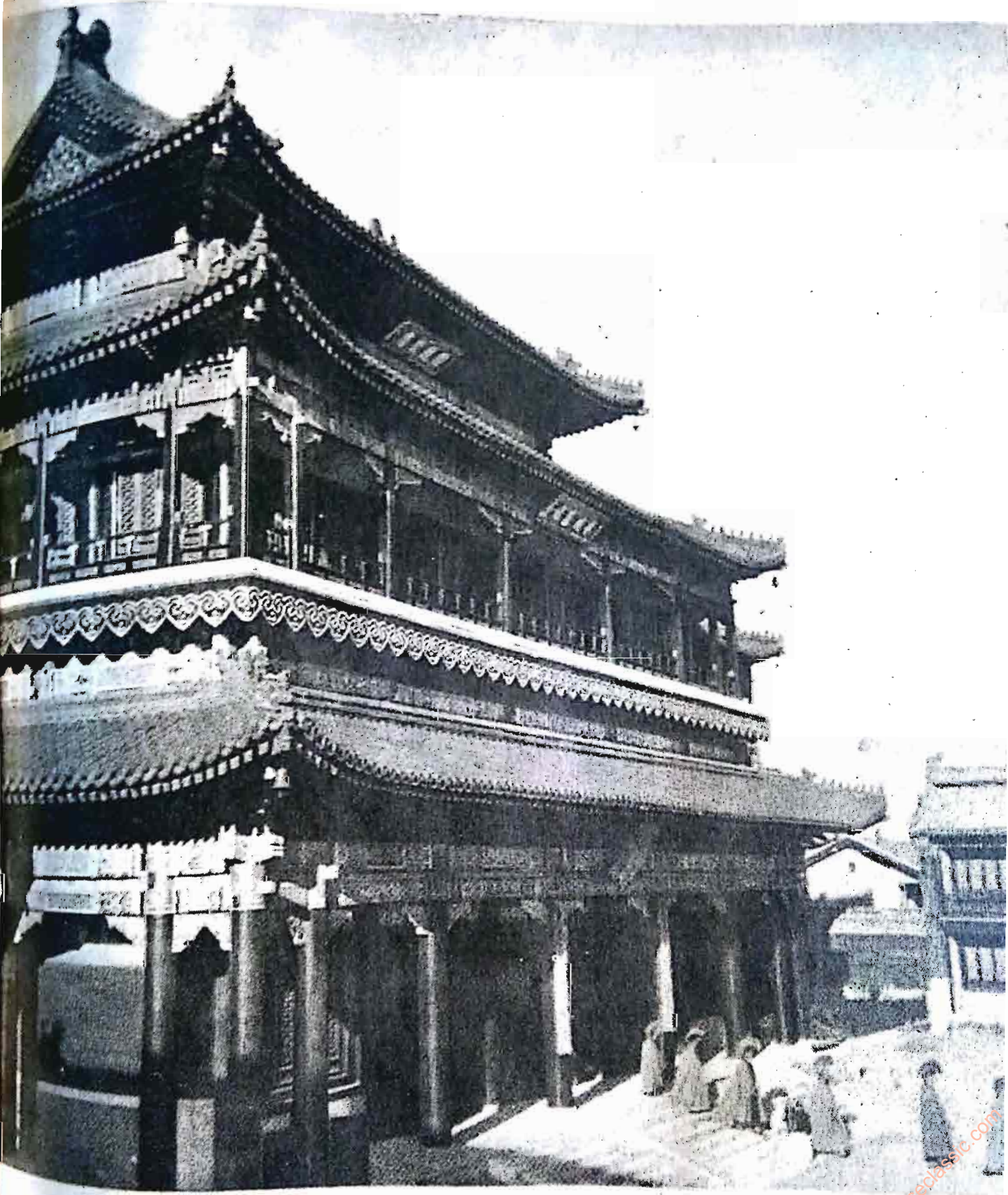
SILK ROAD JOURNEY

တစ်ချိန်က ထင်ရှားသည့် ဥရောပနိုင်ငံသား ခရီးသည် မာကိုပိုလို၏ ခရီးစဉ်အတိုင်း တရုတ်နိုင်ငံသို့ အလည်အပတ် ဘုရားဖူးသွားနိုင်ကြပါပြီ

ပိကင်းမြို့မှ ဓေတီအဖြစ် ၁၃၄၈ ခုနှစ်က နိုလိနိုင်းငံသား ပညာရှင်က တည်ဆောက်လေးခဲ့သည်။

ပိကင်းမြို့ ယွန်ဟိုကွန် လာမားဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတိုက်

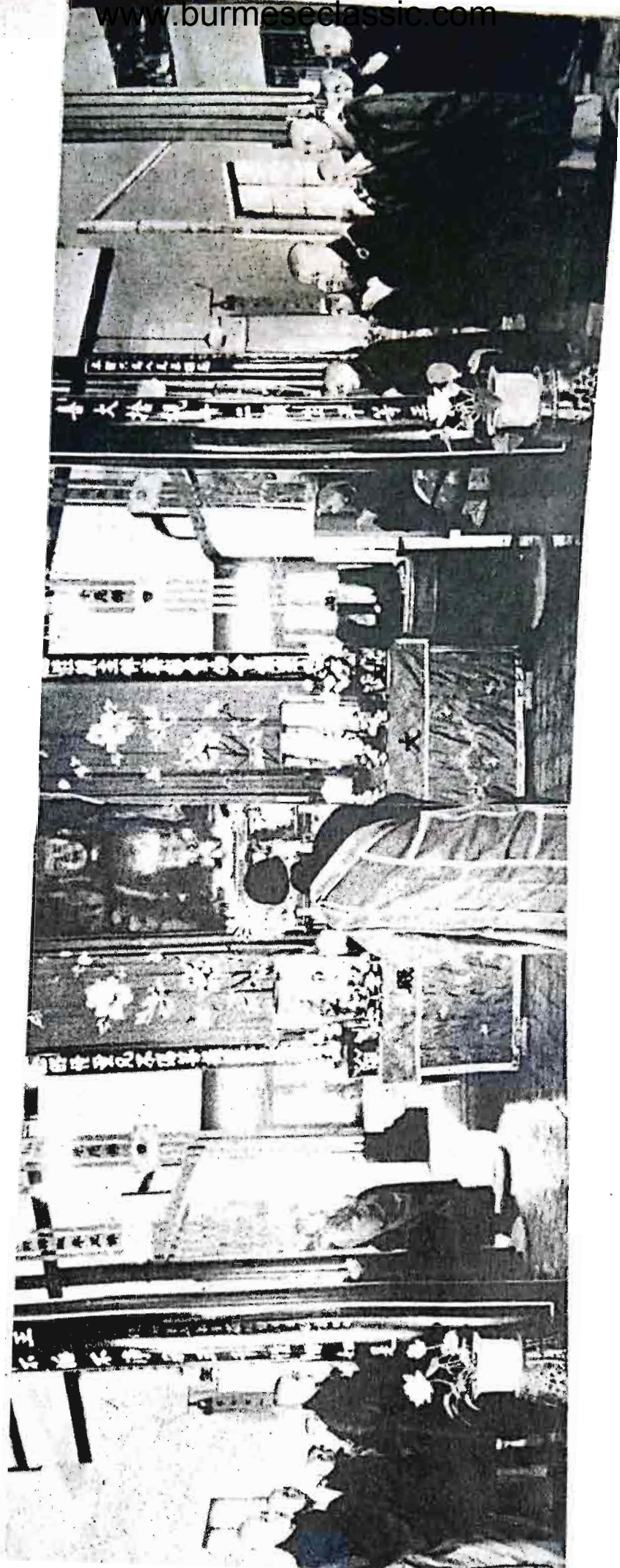
မလ္လင်္ဂလီယု ရုပ်ပုံများနှင့်အညီ ရုပ်ပုံ
အင်္ဂလိပ်စာပေများ အရပ်ရပ်တစ်ဖက်တစ်
ဖက်

ပီကင်းမြို့ YUNG HO KUNG ကျောင်းပို့ကော်အဖွဲ့တွင်းရှိ ယင်ရှားကျော်ကြားသော
သာသနာစောင့်နတ်မင်းများ ရုပ်ပုံထု လေးခု ပုံ တစ်ခု

ယွန်ဟိုကျွန်း လားမားကျောင်းတော် အတွင်းရှိ ဆုန် ကပ ရဟန်းတော်၏ ရုပ်တူ

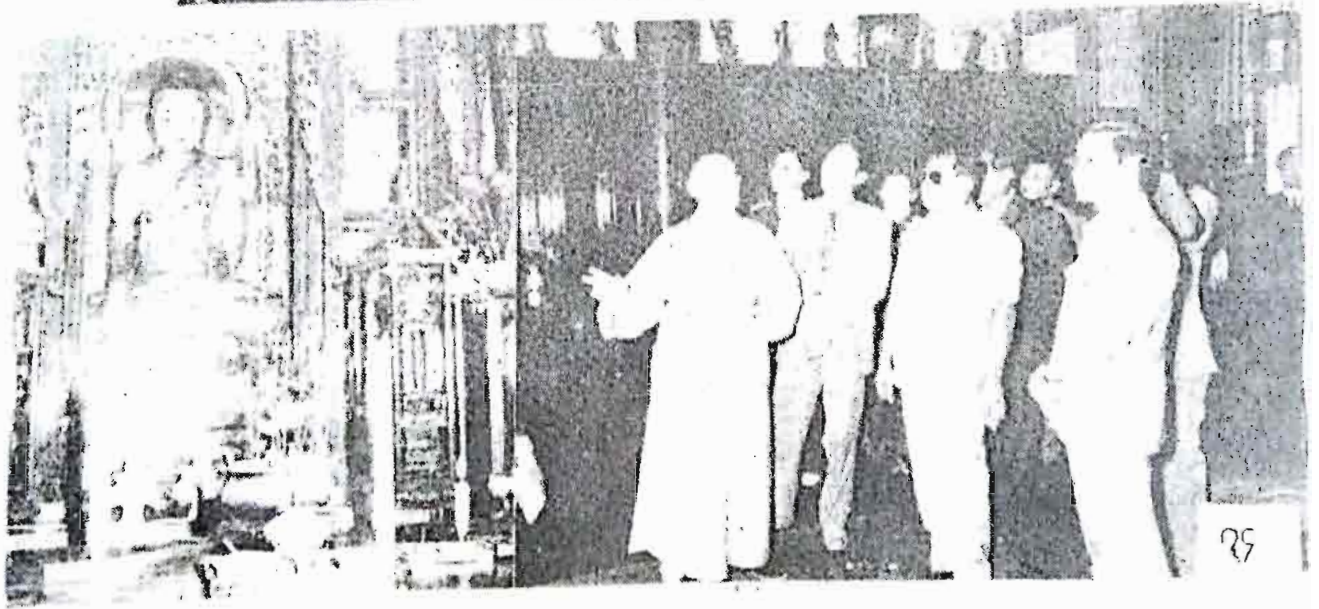
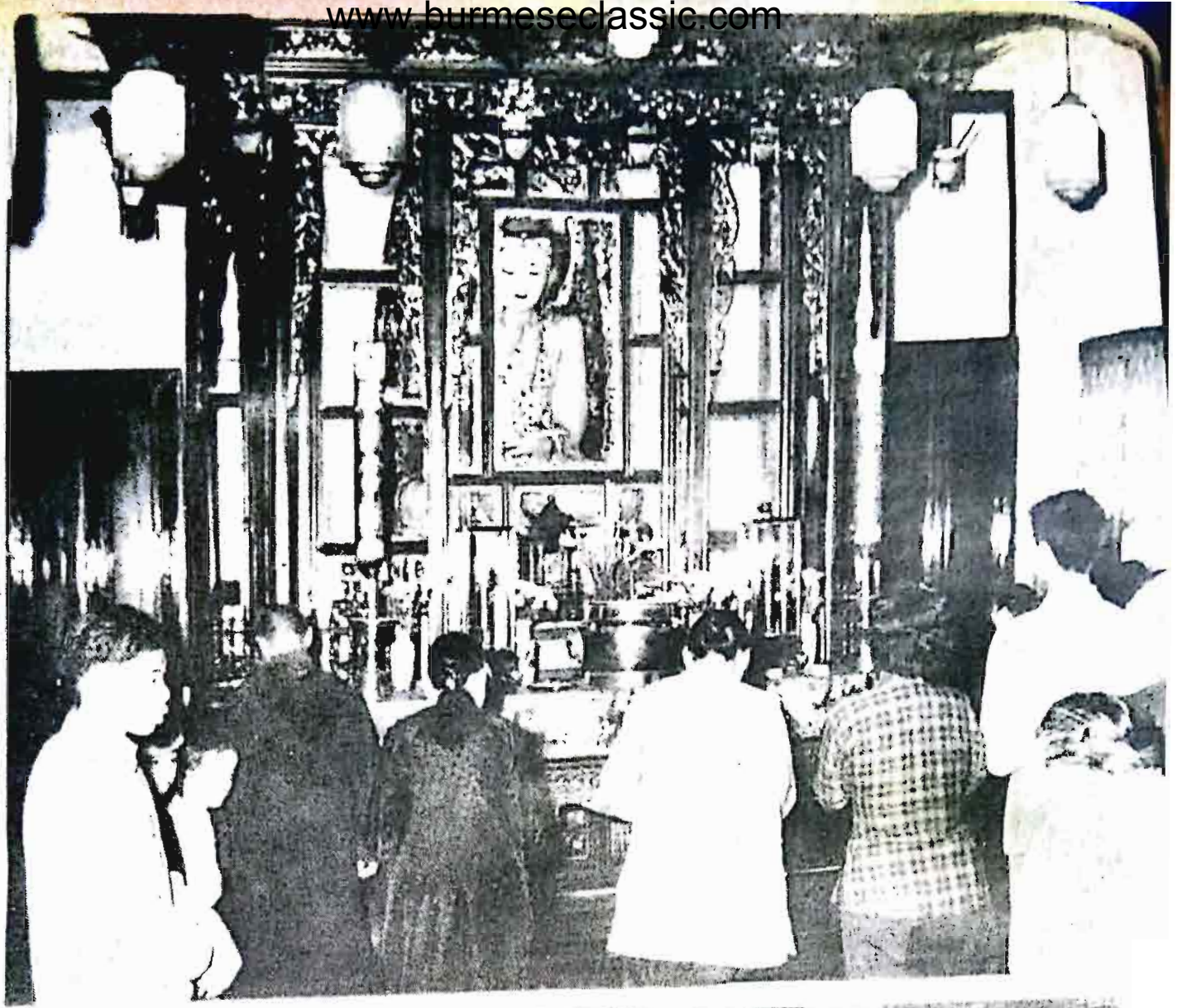
သီလရှင်များ ဘုရားဝတ်ပြုနေကြပုံ | ပီကင်းမြို့ တန်ချီကျောင်းတိုက်]

ရှန်ဟိုင်းမြို့တော်

လူ့ဦးစေ့ အထူးထပ်ဆင့်မြန်မာ၏။ စက်မှုထွန်းကားသော ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ၏ မြို့ကြီးမြန်မာပင်။

ရှန်ဟိုင်းမြို့တော်မှ ထင်ရှားသော ဘုရားကျောင်းများတွင် YUFU ယုဖူး ကျောင်းတော်မှာ အထူး ထင်ရှားသည်။
ဤကျောင်းတော်တွင် ပြန်ဟန်နိုင်ငံမှ ကျောက်ဆင်းတု တစ်ထူကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။
ဤကျောင်းတော်မှာ ရှန်ဟိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာ အသင်းတော်၏ တည်နေရာလည်း ဖြစ်သည်။

အောက်တိုဘာ ၂၅ ရက် နံနက်ပိုင်းတွင် ရန်ကင်း ဖြူတွင်းရှိ ကျောက်စိမ်းဘုရားကျောင်းကို သွားရောက် ကြည့်ညိကြစဉ်

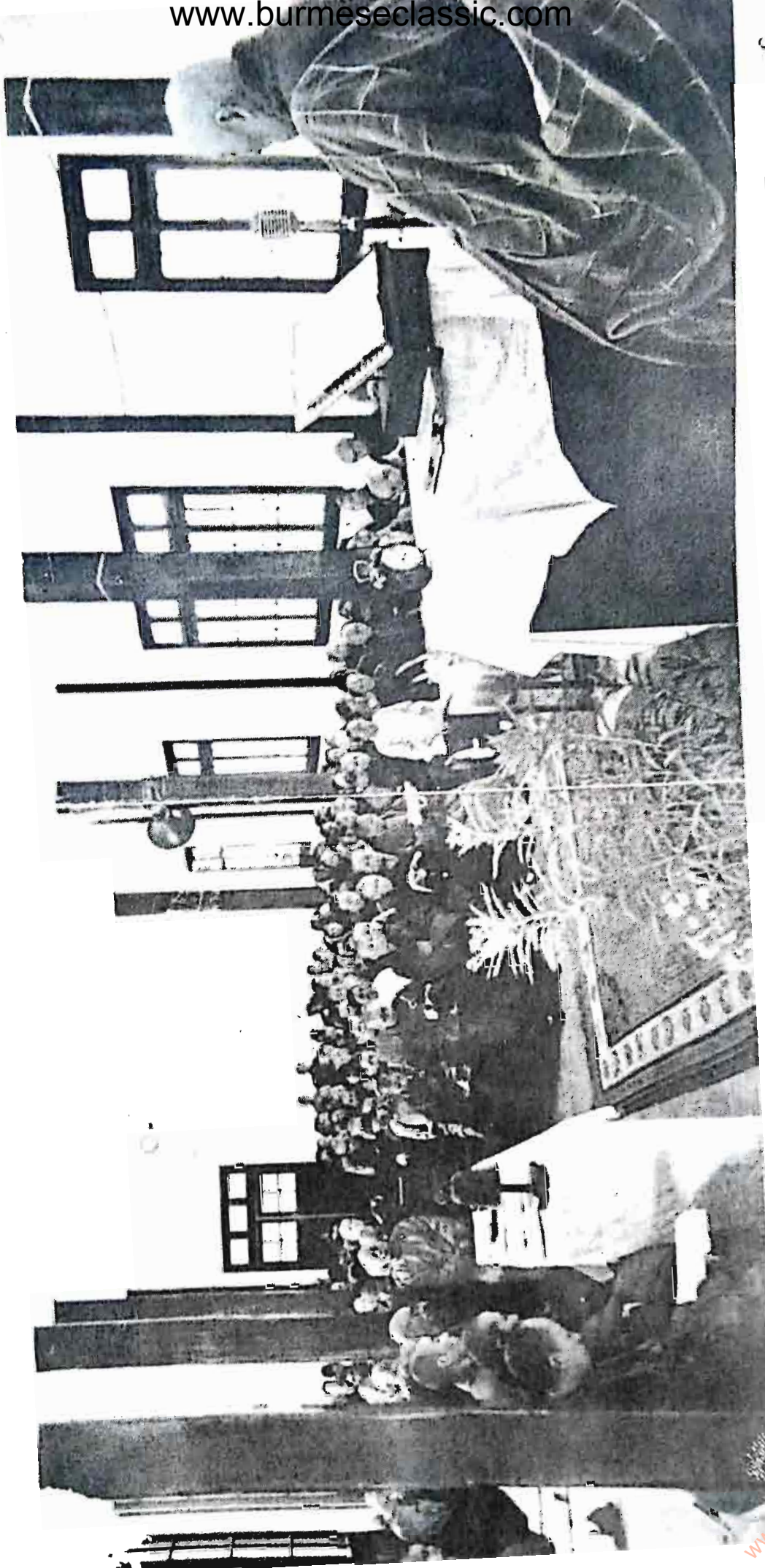
အဆိုပါ ကျောက်စိမ်းဘုရားသည် လွန်ခဲ့သော နှစ် ၁၀၀ ကျော်က ပြည်ထောင်စုပြန်မာနိုင်ငံတော်မှ တရုတ်ပြည်သို့ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ရှန်ဟိုင်းမြို့တော်မှ ကျောက်စိမ်းဘုရား ဤရုပ်ပွားတော်ကို တရုတ်ဘိက္ခုက လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း
လောက်က ပင့်ဆောင်ယူလာခြင်းဖြစ်၏။ ပြန်ဟန်နိုင်ငံမှ ?

ရှန်ဟိုင်းမြို့တော်မှ ယုဖူ YUFU ဘုရားကျောင်းမှ ဆရာတော် တပည့်များနှင့် အဘွား ဘုရားရှိခိုးနေပုံ

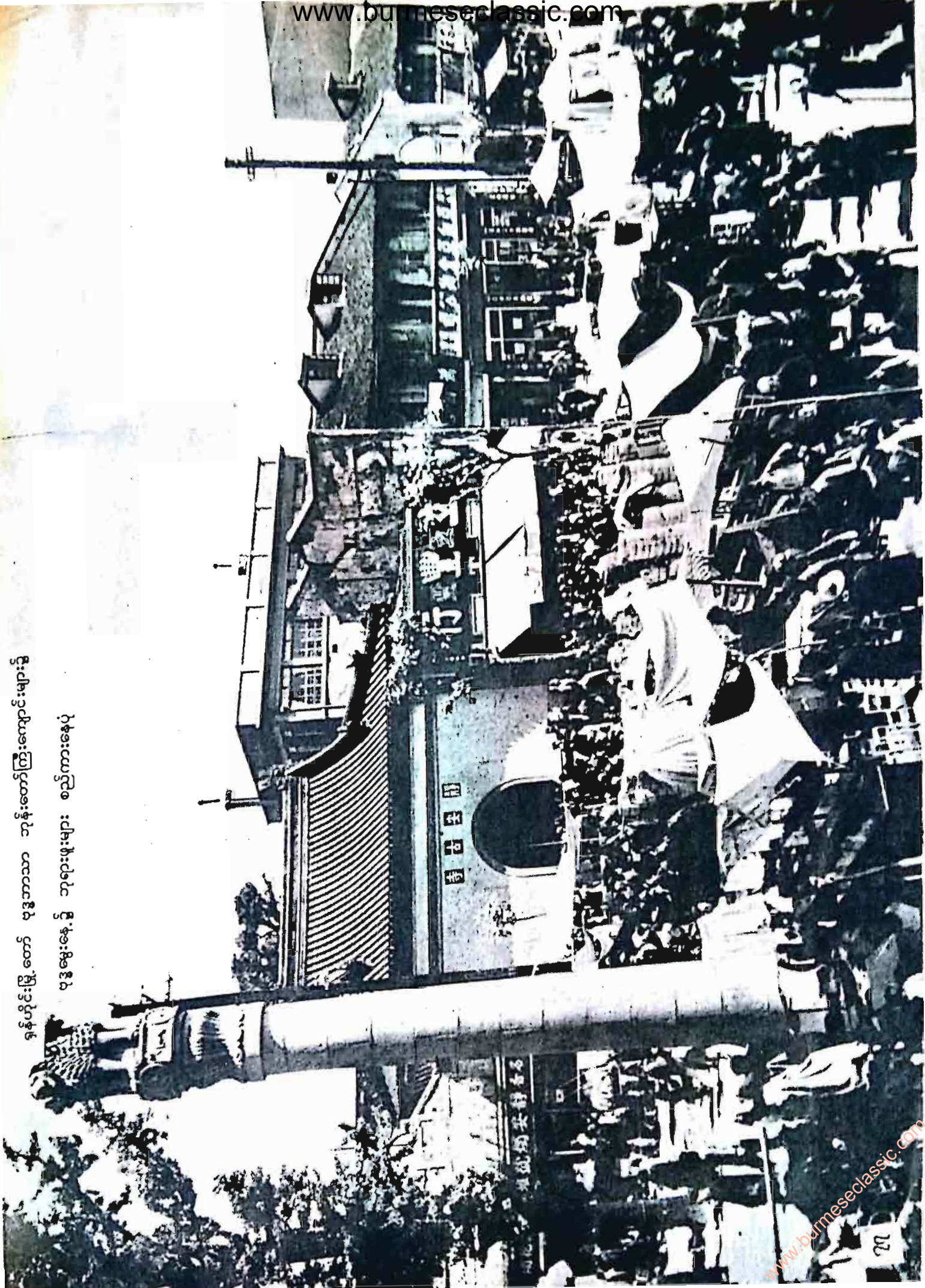

၆

ယုဖူးကျောင်းတော်တွင် ဆရာတော်က တရားဓမ္မ ဟောကြားနေစဉ် နှင့် တရားနားယူနေကြသူများ

ရှန်ဟိုင်းမြို့တော် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ၌
ဗုဒ္ဓဓမ္မနေ့၌ ဘုရားဖူးများ စည်ကားနေပုံ

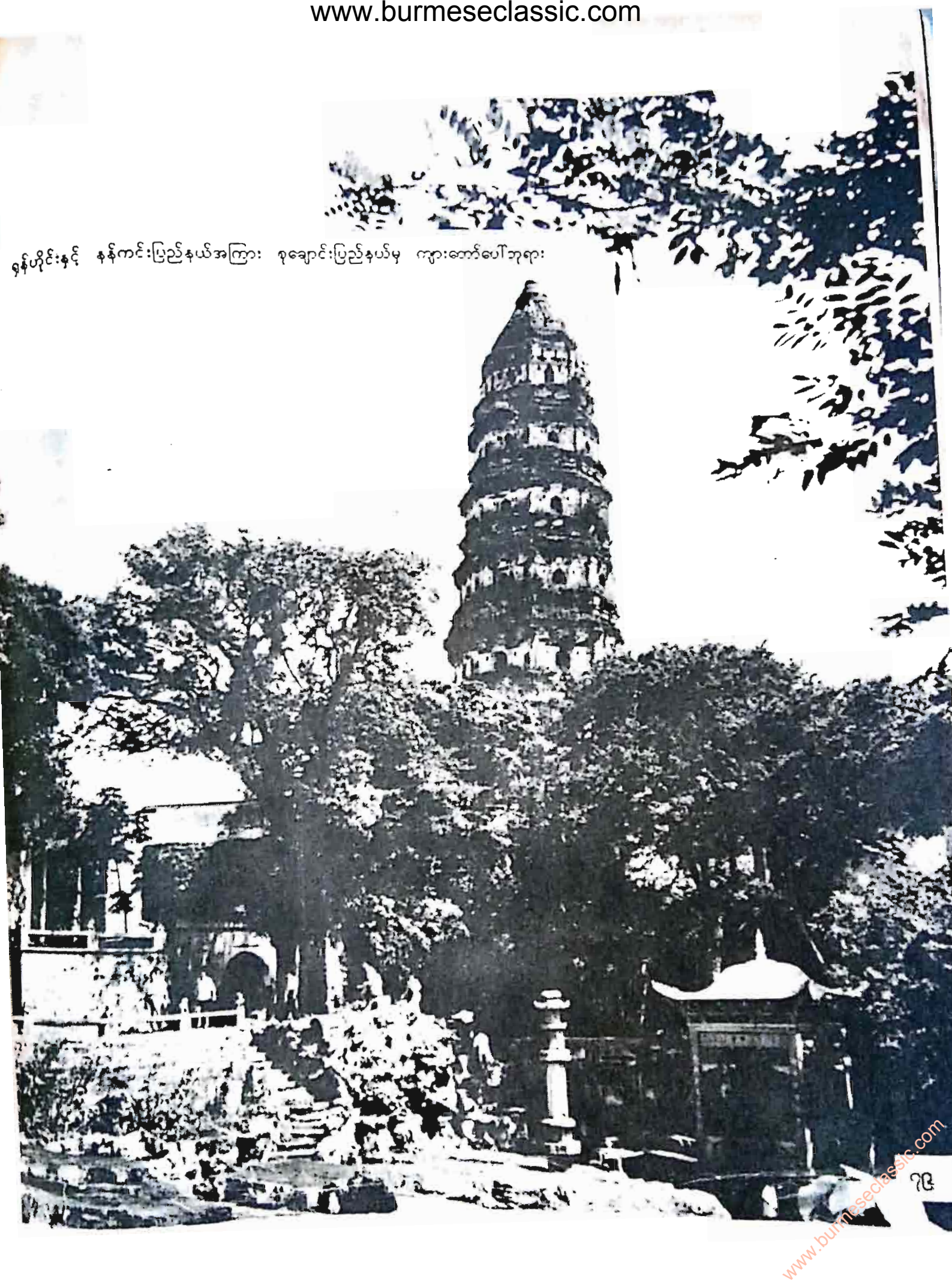

လက် ခြောက်ဖက်ရှိသော
အဝလောက်တေသရ ဓာဓိသတ္တရုပ်ထု
ရှန်ဟိုင်းမြို့တော် (မျှင်ချန်ကျောင်းတော်)

ရှန်ဟိုင်းမြို့တော်မှ ချင်ချန်
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်ဆောင်

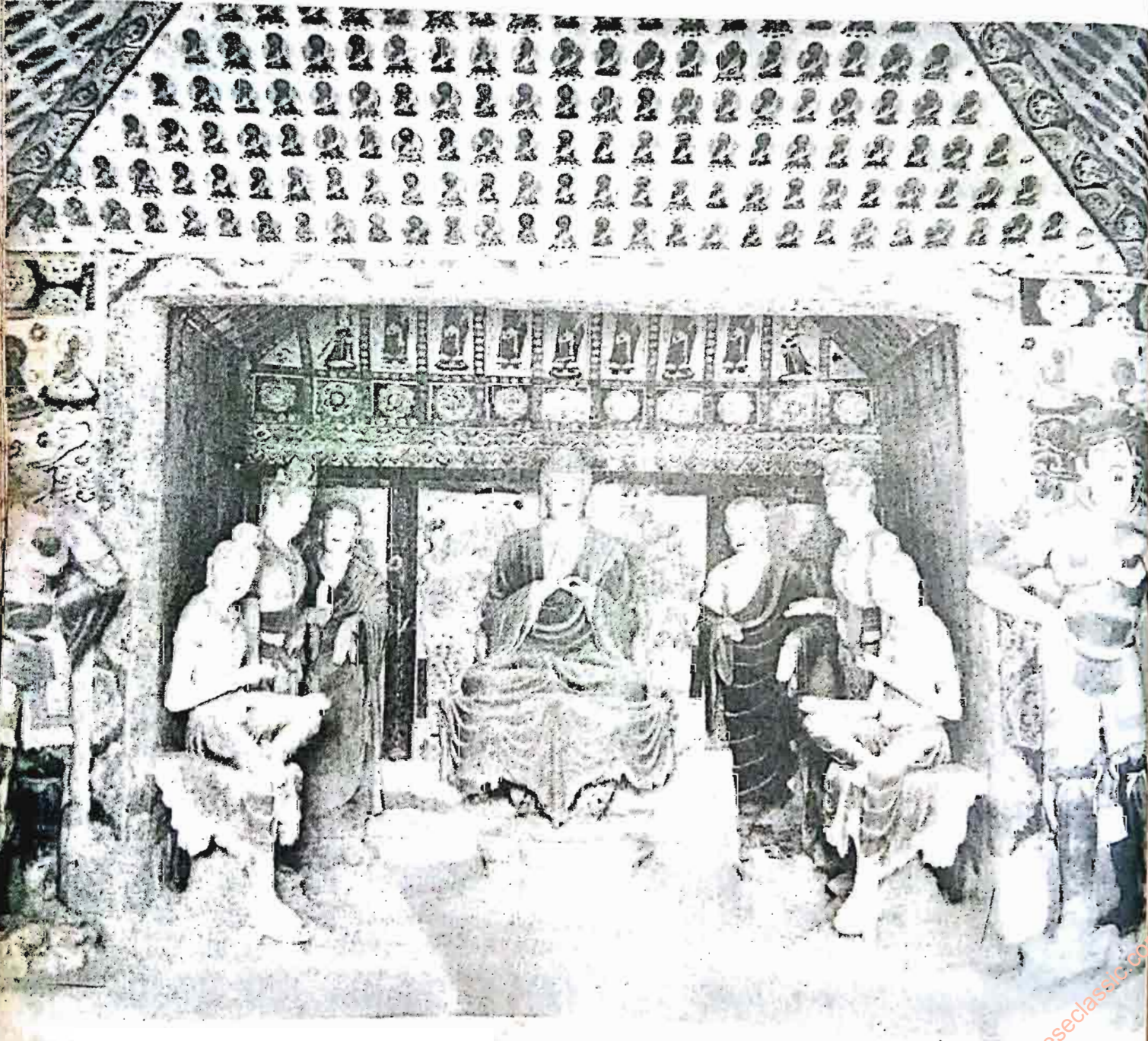
ရှန်ဟိုင်းနှင့် နန်ကင်းပြည်နယ်အကြား ရုချောင်းပြည်နယ်မှ ကျားတော်ပေါ်ဘုရား

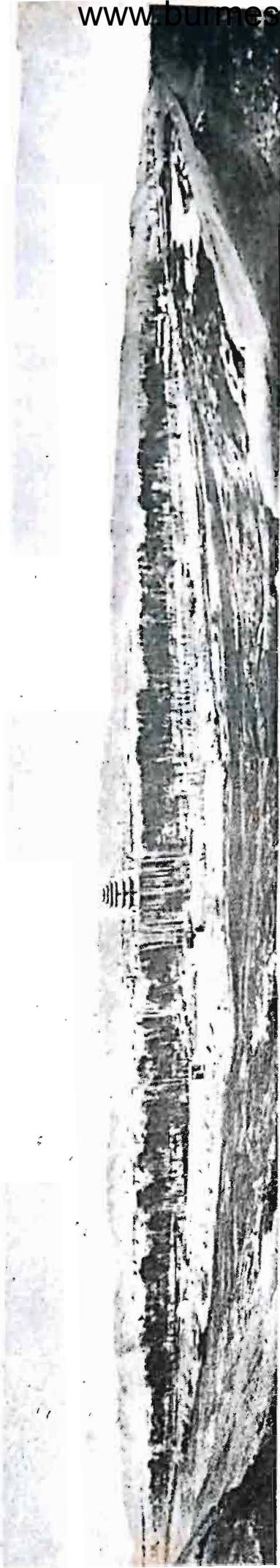
တရုတ်နိုင်ငံမှ ထင်ရှားကျော်စောသော ဂူဘုရားများ

အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ အာဂျန္တာ စသည်ဂူဘုရားတို့မှာ ထင်ရှားသလို တရုတ်နိုင်ငံ၌ ထင်ရှားသော ဂူဘုရား အများအပြားရှိသည်။ ယင်းတို့အနက် အောက်ပါတို့မှာ ရှေးကျပြီး အနုပညာလက်ရာများဖြင့် ကျော်စောပါသည်။

- (၁) တန်ဟန်း: TUNHUANG (ကန်စုပြည်နယ်)
- (၂) ယွန်ကိုင်: YUNKANG (ရှန်စီပြည်နယ်)
- (၃) LUNG MEN လန်မင်း: (ဟိနန်ပြည်နယ်)
- (၄) MAICHISHAN မိုင်ချီရှန် (ကန်စုပြည်နယ်)
- (၅) ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတစ်ထောင် ကျောက်ဂူများ: (စင်ကြိုင်ပြည်နယ်)
- (၆) ကုချ KUCHA ဒေသမှ ဂူဘုရားများ
- (၇) ပိုင်လင်းဘန်းတော်ကြီးကျောင်းဟိုက် PING LING MONASTARY (ကန်စုပြည်နယ်)
- (၈) တချူ TACHU ဂူဘုရားများ

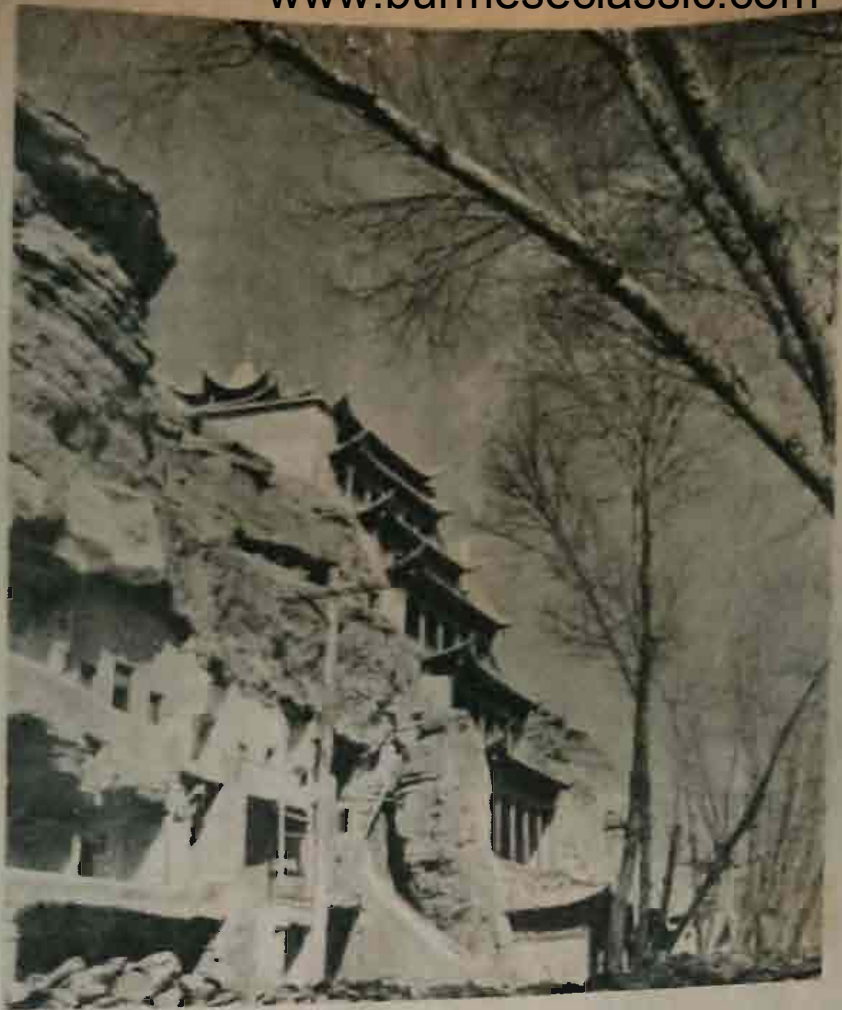

တန်ဟန်း ဂူဘုရား (၇ - ၉ ရာစုခေတ်) များအတွင်းမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ (ဂူအမှတ် ၇၉ အတွင်းမှ)

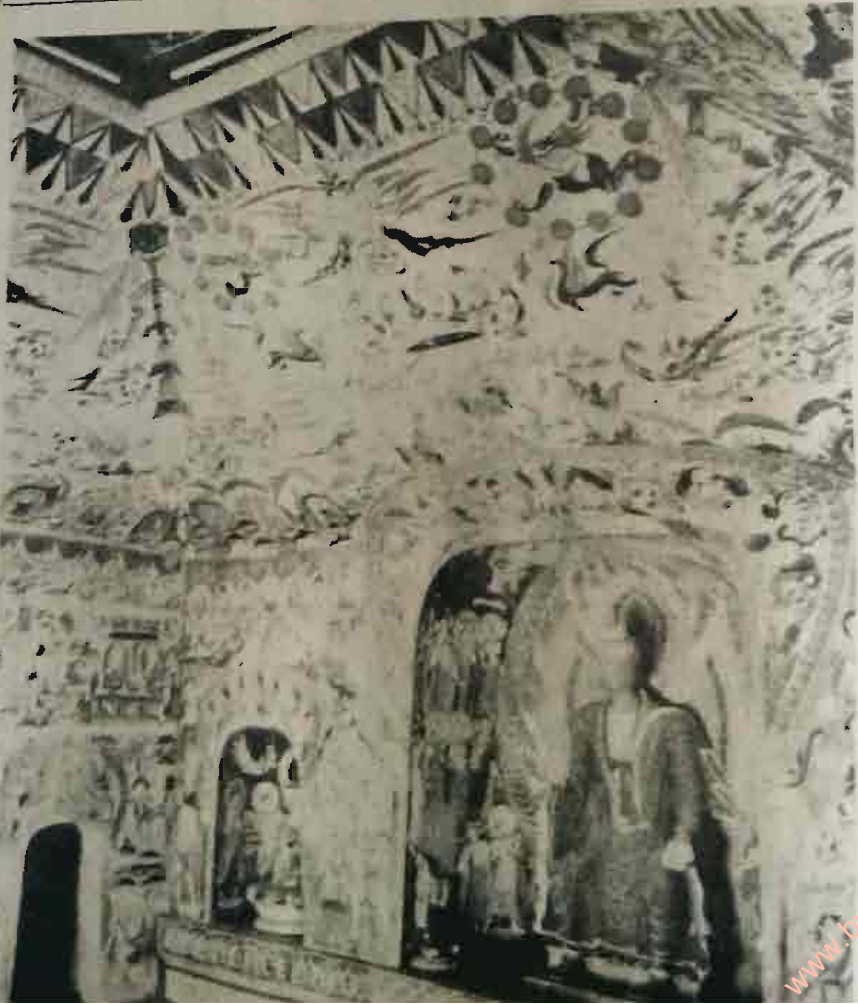

ကန်ဂျုဉ်နယ် တန်ဟန်းဂုဘုရားများ TUNHUANG GROTTOS IN KANSU တရုတ်နိုင်ငံ၏
ပုဒ္ဒါအမွေအနှစ် အနုပညာအများဆုံး စုဝေးရာနေရာဖြစ်၏။ သက္ကရာဇ် ၃၈၆ - ၁၃၆၈ ကာလအတွင်း
ထုလုပ်ခဲ့သော ပုဒ္ဒါရုပ်ပွားတော်များ နှင့် ပန်းချီကားများကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ဂုဗေါင်း ၄၆၉ ဂ ရှိပြီး
ရုပ်ပွားတော် ၂၀၀၀ ကျော် ရှိ၏။

ပီကင်းမြို့တော်မှ ကီလိုမီတာ ၂၀၀၀ ဝေးကွာသော ဒေသတွင် တည်ရှိသည်။ XIAN
မင်းများလက်ထက် တရုတ်နိုင်ငံ၏ မြို့တော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

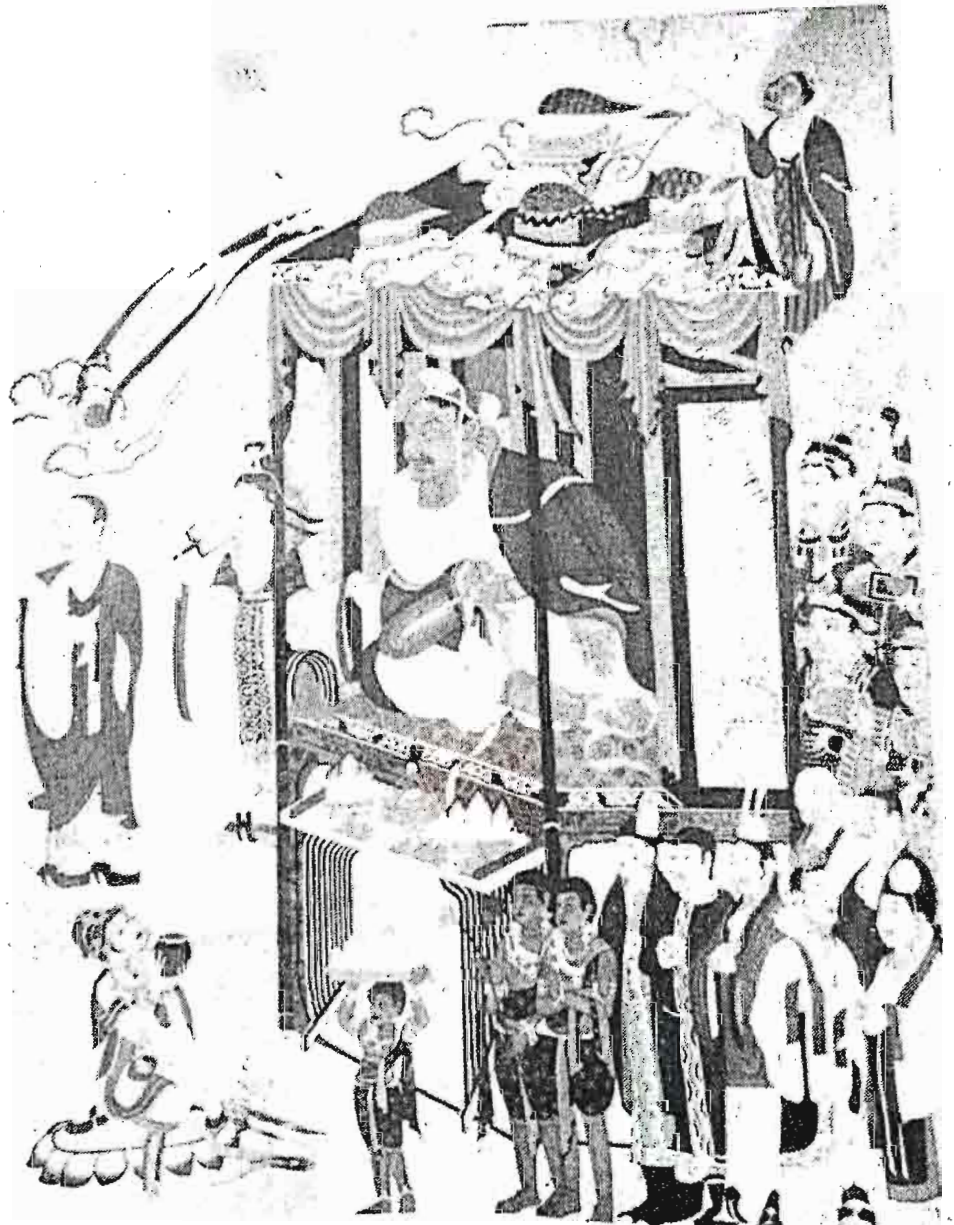

ဂူဘုရားများအတွင်းမှ မြင်တွေ့ရသော ရှေးခေတ်အနုပညာ လက်ရာများ

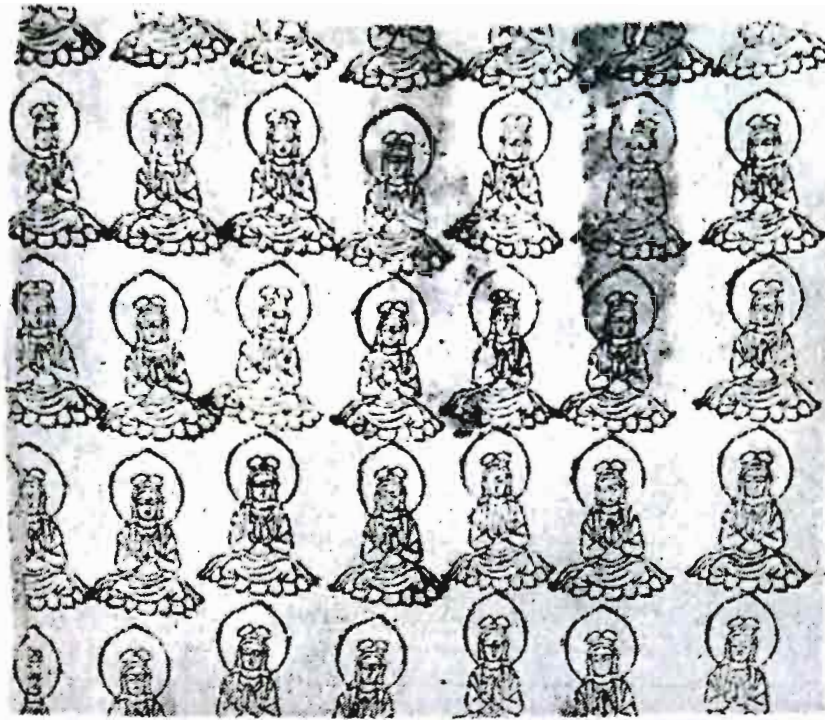

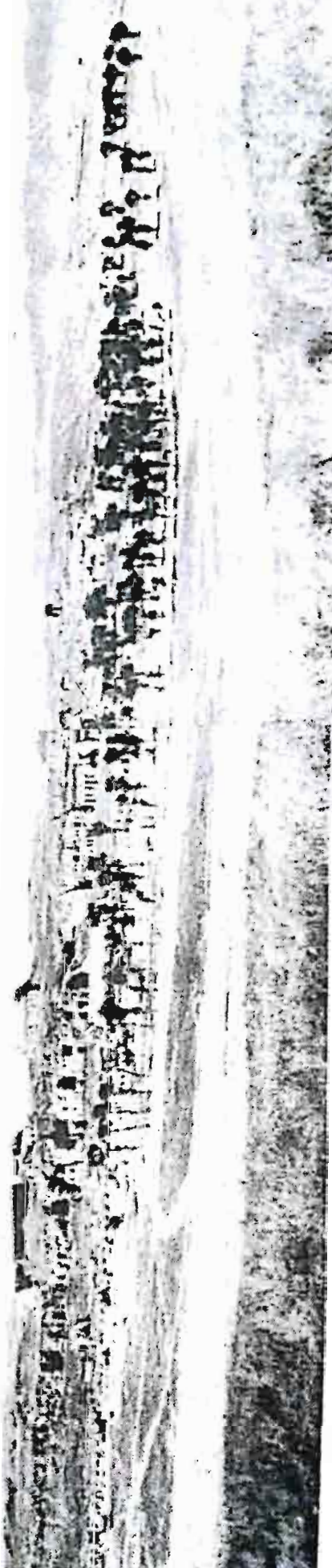
ဆံချနေပုံ တန်ဟန်းဂူဘုရားမှ

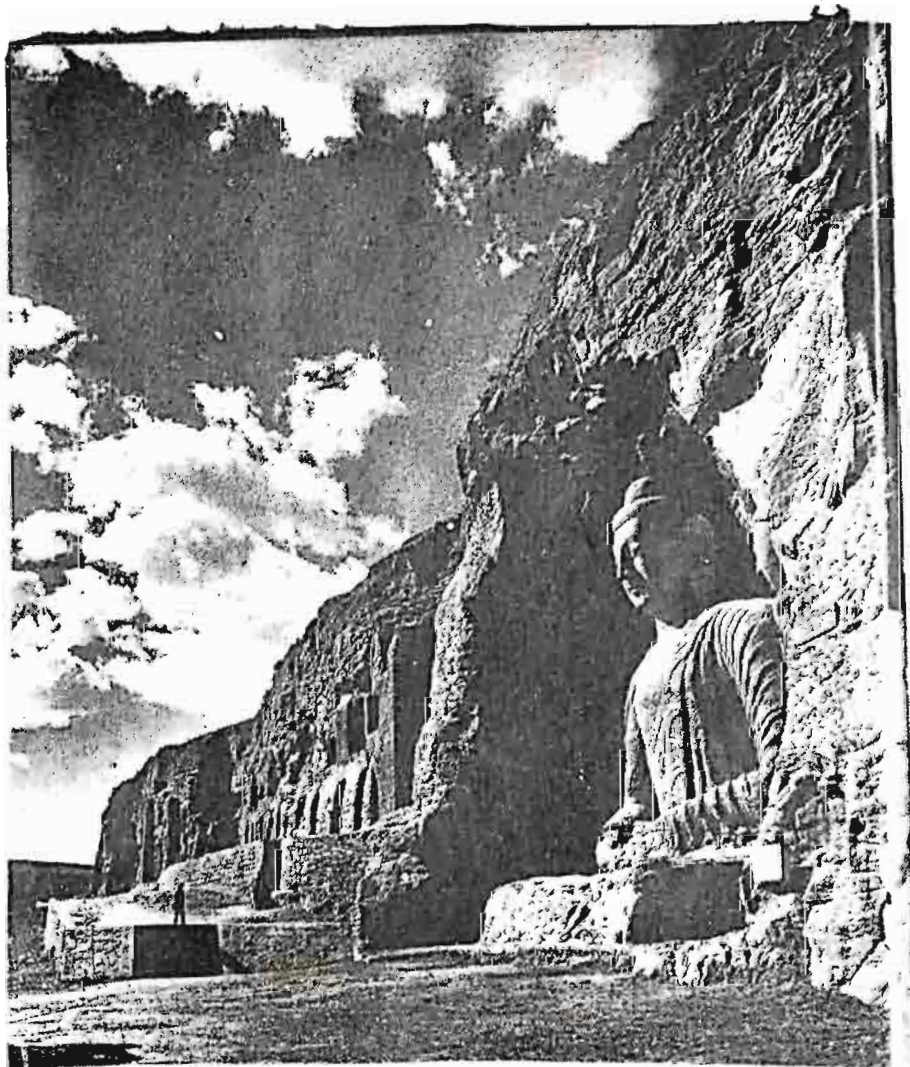
ဂူဘုရားကျောင်းပျားအတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်ပျား

ဇာတိသတ္တများ ပွင့်ခဲ့ပြီးသော ဘုရားများနှင့် အပည်များ
(ထေရဝါဒများ၏ နှစ်ကျိတ်ရှစ်ဆူ ဘုရားများနှင့် သဘောခြင်းတူညီပါသည်) ၈၄

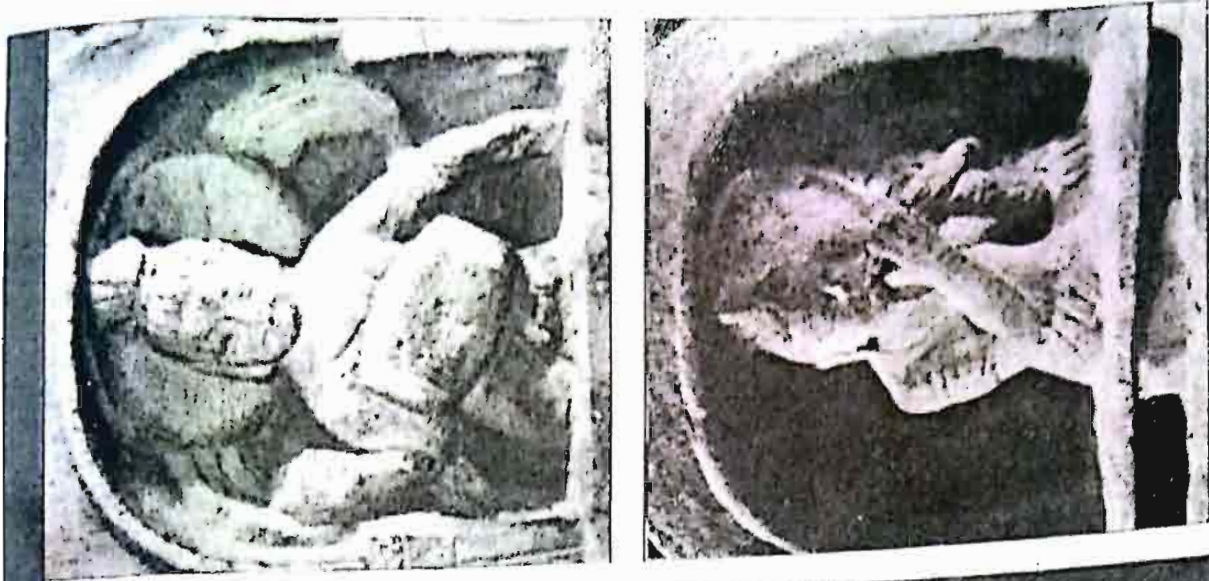

ယွန်ကိုင်းဒေသ (ရှန်စီပြည်နယ်) ဝုဘုရားများ တည်ရှိရာနေရာမြင်ကွင်း
ဝုဘုရားပေါင်း ၄၂ ဝု ရှိသည်။ WEI မင်းများလက်ထက် (၃၈၆-၅၃၄) ကာလက တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ဧ

၈၆

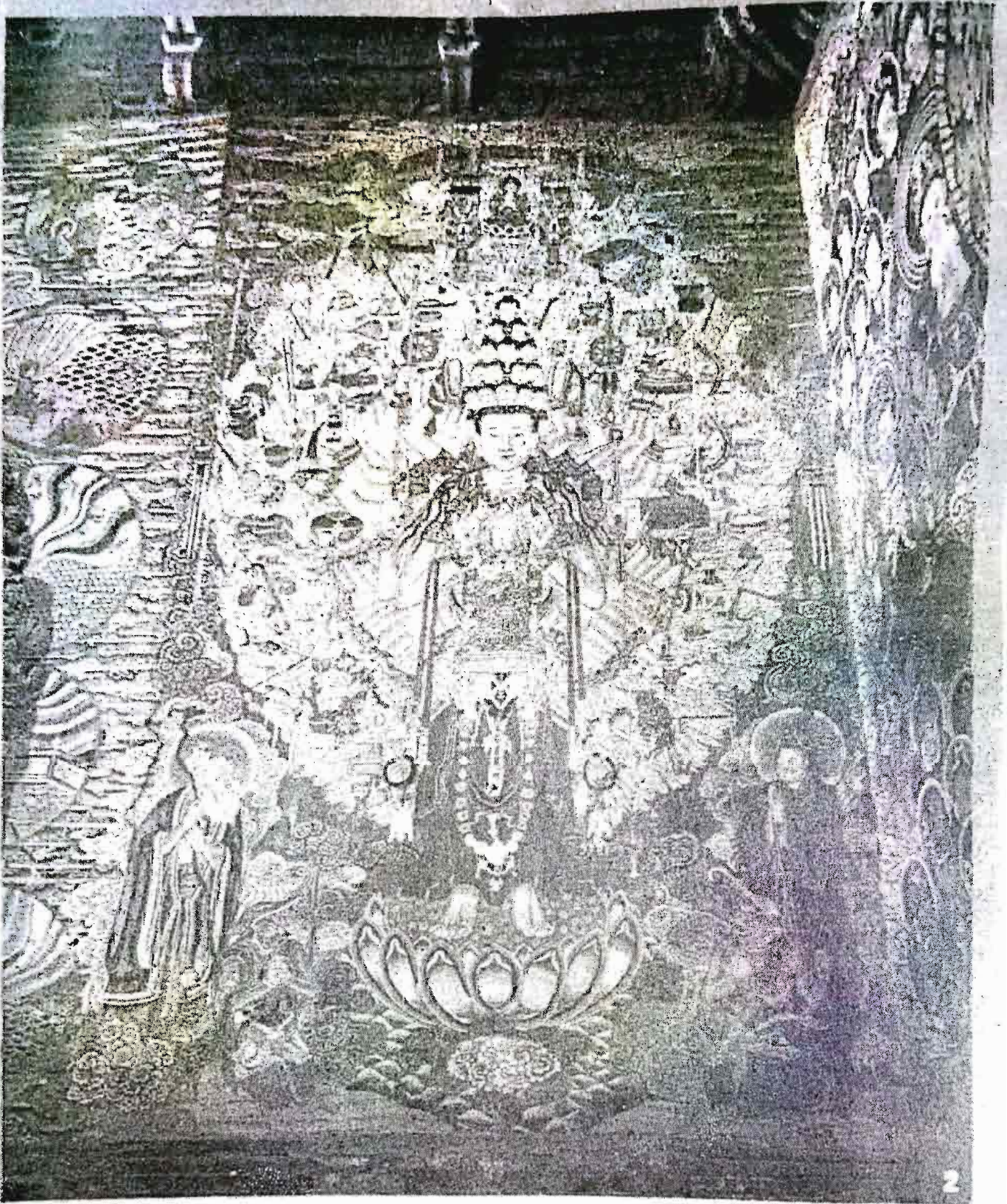
မြန်မာနိုင်ငံ ဖိုဝင်တောင် (မုံရွာ) နှင့် ဆင်သော ယွန်ကိုင်းဒေသမှ ဂူဘုရားများ

၈၇

ယွန်ကိုင်းဂူဘုရားများ အမှတ် ၉ ဝ မှ မုဒုံရုပ်ပွားတော်

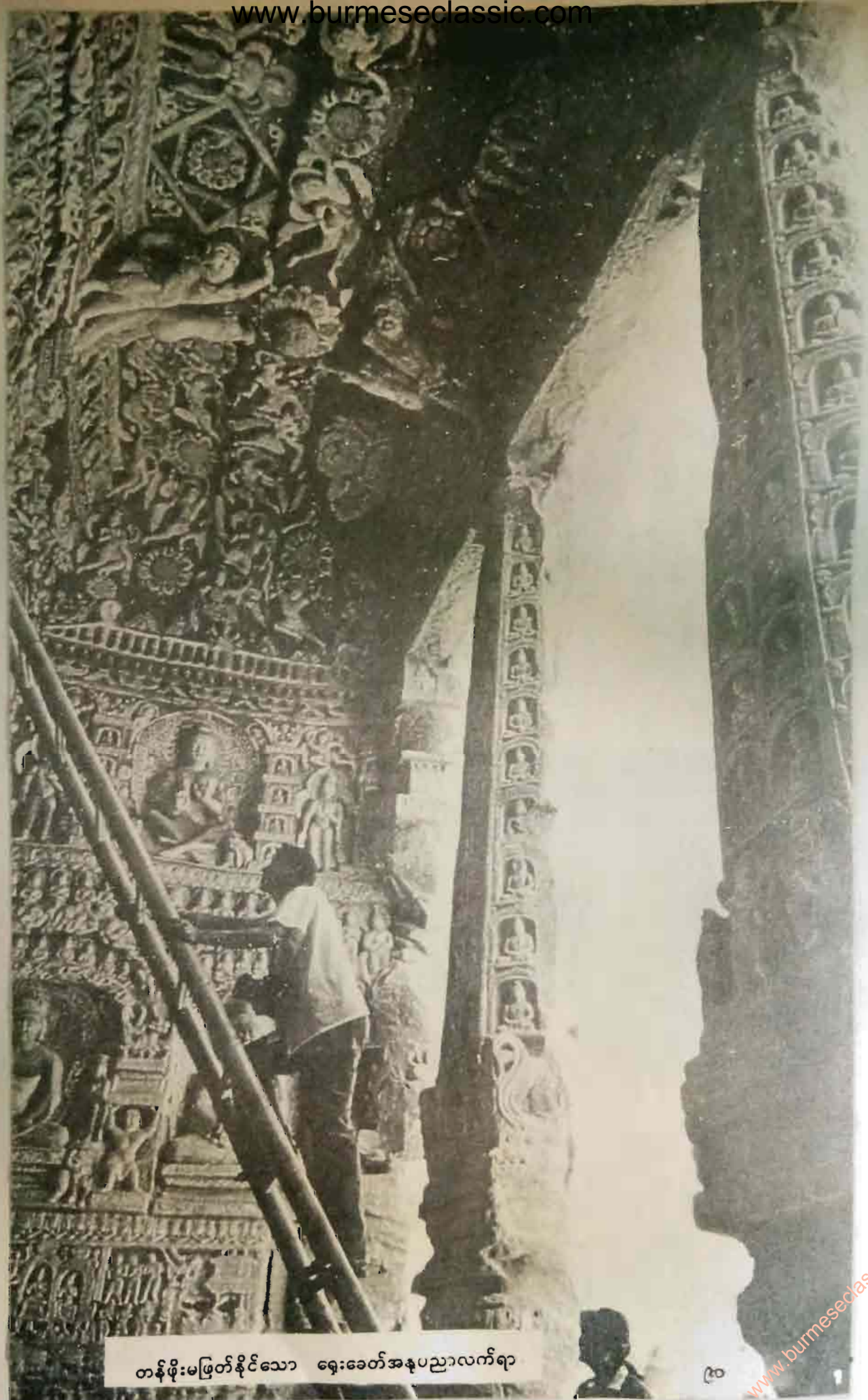
ယွန်ကိုင်းဂူဘုရားအတွင်း တစ်နေရာမှ ရှေးခေတ် ဗုဒ္ဓ အနုပညာလက်ရာများ

(အဝလောကီတေသရ၏ ရုပ်သွင် ၁၀၈ မျိုးအနက် တစ်မျိုး)
 ဤဘုရားလောင်းကိုပင် မြန်မာနိုင်ငံ သရေခေတ္တရာ ပုဂံတို့၌ လောကနာထ (လောကနတ်)
 အမည်နှင့် တစ်ခေတ်က ထင်ရှားခဲ့သော ဘုရားလောင်း ဖြစ်ကြောင်း ပုဂံခေတ် ပန်းချီများ၌
 တွေ့ရ၏။

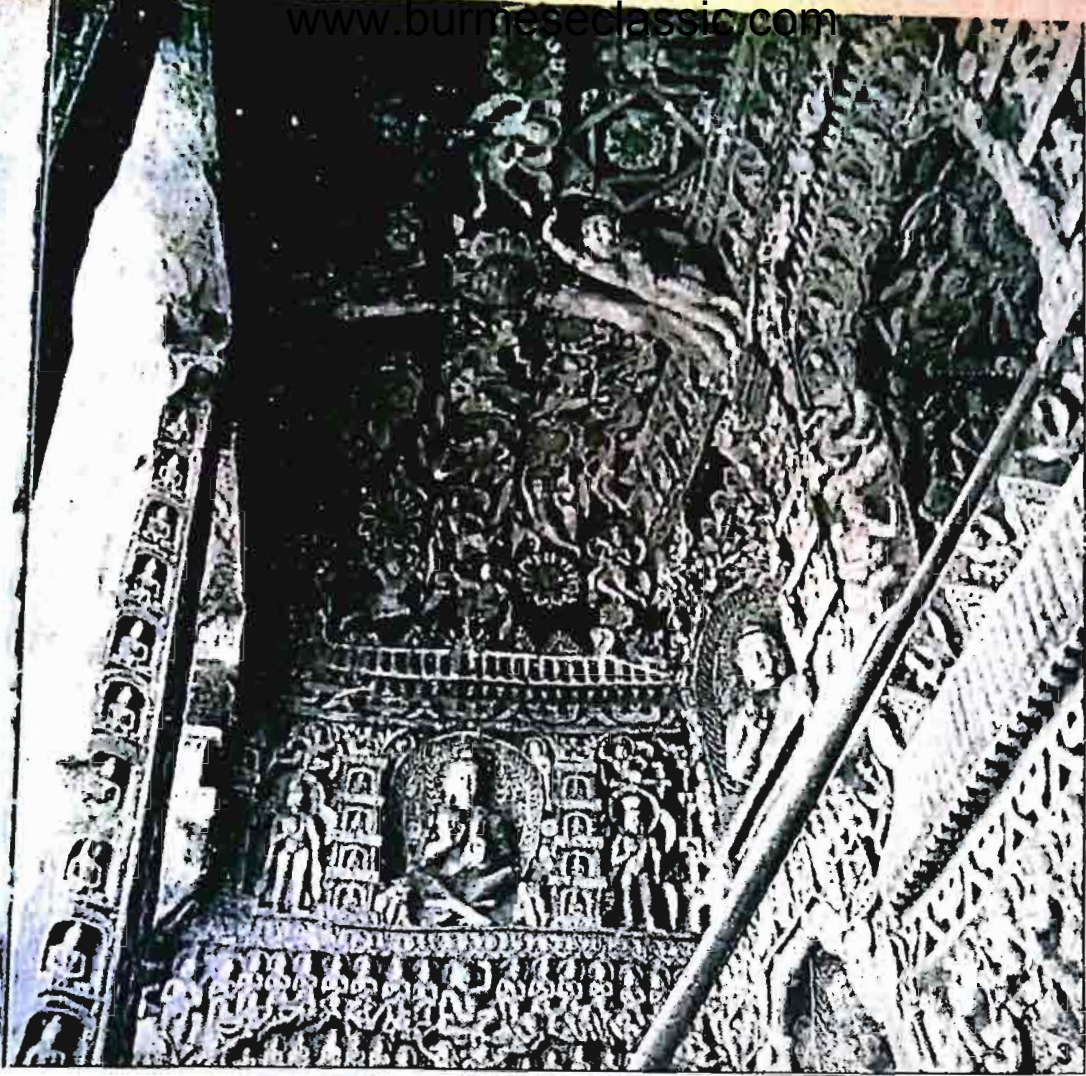

ယွန်ကိုင်းဂူဘုရားများ ရုပ်ပွားတော်များ

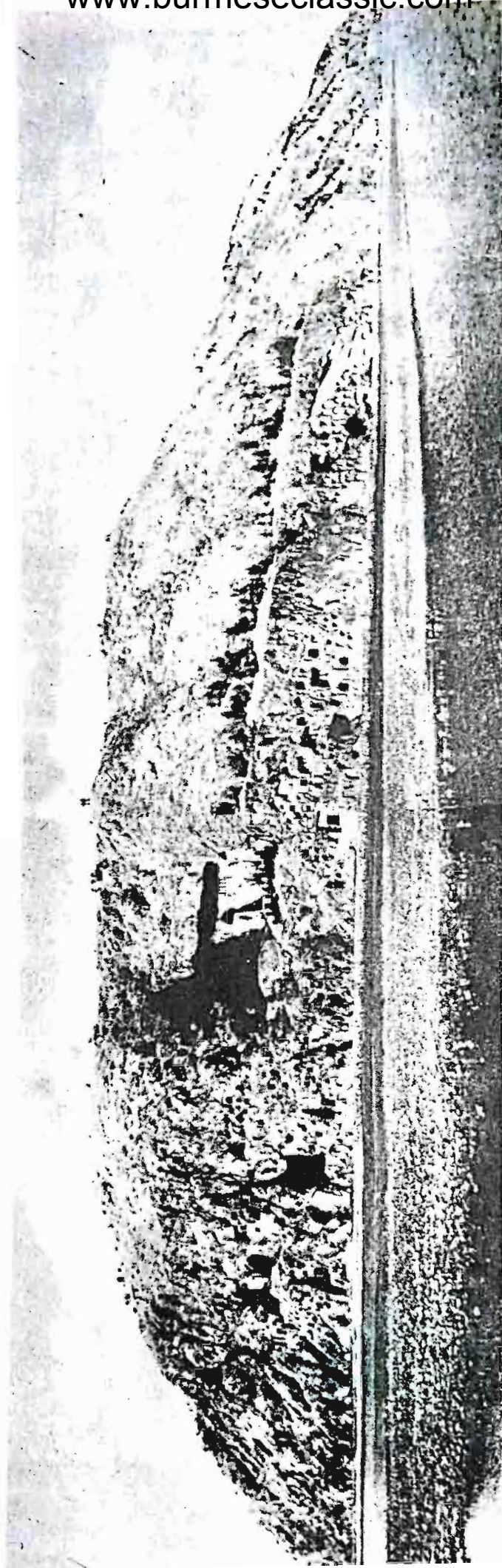
တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ရှေးခေတ်အနုပညာလက်ရာ

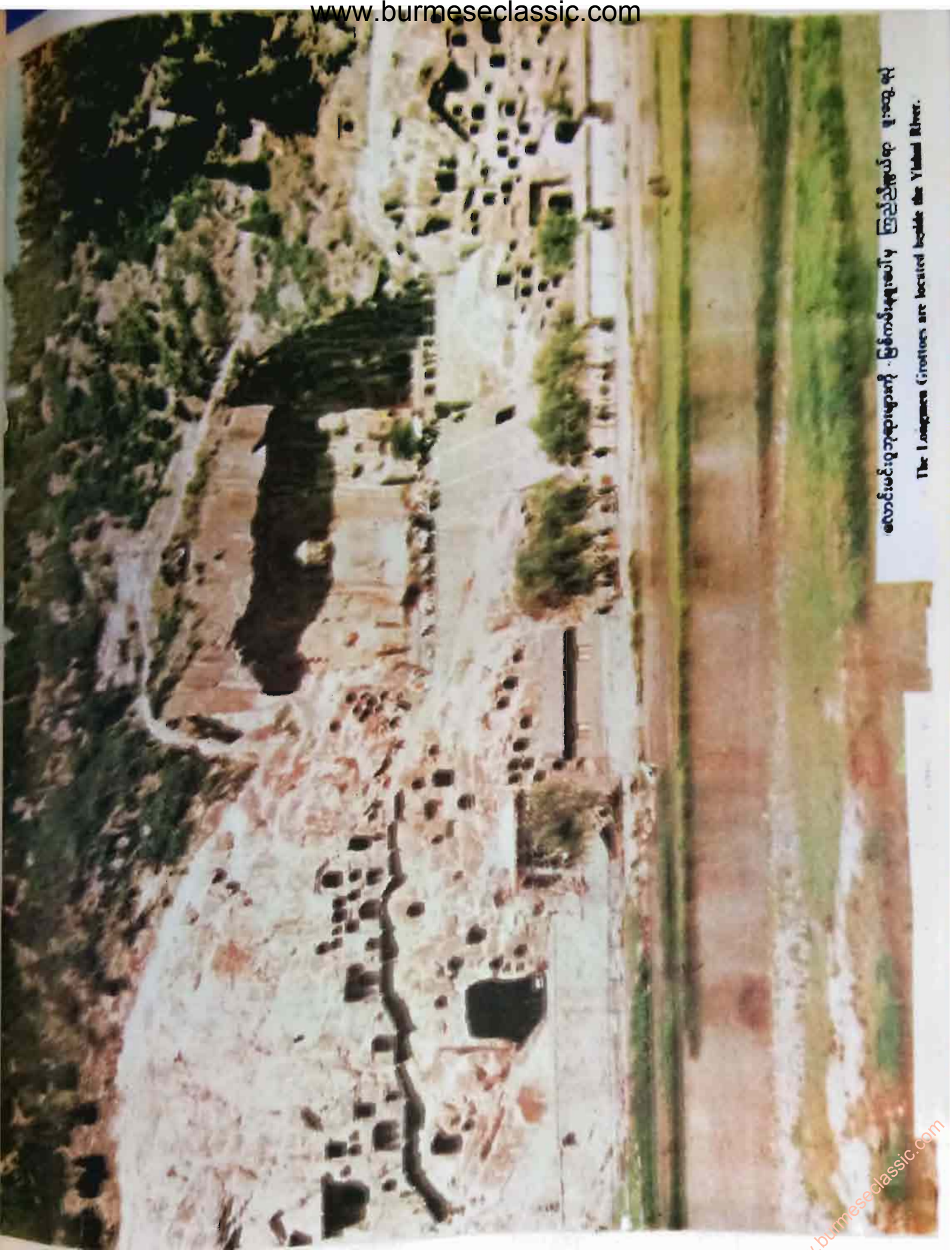
ဂူအတွင်းမှ ရှေးခေတ်အနုပညာ လက်ရာများကို အကောင်းပတတိ မြင်တွေ့နိုင်ပါသေးသည်။

ယွန်ကိုင်းဂူဘုရားများ

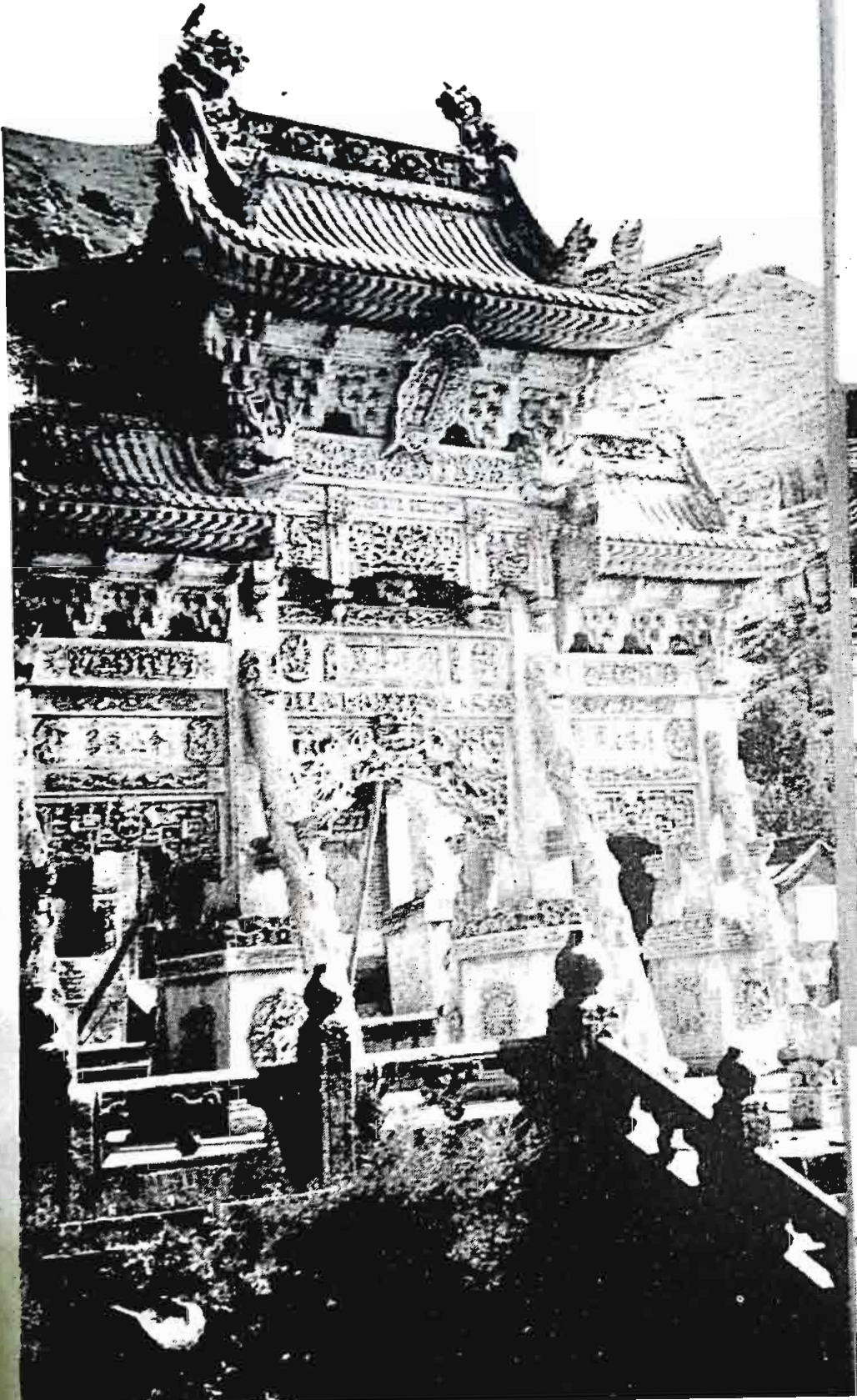
ဟိုနန်ပြည်နယ် လန်မင်းဂူဘုရားများ
(၅ - ၁၁) ရာစုနှစ်များအတွင်း တုလုပ်ခဲ့သော ရုပ်ပွားတော်များကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ ၉၄

လောင်းမင်းဂူဘုရားများကို မြစ်ကမ်းအနီးတွင် တည်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

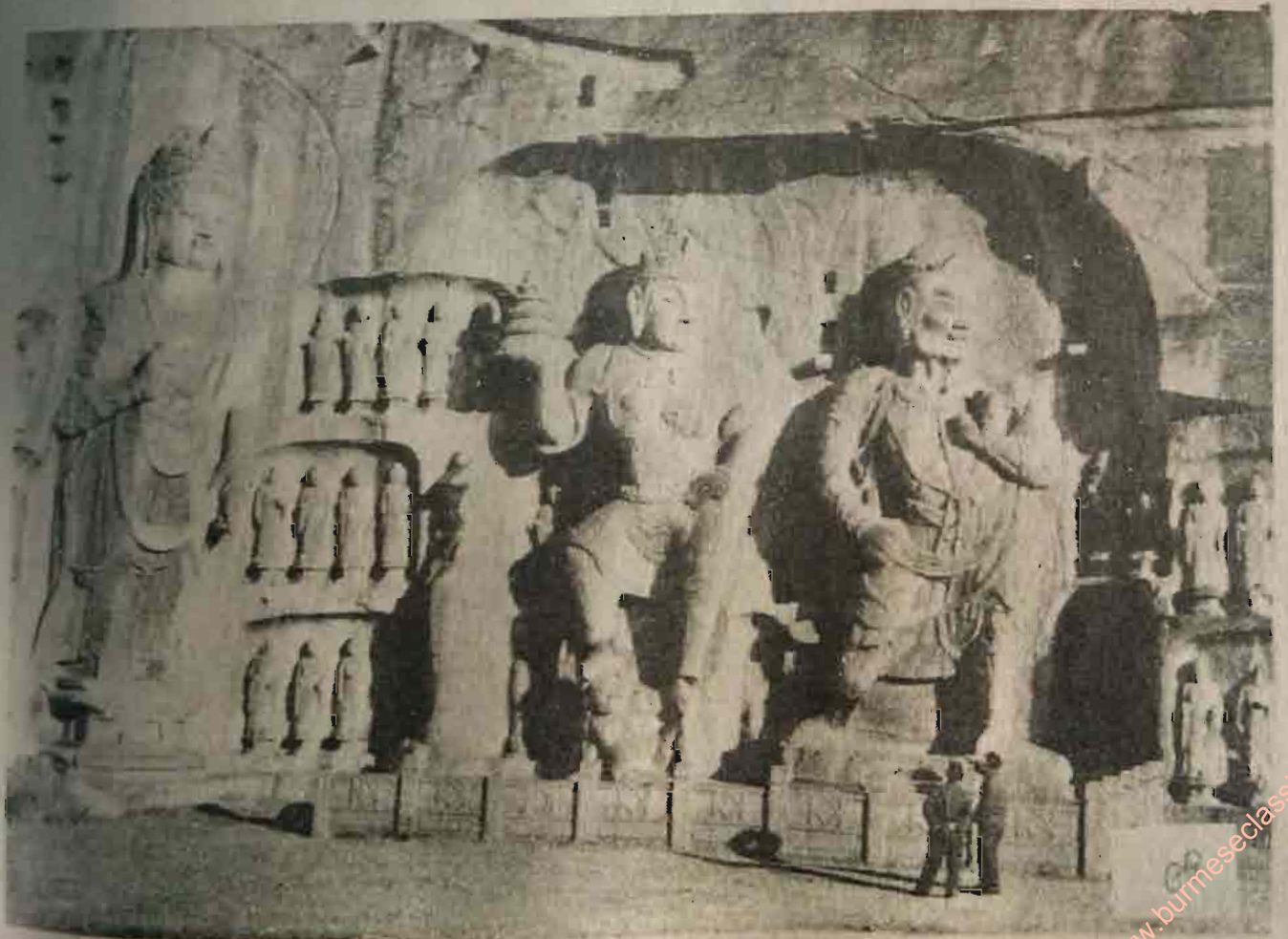
The Lorraine Crocodiles are located beside the Yabud River.

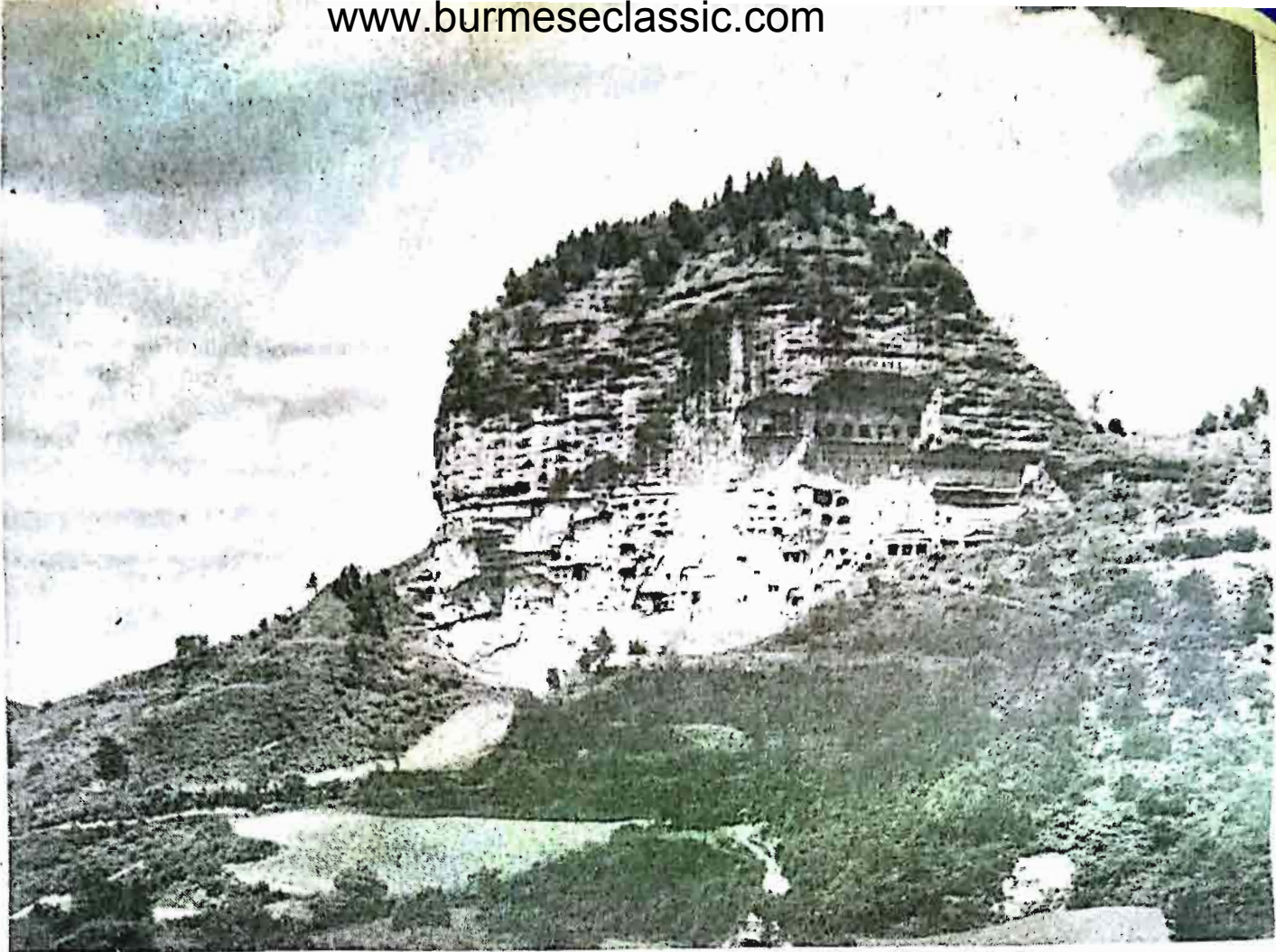
ဂူတိုင်းတောင်တော်မှ မြင်ကွင်းများ

လန်မင်းဂူဘုရားကျောင်းများ၌ မြင်တွေ့ရသော ရုပ်ပွားတော်များ (ပိုနန်ပြည်နယ်အခန်းတွင်လည်း ရှိပါ)

မိုင်ချီရှန်ဒေသမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များတည်ရှိရာ တောင်တော်
(ကန်စု KANSU ပြည်နယ် ရှေးအလျဆုံး ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားရာဒေသ)

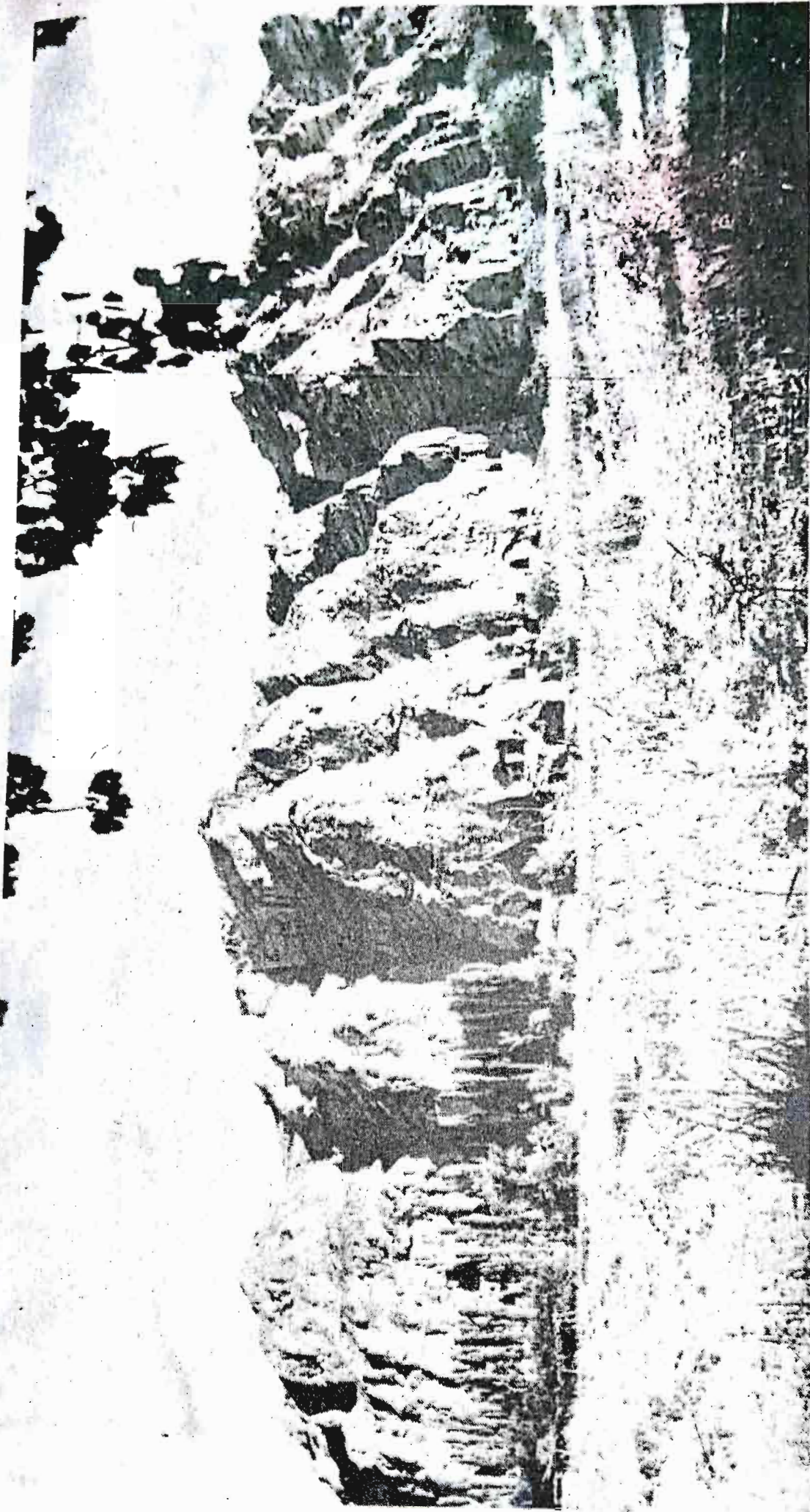
၉၈

တစ်ထောင် မျက်လုံး တစ်ထောင်ရှိ သော
လောကီတေသရ ဘုရားလောင်း ကိုယ်ပွားတစ်ဆူ UCCHUSMA

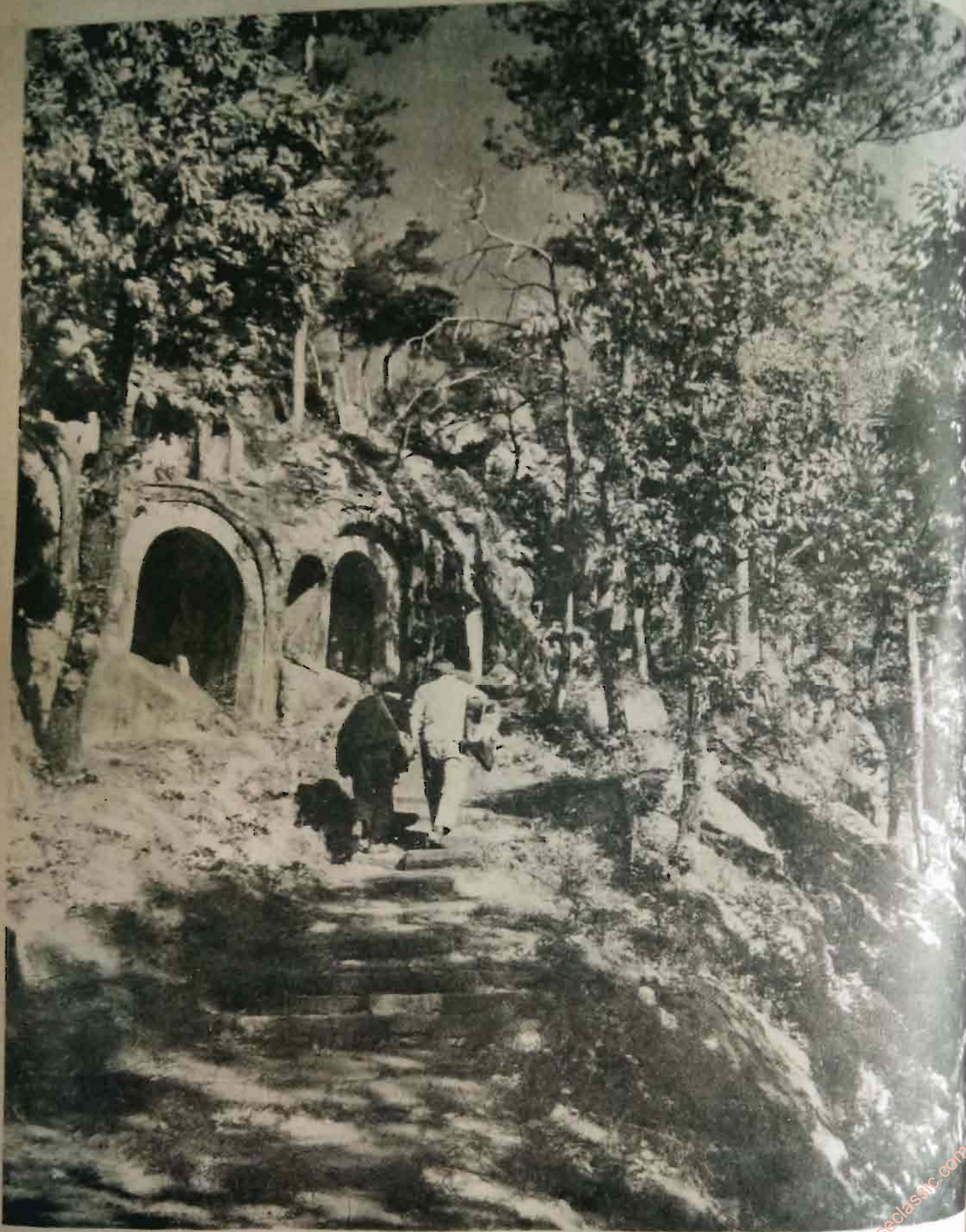
မိုင်ချီရှန်ဒေသ ဂူအမှတ် ၁၆၅ အတွင်းမှ အလောကီတေသရ ဘုရားလောင်း ကိုယ်ပွားတစ်ဆူ

မိုင်ချီရန်ဒေသမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ

စင်ကြိုင်ပြည့်နယ် UIGHUR ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးဒေသတွင် သက္ကရာဇ် ၃၈၆ ဖြစ်ကာလက တည်ဆောက်ခဲ့သော ဂူဘုရားအများအပြား ရှိသည်။ ရုပ်ပုံမှာ မုဒ္ဒရုပ်ပွားတစ်ထောင် ဂူဘုရားများ တည်ရှိရာ ကျောက်တောင်တော် ဖြစ်သည်။

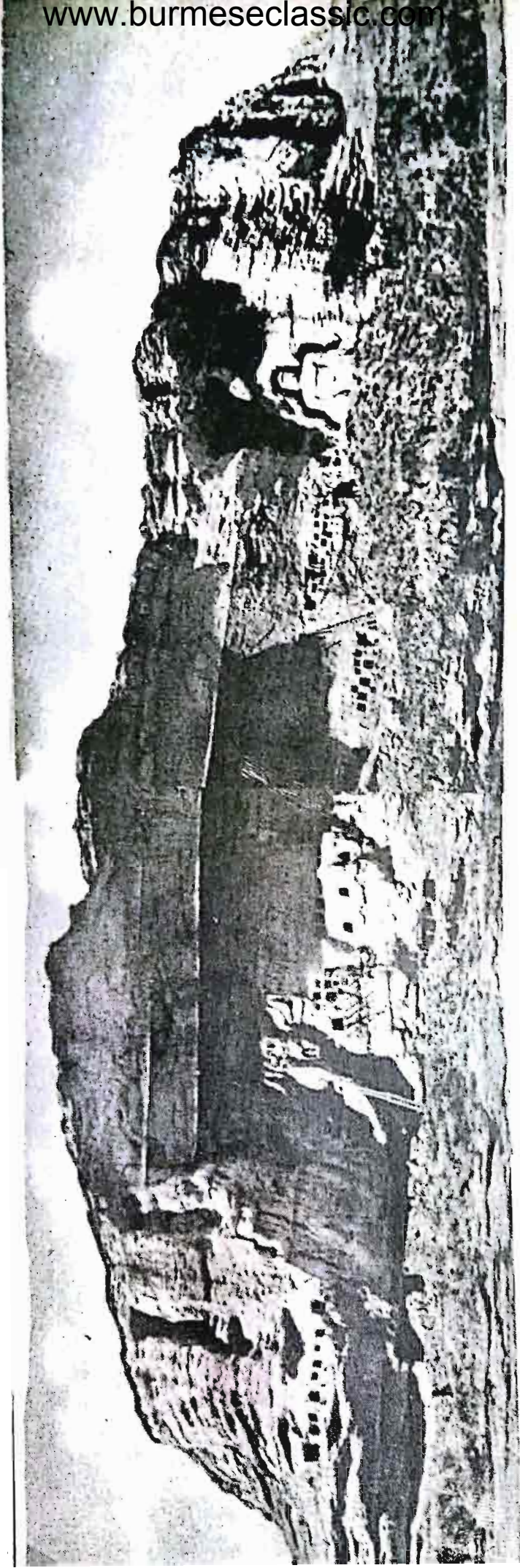

နန်ကင်းပြည်နယ် ချိုင့်ဆီယာ CHIH SIA တောင်ပေါ်၌ ရှိသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတစ်ထောင် ဂူများများ
 (၄၇၉ - ၅၅၇ ခုနှစ်က လက်ရာများ) ၁၀၁

ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတစ်ဆောင် ဂူဘုရားများအတွင်းမှ ရှေးခေတ် ပန်းချီလက်ရာများ

[KANSU ကန်စုပြည်နယ်] မိုင်လင်းကျောင်းတော်၌ ထုလုပ်ထားသော ကျောက်ဂူတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်များ ၂၀၃

ပိုင်းလင်း သုရားကျောင်းထော်တွင် ကျောက်ဂူပေါင်း ၁၂၄ ဂူရှိ၍
အတူင်း၌ 'ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် အမျိုးမျိုးကို ထုလုပ်ထားပါသည်။

SZECHUAN ပြည်နယ်မှ တချို့ TACHU ဂူဘုရားများ

တချို့ ဂူဘုရားများကို တန်မင်းဆက် မှ မင်း မင်းဆက် (၆၁၈ ၁၆၄၃) ကာလအတွင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် အများအပြားကို ထုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

ဂျပန်နိုင်ငံ ဝန်ကြီးချုပ် တာကီရှိတာ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ခဲ့ပြီး ဤဂူဘုရားများ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေး အတွက် တာဝန်ယူခဲ့သည်။

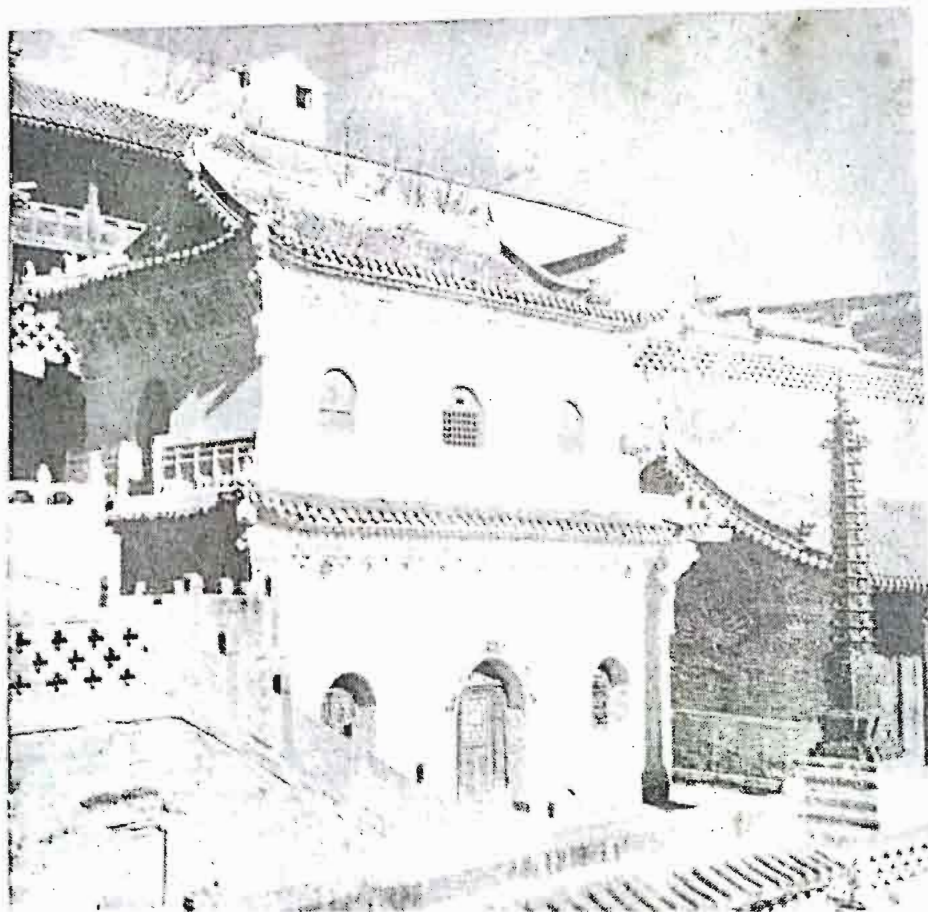
မဇ္ဈိမဒီရီဘုရားလောင်း လူဘဝမှ ဘုရားလောင်းဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားစေ
တစ်ဆူတည်းသာ ဘုရားလောင်းဖြစ်၏။

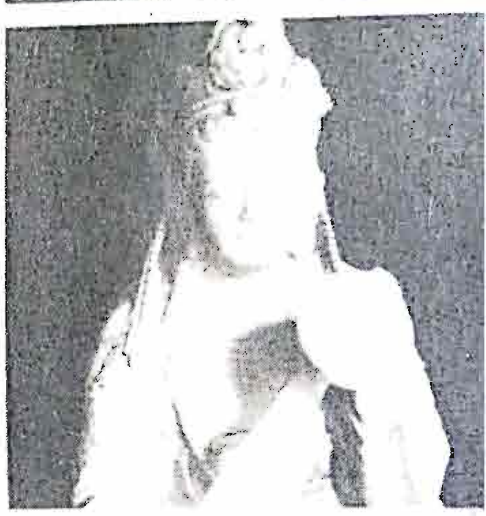
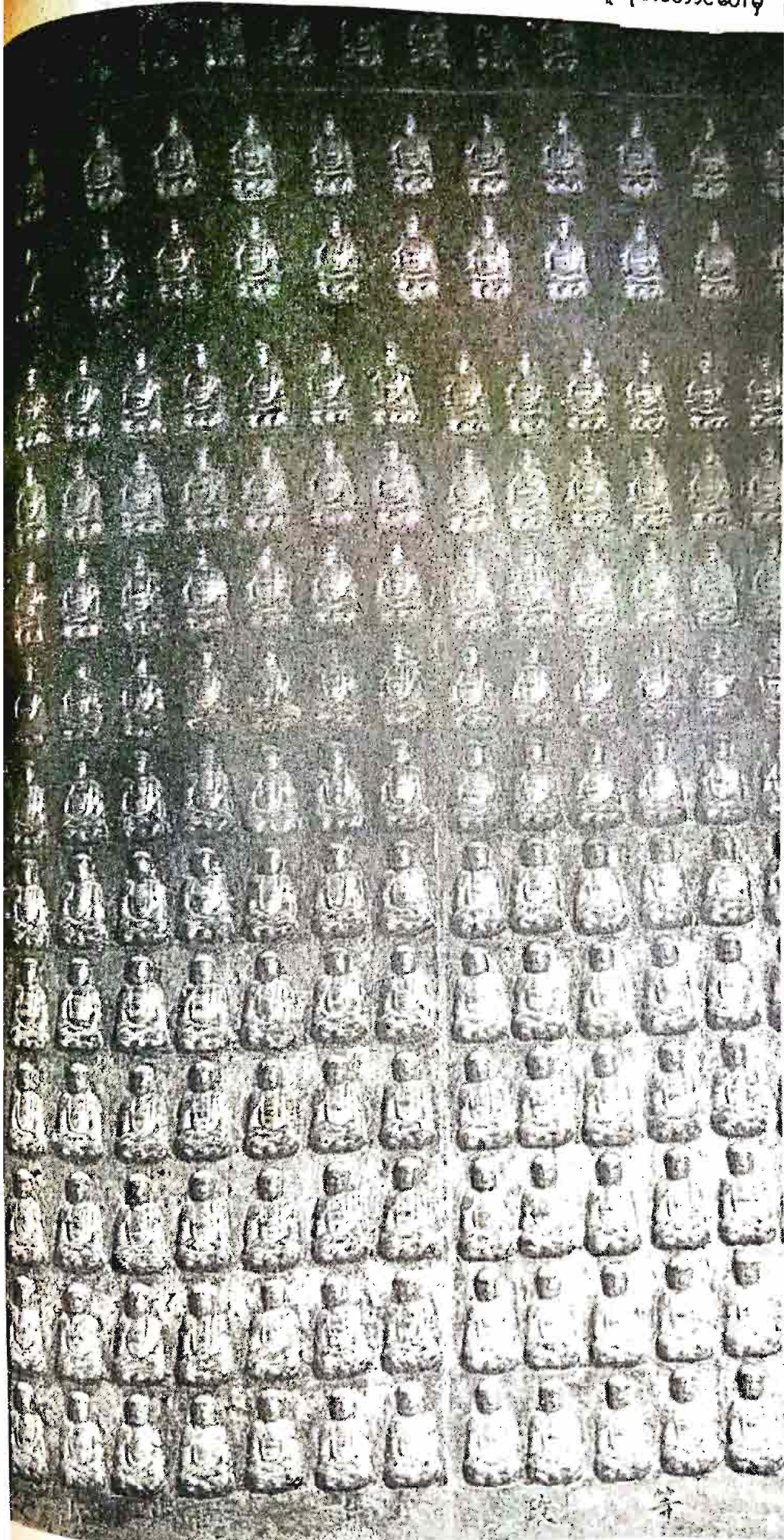
မဇ္ဈိမဒီရီ ဘုရားလောင်းနှင့် ဆက်စပ်နေသော ဂူတိုင်းဟောင်းတော်
(ရှမ်းပြည်နယ်) မှ ဓေတီပုထိုးများပြင်ကွင်း

ဇူတိုင်းတောင်တော်၌ တရုတ်နိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်းတော် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်တော်မူသော ဆရာတော်က တရားဟောကြားနေစဉ် - တရားနာယူနေကြသော ရဟန်းတော်များ ၁၀၉

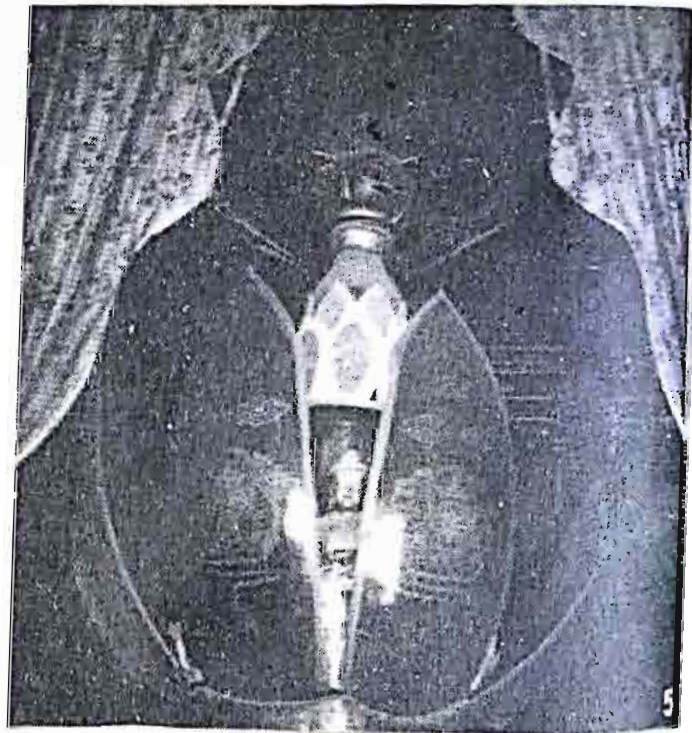
ဇူတိုင်းတောင်ပေါ်ရှိ Wu-Tai တောင်ပေါ်ရှိ စင်တောင်ဘုရားကျောင်းတော် (Hsientung Monastery) ဤကျောင်းတော်ကို ဟန်မင်းဆက် မင်းဧကရာဇ် ဘုရင်လက်ထက် (၅၈-၇၅) က တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ ဤကျောင်းတော်၌ တရုတ်ပိဋကတ်တော်များကို ထိမ်းသိမ်းထားရှိသည်။

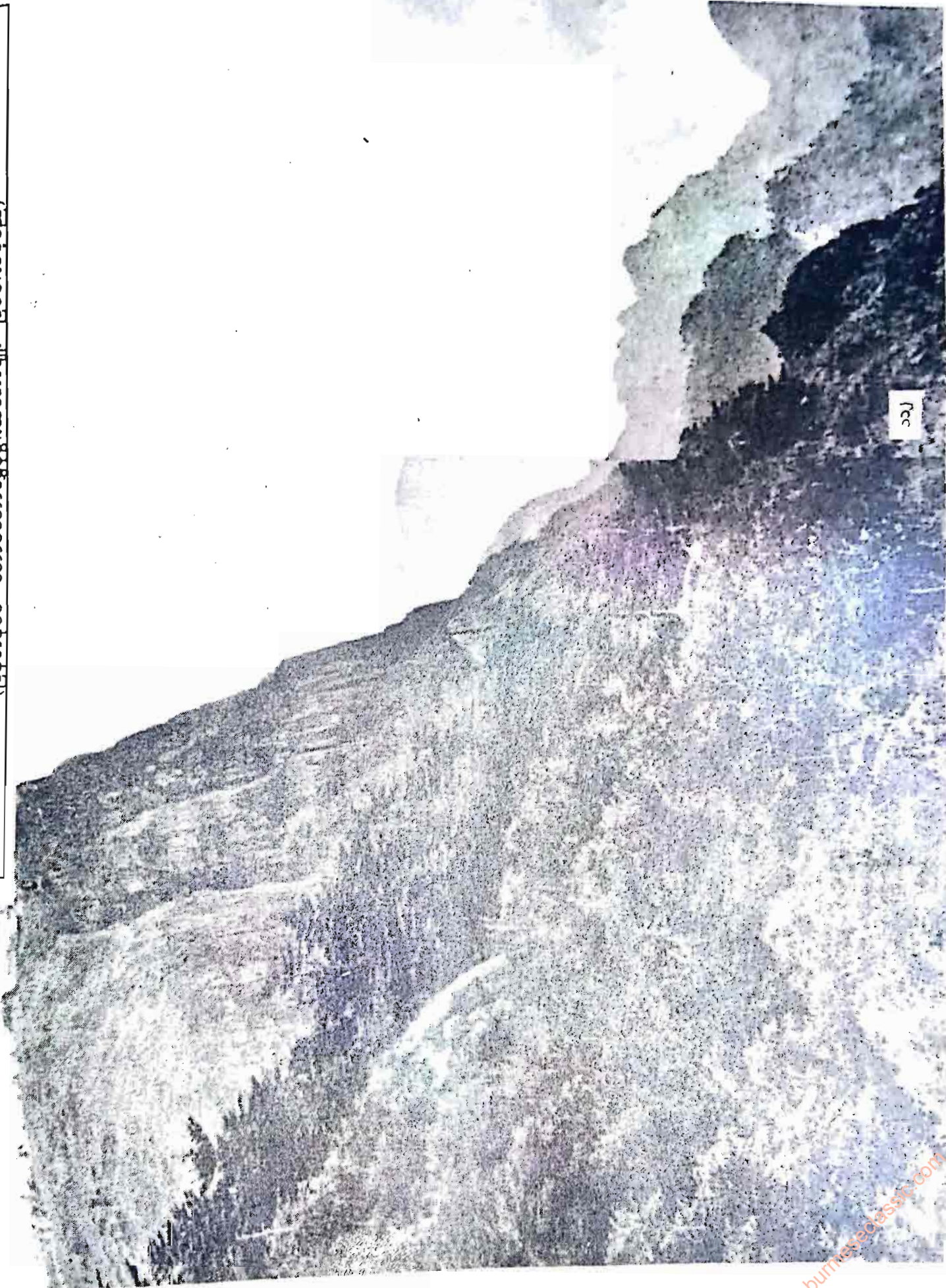

ပူတိုင်းတောင်လှေမှ မြင်ကွင်းများ

မြန်မာ့ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ရှိသည်။

တရုတ်လူမျိုးတို့က မြင့်မြတ်သောတောင်တော်ဟု သတ်မှတ်ထားရှိသော ဒီပိုင်တောင်တော်
ဤဒေသမှာ SAMANTA BHADRA သမ္ဗန္ဓရာ ဘဏ္ဍရ ဘဏ္ဍရ ဘုရားလောင်း၏ ဇာတိဖြစ်၏။
(မြန်မာနိုင်ငံ တောင်တော်ရွှေပျိုးသဘောမျိုး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်)

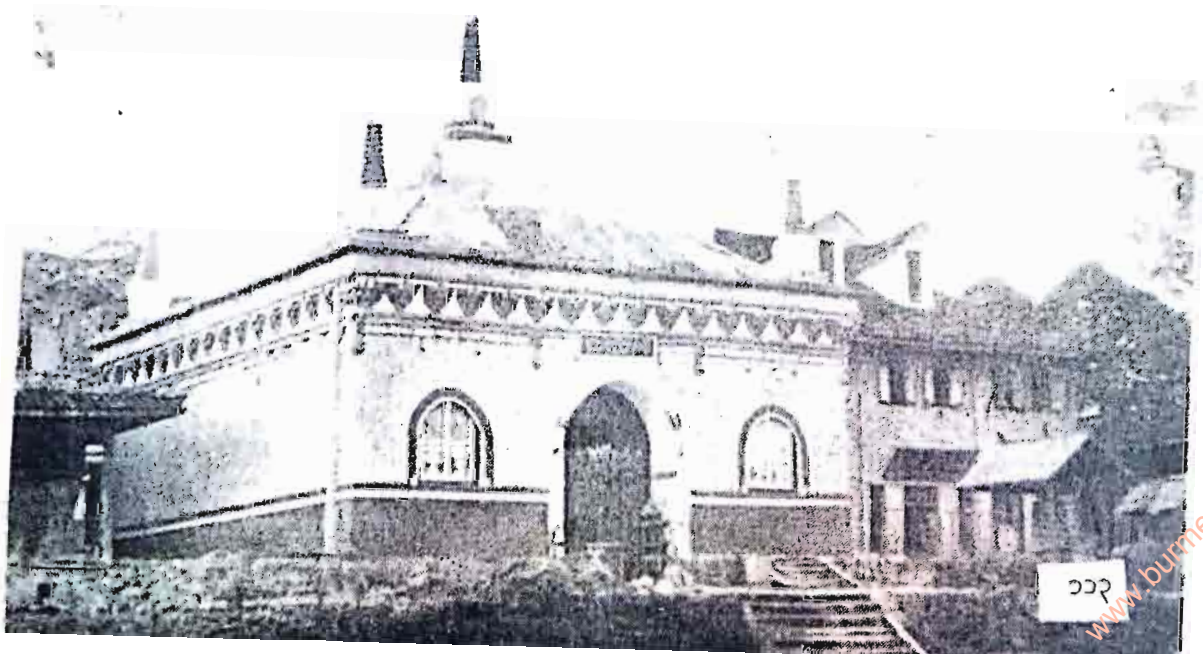

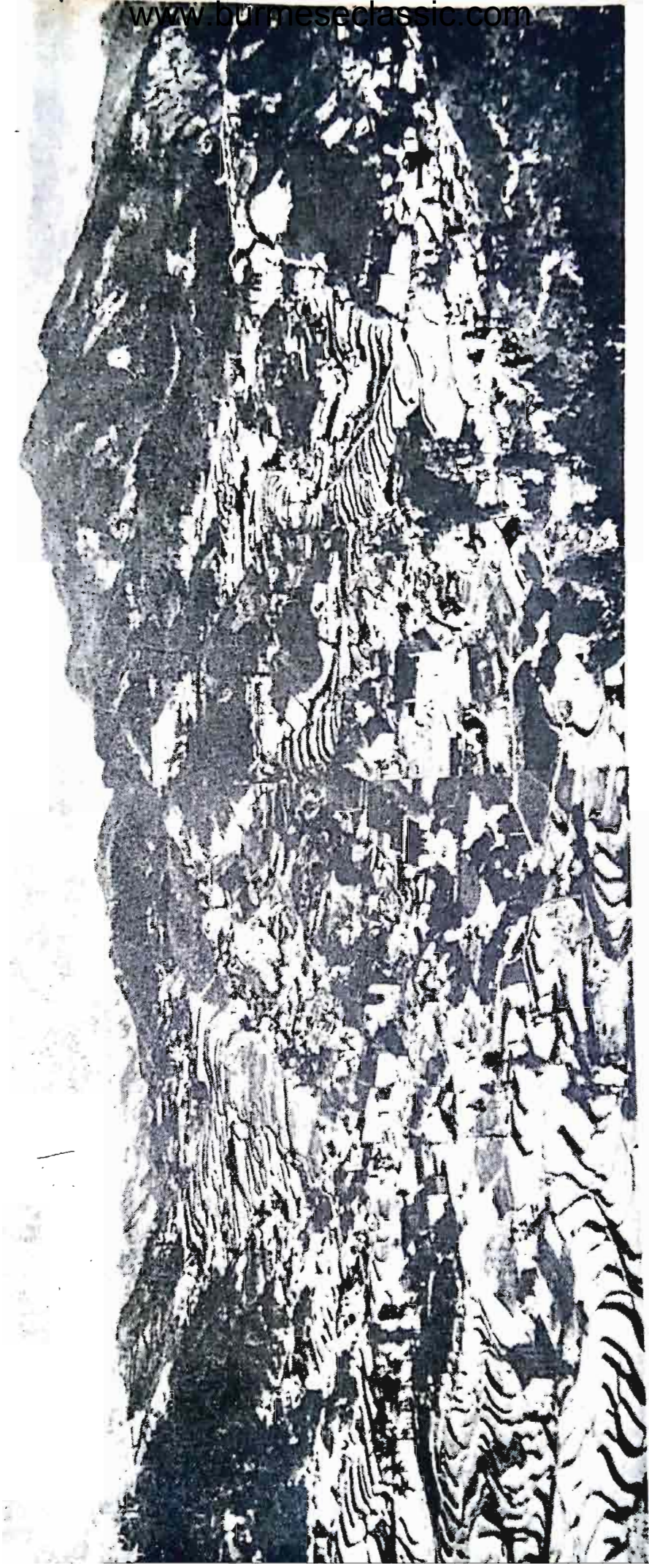
၁၁၂

အိုမိုင်တောင်ပေါ်မှ ဗောဓိသတ္တဘုရားလောင်းရုပ်ထု အေဒီ ၉၈၀ ခုနှစ်တွင် သွန်းလုပ်သည်။

အိုမိုင်တောင်ပေါ်မှ ထင်ရှားသော ဘုရားကျောင်းတော် [၇ ရာစု ခေတ်လက်ရာ] ဒိုင်းမရှိသော တည်ဆောက်ထားသော ဘုရားကျောင်းအဖြစ် လူသိများသည်။

တရုတ်လူမျိုးတို့ အမြင့်အမြတ် ထားရှိသော စတ္တမာတောင်တော် ချူဟွာ တောင်တန်း၏ မြင်ကွင်း
ANHUEI ပြည်နယ် KSITIGARDHA သိက္ခကာဘာဒုရားကျောင်း ခံတော်မူရာ

ရူပဗေဒဆိုင်ရာ ဘုရားကျောင်းတော် တစ်ဆောင်
The scenic Tientai Peak of Mt. Chiuhua,
on which stands the Ksitigarbha Temple.

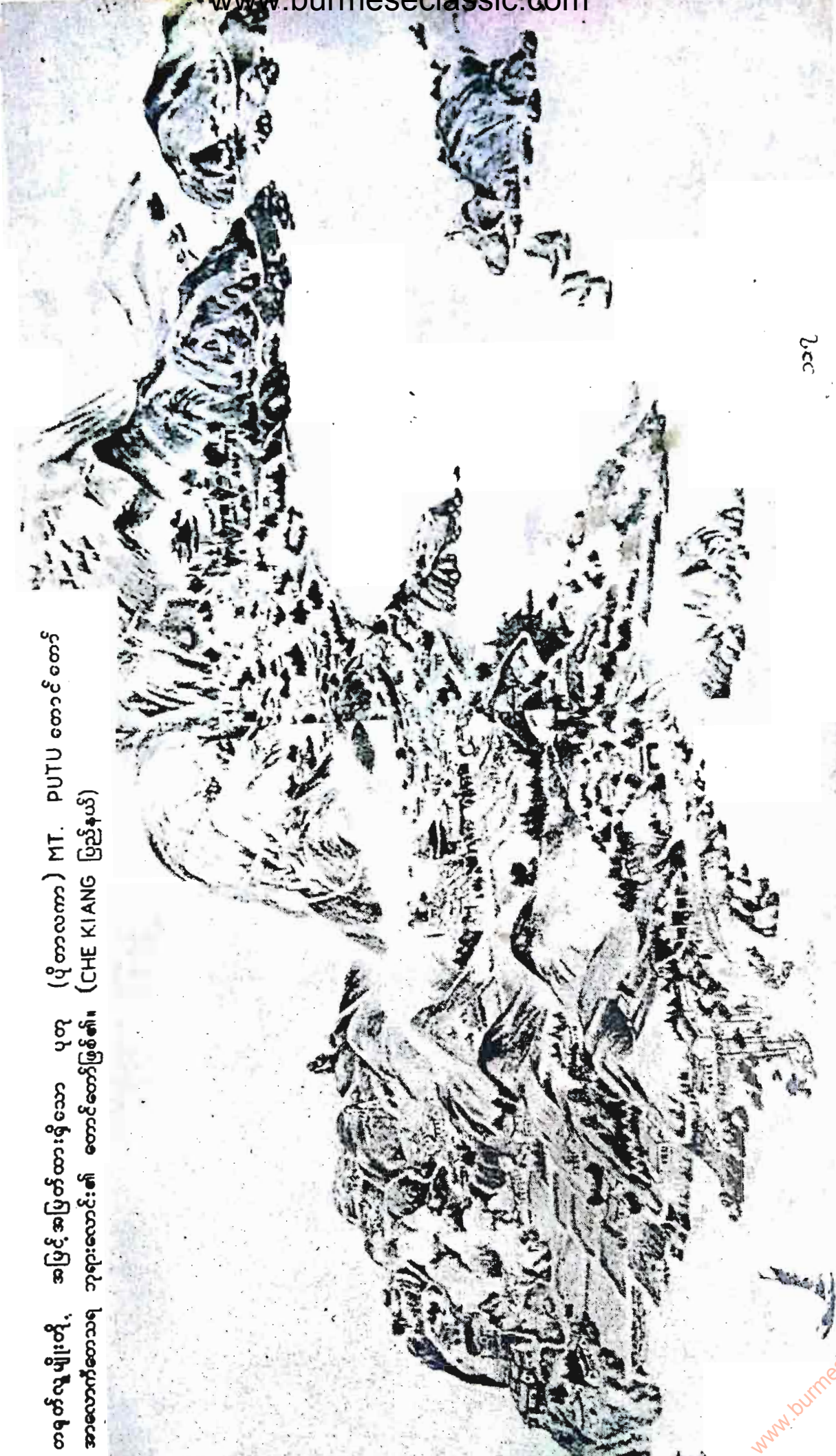

ချယ်ဟွာတောင်ပေါ်မှ ဘုရားကျောင်းတော် နှင့် အဟွင်းမှ ဘုရားလောင်းရုပ်ပွားတော်များ

တရုတ်လူ ပျိုးတို့ အပြင်အပြတ်ထားရှိသော ပုတု (ပိုတာလကာ) MT. PUTU တောင်တော်
အာလာကံစောသရ ဘုရားလောင်း၏ တောင်တော်ဖြစ်၏။ (CHE KIANG ပြည်နယ်)

၂၀၀

ပုတုတောင်ပေါ်မှ ဘုရားကျောင်းတစ်ဆောင်

◉ ကြာပန်ဘုရားကြီး

ပုတုတောင်ပေါ်မှ ဘုရားလောင်း အလောကီတေသရ ရုပ်ပွားတော်

THE
MIDAIR
 TEMPLE

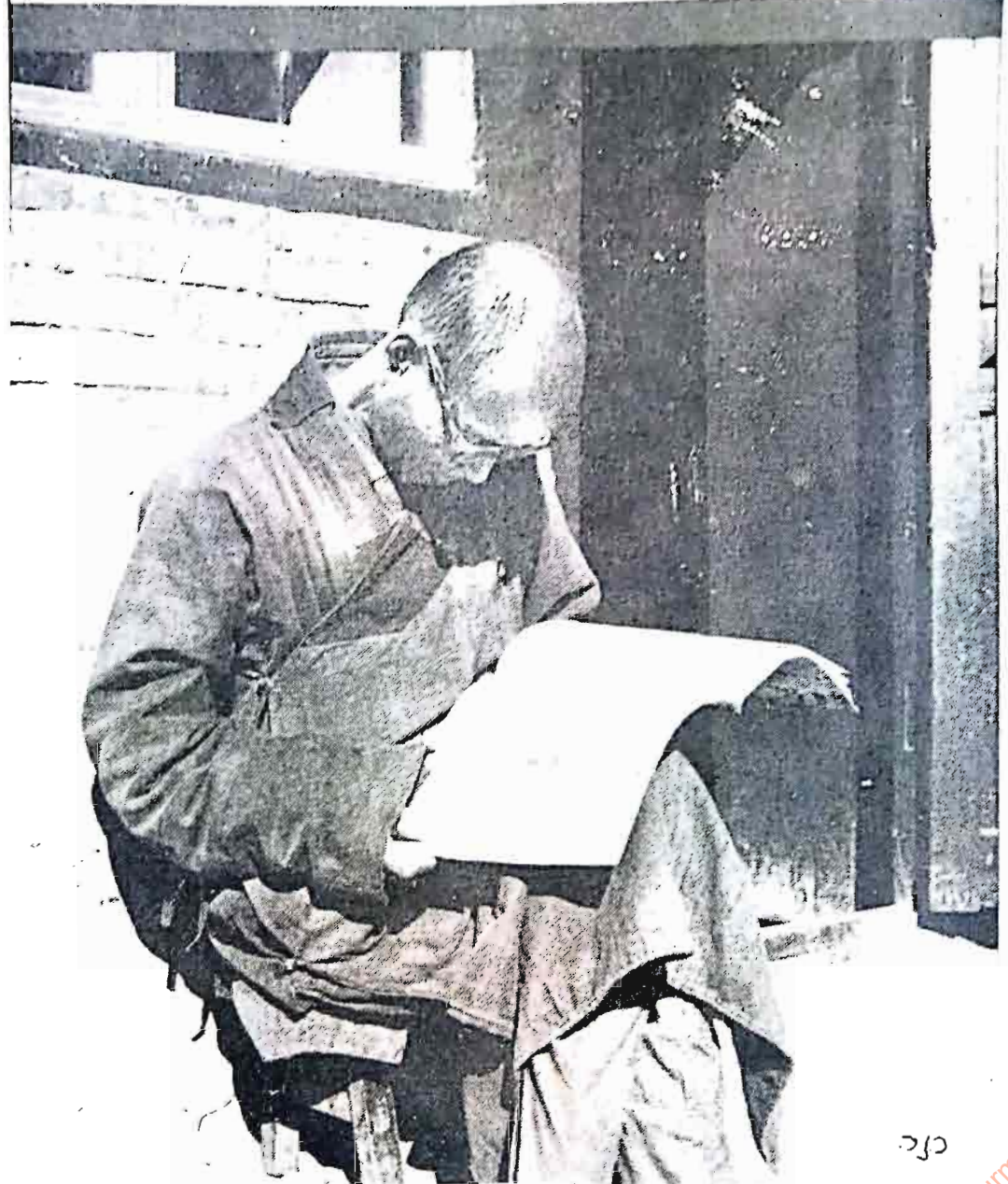
A WONDER
 OF
 MT. HENGSHAN

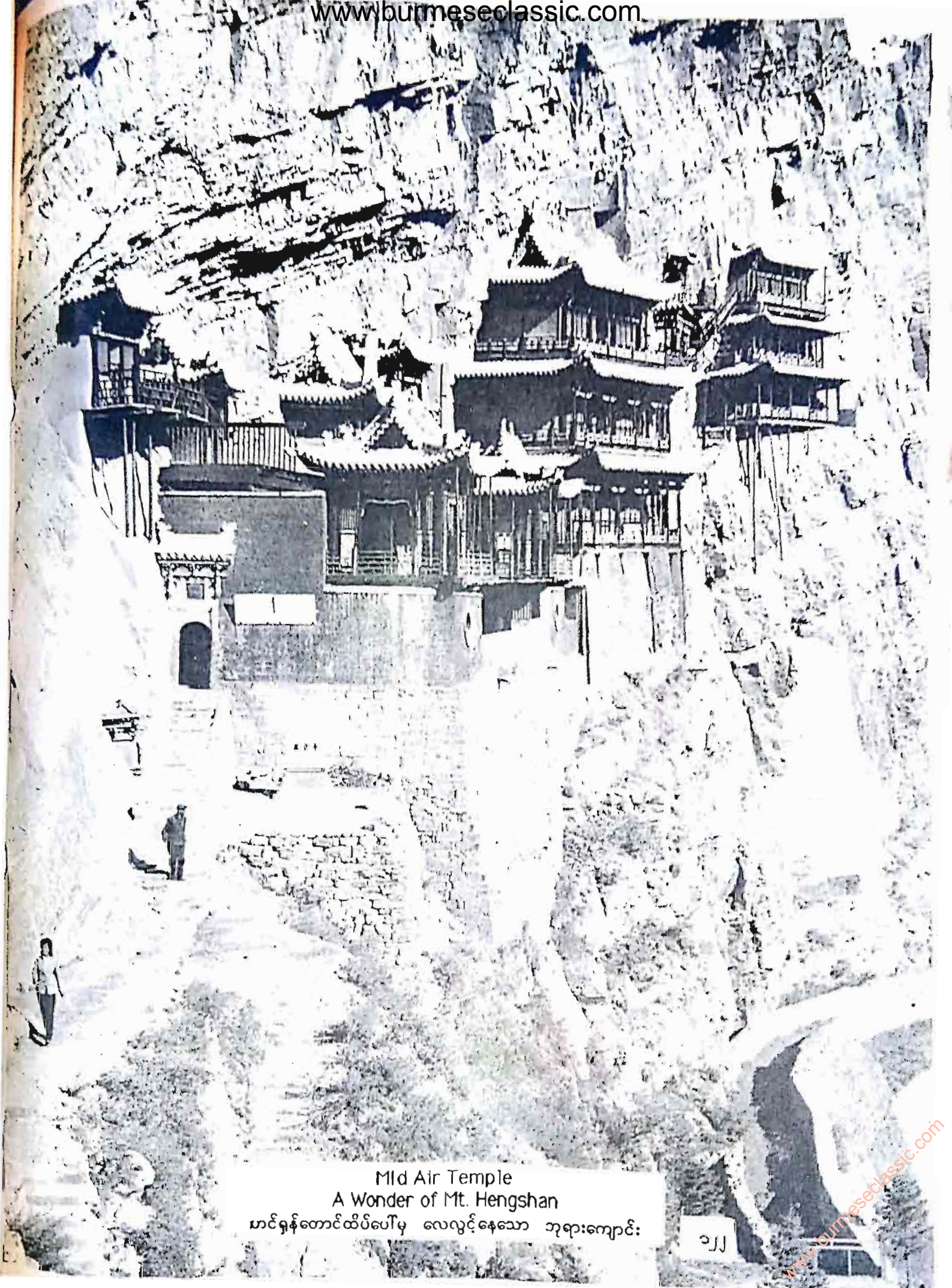
အခြား စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်တော်တစ်ခု

ဒီတောင်မြို့မှ ၇၀ ကီလိုမီတာ အကွာအဝေး၌ ရှိသော ဟန်ရှန်းတောင်တော်မှ လေထဲ၌လွင့်နေသော ဘုရားကျောင်းတော် MID AIR TEMPLE (MT HENGSHAN) မှာလည်း ဘုရားဖူးများနှင့် စည်ကားနေသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်၏။

ဘုရားရုပ်ပွားတော် တစ်ထောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော ဘုရားစင် နှင့် တရုတ်ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါး တောင်ပေါ်ပျ

Mid Air Temple
A Wonder of Mt. Hengshan
မာင်ရှန်တောင်ထိပ်ပေါ်မှ လေလွင့်နေသော ဘုရားကျောင်း

အခြားထင်ရှားကျော်ကြားသောစေတီပုထိုးများကျောင်းကန်ဘုရားများ

တရုတ်နိုင်ငံမှာ လူသားပေါင်း သန်း ၁,၀၀၀ ကျော် စုပေါင်းနေထိုင်လျက်ရှိကြသော အလွန်ကြီးမားကျယ်ပြန့်သောနိုင်ငံကြီး ဖြစ်၏။

ဒေသအားလုံးမှ ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓဘာသာ ကျောင်းကန်ဘုရားများကို ဤစာအုပ်၌ ဖော်ပြရန် နေရာမပေးနိုင်ပါ။

သို့ကြောင့် ရှေ့တွင် ဖော်ပြခဲ့ခြင်းမရှိသော တရုတ်နိုင်ငံ ဒေသအသီးသီးမှ ပြည်နယ်အလိုက် ထင်ရှားသော ကျောင်းကန်ဘုရား စေတီပုထိုး အချို့ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါသည်။

ယခုအခါ တရုတ်နိုင်ငံ၏ သိခြားကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့် ပေးထားသော ပြည်နယ်များအဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိကြသည်

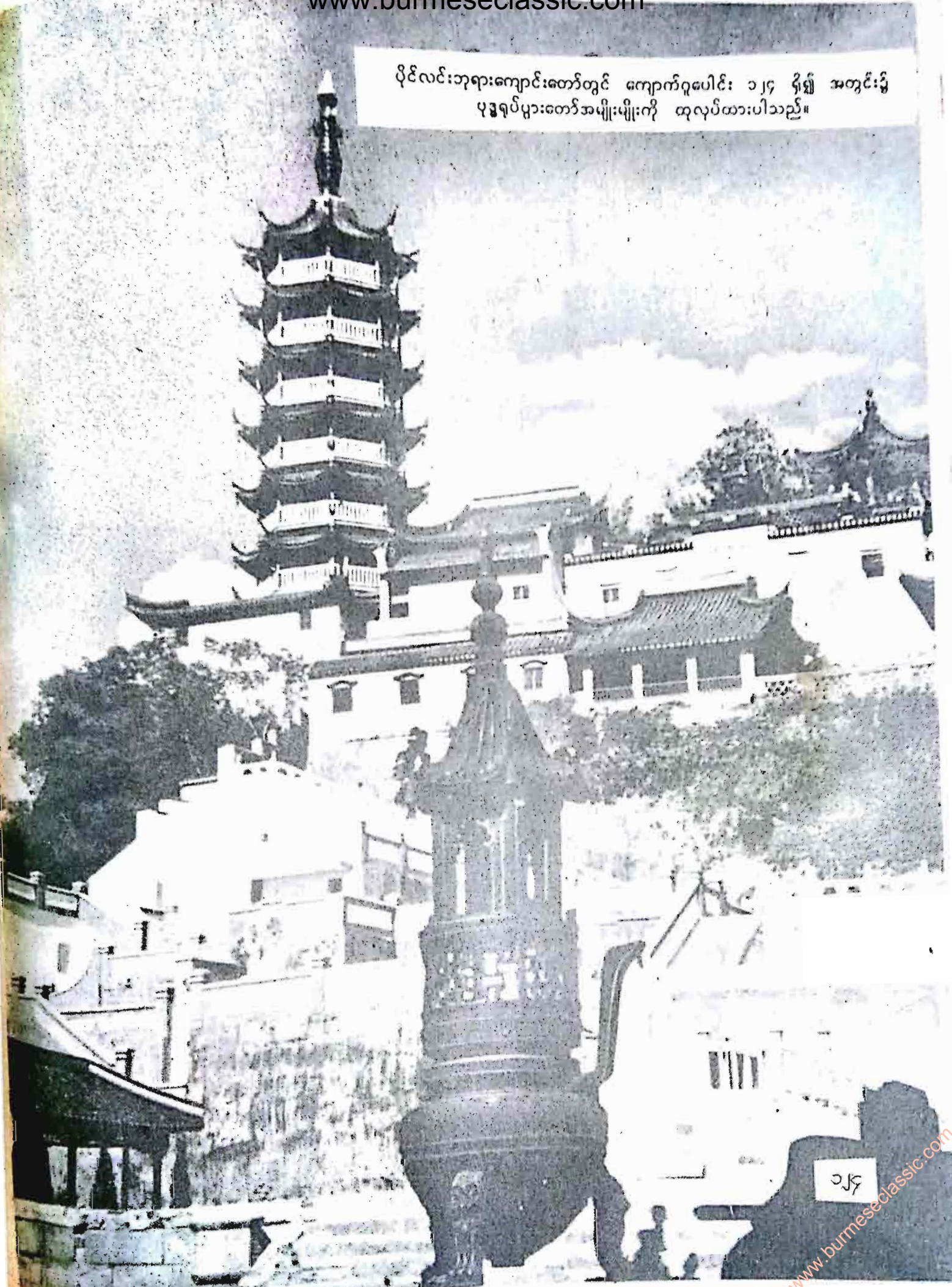
- တိဘက် နှင့်
- အတွင်းမွန်ဂိုးလီးယား

ဒေသတို့မှာ တန္တရဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကားရာ ဌာနများဖြစ်သဖြင့် ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြခြင်းမပြုတော့ဘဲ တန္တရဗုဒ္ဓဘာသာ စာတွဲတွင် ဆက်စပ်ပါ။

တရုတ်နိုင်ငံ PURELAND SECT ဂိုက်ဌာနချုပ် တည်ရှိရာကျောင်းတော် [ကျန်စုပြည်နယ်]

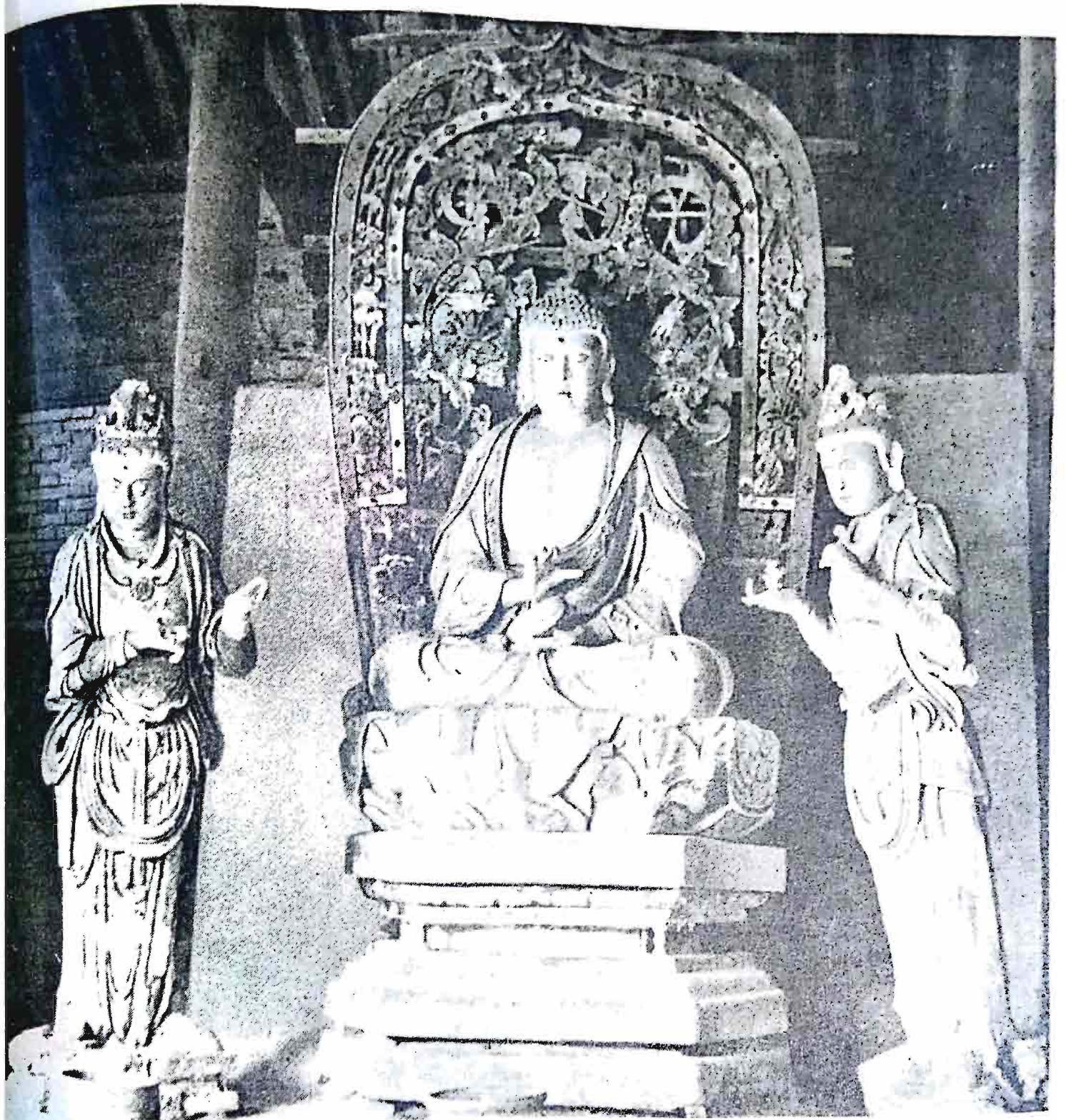
ပိုင်လင်းဘုရားကျောင်းတော်တွင် ကျောက်ဂူပေါင်း ၁၂၄ ရှိ၍ အတွင်း၌
ပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အမျိုးမျိုးကို ထုလုပ်ထားပါသည်။

၁၂၄

ဟန်ချောင်ပြည်နယ်မှ ကြောက်ထပ်ဘုရား

လိုယမ်းမြို့ မြင်းဖြူကျောင်းတော်မှ စကြာမုနိရုပ်ပွားတော် (၁၃၆၈ - ၁၆၄၃)

ချီကိုင်း CHEKIANG ပြည်နယ် KUOCHING ကျောင်းတော်
သက္ကရာဇ် ၅၈၉ ခုနှစ်က တည်ဆောက်ခဲ့၍ TIENTAI ဂိုဏ်း၏ မူလဌာန ဖြစ်သည်။

၁၇

၁၂၈

WHITE DAGOBA (LIAONING PROVINCE) ကင် မင်းများလက်ထက် (၁၁၁၅- ၁၂၃၄) တည်ဆောက်ခဲ့သော

၁၃ ထပ်ရှိ ၇၁ မီတာမြင့်သော ရှေးစေတီတော်၊

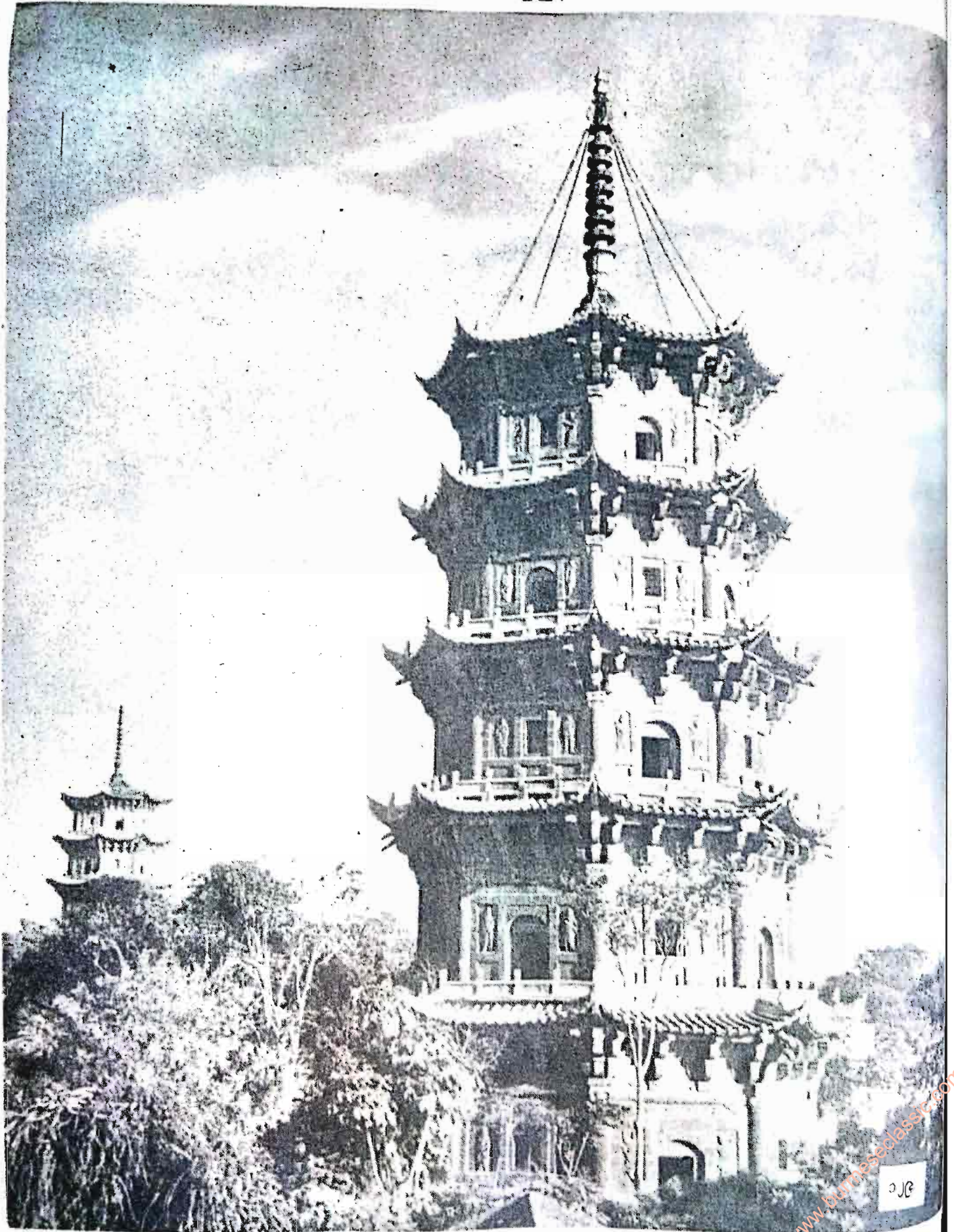
ကောက်ဝင်ကင် မင်းများလက်ထက် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ဖုကျမ်ပြည်နယ်မှ ဘုရားကျောင်း

Takaiyuan Monastery in Chienchow Fukien province

ဖုကျမ်ပြည်နယ်မှ စေတီ

ဖုကျမ်ပြည်နယ် - မြန်မာနိုင်ငံ အင်္ဂါရှည် တရုတ်များ၏ စေတီပြည်နယ်

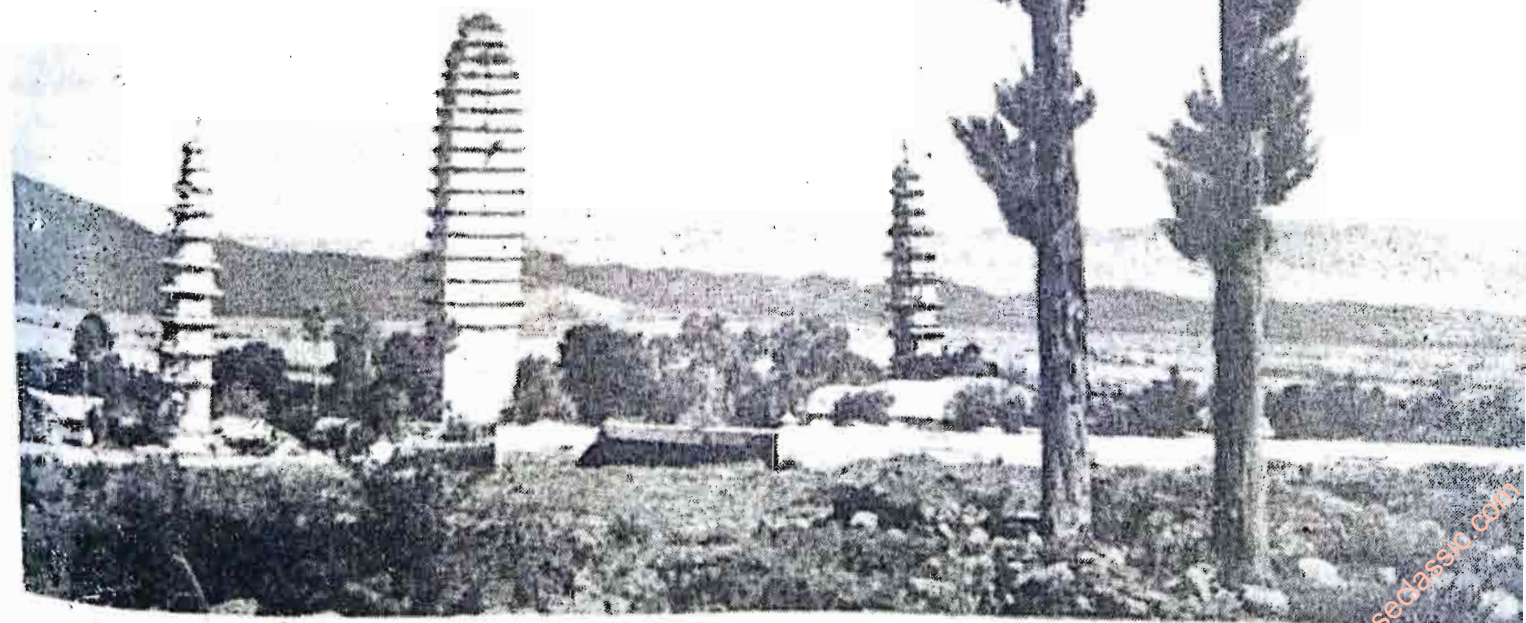
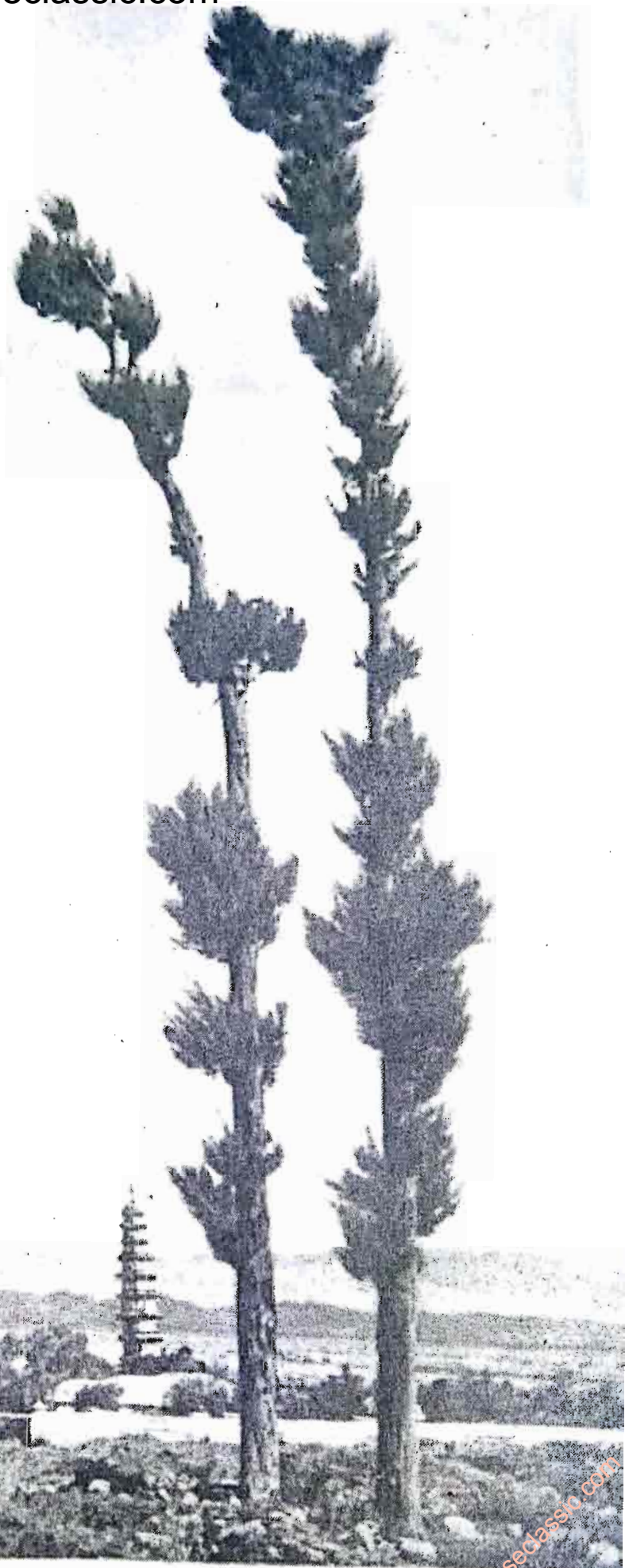

ယူနန်ပြည်နယ် မိုချါ တောင်ပေါ်စေတီ

ကုမင်းမြို့တော်မှ ထင်ရှားသော ဘုရားကျော်

မြန်မာနိုင်ငံ နှင့် ကပ်လျက်သား တည်ရှိသော ပြည်နယ်
ယူနန် YUNNAN

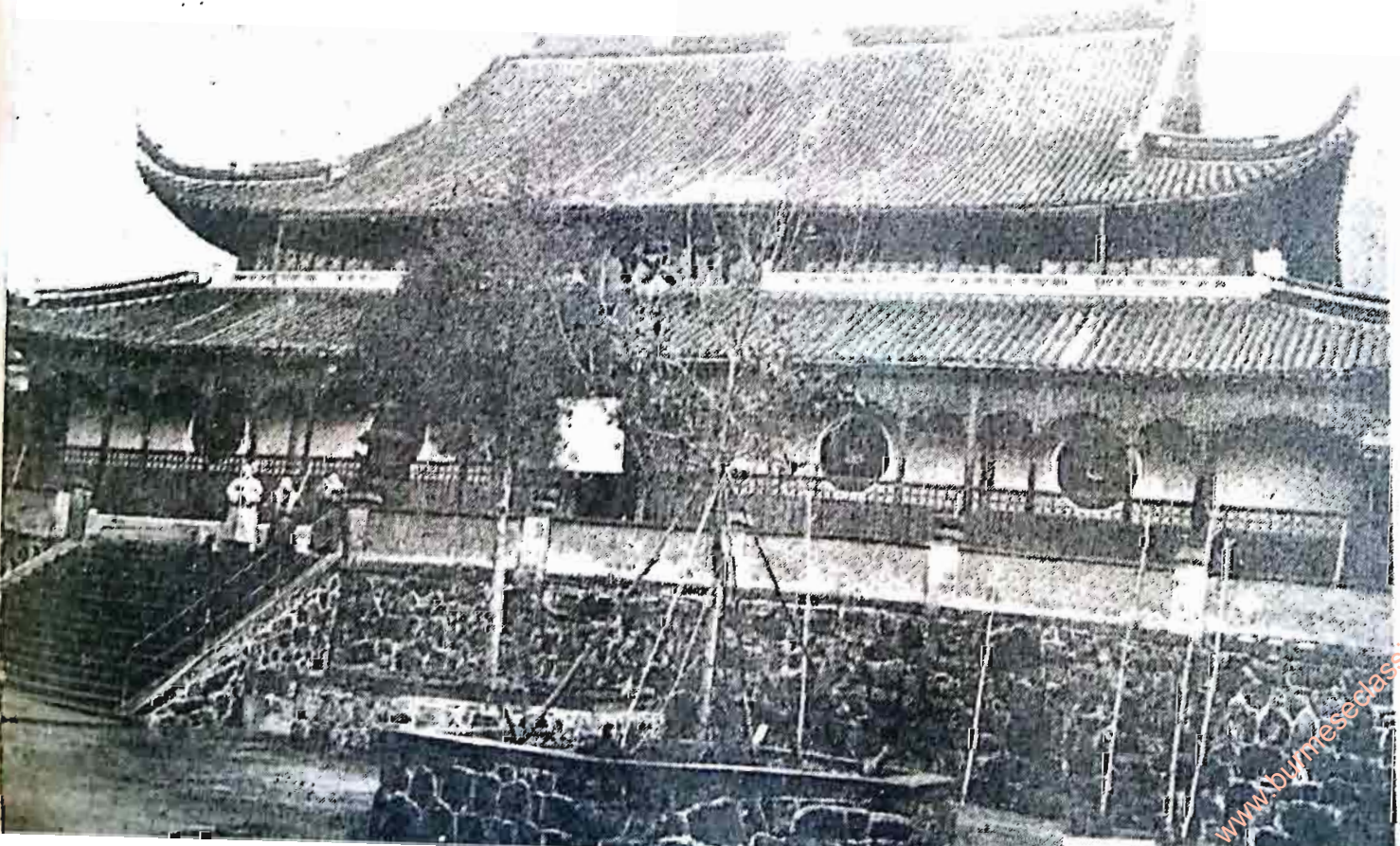
ကွမ်ရင်တောင်ခြေ၌ တည်ရှိသော ဘုရားကျောင်းသုံးဆူ ဘုရားကျောင်းတော်

ကွမ်တုံပြည်နယ်မှ ထင်ရှားသော စေတီတစ်ဆူ
(ကွမ်တုံ CANTON = မြန်မာပြည်ရောက် အင်္ဂလိပ် တရုတ်များ၏ စာတိမြေ)

တရုတ်နိုင်ငံ ဗျန် ကိုက်၏ ရွာနဂျပ် ဒုတိယ ဘုရားကျောင်းတော်

တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ၁၉၅၅ ခုနှစ်က မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ဖေတီ
 ပုံတူတစ်ဆူ တရုတ်ပိဋကတ်တစ်စုံ၊ သင်္ကန်းနှင့်သပိတ်တော်များကို လက်ဆောင်အဖြစ်ယူဆောင်
 ခဲ့ကြသည်။ ဤပိဋကတ်တော်များကို ယခုအခါ ကမ္ဘာအေး ခုဒ္ဓပိဋကတ်တိုက်၌ မွေးတွေ့နိုင်
 ပါသည်။

မြန်မာ့သုန္ဒရီကောသလ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ဝင်အချို့ကို ရတနာ
ရတနာပျံးနှင့် စိရယ် ထားသော ရွှေစေတီဘေးတွင်
နတ်သီကြား ဖျား၏ အသွင်ဖြင့် မြင်တွေ့ရပုံ

Members of the Buddhist Delegation of the
Union of Burma dressed as divine guardians
standing beside the Seven Jewels Golden Pagoda.

UNION OF MYANMAR
ဟု ပြင်ဆင်ထုတ်ဝေပါ။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်တော်များ တရုတ်နိုင်ငံမှ
သုန္ဒရီတော်ကို ပင့်ထားကြစဉ်

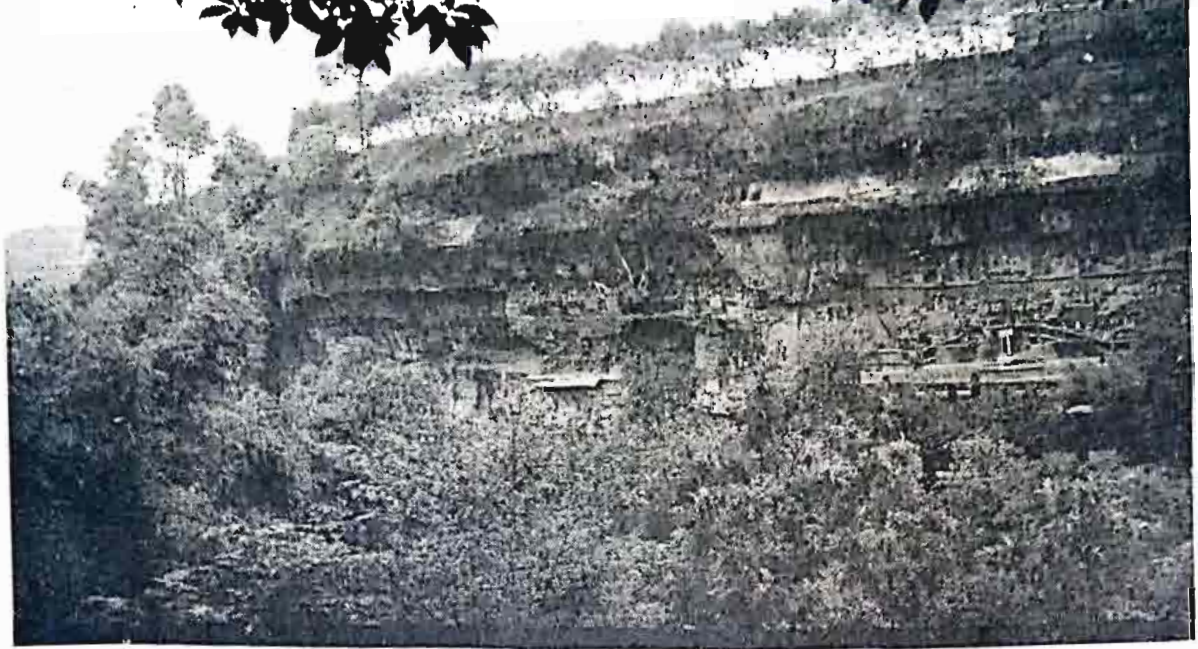
The Cultural Delegation of the Union of
Burma participated in the ceremony for
receiving Buddha's holy tooth-relic and
performed dances during the ceremony.

ကျောက်တောင်များ၌ ထုထွင်းထားသော ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များအတွက် ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် ဒရူမြို့ကလေးသည် စံချွန်ပြည်နယ် SICHYAN ပြည်နယ် နောင်ကွင်း Chong qing မြို့တော်မှ ကီလိုမီတာ ၁၄၀ အကွာအဝေး ကျောက်တောင်တန်းအနီး၌ တည်ရှိ၏။ ဤကျောက်ထွင်း ရုပ်ပွားတော်များကိုလေ့လာရန် နိုင်ငံတကာမှ ဧည့်သည်တို့ကို ခွင့်ပြုခဲ့သည်မှာ ပကြာသေးပြီ။

သို့သော် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ၏ သက်တမ်းကတော့ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော်ခွဲပြီ။ ပထမဆုံးရုပ်ပွားတော်များကို ပာန်မင်းဆက်မေဟ် နောက်ပိုင်း(၁၁၁၅) ၁၁၅၀ ယုယုပိခဲ့ကြ၍ နောက် - မောင်မင်းဆက်များ၊ မင်း MINHG များနှင့် QING ကွင်းမင်းဆက်များ ကာလတို့တွင်လည်း ဆက်လက်ထုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ကြောင့် ယခု ဤတောင်တန်းတွင် ဗုဒ္ဓနှင့် ပတ်သက်သည့် ရုပ်ထုပေါင်း ၅၀,၀၀၀ လောက်ကို မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ယင်းတို့အနက် BAODING နှင့် BEISHAN တောင်တန်းနှစ်ခုမှ ရုပ်ထုတို့သည်လက်ရာပိုကောင်းပြီး အရေအတွက်လည်း များပြားပါသည်။

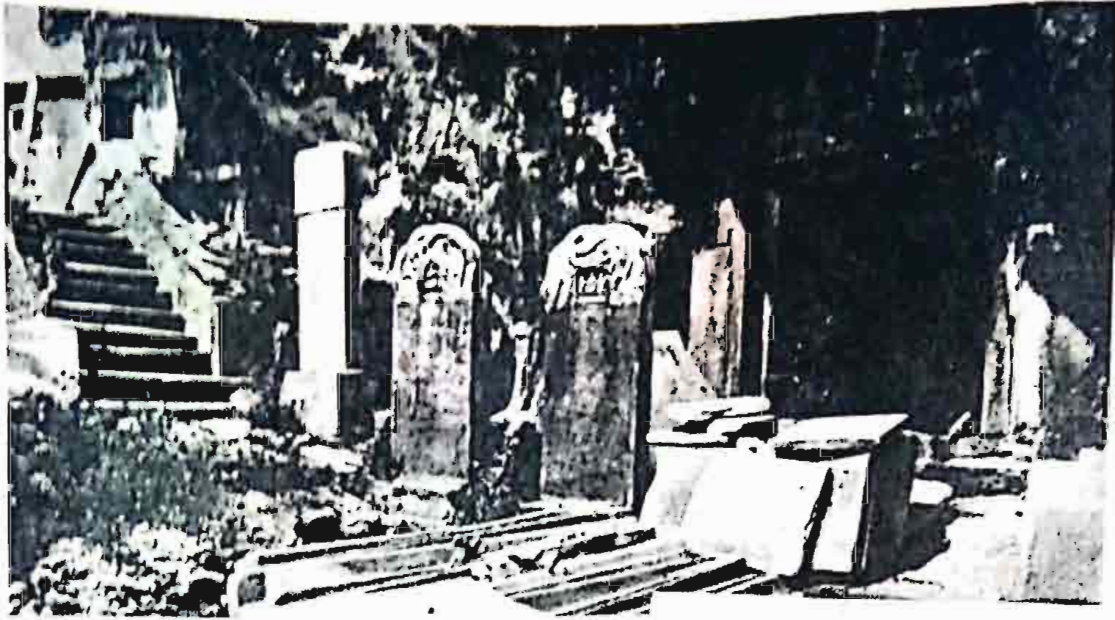

အချပ်ပို (ဆ)

* BAODING တောင်တန်းမှ ရုပ်ပွားတော်များ

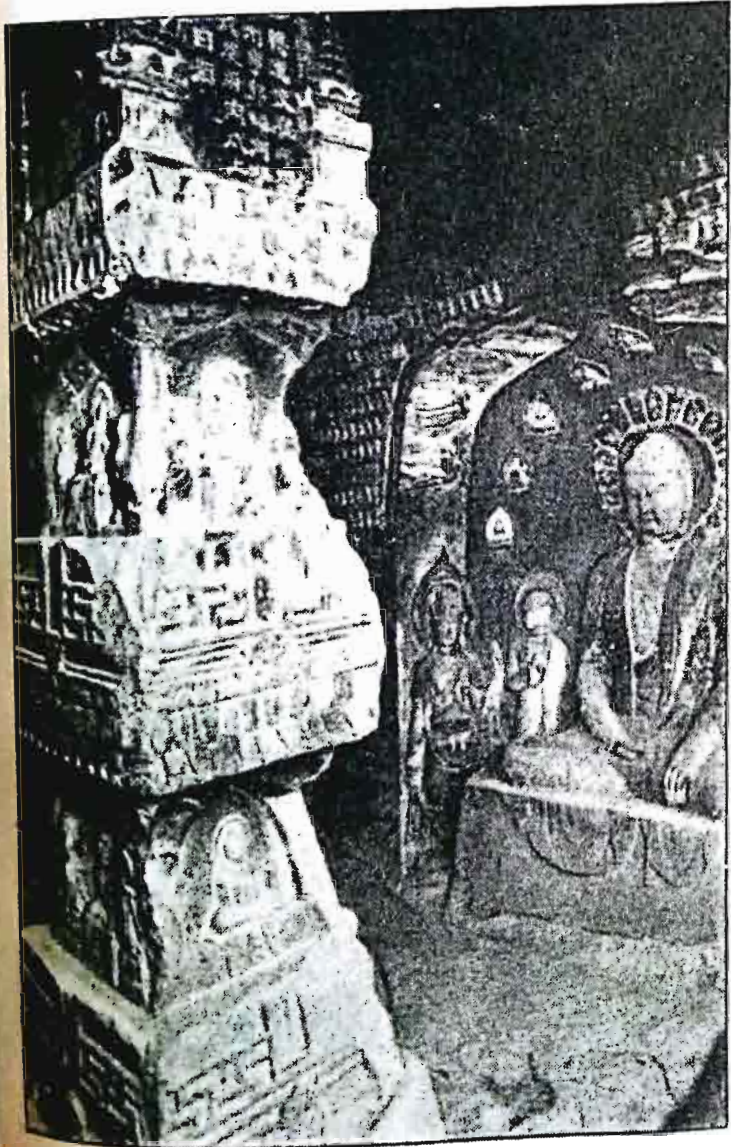
ရှေးကကျဆုံး လှိုင်မင်းဆက် ပိဋကတ်တော်များကို ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည့်
ဘုရားကျောင်းတော်
တရုတ်-ပိဋကတ် ကျောက်စာထိုင်များ

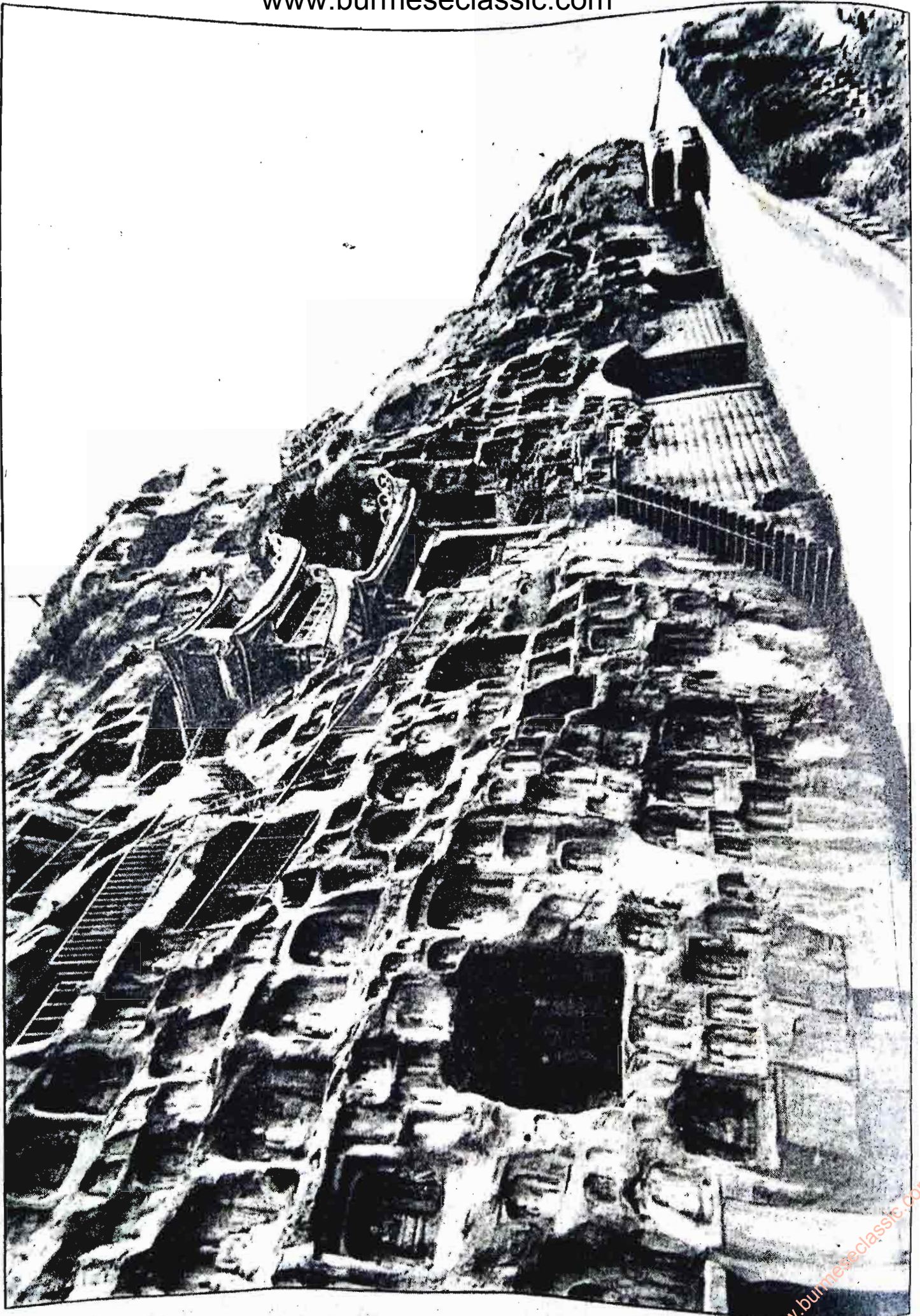

တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့မှ ကမ္ဘာအေးလိုက်ဂူတော်၌ တရုတ်ပိဋကတ်တော်များ လှူဒါန်းပွဲ

ရှု တောင်ကြားလမ်းဒေသ
SHU PASSAGE

SICHUAN ဒေသနှင့် တရုတ်ပြည်မ ဆက်သွယ်ရာ တောင်ကြားလမ်းသည် ရှေးခေတ် တရုတ်ဘုရင်များ ခံစစ်ပြုရန် ဒေသ ဖြစ်ခဲ့သည်။
ဤတောင်ကြားဒေသတွင် SUI နှင့် TANG မင်းဆက်များလက်ထက် ထုလုပ်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များရှိ၍ ယခုခေတ် နိုင်ငံတကာမှ ဧည့်သည်များ အလည်အပတ် သွားရောက်လေ့လာစရာ ဒေသအဖြစ် တည်ရှိနေပါသည်။

ဟီနန်ပြည်နယ်
HENAN

ဟီနန်ပြည်နယ်မှာ တရုတ်ပြည်အလယ်ပိုင်း လွင်ပြင်ပျားရှိရာ ဒေသဖြစ်၏ တရုတ်ပျဉ်ကျေး
မွေးဖွားရာ ဒေသဟု တင်စားခေါ်တွင်ခြင်းခံရသောနေရာ ဖြစ်သည်။ ရှေးဟောင်း အနုပညာလက်ရာများ
ပြည့်ဖြူးသောဒေသ ဖြစ်၏။ ၁၉၄၉ မတိုင်ခင်ကာလ အလွန်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောနေရာ ဖြစ်သည်။
ယနေ့ခေတ်ကျမှ စက်မှုအလုပ်ရုံကြီးများ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ဒေသနေ လူအများမှာ ချောင်ချောင်လည်လည်
ဖြစ်လာကြသည်။

ZHENGZHAO မှာ ပြည်နယ်မြို့တော် ဖြစ်သည်။ လူဦးရေ သန်း ၈၀ ရှိ၏။ ဟွမ်ပီ (YELLOW
RIVER) မြစ်က ပြည်နယ်အတွင်း ဖြတ်သန်းသွားသည်။

သက်တမ်းအဖြစ် နှစ်ပေါင်း ၅,၀၀၀ နီးပါး ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သော ရှေးမင်းများ စိုးစံရာဒေသ ဖြစ်သည်။
ယခုအခါ ရှေးဘုရင်မင်း ၁၀၀ ကျော်၏ သုဿန်ဟောင်းများကို တူးဖော်ရရှိထားပြီး ဖြစ်သည်။
REMAINS of AO
YIN RUINS
SONG IMPERIAL TOMBS
DAHU TING TOMB

စသည် ရှေးဟောင်း အဆောက်အဦများမှာ အလွန်ထင်ရှားသည်။
ဗုဒ္ဓဘာသာအနေနှင့် ရှေးပြုရလျှင် တရုတ်ပြည်၏ ထူးမြတ်သော တောင်တော် ၅ ညောင်တွင်
အပါအဝင်ဖြစ်သော MOUNT SONGSHAN ဆွန်ရှန်းတောင်တော်မှာ ဤပြည်နယ်တွင် ရှိသည်။

ဆွန်ရှန်းတောင်တော် အနောက်ဖက်ခြေရင်း၌ ရှောင်လင်ဘုရားကျောင်းတော် ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ချန်ဂိုက် (ဂျပန်အခေါ် ဗျင်ဂိုက်) ၏ မွေးဖွားရာဌာနေ ဖြစ်၏။ ဤကျောင်းတော်၌ ရှောင်လင် ဗုဒ္ဓ
(ကမ္ဘာတွင် ကွန်ဖူးပညာဟူ၍ ကျော်ကြားနေသော) အတတ်ပညာကို ခေတ်အဆက်ဆက်ကမ္ဘာပြင်
ယနေ့တိုင် သင်ကြားပို့ချပေးနေဆဲ ရှိသည်။

ယခု ဤကျောင်းတော်၌ ကွန်ဖူးပညာလေ့လာရန် လာရောက်ကြသော နိုင်ငံခြားသားများကို
လက်ခံသင်ကြားပေးသောနေရာ ရှိ၏။

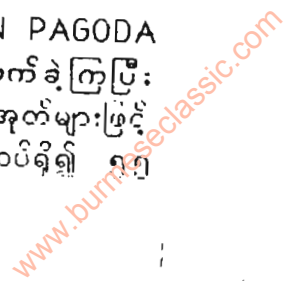
ဤပြည်နယ်တွင် LUOYANG လိုယမ်းမြို့တော်ဟောင်းလည်း ရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ဘီစီ ၇၇၀
ကာလက အေဒီ ၅၃၄ ခုနှစ်များအတွင်း စိုးစံအုပ်ချုပ်ခဲ့သော မင်းဆက်ကြီးပေါင်း ၁၁ ဆက်
အုပ်စိုးရာဌာန ဖြစ်ခဲ့သည်။

အေဒီ ၆၈ ခုနှစ်က တည်ဆောက်ခဲ့သော တရုတ်ပြည်၏ ပထမဦးဆုံး ဘုရားကျောင်း
(မြင်းဖြူကျောင်းတော်) သည် ဤမြို့တွင်ရှိသည်။

၅ ရာစုခေတ်တွင် WEI မင်းဆက်မှ XIKO-WEN ဧကရစ်ဘုရင်ကြီး လက်ထက်၌ ရီမြစ်ကမ်းဘေး
ကျောက်ဆောင်များ၌ LONG-MEN လောင်မင်း ဂူဘုရားများကို စတင်ထုလုပ်ခဲ့သည်။ နောင်နှစ်ပေါင်း ၄၀၀
ကြာအောင် မင်းအဆက်က ဂူဘုရားများကို ဆက်လက် ထုထွင်း တည်ဆောက်ခဲ့ကြရာ ယခုအခါ ဂူပေါင်း
၂၁၀၀ ၌ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပေါင်း ၁၀၀,၀၀၀ ကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။ ယင်းရုပ်ပွားတော်များအနက် အေဒီ
၆၇၅ တန်မင်းဆက်ခေတ်က ဧကရစ်ဘုရင်မကြီး WU ZETIAN ဂူဇီတီယင်၏ အလှူတော် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာ
အကြီးဆုံး အမြင့်ဆုံး ဖြစ်၏။ ၁၇ မီတာမြင့်၍ မျက်နှာတော်မှာ ဘုရင်မကြီးနှင့် တူသည်။ သို့ကြောင့်
မိန်းမဘုရားဟု တင်စားပြောဆိုခြင်း ခံရသည်။ (ဂူဘုရား၏ ရုပ်ပုံများကို တရုတ်နိုင်ငံ ဂူဘုရားများ
အခန်းတွင် ရှုပါ)

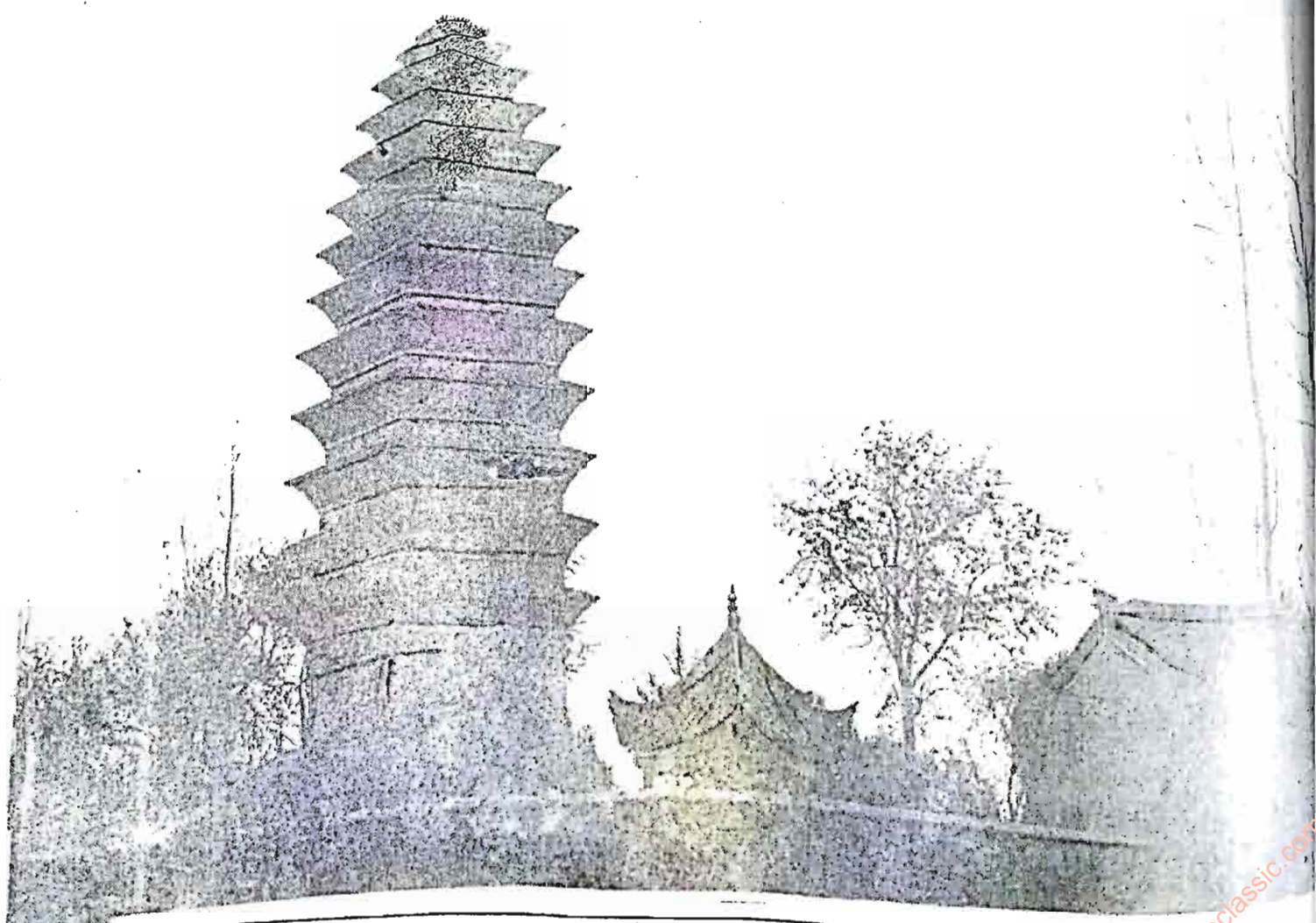
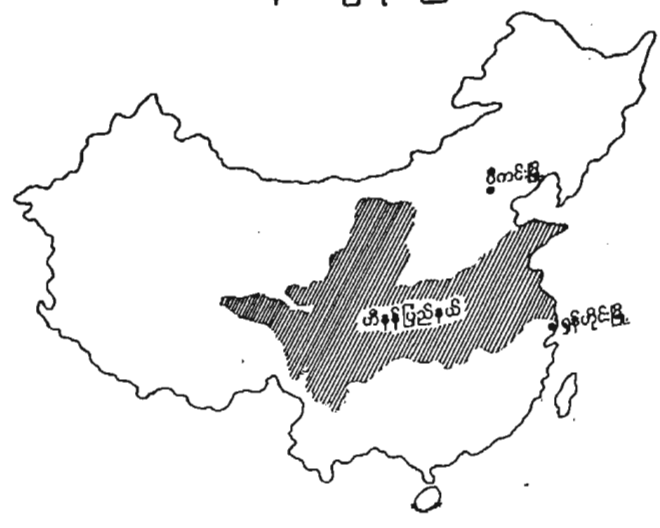
ဤပြည်နယ်မှာပင် သက္ကရာဇ် ၆၀၅ အေဒီက လူပေါင်း ၁ သန်း လုပ်အားဖြင့် တည်ဆောက်
ခဲ့ကြသော ပဟာတူးပြောင်းကြီး တစ်ခု ရှိသေး၏။

နောက်ပိုင်းကာလတွင် KAIFENG က မြို့တော်ဖြစ်လာသည်။ ဤမြို့တော်မှ IRON PAGODA
သံမဏိဘုရားမှာလည်း ထင်ရှားသည်။ ဤဘုရားကို မူလက သစ်သားဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့ကြပြီး
မိုးကြိုးပစ်ခံရစဉ် ၁၀၄၉ ခုနှစ်၌ သံမဏိအရောင်အသွေးရှိသော စွဉ်များ သုတ်ထားသည့် အုတ်များဖြင့်
ပြန်လည် တည်ဆောက်ခဲ့ကြရာက သံမဏိဘုရားဟု ကျော်ကြားလာခြင်း ဖြစ်၏။ ၁၃ ထပ်ရှိ၍ ၅၅

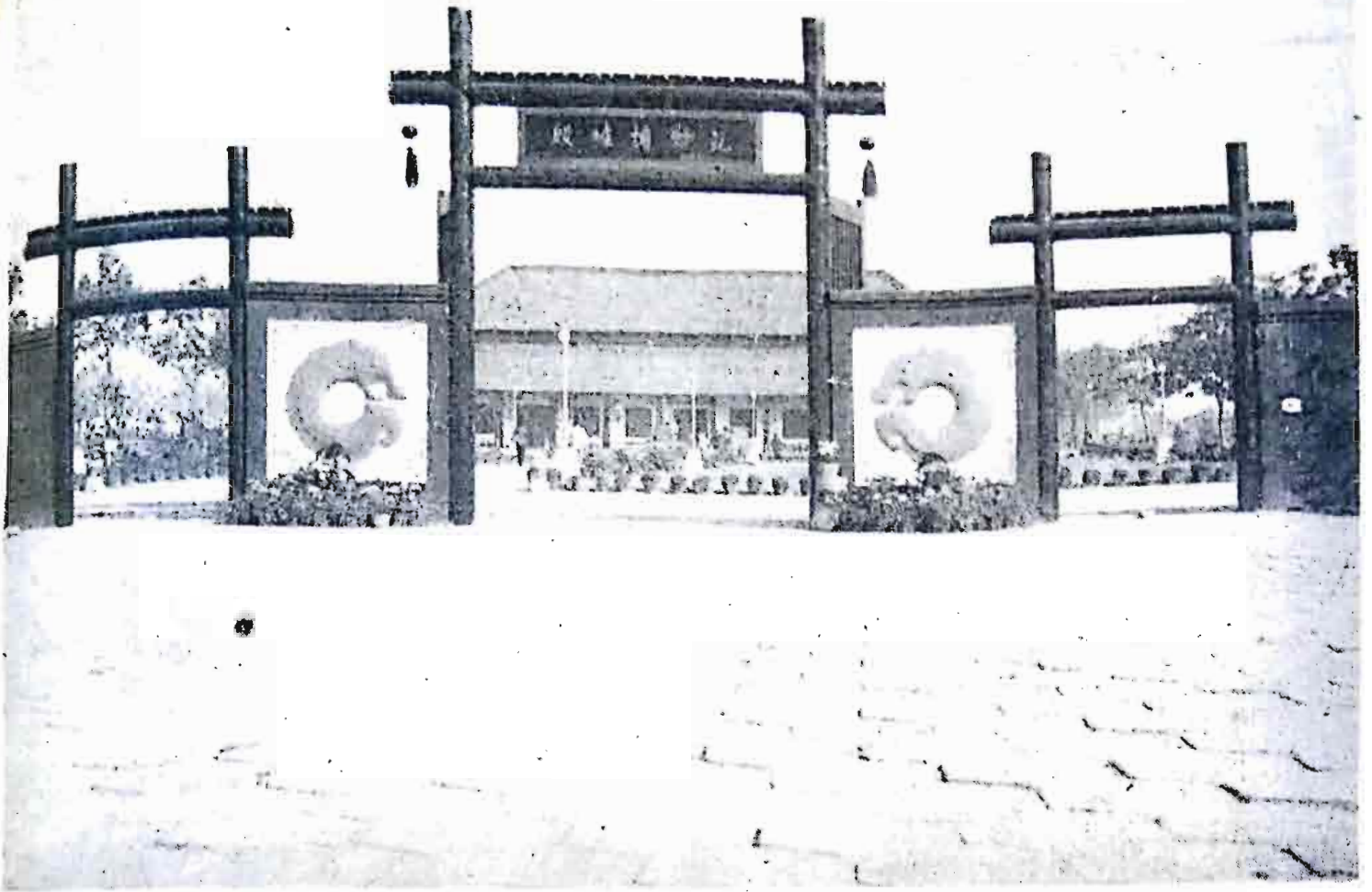

ပိတာမြင့်သော ဘုရားစေတီ ဖြစ်သည်။ အနော်ရထာမင်းစော၏ ပုဂံရွှေစည်းခုံ စေတီတော်နှင့် ခေတ်ပြိုင်
စေတီတော်ဖြစ်၍ ယခုတိုင်ထင်ရှားနေသေးသည်။ နိုင်ငံတကာ ဧည့်သည်များ အတွက် ဤပြည်နယ်မှ
အခြားထင်ရှားသော နေရာတို့မှာ-

- BO PAGODA ဘိုး ဘုရား
- BAOGONG TEMPLE ဘိုးကောင်းကျောင်းတော်
- KAIFENG MUSEUM ကိုင်းဖင်းပြတိုက်ကြီး တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

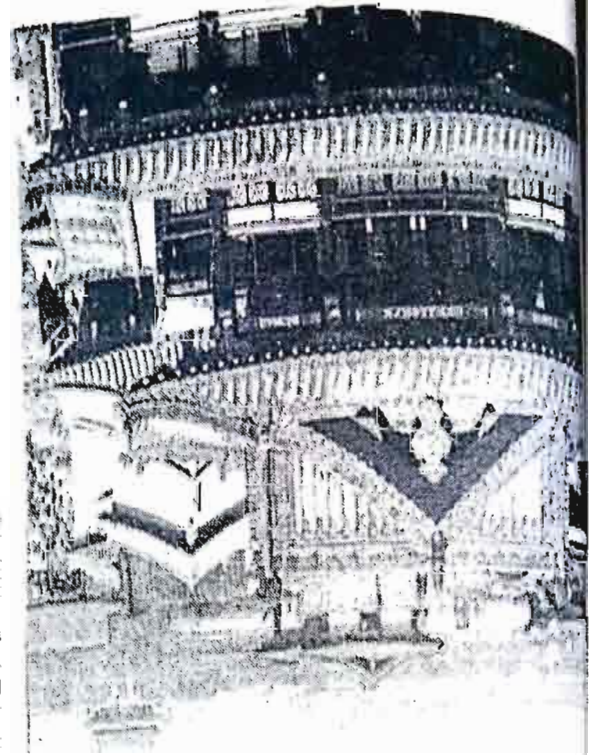
မြင်းဖြူကျောင်းတော်
 ရှေးအကျဆုံး တရုတ်ဘုရားကျောင်း အေဒီ ၁ ရာစု - နောက်ကာလ ပြုပြင်ထားသော စေတီ

ပုဒ္ဒအနုပညာ ရှေးလက်ရာများ စုစေးရာ ပြည်နယ်ပြတိုက် - အဝင်ဝ

ပြည်နယ်မြို့တော်၏အလှ စေတီပုထိုးများနှင့်

ကိုင်းဖင်းမြို့တော်မှ စေတီပုထိုးများနှင့် ထင်ရှားသော သံမဏိစေတီတော်

သံရောင်အဆင်းရှိသော ဟီနန်ပြည်နယ်မှ စေတီ
အေဒီ ၁၀၄၉ - အနော်ရထာမင်း၏ ကောင်းမှုတော် ၁၄၅
အာနန္ဒာ ပုဂံစေတီတော် နှင့် ခေတီပြိုင်

Monks at the Shaolin Temple practicing wushu.

ရှောင်လင်ကျောင်းတော်မှ ကွန်ဖူး (WUSHU) ကိုယ်ခံသိုင်းပညာ လေ့ကျင့်နေကြသော ရဟန်းတော်များ

ဟီနန်ပြည်နယ် - လိုယမ်း LUOYANG မြို့ဟော်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၄၀၀၀ လောက်က တရုတ်နိုင်ငံတော်၏ ပထမဆုံး ပင်းနေပြည်မြို့ဟော် ဖြစ်ခဲ့၏။ ဤဒေသတွင် လောင်မင်းဂူဘုရား ဖျား အပါအဝင် ရှေးခေတ် အနုပညာလက်ရာများကို မြင်တွေ့နိုင်သည်။

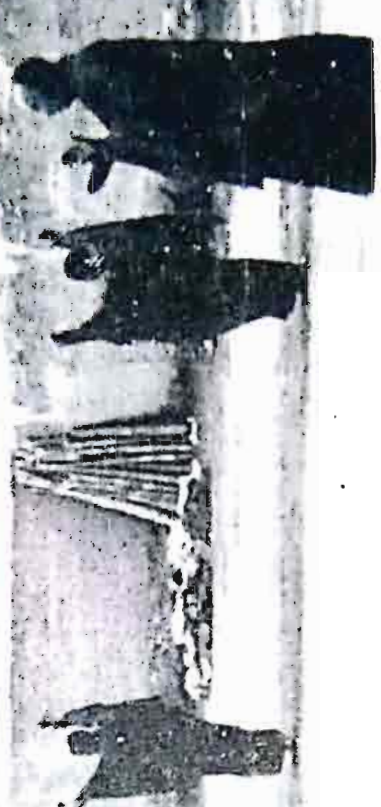

Shaolin Temple's martial arts guild headquarters.

ရှောင်လင်ကျောင်းတော်

ယဉ်းခဲးသိုဝ်းသိုဝ်း ဝဲလဲလဲအဲလဲလဲ ရဲဟဲးဟဲးဟဲး

ဟိနန်ပြည်နယ် ရောင်လင်ကျောင်းတော် ရုပ်တုတော်
တော်တည်ဆောက်သော အနိယမုဟနန်းစာရ
ခုပုံတူ

ရှေးဘုန်းတော်ကြီးများ၏ သုဿန် မှ စေတီငယ်များ

ရှန်စီပြည်နယ်မှ ဒက်တောင်းနှင့် တိုင်ယွန်းမြို့များ
DA'ONG AND LIAYUANG OF SHANXI

တရုတ် ရှေးဟောင်းအနုပညာ လက်ရာများကို ကြည့်ရှုလိုပါက ရှန်စီပြည်နယ်ကို သွားရလိမ့်မည်။ ဒက်တောင်းမြို့မှ ဟွာယန် HWAYAN နှင့် ရှန်ဟွာ SHANHWA ဘုရားကျောင်းများမှာ အထူးထင်ရှားသည်။ ဤပြည်နယ်မှာပင် တိုင်ယွန်းမြို့အနီး၌ ရှိသော ဂျင် ရှေးမိဘစဉ်ဆက် ဘုရားကျောင်းပေဟ်မှာလည်း ကမ္ဘာကျော်ပါသည်။ ပြန်ဟနိုင်းငံ ပုဂံမြို့ဟောင်း ကဲ့သို့ ၂ ရက်လောက် အချိန်ပေးပြီးလည်ပတ်သင့်သော မြို့ဟောင်းကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဒက်တောင်းမြို့မှာ မြို့ဟောင်းကြီး ဖြစ်၏။ တစ်ချိန်က CITY OF PHOENIX တရုတ်ပြည်၌ ထင်ရှားသော ဖိုနက် ငှက်၏ မြို့တော်အဖြစ် လူသိများခဲ့၏။

ဟွာယန်ဘုရားကျောင်းတော်

အလွန်ကြီးမား၍ ဂျယ်ပြန်သော ဘုရားကျောင်းတော်ဖြစ်၏။ ဗဟိုဘုရားခန်းမမှာ ၅၃ မီတာ X ၂၉ မီတာ ရှိ၍ ရှေးအကျဆုံးနှင့် အကြီးဆုံး သစ်သားခန်းမ ဖြစ်၏။ ဤခန်းမထဲတွင် ပြသထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှ ဆေးရေးပန်းချီကားတို့မှာ တစ်နေကုန် ထိုင်ကြည့်နေရလောက်အောင် အနုပညာ လက်ရာမြောက်၏။

ရှန်ဟွာဘုရားကျောင်းတော်

အဓိကအဆောက်အဦး နှစ်ခု ရှိ၏။ တရုတ်အစိုးရက အသစ်ပြုပြင်ပြီးစ ဖြစ်သဖြင့် ဧည့်သည်အရောက်အပေါက် မများသေးပါ။ ဤဘုရားကျောင်းတော်များကို လီယို LIAU မင်းဆက်များခေတ် (၉၁၆ - ၁၁၂၅) (မြန်မာ အနော်ရထာမင်းစော စိုးစံစဉ်ကာလ ခေတ်လောက်က) စတင် တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။

နောင်ဘုရင်များက ရုပ်ထုအသစ်များကို ထပ်ဖြည့်ခဲ့ကြသည်။ ဤဘုရားကျောင်းများမှ ဈေးဟောင်းရုပ်ထုများအနက် ပီဝင်နှင့် တစ္ဆောဝ ဂျောက်နေသော သား၊ သားအပီရုပ်ထုမှာ ကမ္ဘာကျော်ပါသည်။ မိခင်၏မျက်နှာ က ဖြေ ကြည့်လင်သလောက် သားလုပ်သူ၏ မျက်နှာက ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှ၏။ အကြမ်းနှင့်အနုကို ယှဉ်ပြထားသည့် အတုယူလောက်သည့် အနုပညာလက်ရာ ဖြစ်သည်။

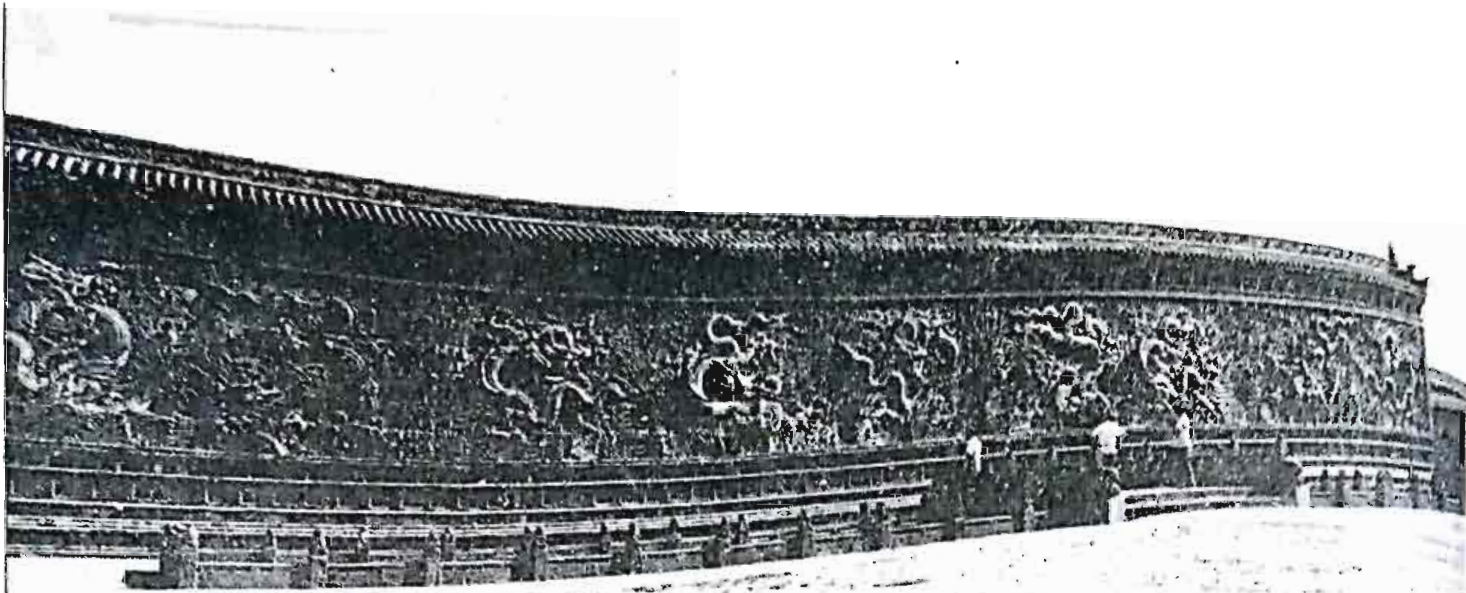
ဂျင်မင်းများ ဘုရားဝတ်ပြုရာ ဘုရားကျောင်းတော်

ANCESTRAL TEMPLE OF JIN ကျောက်သားများဖြင့် တရုတ်အနုပညာလက်ရာ အစွမ်းကို ပြထားသော ရှေးလက်ရာ ဘုရားကျောင်းတော်ဖြစ်သည်။

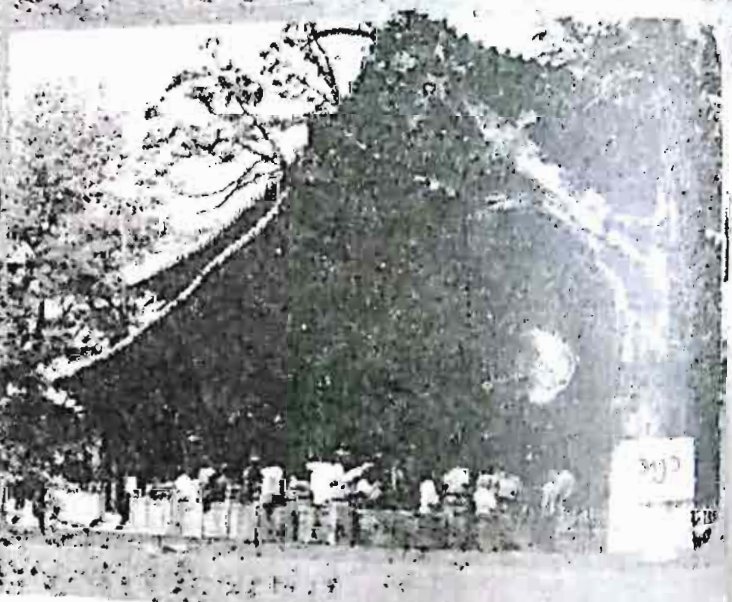
နဂါးကိုးကောင်တံတိုင်း

ဤဒေသမှ နဂါးကိုးကောင်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသော ပန်းပုလက်ရာ အုတ်တံတိုင်းမှာ ပီကင်းမြို့တော် မြို့လည် ပန်းခြံထဲ၌ရှိသော နဂါးကိုးကောင်ဟံဟိုင်းထက် ခေတ်စော၏။ တရုတ်နဂါးကိုးကောင်ကို ရောင်စုံ စဉ်အုတ်ချပ်များဖြင့် လှပအောင် ပြုလုပ်ထားရှိ၏။ နဂါးတွေက ပိုးပေါ်ပျံနေကြသလိုလို ရေထဲကူးနေကြသလိုလို ခံစားရမည့် ဖြစ်သည်။

- (၁) ဒက်တောင်းမြို့မှ နဂါးကိုးကောင်တံတိုင်း
- (၂) မိခင်ဓမ္မာရှင် သား တစ္ဆောဝ ရုပ်ထု
- (၃) ဂျင် မင်းများ ဘုရားဝတ်ပြုရာ ကျောက်သားကျောင်းတော်
- (၄) ဘုရားကျောင်းတော်သို့ အဝင်ဝဂိတ်ပေါက်
- (၅) ဘုရားကျောင်းအတွင်းမှ အသက်ရှည်စေသည့် ဆိုသော စမ်ရေတွင်း
- (၆) နဂါး ၉ ကောင်တံတိုင်း အနောက်ဖက်မျက်နှာ
- (၇) နိုင်ငံခြားဧည့်သည်များနှင့် စည်ကားနေသော ဘုရားကျောင်း
- (၈) ဘုရားကျောင်းတော်ကြီး၏ ပင်မခန်းမ အဝင်ဝ
- (၉) ဘုရားကျောင်းဝင်းအတွင်းမှ သံဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော လူသား (IRON MAN OF SONG DYNASTY)

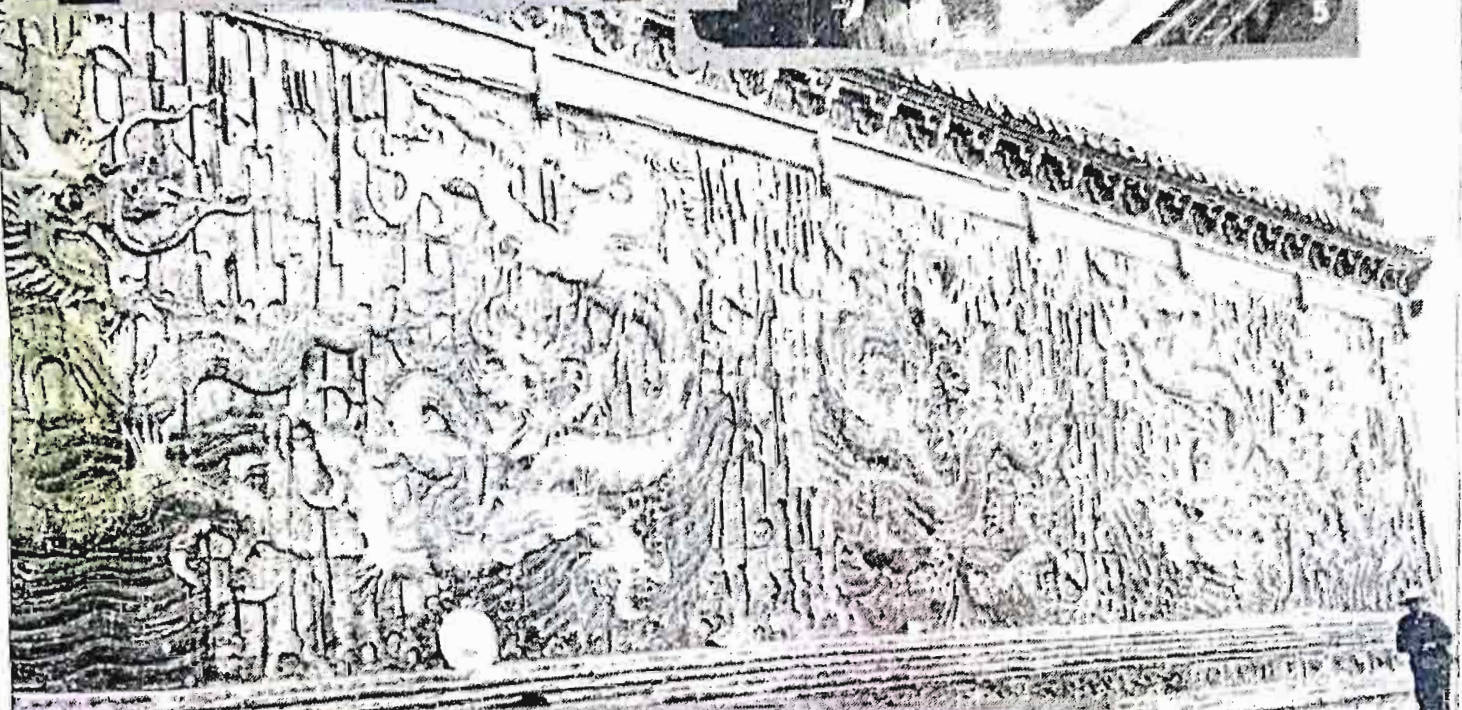

1 The Nine-Dragon Wall of Datong
2 The statues of the Ghost Son and His Mother in Shanhu Temple
3 Foreign tourists in the Ancestral Temple of Jin

- (၁) နဂါးကိုးကောင်တံတိုင်း
- (၂) ရှေးဟောင်းရုပ်တု
- (၃) ရှေးဘုရားကျောင်းအတွင်းလေ့လာနေကြသော နိုင်ငံတကာဧည့်သည်များ

- (၄) ဘုရားကျောင်းတွင်းသို့ အဝင်ဝ
- (၅) အသက်ရှည်စေသောစမ်းရေတွင်း
- (၆) နဂါးကိုကောင်တံတိုင်းနောက်ကျောဖက်မြင်ကွင်း
- (၇) ဘုရားကျောင်းတော်အတွင်း

1 The front corridor of the Holy Mother Hall
 2 The statue of an "iron man" made in the Song Dynasty

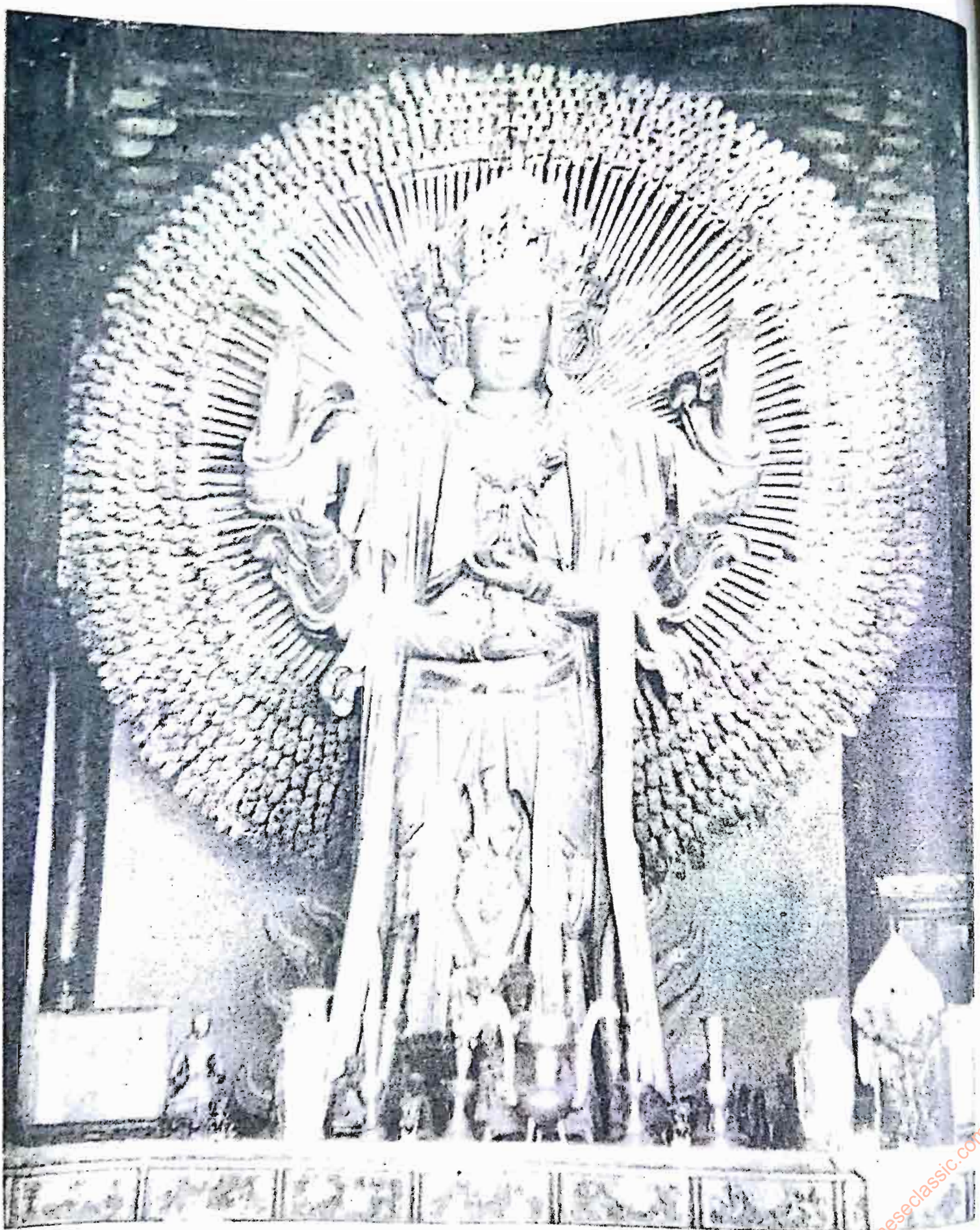
(၁) ပင်မအဆောင်ကြီး၏အဝင်ဝ
 (၂) ဆောင်မင်းများလက်ထက်က
 သွန်းလုပ်ခဲ့သောသံမဏိလူသား

တင်လန်းတောင်ပေါ်မှ ရှေးဟောင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

A huge stone statue of Buddha of the Tang Dyn (618-907) on Mt. Tienlung in Shansi provir

၁၃၈

ရှန်စီပြည်နယ်မှ- လက် - တစ်ထောင် ရှိသော အဝလောကီတောသရ ဘုရားလောင်းရုပ်ထု ၁၃၇

ရှန်စီပြည်နယ် သန့်ရှင်းသာပြေ ဂိုဏ်းဌာနချုပ်ကျောင်းတော်
 သက္ကရာဇ် ၄၇၂ တွင် တည်ထောင်သည်။

HSINCHANG မြို့ တဖူးကျောင်းတော်မှ သက္ကရာဇ် ၅၁၆ ခုနှစ်လက်ရာ ဗုဒ္ဓရုပ်တု (CHEKIANG ပြည်နယ်)

ကွမ်ရင်မယ်တော် (တရုတ်နိုင်ငံ)
(ဘုရားအလောင်း)

နောင်ပွင့်တော်မူမည့်
အရိဗ္ဗေတ္တပစ္စု ဘုရားလောင်း
(တရုတ်နိုင်ငံ)

ယုန်စေသမှ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့ပိုင်း၊ ခမ်းပြည်မှ ထိုင်း၊ မြန်မာ ပုံစံမျိုး ဖြစ်သည်။

တရုတ်နိုင်ငံထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် နယ်နမိတ်ချင်းကပ်လျက်ရှိသော တရုတ်နိုင်ငံ ယူနန်ပြည်နယ်၌ နေထိုင်လျက် ရှိကြသော ထိုင်းလူမျိုးတို့သည် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။

လွန်ခဲသောနှစ် ၂၀၀ လောက်က တည်ဆောက်ထားသော ယူနန်ပြည်နယ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး ဒေသ မှ ၁၅၄ ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် စေတီများ

ယုနန်ပြည်နယ် နန်ချီအုပ်ချုပ်ရေးဒေသမှ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း ဝင်းအတွင်း၌
တည်ဆောက်ထားသော အဆောက်အဦး သိမ်တော်

မြန်မာနိုင်ငံနှင့် နီးကပ်စွာတည်ရှိနေပြီး
မြန်မာ့ စေတီပုထိုးပုံသဏ္ဍာန်မျိုး
တည်ထားကိုးကွယ်လေ့ရှိသော
ယူနန်ပြည်နယ်မှ စေတီတစ်ဆူ

မြန်မာနိုင်ငံ၌ တရုတ်ပုဒ္ဒဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း အများအပြား ရှိသည်။ တရုတ်လူမျိုး
ပုဒ္ဒဘာသာဝင်များက အဓိက ကိုးကွယ်ကြသည်။ သက်သတ်လွတ် ကျောင်းများအဖြစ် ထင်ရှားသည်။
အမရပူရမြို့ လားရှိုးမြို့များမှ ကျောင်းတော်များမှာ ရှေးကျသော ကျောင်းဆောင်များ ဖြစ်ကြသည်။
ရန်ကင်းမြို့ ဗဟန်းနှင့် ကမ္ဘာအေးရှိ ကျောင်းတော်များမှာ လူသိများသည်။
အမရပူရမြို့ တရုတ်

ဟရတ်ပြည်မမှ ဗုဒ္ဓ အနုပညာလက်ရာများ

တရုတ်နိုင်ငံ YUNGANG ယွန်ကိုင်၊ LONGMEN လွန်မင်းနှင့် DUNHUANG ဒန်ဟောင်းဒေသမှ ကျောက်ဂူကြီးများအတွင်း ထုလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တို့ကို ယနေ့ ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။ လက်ရာများမှာ အံ့ဩလောက်သည်။

ဒန်ဟောင်းဒေသမှ ကျောက်ဂူများအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကို အေဒီ ၃၆၆ ခုနှစ်လောက်က စတင်ထုလုပ်သည်။ ရှေးကျသည်။ သို့သော် အေဒီ ၄၆၀ ကာလကျမှ ထုလုပ်သော ယွန်ကိုင်ဒေသမှ ကျောက်ဂူများက ပိုပြီး လက်ရာဆန်းပြားသည်။ ခမ်းနားကြီးကျယ်သည်။

ယွန်ကိုင်ဒေသမှ ကျောက်ဂူများမှာ အာရှအလယ်ပိုင်း အနောက်ဖက်တွင် ထုလုပ်ထားသော ရုပ်ပွားများကို အတုယူထုလုပ်ခဲ့ဟန် ရှိသည်။ ဂူအမှတ် ၂၀ အတွင်းရှိ အမြင့် ၁၄ မီတာရှိသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာ အာရှအလယ်ပိုင်းဒေသမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် လွန်စွာနီးစပ်သည်။

လွန်မင်းဒေသ ရီမြစ်ကမ်းနဘေးမှ ကျောက်ဂူဘုရားများကိုတော့ သက္ကရာဇ် ၄၉၅ ခုနှစ်မှ စတင်ပြီး နောက်ပိုင်း နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် ထုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ လွန်မင်းဒေသ၌ ဗုဒ္ဓနှင့် ပတ်သက်သော ကျောက်ဂူများမှာ စုစုပေါင်း ၁၃၅၂ လုံးရှိသည်။

ဂိုဘီသဲကျွန်းရအတွင်း ယနေ့တည်ရှိနေသော ဒန်ဟောင်း ကျောက်ဂူများအတွင်း၌ ၅ ရာစုခေတ် တရုတ် ပန်းချီလက်ရာများကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသေးသည်။ ၆ ရာစုခေတ်တွင် ရေးဆွဲခဲ့ဟန်ရှိသော ဘုရားဖြစ်တော်ပေါင်း ဓာတ်နိပါတ်တော်များမှ ပန်းချီကားများက ထိုခေတ်လူနေမှုစံနှုန်းကို ပြလျက်ရှိ၏။

တရုတ် နှင့် အိန္ဒိယလက်ရာများကို ရောထားသလိုရှိသည်။ သက္ကရာဇ် (၉၆၀ - ၁၁၂၇) ခုနှစ်များအတွင်း တည်ဆောက်ခဲ့ကြသော ကျောက်စေတီ PAGODAS များကိုလည်း ယနေ့တိုင် ဖူးတွေ့နိုင်ပါသေးသည်။

သို့သော် သည့်နောက်ပိုင်းတွင် ထုလုပ်သော ဗုဒ္ဓနှင့်ပတ်သက်သည့် အဝထောက်အဦးများမှာ သစ်သားတို့ဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့ကြ၍လားမသိ ပြသစရာ များများစားစား မရှိတော့ချေ။

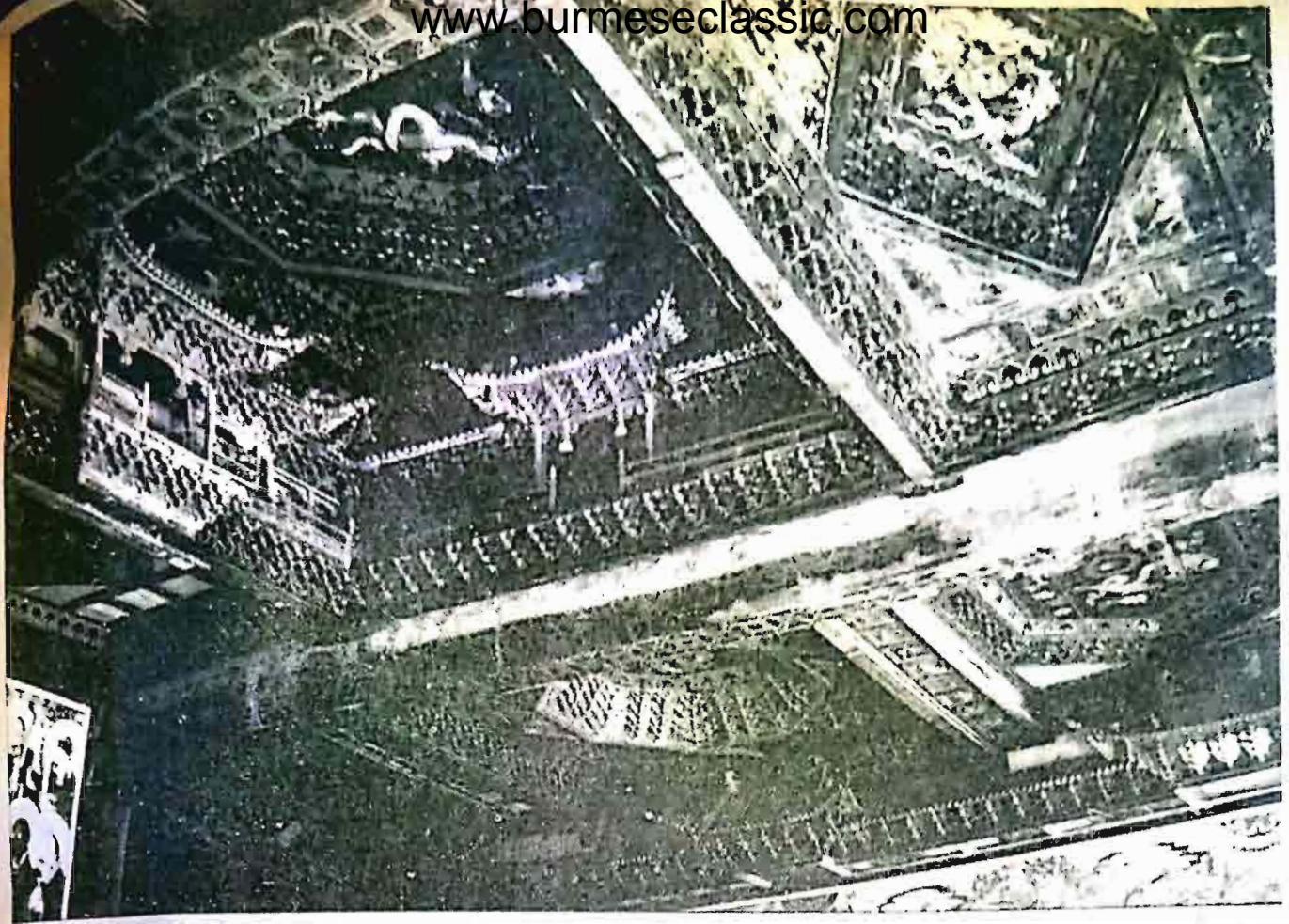
ဗုဒ္ဓဘာသာကြောင့် တရုတ်ပြည်တွင် ပုံနှိပ်ခြင်းအတတ်ပညာ ထွန်းကားခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ယခု ကိုးရီးယားနိုင်ငံ ပူဂပ် ဘုရားကျောင်းတော် PULGUK ၌ ဖူးတွေ့နိုင်သော ဗုဒ္ဓကျမ်းစာနှင့် ပတ်သက်သည့် သစ်သားဘလောက်တုံးများမှာ အေဒီ ၇၅၀ ခေတ်က လက်ရာဖြစ်သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံမှ

ဗုဒ္ဓကျမ်းစာအချို့မှာ သက္ကရာဇ် (၇၆၄ - ၇၇၀) ခေတ်က လက်ရာများ ဖြစ်သည်။ ပုံနှိပ်ခြင်း အတတ်ပညာ ကတော့ တရုတ်ပြည်က စတင်ဟန်ရှိသည်။ အေဒီ ၈၆၈ ခုနှစ် တရုတ်နိုင်ငံ၌ ပုံနှိပ်ခဲ့သော စိန်သွားသုတ္တန် DIAMOND SUTRA ကျမ်းစာကို ယခု မြင်တွေ့နိုင်သေးသည်။ တရုတ်နိုင်ငံ၌

ပုံနှိပ်ခြင်းအတတ်ပညာ ထွန်းကားခဲ့သည်နှင့်အမျှ တရုတ်ပိဋကတ်ကို အဓွယ်အစားစား ရုပ်ပုံများနှင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ စာအုပ်ကြီးများ မှာ စာဖတ်တတ်စ လူငယ်များအတွက် အရုပ်များများနှင့် စာနည်းနည်းပါသော ကျမ်းစာမျိုးတွေအထိ ပုံနှိပ်ခဲ့ကြဟန် ရှိသည်။

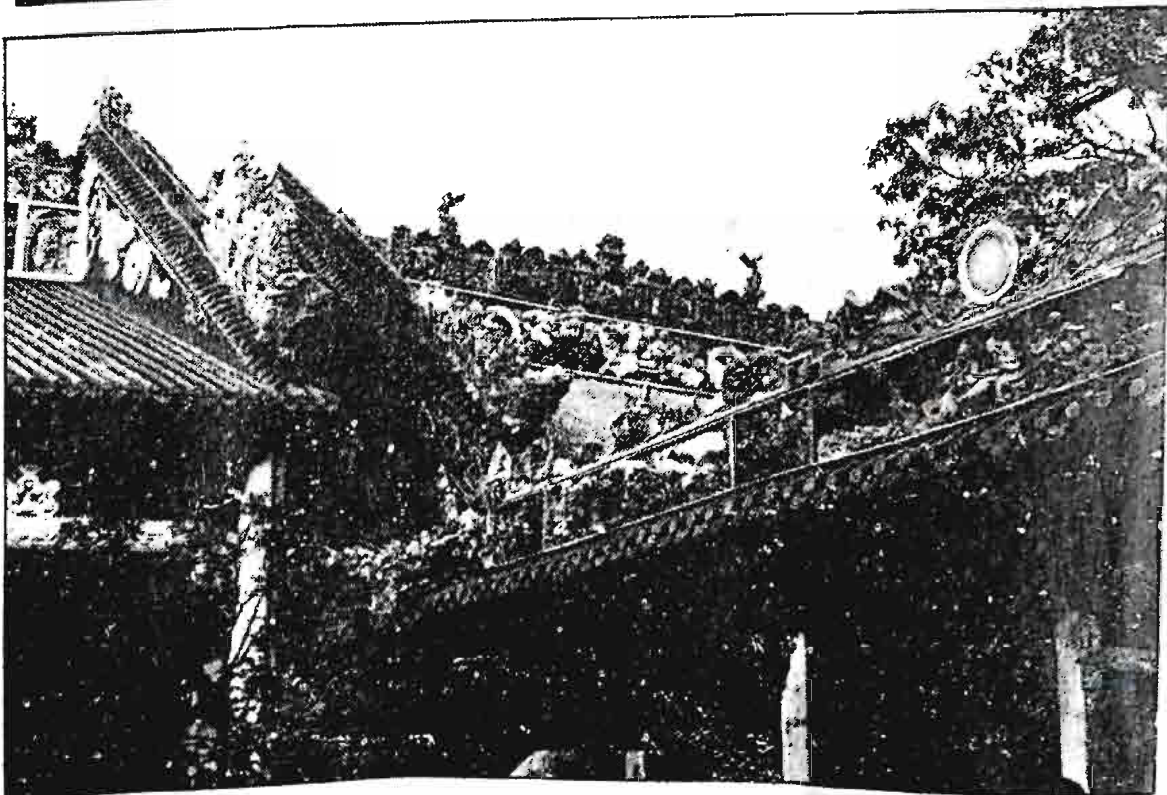
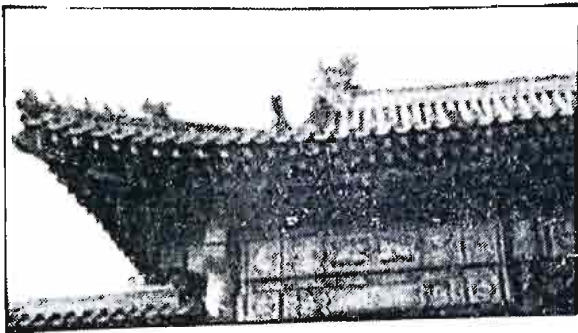
ပိုးသားပေါ်ရေးဆွဲထားသော တရုတ်ပန်းချီလက်ရာများမှာ အလွန်ကြီးမားသည်။ ပိတ်ကား များပေါ်မှ ပန်းချီလက်ရာများကို ယခု ကမ္ဘာ့ပြတိုက်ကြီးများ၌ သိမ်းဆီးထားလျက် ရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ အရောင်အဆင်းအားဖြင့် မှေးမှိန်လျက်ရှိသော်ငြားလည်း အလွန်ရှေးကျသောလက်ရာများ ဖြစ်ကြသဖြင့်

တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင် ရှိသည်။ ဗြိတိသျှသမိုင်းပြတိုက်ကြီး၌ ၈ ရာစုခေတ်က ရေးဆွဲခဲ့ကြသော ပိုးသားပေါ်မှ ပန်းချီကားများကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသေးသည်။ (မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြန်မာ့ အနုပညာလက်ရာများကို ကျောင်းကန်ဘုရားများ၌ အစိက ပြင်တွေ့နိုင်သလို၊ တရားဝတ် တရုတ် အနုပညာလက်ရာများကို ကျောင်းကန်ဘုရား စေတီပုထိုးများ၌ မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။)

ရှေးခေတ်က တည်ဆောက်ခဲ့သော သစ်သားအဆောက်အဦး ဘုရားကျောင်းဆောင် ၁၅၈

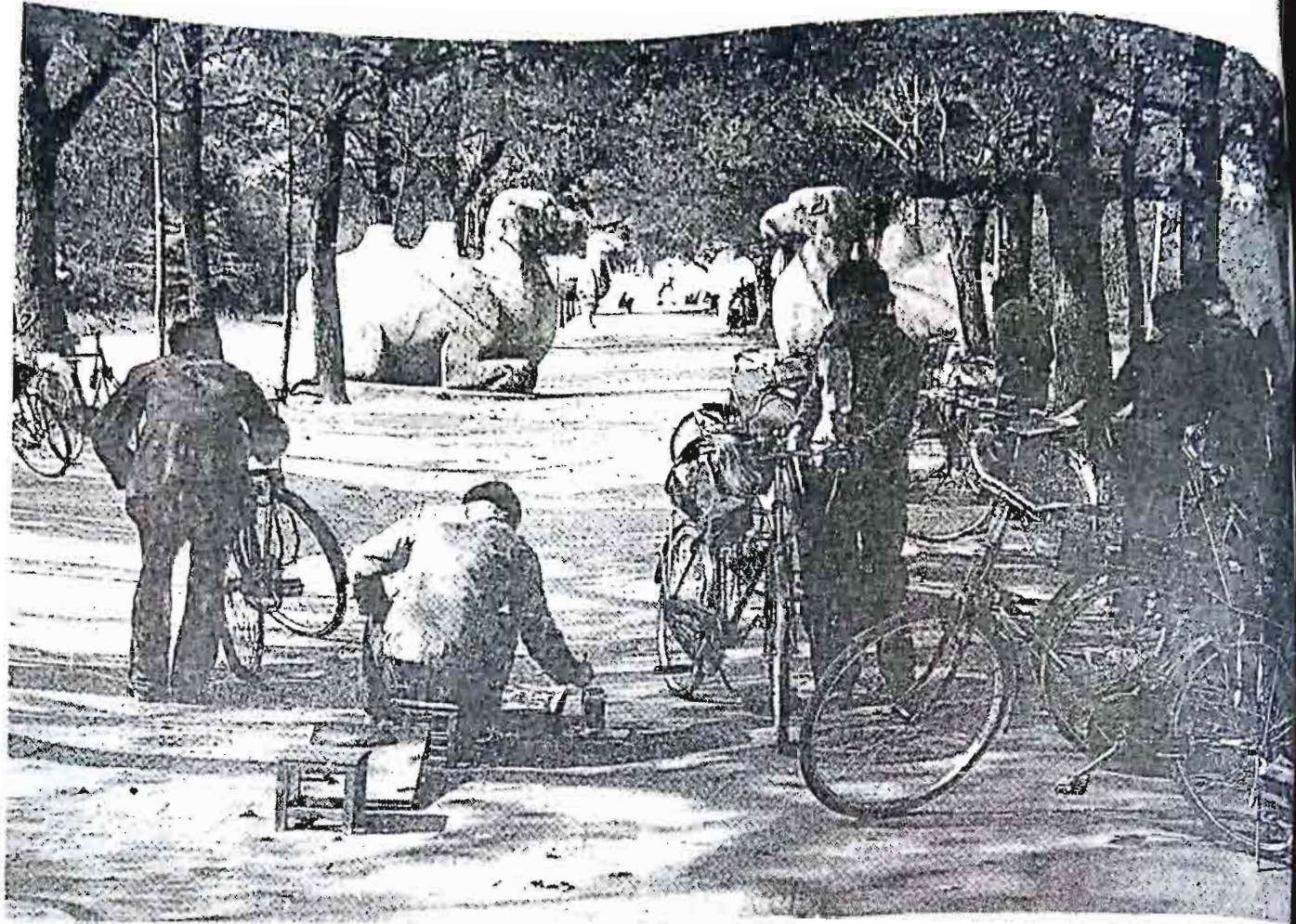

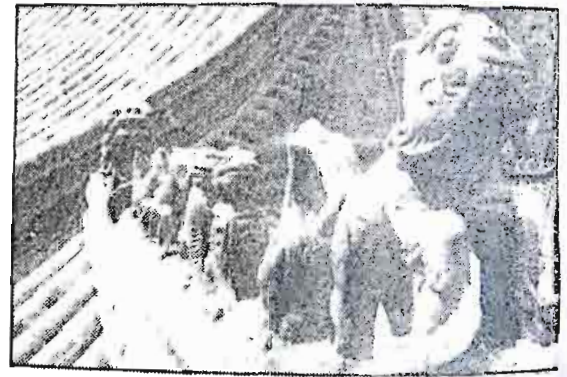
ကျောင်းကန်ဘုရားတို့၌ မြင်တွေ့ရသော ရှေးခေတ် တရုတ်အနုပညာ လက်ရာ အချို့ (GUANGZHOU 區)

ပိတ်သားလါးထွဲ ထားသည် တရုတ် အနုပညာ ဘာသာရေး ပန်းချီကားချပ်တစ်ခု၊ ဤပန်းချီကားတွင်
တို့၏ တစ်ဖိုးကား

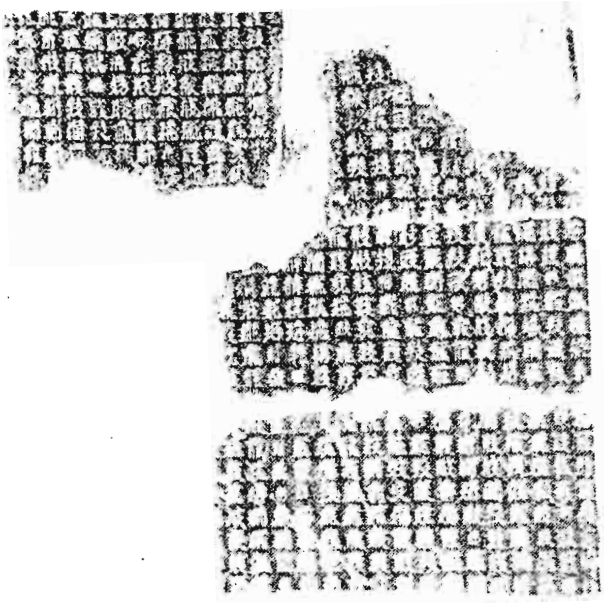
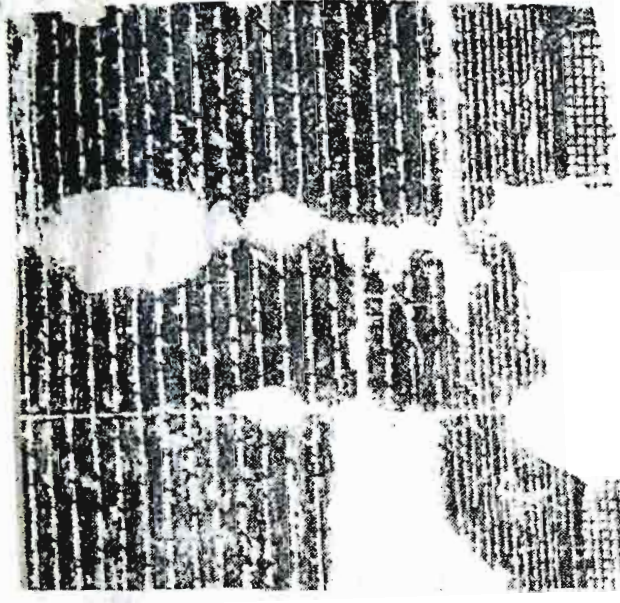

သာမန်လူသားတို့ကို ဝင်ခွင့်မပြုခဲ့သော ရှေးခေတ် တရုတ်ဘုရင်များ စံနေတော်မူရာ ပန်းခြံအတွင်းတစ်နေရာ

ကမ္ဘာကျော် တရုတ်မဟာတံတိုင်းကြီးပေါ်၌ ရေးသားထားသော
ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ပတ်သက်သည့် ကျမ်းစာ ကောက်နုတ်ချက်များ

ကမ္ဘာကျော် တရုတ်တံတိုင်းကြီးမှာ တရုတ်တို့ဂုဏ်ယူမဆုံး အနုပညာလက်ရာတစ်ခု ဖြစ်နေသလို
ရှေးဗုဒ္ဓနှင့် ပတ်သက်သော ရှေးဇာတ် ဇာတီ ပုထိုး ကျောင်းကန် ဘုရားတို့မှာ တရုတ်လူမျိုးတို့အတွက်
ဂုဏ်ယူစရာ အနုပညာ ဖြစ်နေသည်။

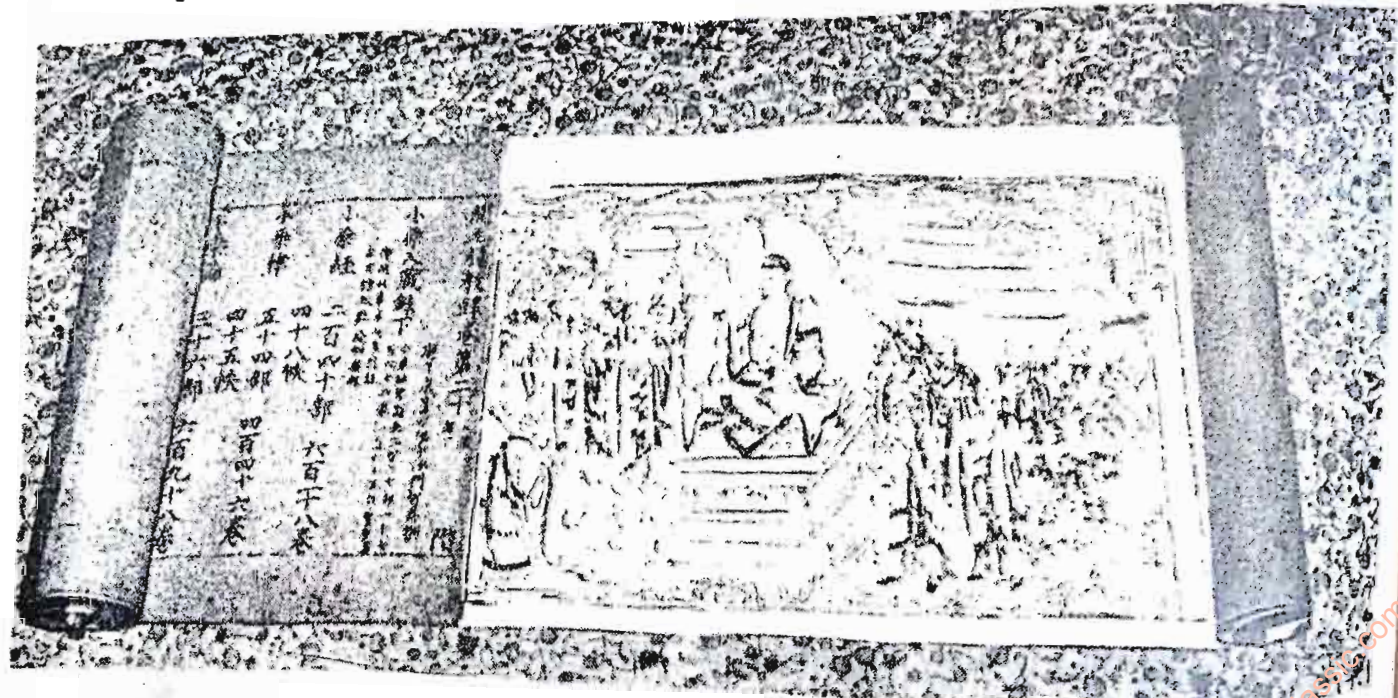

တရုတ်ပိဋကတ်တော်

သက္ကတနှင့် တိဘက်ဘာသာများဖြင့် ရေးသားထားသော
တရုတ်နိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓကျောက်စာများ။

ဂျင်မင်းလက်ထက် ထိန်းသိမ်းပြုစုခဲ့သော လက်ရေးမူ ပိဋကတ်တော်

တရုတ်ပိဋကတ်

ပိဋကတ်သုံးစုံဟု မြန်မာတို့ပြောဆိုနေကြသော ကျမ်းများသည် တရုတ် ဘာသာဖြင့် လည်းရှိသည်။

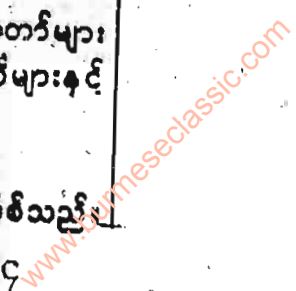
ဗုဒ္ဓဘာသာ အယူ ဝါဒသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ တရုတ်နိုင်ငံသို့ ခရစ် မပေ ၁၆၀ ကာလ (၂၀၆ ဘီစီနှင့် ၂၂၀ အေဒီ)လောက်က ရောက်သွားခဲ့သည်။ စကြာမုနိ အမည်ရှိ ရဟန်း တော်တစ်ပါးက တရုတ်နိုင်ငံသို့ သယ်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စကြာမုနိ၏ ကပည့်နောက်လိုက် များ၏ ကြိုးစားခဲ့မှုကြောင့် ဝိနည်း၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ ဟူသော ပိဋကတ်သုံးပုံကျမ်းများ သည် တရုတ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားပြုစုပြီးရှိခဲ့သည်။ ၁ ရာစုမှ ၉ ရာစုနှစ်များအတွင်း တရုတ် စာပေနှင့် ပိဋကတ်တော် များကို ရေးသား ပြုစု ပြီးခဲ့ဟန် ရှိပါသည်။ ဆရာတော် ဒိုအန် (၃၁၇/၄၂၀) ပြုစုခဲ့သော ဗုဒ္ဓစာပေ ကတ်တလောက် စာအုပ်တွင် ထိုခေတ်က ဗုဒ္ဓစာပေ မည်မျှထွန်းကားနေပြီဟု ပြသလျက်ရှိပါသည်။

ရှေးခေတ်ကဆိုလျှင် တရုတ်နိုင်ငံ၌ စက္ကူကို အသုံးပြုခဲ့ကြသော်လည်း ပုံနှိပ် လုပ်ငန်း မပေ ၁၁ သေးသဖြင့် ဗုဒ္ဓစာပေကို လက်ရေးဖြင့်သာ ရေးကူးခဲ့ကြသည်။ သို့သော်ကျောက်ပြား များပေ ၁၂၅ ရေးသားခဲ့သည်များလည်းရှိခဲ့သည်။ ဥပမာ-တိုင်၊တောင်တန်း၊ ကျောက်တောင် တစ်ခု၏ ကျောက်နံရံပေါ်တွင် ၆ ရာစုကာလလောက် အတွင်းက ရေးထိုးခဲ့တော့ စိန်သုတ် တော်အမည်ရှိကျမ်းမြတ်ကို ယနေ့ တိုင်မြင်တွေ့နိုင်ပါသေးသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကျောင်း တော်တွင်း၌ ကျောက်ထက် အက္ခရာ ထွင်းထားသော ပိဋကတ်သုံးပုံ တစ်စိတ် တစ်ဒေသမှာ သက္ကရာဇ် ၅၀၁ခုနှစ်လောက်က စတင်ထုလုပ်ခဲ့၍ သက္ကရာဇ် ၁၆၄၄ ခုနှစ်တွင် အပြီးသတ်ခဲ့ သည်ဟုသိရသည်။ ကိုင်ဘိုး ပိဋကတ်ဟု တရုတ်နိုင်ငံ၌ကျော်ကြားသော ပိဋကတ်တော်များမှာ သစ်သားပြားတို့ပေ ၁၂၅၊ ၁၀-၁၁စုလောက် ကာလက ထုထွင်း မှတ်သား တင်ထားခဲ့သော လက်ရာများဖြစ်ပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၉၁၆ ခုနှစ်မှ ၁၉၁၁ခုနှစ် ကာလအတွင်း ပိဋကတ်တော်ကျမ်းစာအုပ်များကို ၁၇ကြိမ်တိတိ အစိုးရနှင့် ပြည်သူတို့က ထုတ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ တရုတ်နိုင်ငံ၌ တော်လှန်ရေး ၁၉၁၁ ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ ပိဋကတ်တော်များကို စာပုံနှိပ် စက်ဖြင့် (၁၉၀၃-၁၉၁၃) ကာလကတစ်ကြိမ်၊ ၁၉၄၃ခုနှစ်အတွင်းကတစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ပုံနှိပ်ခဲ့သေးသည်။

ပါဠိစာပေနှင့်သက္ကတစာပေ Sanskrit (သင်ကြား)

ပါဠိစာပေကို ဘီစီ ၁ ရာစုခေတ်လောက်က စတင်ရေးသားကြသည် (ဥရောပသုံး ဗျည်းစာလုံး များဖြင့်ရေးသော ပါဠိစာပေသည် ၁၉ ရာစုကျမှ စတင် ပေါ်ပေါက်သည်) အနောက်တိုင်း ပညာရှင်များ၏ အလိုအရ ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့သည်ဆိုသော တရားတော်များ (အထူးသဖြင့် ဓမ္မပဒကျမ်း မူရင်း) ကို ပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးသားခဲ့ကြ၍ ဗုဒ္ဓပြောဟောချက်များနှင့် အနီးကပ်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကို မဟာယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကလည်း ငြင်းဆိုခြင်း မရှိပါ။ မဟာယာန ကျမ်းစာများ၏ မူရင်းဘာ သက္ကတ ။ SANSKRIT ဘာသာ ဖြစ်သည်။ ပါဠိစာပေပေါ်ပေါက်ပြီး ရာစုနှစ် အတော်လေးခြားပြီးမှ ပေါ်ပေါက်လာသော စာပေ ဖြစ်၏။ ၁၆၄

တရုတ်နိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒသည် ကိုးရီးယားနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံများကို ယှဉ်း သွားခဲ့ရာ ပိဋကတ်တော်များလည်း ၎င်းနိုင်ငံများသို့ တရုတ်နိုင်ငံမှတစ်ဆင့် ယှဉ်း သွားခဲ့ပါသည်။

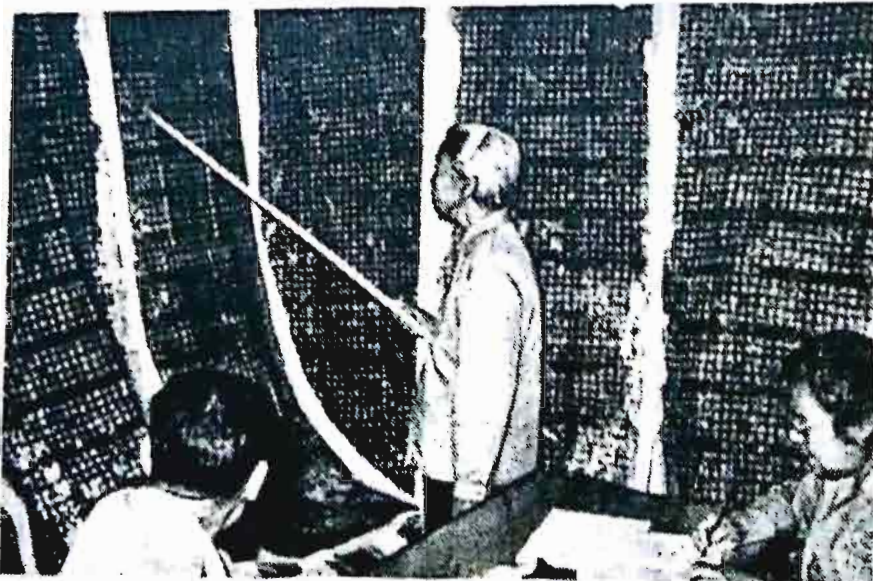
သို့သော် လက်ရေးစာမူအများမှာ ပြည်တွင်းစစ်များ ဖက်ကြောင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မရှိ တော့ပါ။ အချို့မှာလည်း တစ်ကြိမ်နှင့်တစ်ကြိမ် လက်ရေးကူးရာတွင် အမှား အယွင်းများ ပါရှိခဲ့ဟန်ရှိသည်။

၁၉၀၂-ခုနှစ်တွင် တရုတ်အစိုးရက ပိဋကတ်တော်များကို ပြန်လည်သုတ်သင် တည်း ဖြတ်ပြီး စာအုပ်သစ်များအဖြစ် ထုတ်ဝေရန် ပညာရှင်များအားတာဝန်ပေးခဲ့သည်။ တရုတ် လူမျိုးတို့၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုကို ဖော်ထုတ်သည့် တာဝန်ဖြစ်သည်။ သုခတသီ အချင်းချင်း နိုင်ငံတကာနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ချစ်ကြည်ရေးသဘောလည်း သက်ဝင်သည်။

ယခုခေတ်အချိန်တွင် ဂျင်မင်းဆက်မှ ပြုစုခဲ့သော ပိဋကတ် သုံးပုဒ် တစ်စုံရှိသေးသည်။ ၎င်းပိဋကတ်များကို ဂျပန်တော်လှန်ရေးကာလက တရုတ်တပ်မတော်မှ ရွာဖွေ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ရှေးပိဋကတ်တော်များကို အခြေတည်၍ ညှိနှိုင်းစရာ ကျမ်း စာအုပ်ပေါင်း ၄၁၀၀နှင့်အတူ အခိုင်အမာ အားကိုးစရာ ပိဋကတ်ကျမ်းအစုံ ၈-စုံရှိသည်။

ခေတ်သစ် ပိဋကတ်တွင် အတွဲပေါင်း ၂၂၀ပါရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ ယခုအခါ အတွဲ ၅တွဲကို ပုဒ်နိပါတ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ၃၀ နှစ်အတွင်း ကျန်အတွဲစုံ ပေါ်ထွက်လာ မည်ဟု စီမံချက်ချထားသည်ဟု သိရသည်။

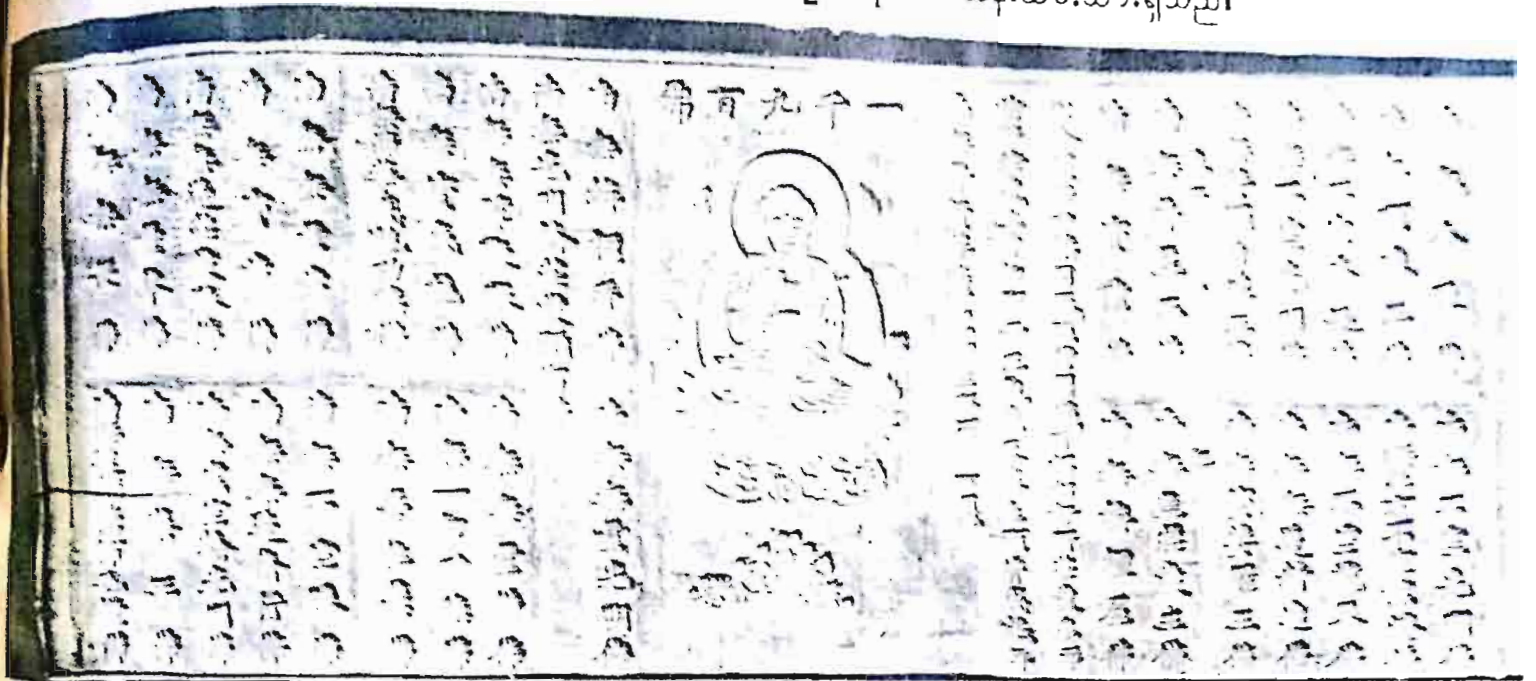
တရုတ်နိုင်ငံမှ ပုဒ်နိပါတ် ကမ္ဘာကိုဖြန့်ချိနေသော ပိဋကတ် ကျမ်းစာ ၅ တွဲ ၁၀နှစ် အတွင်း အတွဲပေါင်း ၂၂၀ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထုတ်လုပ်သွားမည်ဟု သိရသည်။

ကျောက်စာ မိတ္ထူကူးစာများကို လေ့လာနေကြသော ခေတ်သစ် ပိဋကတ်တော်များ
၁၆၅ ပြုစုရေးအဖွဲ့ပညာရှင်များ

ချိုင်းမင်းများခေတ် (၁၇-ရာစု)က ထွင်းလုပ်ခဲ့သော သစ်သားဘလောက် ပိဋကတ်ဘော်များ။

ပီကင်းမြို့ ပိုင်လင်း Pelling ကျောင်းတော်၌ ယခုအခါ ထိန်းသိမ်းထားရှိသည်။

တရုတ်ပိဋကတ်တော် (ကင်း-ဘုရင်များခေတ်) (၁၁၁၅-၁၂၃၄) ၏ပိဋကတ်တော် များကို ယခုအခါ ပီကင်း-မြို့ခေတ်စာကြည့်တိုက်၌ ထိန်းသိမ်းထားရှိသည်။ ၁၉၄၂-ခုနှစ် ဂျပန်နှင့် စစ်ဖြစ်စဉ် ၏ပိဋကတ်တော်များ မပျက်စီးရအောင် အဗ္ဗမ တပ်မတော်မှတပ်မတော် သား ဂ-ဦးက အသက်ပေးပြီး ကာကွယ်ခဲ့ကြသည်။

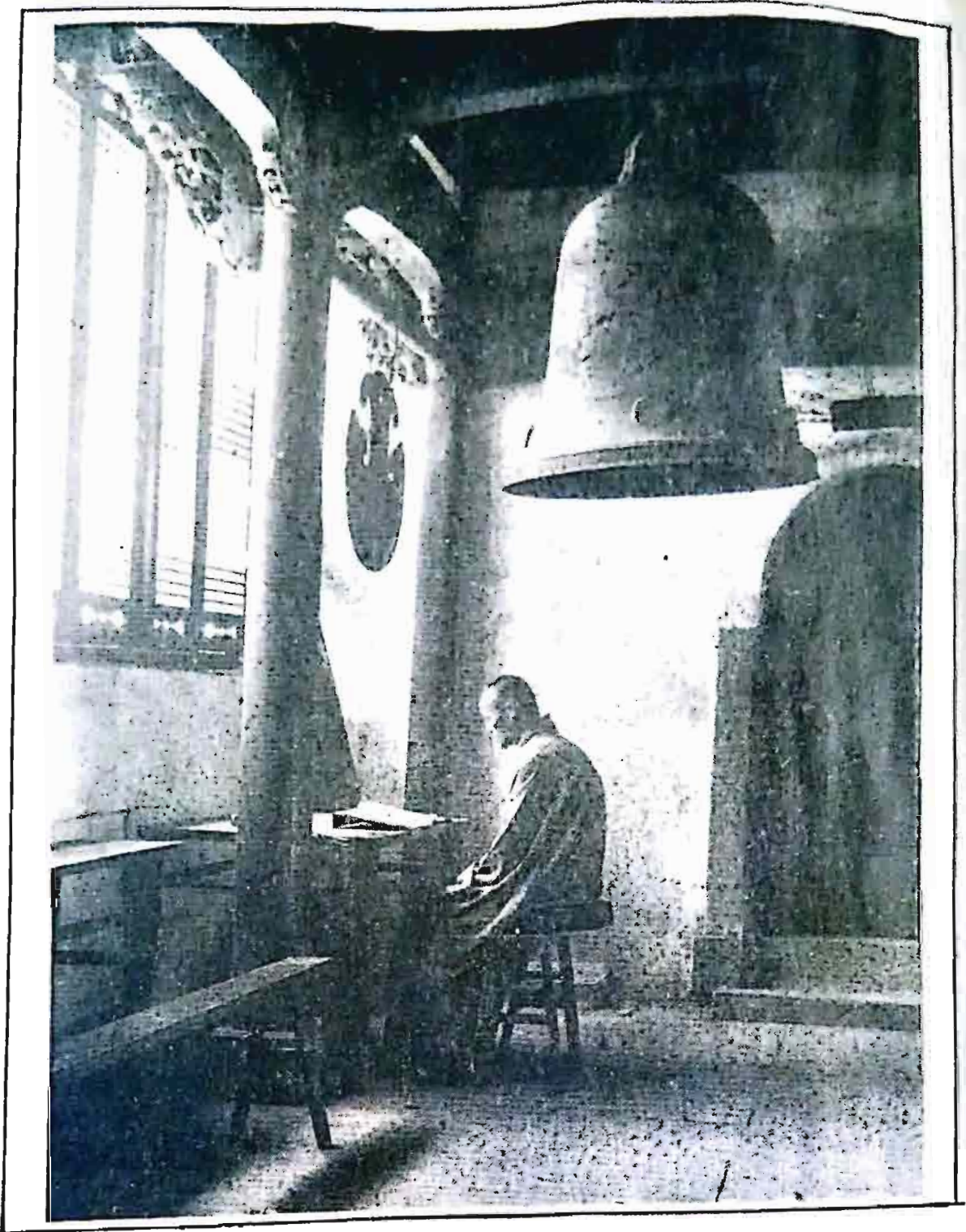
阿闍世王子入會第三十七

大寶積經卷第三百六

大唐三藏聖教流志奉

制

(၁၉၃၀-ခုနှစ် တရုတ်နိုင်ငံ)
ရဟန်းတော်များသည် ဗုဒ္ဓကျမ်းစာများကို တိတ်ဆိတ်သော နေရာ၌ ဆေးချမ်းစွာ
လေ့လာကြသည်။

မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းစာများတွင်
(က) မိမိအကျိုး ရရှိရေးအတွက် ရွတ်ဆိုသော သုတ္တန်များ နှင့်
(ခ) နောင်ဘဝ ကောင်းရာနေရာ ရရှိရေးအတွက် ဘုရား / ဘုရားလောင်း တို့အား ပူဇော်ပူဇော်ခြင်း
များသာ အဓိကပါရှိသည်ဟု အနောက်တိုင်းမှ ပညာရှင်အချို့က ကောက်ချက်ချပါသည်။

မဟာယာနဘုရားလောင်းဝါဒ

အတွေးအခေါ်

ပိပိတစ်ဦးတည်း နိဗ္ဗာန်ရောက်စေနိုင်သည့် ရဟန္တာကျင့်စဉ် (ဘာဝကဟာန) နှင့် ဘုရားငယ်ကျင့်စဉ် (ပစ္စေကဗုဒ္ဓယာန) တို့ကို လုံးဝပြစ်ပယ်၍ ဘုရားလောင်းလမ်းစဉ် (မဟာယာန) တစ်ခုတည်းကို လက်ခံသူမှသာ မဟာယာနဂိုဏ်းဝင် ဖြစ်နိုင်သည်။

ရဟန္တာတို့သည် မိမိတစ်ဦးတည်းနိဗ္ဗာန်ပင်မျှ သူတစ်ပါးကို မျှန်ပစ်ထားခဲ့၏။ ဗောဓိသတ္တ (ဘုရားအလောင်း) မူကား မိမိရော သတ္တဝါအားလုံးပါ မခွဲခြားဘဲ အတူတကွ နိဗ္ဗာန်သို့ တစ်ပြိုင်နက် ရောက်စေရန် အားထုတ်၏။

ပညာပါရမီတာကျမ်း၌-

သာဝကယာနကျင့်စဉ်နှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓယာနကျင့်စဉ်ကို လိုက်သူတို့သည် ငါတစ်ဦးတည်း ယဉ်ကျေးစေအံ့၊ ငြိမ်းချမ်းစေအံ့၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်အံ့ ဟု ကြံစည်၏။ တစ်ကိုယ်တည်း ငြိမ်းချမ်းရေး၊ နိဗ္ဗာန်ရရှိရေး အတွက် အားထုတ်ကုန်၏။

ဟောဓိသတ္တ (ဘုရားလောင်း) ၏ စိတ်ထားမှာ ငါသည်လည်း နိဗ္ဗာန်ဝင်အံ့ သတ္တဝါအသေချာ အမှုကိုလည်း နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်အံ့ဟု ကြံ၏။

ခရစ်နှစ် ၈၆၈-ခုနှစ်တွင် ပုံနှိပ်ခဲ့သော ရှေးအကျဆုံး ဗုဒ္ဓကျမ်းစာအုပ်၊ သစ်သားတလောက်တုံးများဖြင့် ပုံနှိပ်ခဲ့ကြသည်။ (တရုတ်နိုင်ငံ)

တရုတ်ပြည်နိုင်ငံ ဗဟိုဒေသရှိ ကျောက်စာတပ်
Kwang Sheng ဘုရားကျောင်း SHANSI ပြည်နယ်၊ ဤကျောင်းတော်တွင် ကင်
Kin မင်းဆက် (၁၁၁၅-၁၂၃၄) ခေတ် ပိဋကတ်သုံးပုံ ထိန်းသိမ်းထားရှိသော ရေးရာ

